

فَسَاوِي بِعَقْلِي

تأليف

ذوالجهد الفاضل والعلم الذاهر والفقہ الباهر
شیخ الحدیث والتفسیر

مفتی الزرقانی

مفتی الزرقانی

ناشر

قدی بسم اللہ

مکتبہ حقانیہ
کاشی روڈ کوٹہ

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

فتاویٰ یعقوبیہ

جلد (۶)

تألیف:

ذوالمجد الفاخر والعلم الذاکر والفهم الباهر

قاری بسم اللہ لوی کاریزی

مکتبہ حقانیہ
کانسی روڈ۔ کوئٹہ

تقریظ

شیخ الحدیث والتفسیر فصیح اللسان حضرت مولانا نظر محمد صاحب الافغانی ادام اللہ برکاتہ الجاری بانی و مدیر جامعہ ام القراء چمن .
الحمد للہ العلی العظیم و صلوات اللہ البر الرحیم علی صاحب الخلق العظیم محمد و علی آلہ و صحبہ و کل من اہتدی بہدیه المستقیم اما بعد: فیقول الفقیر الی اللہ نظر محمد الافغانی انما طالعت نماز ج من الفتاوی الیعقوبیة لاخینا فی اللہ الشیخ الفقیہہ المفتی النبیہ الشیخ عبدالرازق زید مجده المذیر بالمدرسة المحمدیة فی کویته و علی الاسف انی لم آستوعب المطالعة لتزاهم آشغالی و تفاقم همومی و مع ذلك حین قلبت الحدقة فی نبذات من تلك الفتاوی و نماز ج منها عشرت علی تفوقه و عموم و قوفه فی آنحہ العلوم من درایة الحدیث وروایة و من ناحیة الفقه الحنفی دقا و جلا و من ناحیة الحوادث و النوازل فی العصر الحاضر و ما الیه ذلك من رد البدع و المنکرات و اصلاح صدور المعتقدات مع الترجمة السهلة الوجیزة الی لغتنا الافغانیة السلمانیه فجزی اللہ تعالی المؤلف خیر الجزاء و تقبل جهودہ و مساعیہ فی تلك الفتاوی و فی المصنفات اللتی صنفها قبلها و وفقه لتالیفات آخر کما یحب و یرضی و علی العلماء و الاثنت ان یطالعوها و یرستفیدوا منها خذما نظرت و ددع شیئا سمعت به . فی طلعة الشمس ما یغنیک عن زحل .

حضرت مولانا نظر محمد صاحب الافغانی

تقریظ

شیخ القرآن والحديث حضرت مولانا حمد الله صاحب استاذ و بانی مدرسہ عشرہ مبشرہ بانی پاس آخری استیپ الله دی دشیخ صاحب پہ عمر کبئی برکت و اچوی .

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمت والنور و فضل العلم على الجهل فقال قل هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكروا لو الا باب و صلوات ربي و سلامه على محمد عبده و رسوله القائل من يرد الله به خير يفقهه في الدين و على آله واصحابه القاده السادة و على من تبعهم باحسان الى يوم الدين .

اما بعد: كله چي ما عاجزه بنده فتاوى يعقوبيه چي پر ۱۲ جلدو مشتمله ده چي دذوالمجد الفاخر والعلم الذاهر جامع المنقول والمعقول محسود الاقرآن المفتي الاعظم جناب مولانا عبدالرازق كدنى حفظه الله تأليف وو وكتل نومى په اخلاص داوويل چي صادق هغه قائل پنهى ويلي دي كم ترك الاول للاحر حكه چي ډيرى داسى جديده مسائل پكبنى سته چي متقد مينونه دي بيان كړي خو په دې مذكور كتاب كى سره د تحقيق او معتبرو حوالو سره بيان شوى دي .

تقریظ

شیخ القرآن والحديث مناظر اسلام فصیح اللسان حضرت مولانا منظور احمد مینگل صاحب شیخ الحديث مدرسة صديقية كراچی باكستان .
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء محمد المصطفى وعلى آله واصحابه نجوم الهدى وفقهاء ملة الى
يوم الجزى - اما بعد:

اسلام ایک کامل مکمل دین ہے جس میں ہر شعبہ زندگی کے حوالے سے رہنمائی موجود ہے قرآن مقدس جو ہدیٰ للمتقین ہے بغیر کسی تغیر و تبدل کے پوری آب و تاب کے ساتھ محفوظ ہے دوسری طرف رحمت عالم ﷺ کے فرامین مبارکہ بھی محفوظ ہیں جنہیں امت کے خوش نصیب طبقے محدثین عظام نے قرب مبلغ اوعیٰ من سامع کے تحت بعد والوں کو منتقل کیا۔ فقہا کرام نے خداداد بصیرت کی بنیاد پر قرآن و سنت میں غوطہ زن ہو کر فقہ کی صورت میں جو عظیم ذخیرہ ملت کے سامنے پیش کیا وہ رہتی دنیا تک عملی میدان میں رہنمائی فراہم کرتا رہے گا لیکن پھر بھی النصوص محدودہ والحوادث محدودہ کے پیش نظر نوازل اور پیش آمدہ مسائل کا صحیح حل تلاش کرنا ہر دور کے فقہاء کی ذمہ داری ہوتی ہے جنہیں وہ بہتر طریقے سے نباہ رہے ہیں موجودہ دور میں مرکز رشد و ہدایت دارالعلوم دیوبند کی طرف منسوب اہل علم اکابر نے دین کے تمام شعبوں کی خوب آبیاری کی صرف فقہ و افتاء کے باب میں جو عظیم ذخیرہ عربی اور دوزبان میں مدون کیا اسے دیکھ کر عقلیں دنگ رہ جاتی ہیں ضرورت اس بات کی ہے کہ دیگر زبانوں میں اس طرح کی تالیفات اور تراجم کا اہتمام کیا جائے پیش نظر مسودہ فتاویٰ یعقوبیہ اسی سلسلے کی ایک کڑی ہے جس کو حضرت مولانا مفتی عبدالرازق الکنڈوی صاحب نے پشتو زبان میں مرتب کیا ہے فقہا مسائل میں بالخصوص آراء کے اختلاف بدیہی الامر حقیقت ہے اس وجہ سے اہل علم کے خلاف کی گنجائش موجود ہے۔ مؤلف اس قابل قدر محنت پر قابل داد اور کتاب قابل دید ہے۔ خوشبو آن است کہ خود بیوید نہ آنکہ عطار بگوید

اللہ تعالیٰ اسے مؤلف کے لئے ذخیرہ آخرت اور امت کے لئے باعث ہدایت اور رہنمائی بنائیں آمین

﴿حضرت مولانا ڈاکٹر منظور احمد مینگل صاحب﴾ (حفظ اللہ)

رئیس جامعہ صدیقیہ گلشن معمار کراچی

دمطالبو فهرست

شماره	مضمون	صفحه
۱	اجمالي فهرست	
۲	باب التراويح (دتراويحو احكام او مسئلې) په سحري (پېشلمي) ۲	
	دتراويحو دادا کولو حکم	
۳	مستحبۀ داده چي ترويح دي دشپې تر نیمائی یا تر دریمي برخي پوري وځنډول سي	۲
۴	تراويح سنت موکد دي	۴
۵	دتراويحو دلمانځه ادا کول څه حکم لري ؟	۴
۶	دشلو رکعتونو ثبوت	۵
۷	دشلو رکعتونو تراويحو ثبوت څه دی .	۵
۸	دشلو رکعتونو تراويحو په باره کي دحضرت ابن عباس ديوه روايت حيثيت	۷
۹	صلوة الليل او قيام رمضان ځان ځانته لمونځونه دي	۹
۱۰	دحضرت عائشة ؓ دحديث مقصد	۱۰
۱۱	حضرت عائشة صدیقه ؓ دا حديث چي نبی کریم ﷺ په رمضان او غیر رمضان کي له يوولسو رکعتونو څخه زیات نه دي کړي	۱۰
۱۲	دفرض لمانځه له ادا کولو څخه بغير دتراويحو دادا کولو حکم	۱۱
۱۳	که چيري کوم امام په رمضان المبارک کي دفرضو ادا کولو څخه .	۱۱
۱۴	دفرض لمانځه له ادا کولو څخه بغير دتراويحو دادا کولو حکم	۱۲
۱۵	دڅلورو رکعتونو تراويحو له اولي قعدې بغير دادا کولو حکم	۱۲

۱۵	دتراویحو پہ مینح کی دکنینستلو پہ صورت کی چپ والی ہم جائز دی .	۱۶
۱۵	دخلورو رکعاتونو تراویحو او دماپنین دمخ کنی سنتونو پہ ادا کی فرق	۱۷
۱۸	پہ دیرشم درمضان کی دشوال دمیاشتی دراختو داحتمال پہ صورت کی دترویحو دادا کولو حکم	۱۸
۱۹	دحنفی مذہبہ خلکو لپارہ پہ رمضان شریف کی دتراویحو پہ جماعت سرہ دادا کولو لپارہ دمستقل امام دنیولو حکم	۱۹
۲۰	پہ تراویحو کی دقرآن کریم دختم حکم	۲۰
۲۰	پہ اتور کعتو نو تراویحو کی دمسنون ختم قرآن حکم	۲۱
۲۱	داتور کعتونو تراویحو دادا کولو حکم	۲۱
۲۲	(الف) زید او بکر دواہ دقرآن حافظان دی او دواہ غواہی چہ پہ یوہ جماعت کی پہ تراویحو کی دقرآن کریم ختم وکری ایا دہغو لپارہ داصحیح دہ	۲۲
۲۳	پہ تراویحو کی خو خله دقرآن کریم دختمولو حکم	۲۳
۲۵	دتراویحو ددو رکعتونو پہ فاسد یدو سرہ مسنون ختم نہ ادا کیری	۲۴
۲۶	دقرآن کریم پہ ختم کی بسم اللہ پہ جہر سرہ دلوستلو حکم	۲۵
۲۷	لہ رمضان خخہ پرتہ پہ نورو میاشتو کی پہ جمعی سرہ دنفلو پہ لمانخہ کی دقرآن کریم دختمولو حکم	۲۶
۲۸	تراویح پہ جمع سرہ ادا کول سنت کفائی دی	۲۷
۳۰	تراویح اتہ رکعتہ دی کہ شل رکعتہ؟	۲۸
۳۶	اہل الظواہر ددی اختلاف خہ جواب ورکوی؟	۲۹
۳۸	باب ادراک الفریضة	۳۰

۴۰	۳۱	کہ چیری یو سری دسہار سنت نہ وی کړی او بیا راسی و مسجد ته او په مسجد کښی خای هم نہ وی
۴۲	۳۲	آیا دیو سری څخه دسہار سنت قضاء سول آیا اوس یی پر دغه سری باندی بیا راگرځول سته او کنه؟
۴۵	۳۳	کہ چیری دیو چا څخه دماپښین څلور رکعتہ سنت فوت سوه
۴۸	۳۴	کہ چیری یو سری فرض واجب یا سنت ادا کړی نو دبیا ادا کو حیثیت ئی څه دی؟
۵۰	۳۵	کہ یو څوک پر فرضی لمانځه باندی مشغولہ وی مور او پلار ور نځ کړی
۵۱	۳۶	باب الاستسقاء
۵۱	۳۷	په استسقاء کی لمونځ په جماعت سره سته او کہ نہ؟
۵۲	۳۸	دلمانځه یا استسقاء کی خطبہ سته او کہ نہ؟
۵۲	۳۹	داستسقاء په وخت کی به مخ کمی خواته کړوې؟
۵۲	۴۰	خو شپي به داستسقاء دپاره وزی؟
۵۲	۴۱	دباران غوښتلو دپاره به خلک په څنګه حالاتو کی به ځی؟
۵۲	۴۲	دباران غوښتلو دپاره چی خلک وزی لمنځه به څه عمل کوي؟
۵۲	۴۳	: آیا یوازې به ځوانان وزی او کہ به کوچنیان او سپین ږیری هم
۵۲	۴۴	دباران دپاره په کوم ځی کی دعا بهتره ده په مسجد کی او کہ په بیابان کی؟
۵۳	۴۵	د دعا په وخت کی به امام او خلک ناست وي کہ به ولاړ وي؟
۵۳	۴۶	دباران دغوښتلو په وخت کی به امام او مقتدیان دواړه دعا وایی
۵۳	۴۷	آیا دغوښتلو دباران په وخت کی به قلب دردا کوي کہ نہ؟
۵۳	۴۸	آیا قلب دردا دپاره قوم هم دی او کہ یواځی دامام دپاره دی؟

۴۹	آیا دباران غوبنتلو پہ وخت کی بہ خلک کم عمل لمخہ کوی	۵۴
۵۰	آیا پہ استسقاء کہ پہ یوہ چا باران غوبنتل جائز دی او کہ نہ؟	۵۴
۵۱	آیا دباران غوبنتلو پہ وخت کی بہ حیوانان صحراتہ ہاسی	۵۴
۵۲	استسقاء پہ یوہ ور مخ و ی کہ ڍیری جلا جلا بہ و ی کہ پرلہ پسی؟	۵۴
۵۳	﴿باب سجود السہو﴾	۵۶
۵۴	پہ وتر لمنحو کی پہ اولہ ناستہ کی کی می درود و وایو	۵۶
۵۵	زید چي کله دوہم رکعت شروع کړي نو دوه درې آیاتہ وروستہ ور پہ یاد سی چي زہ خو سورۃ وایم ن	۵۶
۵۶	یو چا سنت مؤکدہ یا فرض سیری کاوی	۵۷
۵۷	امام د مابنام لمونځ کوي نو پہ اولہ ناستہ کی نہ کنبہنستی	۵۸
۵۸	زید پہ فرض یا نفل لمانځہ کی د فاتحې وروستہ یو سورت خو واره و وایو؟	۵۸
۵۹	امام نہ وو نو د هغه زوی د مابنام لمونځ را کړی نو چي کله دمخہ سو د تکبیر تحریمی وروستہ یی علی الفور الحمد لله شروع کړل	۵۹
۶۰	سجده سہو باید دیوہ سلام گرځولو بعد و سی کہ د دوو سلامو بعد؟	۶۰
۶۱	زید پہ ہہرہ سرہ اول چپہ طرفتہ سلام و گرځوی اوس پر زید سجده سہو لازم ده	۶۰
۶۲	کہ یو څوک پہ رکوع کی التحیات یا پہ سجده کی الحمد لله و وایی سجده سہوہ پر لازم میري کہ نہ؟	۶۱
۶۳	پہ لمانځہ کی التحیات می پہ قیام کی و وایو،	۶۱
۶۴	یو امام پہ اول رکعت کی پہ الحمد لله کی "مالک یوم الدین" پہ سہو سرہ پر پر دي	۶۲

۷۱	زما دسترگي آپريشن سوی دی، در کوع او سجدي لپاره غاړه کېږوم	۷۲
۸۰	نو پر سترگومي ډېر تکليف وي	۷۲
۸۱	په کړسي باندي ناست وي لمونځ کوي؟	۷۳
۸۲	دزید پلار ناجوړه دی دده پر هډو، ملا او ځنګنونو باندي دردوي	۷۴
۸۳	یو سړی ډېر ضعیف دی قدرت نلري په رکوع او سجده باندي که په اشاره باندي لمونځ وکړي	۷۴
۸۴	در کوع او سجدي د اشارې فرق بیان کړه؟	۷۴
۸۵	د پروتي لمانځه طریقه څنګه ده؟	۷۶
۸۶	﴿باب صلوٰۃ المسافر﴾	۷۶
۸۷	که یو څوک ټوله قرآن په ناسته یا ولاړه په لمانځه کي یا غیر د لمانځه کي ووايي	۷۷
۸۸	سجده تلاوت د واجب کېدو له کبله ادا کول، د دې څه حکم دی؟	۷۷
۸۹	ما د قرآن شریف تفسیر کوی نو چي کله امام صاحب د سجدي د آیت ترجمه کوله	۷۸
۹۰	زید په زوره تلاوت کوی سجده تلاوت یې هم ووايو نو خلکو واورېدی	۷۹
۹۱	چي څوک د موبائل، رېډیو، ټي وي، کمپیوټر، ایم پی ټري، لاؤډ سپیکر او یا د نورو آلات جدیده وو څخه د سجدي آیت واورې	۷۹
۹۲	یو حافظ په تراویحو کي د سجدي پر آیت رکوع ته ځي وایي چي په نیت کولو سره سجده هم ادا کیږي	۸۱
	په لمانځه کي نفل یا فرض سنت یا واجب لمانځه چي کله سجده د تلاوت پر واجب سي نو بیا پر دغه سجده تلاوت په رکوع کي کېدای سي که نه؟	

۸۱	یو سري لمونځ کاوہ بل سر و لمونځ کوکڻي ته نيڙڏي آيت	۹۳
۸۲	د حافظانو استاذ دي، په ورځ کي څو واره آيتونه د سجدې اوري	۹۴
۸۲	که چيري څوک مخ د قبيلې طرف ته نه وگرځوي سجده د تلاوت وکړي صحيح کيږي که نه؟	۹۵
۸۳	که امام په تراويح کي د سجدې د آيت د تلاوت کولو وروسته سجده نه وکړي	۹۶
۸۴	﴿باب قضاء الفوائت﴾	۹۷
۸۴	آيانفل کول ښه دي او د نفل پر ځای باندي قضايي لمونځونه کول ښه دي؟	۹۸
۸۵	که د يوه سري څخه د سهار لمونځ فاسد سوی وي او يا د امام څخه د سهار لمونځ فاسد سوی وو	۹۹
۸۶	که د امام څخه د ماڅيگر لمونځ فاسد سو د ماښام په وخت کي، خلک راغله	۱۰۰
۸۷	يو څوک حنفي مذهب دی د ماښمين لمونځ يې کړی نه دی حرم ته راغلی	۱۰۱
۸۹	يو ښځي د ماښمين لمونځ په اول وخت کي ادا نه کړی تر داسي وخت پوري چي په هغه وخت کي حيض ورته راغی	۱۰۲
۹۰	که د يو سري قضاء سوي لمنځونه لس وي خو ده يې قضا راوړله	۱۰۳
۹۰	د يو سري پر ذمه باندي قضايي لمنځونه پاته دي او ډېر زيات دي	۱۰۴
۹۲	يو چا د آياضي فرقي په يو امام پسي درويشت (۲۳)	۱۰۵
۹۳	يو چا په قصده د سهار يا د بل وخت لمونځ پرېښودی	۱۰۶
۹۳	آيا د سنتو قضا سته او که نه؟	۱۰۷
۹۵	﴿باب الجمعة﴾	۱۰۸

۱۰۹	د جمعی د خطبې د منځه چي کوم تقریر یا وعظ کيږي آیا دا په احادیثو کی اثبات لري او که نه؟
۱۱۰	په کوم ملک کی چي باچانه وي مسلمان نو اجازه به د چا څخه اخلي
۱۱۱	که امام به له خطبې د جمعی لمونځ ورکړي آیا جواز لري او که نه؟
۱۱۲	که یو کس د جمعی په لمانځه کی بیده سوی وو
۱۱۳	د جمعی د لمانځه اصلي وخت د څه وخت څخه شروع کيږي؟
۱۱۴	خطبه پر خوشیانو باندي مشتمله ده؟
۱۱۵	د دوو خطبو په مابین کی به څومره قدر کښېني؟
۱۱۶	خطیب به څنګه امام وي آیا امام خطیب جوړېدای سي او که نه؟
۱۱۷	خطیب به دوهمه خطبه په څومره آواز سره وايي؟
۱۱۸	د خطبې په اورېدلو کی ليري او نژدې سره برابر دي او که نه؟
۱۱۹	بعضي علماء پخپل تقریر کي وايي چي امام ته يعني و خطیب ته څومره نژدې وي
۱۲۰	خلګ به تر کوم وخت پوري د نورو خلګو تر غاړې ګامونه نه اړوي؟
۱۲۱	که یو څوک پر نفل باندي ولاړ وي او امام راسي .
۱۲۲	که د یو سري څخه د سهار لمونځ قضا سوی وو
۱۲۳	خطیب چي پر لکره باندي تکیه وهلې وي
۱۲۴	آیا هغه ښارونه چي د توري په زور سره فتح سوي وي
۱۲۵	که د امام سره د جمعی په ورځ يعني په وخت د خطبې کي یو جم خلګ ناست وو
۱۲۶	﴿باب صلاة الجنازة﴾
۱۲۷	یو څوک چي قریب الموت سي يعني و مرګ ته نژدې سي
۱۲۸	و قریب الموت سري ته به په کومه کلمه سر تلقین ورکوي؟

۱۲۹	قرب الموت ته چي تلقين ورکوي، آيا دوی داسي امر ورته کولای سي چي کلمه ووايه او که نه؟	۱۰۹
۱۳۰	دا چي څوک مړ سي بيا به څه په کوي؟	۱۱۱
۱۳۱	چي و مړي ته غسل ورکول کيږي په دې وخت کي د قرآن کریم تلاوت کول څنگه دی،	۱۱۲
۱۳۲	د مړي په مرگ باندي څوک په اعلان سره خبرول جواز لري	۱۱۴
۱۳۳	آيا مړي ته کفن به خاص سپينه جامه وي،	۱۱۵
۱۳۴	پر مړي باندي ژړا کول:	۱۱۸
۱۳۵	يو عالم يو بل کس و مړي ته غسل ورکاوه نو په دې مړي دوی عجيبه شيان وليدل	۱۲۰
۱۳۶	د مړي د غسل طريقه څنگه ده، څنگه ورکول کيږي؟	۱۳۲
۱۳۷	د جنازې لمونځ په څو تکبيره سره کول کيږي؟	۱۳۲
۱۳۸	﴿کتاب الزکوة﴾	۱۲۵
۱۳۹	که چيري پېشکي زکوة په غلطې زائد سي	۱۲۵
۱۴۰	يو سړی يې وکيل جوړ کئ چي هغه به داپيسې وړي و خپل مور ته به يې ورکوي	۱۵۲
۱۴۱	يو مسافر چا چي د قرض په نيت زاده و غوښتي	۱۲۶
۱۴۲	که چيري ادا سو نو ددې واپسي څنگه سوه داپيسې به څه په کوي؟	۱۲۶
۱۴۳	که ديو چا پر ذمه باندي تر اوسه پوري دين مهر پاته وي نو پر ده باند احکام نصاب عائد کيږي	۱۲۷
۱۴۴	يو سړی دي چاته چي لس زره آمدني خو جائز مثلاً دمڅکي د فصلو او داسي نورو څخه ...	۱۲۸

۱۴۵	آباد زکوة ورکولو والا چي دزکوة پیسی و یو سړي ته د تقسیم کولو په واسطه ورکړي
۱۴۶	زید و عمرو ته وویل چي ماته لس روپۍ قرض را کړه زه یې په یو څو ورځو کې بیرته درکوم
۱۴۷	د کوم مال زکوة چي ورکول سوی دی او د دې مال څخه یې هیڅ تجارت او نور څه نه دي کړي
۱۴۸	د سپینو زرو او سیر زرو ماسوا په خالص نوټ او د کیلت د وسپینو یا روڼی روپیو باندې زکوة ادا کیري که نه؟
۱۴۹	د ډاکخانې په ذریعه زکوة پیسی و یو مستحق داستولو په صورت کې ...
۱۵۰	دیو سړي په ذمه باندې دیو څو کلونو زکوة ادا کول واجب وو
۱۵۱	ویو محتاج ته عمرو پنځه روپۍ ماهوار یې له یو څه محنته وو احسانه ورکوي
۱۵۲	د زید سره د بکر د زکوة پیسی دي او هغه یې د زکوة د ادائیګي وکیل جوړ کړی دی
۱۵۳	بنده ټوله کال صاحب نصاب وو، او بنده د زکوة حساب هر کال ۲۸ شعبان کې کوی
۱۵۴	زما جائیداد تقریباً د پنځلسو زرو دی په دې باندې دوولس سوه روپۍ قرضه ده
۱۵۵	د زید سره تعدادي څلور زره روپۍ نغدي دي د کومو څخه چي ده دوه زره ورکړي ...
۱۵۶	یوې ښځې ته دمهر په عوض کې سل ټولې د سپینو یا سرو زرو زېورات ورسېدل دي

۱۵۷	زید صاحب نصاب دی او پر خای ددی چي د کال پر ختمہدو باندي حساب وکړي	۱۴۷
۱۵۸	دا امر دریافت طلب دی چي د کال په مابین کي وخت پر وخت باندي زکوٰۃ تقسمیږي	۱۴۸
۱۵۹	زید سرکاري ملازم دی دده د تنخواه څخه شل روپۍ ماهوار سرکار کاتوي	۱۴۹
۱۶۰	د زید سره د لسو زرو د مالیت مخکه ده او ددی مخکي لږ حصه بعوض پنځه زره رهن دی	۱۴۹
۱۶۱	د زید سره د پنځو سوو زېږ دی او یو زر (۱۰۰۰) روپۍ دده د زوجي مهر دده پر غاړه واجب الاداء دی	۱۴۹
۱۶۲	دیو چایو څه روپۍ وې پر کومو چي هغه زکوٰۃ ورکاوی اوس یې هغه پیسې وبل سړي ته قرض ورکړي	۱۵۰
۱۶۳	زید دخپل مال زکوٰۃ ورکړی او ددی زکوٰۃ د پیسو څخه یو څه خويي پر مستحقین زکوٰۃ باندي خرڅي کړي	۱۵۱
۱۶۴	دیوې بنځي سره دوی ټولې زېورات دي	۱۵۱
۱۶۵	یو سړي په څلور زره روپۍ باندي یوه مخکه واخیسته د کومي ادا چي په لس قسطو باندي ایښي ده	۱۵۲
۱۶۶	ماپه دوه سوه پنځه پنځوس روپۍ خرڅولو سره ۱۵۵۵ کتابونه چاپ کړل	۱۵۲
۱۶۷	دیو سړي رئیس سره یو څه بزې هم سته او دده پر مخکه کي یې دده مزدوران گوري په دې کي زکوٰۃ سته که نه؟	۱۵۳
۱۶۸	دیو سړي سره بزې دي دوه سوه خو مخکه نسته په یو ځنګل سرکاري مخکه کي یایي د مخکوو والا په مخکه کي گوري	۱۵۳
۱۶۹	آیا پر وقف مخکه متعلق مسجد باندي عشر سته؟	۱۵۴

۱۷۰	د عشری محکمہ تعریف خہ شی دئی او خراجی محکمہ خہ تہ وایی،	۱۵۴
۱۷۱	﴿باب صدقۃ الفطر﴾	۱۵۷
۱۷۲	چی یو خای غورپی نہ پیدا کیری او اوږه هم په نہایت گران قیمت وي	۱۵۷
۱۷۳	یوسری په تھانه بون کی اوسیری او ددې خای د غور و سیر شپږ آنې کری بیایی خرخوي	۱۵۸
۱۷۴	په فتاوی امدادیہ کی دي:	۱۵۹
۱۷۵	زموږ د علاقې خلک اکثره قرضداره دي او بعضي توانگر نه دي	۱۶۰
۱۷۶	په کتاب صدقہ فطر کی چی یوه کاسه مذکورہ ده	۱۶۱
۱۷۷	بعضي خلک کوشش کوي چی به خایه کمپتیانی جوړي کری او د خلکو څخه صدقۃ فطر وصول کری	۱۶۲
۱۷۸	﴿باب المصارف﴾	۱۶۳
۱۷۹	زموږ په ملکو کی بعضي حافظان په بعضي مسجدو کی په به اجرت تراویح کی قرآن وایی	۱۶۳
۱۸۰	خه وایی علماء کرام په دې مسئلہ کی، چی دزید سره د زکوۃ ډېر غټ رقم جمع دی هغه یو وار حقدار ته نه ورکوي	۱۶۴
۱۸۱	د زکوۃ په پیسو باندي د زکوۃ حقدار مالک جوړول او دهغه پر رضامندي باند ددې پیسو څخه ذریعہ آمدنی یا پراپرتی قائمه کری	۱۶۴
۱۸۲	که د زکوۃ رقم غریبانو ته ورکړي او داسی ورته وایی چی دا قبولی کړه	۱۶۵
۱۸۳	پر زید زکوۃ واجب وو خو د اداء یې نه کئ مړ سو نو دده د مال څخه زکوۃ اداء کری که نه؟	۱۶۶
۱۸۴	یو سړی صاحب نصاب دی هغه و غریب طالب العلم ته په تعلیمی خرش کی د زکوۃ رقم ورکول غواړي،	۱۶۶
۱۸۵	یو سړی د خپلو قریبانو لپاره و هندوستان ته د زکوۃ پیسې استوي	۱۶۷

۱۸۶	خیرات و چاہتہ ورکولای سی؟	۱۶۷
۱۸۷	یو سہری د خپل زکوۃ درقم څخه په سکول کې د کوچنیانو لپاره کرسی	۱۶۷
۱۸۸	پریو سہری باندي زما پنځه روپیۍ قرض دي چي زه یې بمد زکوۃ هغه ته ورکړم نو په دې زکوۃ ادا کیږي که نه؟	۱۶۸
۱۸۹	پریو سہری باندي زما څخه څه روپیۍ دي یو مستحق زکوۃ ته به نیت زکوۃ ووايه	۱۶۹
۱۹۰	مستحق زکوۃ تد زکوۃ ورکولو په وخت کې دا ویل چې دا زکوۃ دی آیا دا ضروري دي که نه؟	۱۷۰
۱۹۱	زکوۃ می ادا کړی دی که نه، په دې کې شک دی نو څه کول په کار دي	۱۷۰
۱۹۲	د زکوۃ رقم ادا کولو لپاره یې علیحدہ پتوہ ایښې وه خو د ادا کولو څخه مخکې ضائع سوه	۱۷۰
۱۹۳	یو سہری چې د زکوۃ حقدار دی ده ته زکوۃ ورکولو والا دیو محلت څخه دا ویل چې دا قرض دی	۱۷۱
۱۹۴	زه دلته په مسجد کې امام یم د مسجد په مشاهدہ د کور گزران چلول سخت دي	۱۷۱
۱۹۵	زمونږ په کلي کې د مسلمانانو پنځلس کوره دي	۱۷۲
۱۹۶	یو نابالغہ کوچنی دی د چا چې پلار غریب او مستحق زکوۃ دی هغه ته چې د زکوۃ رقم ورکول سي نو زکوۃ ادا کیږي کنه،	۱۷۳
۱۹۷	یو سہری صاحب نصاب دی او مستحق زکوۃ نه دی بل سہری یې مستحق زکوۃ وگڼي	۱۷۴
۱۹۸	یو سہری مقروض دی د قرض د ادا کولو هیڅ سبیل نسته د قرض خواهانو د مطالبو څخه ډېر پرېشانه دی	۱۷۵

۱۹۹	یو سړی د کرایې په سرای کې اوسېږي د سرای مالک د سرای خالي کولو تقاضا کوي	۱۷۵
۲۰۰	یو ضرور تمند مستحق زکوٰۃ د خپل دوست څخه قرض واخیستی،	۱۷۶
۲۰۱	بکر زید ته د قرض اخیستلو په اراده راغلی زید په دې وخت کې د قرض په نامه رقم ورکړی	۱۷۷
۲۰۲	فقیر ته د زکوٰۃ رقم بقدر نصاب یا د دې څخه زیات ورکول څنګه دي؟	۱۷۷
۲۰۳	و میرې ته زکوٰۃ ورکولای سي که نه؟	۱۷۸
۲۰۴	کتاب الصوم	۱۷۹
۲۰۵	در رمضان بعدد سوال په میاشته کې شپږ روژې نیول کيږي	۱۷۹
۲۰۶	په رمضان المبارک کې بې له یو څه وجهې شرعي روژه نه نیول	۱۸۰
۲۰۷	یو سړي تراویح وکړي خو روژه یې بلاعذرہ پرېښوده	۱۸۰
۲۰۸	په ماه رمضان مبارک کې دوو ځي هوټل خلاصول څنګه دی،	۱۸۰
۲۰۹	یو سړي دروژې په حالت کې احتلام سو، دروژې په حالت کې د غسل کولو په وخت کې اوبه غرغړه نه کړي	۱۸۱
۲۱۰	مور مسلمان ځوانان په کالج کې تعلیم حاصلوو	۱۸۱
۲۱۱	باب رویت الهلال	۱۸۳
۲۱۲	دروژې د میاشتي شهادت یو سړی او درې ښځي ورکړي څه حکم دی؟	۱۸۳
۲۱۳	که چیرې میاشتي لیدلو والا غیر مسلم او فاسق نه وي	۱۸۳
۲۱۴	دلا عبرة لاختلاف المطالع مطلب څه دی؟	۱۸۴
۲۱۵	درویت هلال متعلق برقي تار خبر اعتبار لري او که نه؟	۱۸۴
۲۱۶	یو مولوي صاحب ته مخامخ په څلو و شهادتونو سره ثابته سوه	۱۸۴
۲۱۷	پر جنتری یا تار باندي اعتبار کول صحیح دی او که نه؟	۱۸۵
۲۱۸	دخط او تار پر خبر باندي روژه ونیول سي او که نه؟	۱۸۵

۱۷۵	یو سړی د کرایې په سرای کې اوسیدو د سرای مالک د سرای خالي کولو تقاضا کوي	۱۹۹
۱۷۶	یو ضرورت مند مستحق زکوٰۃ د خپل دوست څخه قرض واخیستی،	۲۰۰
۱۷۷	بکر زید ته د قرض اخیستلو په اراده راغلی زید په دې وخت کې د قرض په نامه رقم ورکړی	۲۰۱
۱۷۷	فقیر ته د زکوٰۃ رقم بقدر نصاب یا د دې څخه زیات ورکول څنګه دي؟	۲۰۲
۱۷۸	و میرې ته زکوٰۃ ورکولای سې که نه؟	۲۰۳
۱۷۹	کتاب الصوم	۲۰۴
۱۷۹	درمضان بعد د شوال په میاشتہ کې شپږ روژې نیول کیږي	۲۰۵
۱۸۰	په رمضان المبارک کې بې له یو څه وجهې شرعي روژه نه نیول	۲۰۶
۱۸۰	یو سړي تراویح وکړې خو روژه یې بلاعذرہ پرېښوده	۲۰۷
۱۸۰	په ماه رمضان مبارک کې دوو ځي هوټل خلاصول څنګه دی،	۲۰۸
۱۸۱	یو سړي دروژې په حالت کې احتلام سو، دروژې په حالت کې د غسل کولو په وخت کې اوبه غرغړه نه کړې	۲۰۹
۱۸۱	موږ مسلمان ځوانان په کالج کې تعلیم حاصلوو	۲۱۰
۱۸۲	باب رویت الهلال	۲۱۱
۱۸۲	دروژې د میاشتي شهادت یو سړی او درې ښځې ورکړي څه حکم دی؟	۲۱۲
۱۸۲	که چیرې میاشتي لیدلو والا غیر مسلم او فاسق نه وي	۲۱۳
۱۸۴	دلا عبرة لاختلاف المطالع مطلب څه دی؟	۲۱۴
۱۸۴	درویت هلال متعلق برقي تار خبر اعتبار لري او که نه؟	۲۱۵
۱۸۴	یو مولوي صاحب ته مخامخ په څلو و شهادتونو سره ثابته سوه	۲۱۶
۱۸۵	پر جنتري یا تار باندي اعتبار کول صحیح دی او که نه؟	۲۱۷
۱۸۵	دخط او تار پر خبر باندي روژه ونیول سې او که نه؟	۲۱۸

۲۱۹	کہ پنخہ مسلمانان گواہی ور کړي نو اختر کيږي او که نه	۱۸۶
۲۲۰	ایا دتار او خطوط لیرونکی دپاره عدالت شری او که نه ؟	۱۸۶
۲۲۱	کہ پر ۲۰ روژہ میاشت نہ ولیدل سوه نو څ به کوي ؟	۱۸۷
۲۲۲	په ۲۹ رمضان باندي دزوال وروسته دشوال میاشت بنکاره سی نو څه کول پکار دي ؟	۱۸۷
۲۲۳	باب الاعتکاف	۱۸۸
۲۲۴	دگرمی په وجه باندي دمعتکف لپاره دمسجد څخه دباندي وتل غسل کول څنگه دي ؟	۱۸۸
۲۲۵	معتکف په مسجد کښي یواځي دی او دشیپي ناجوره سو	۱۸۹
۲۲۶	دگرمی په وجه باندي غسل خانې ته ولاړ سي	۱۸۹
۲۲۷	دمسجد په صحن (حويلي) کي معتکف لپاره کښېنستل ذکر کول لمونځ کول څنگه دي ؟	۱۹۰
۲۲۸	داذان لپاره دمسجد څخه وتل دمعتکف لپاره څنگه دي ؟	۱۹۰
۲۲۹	دمعتکف لپاره په مسجد کي داعتكاف په حالت کي په اجرت او مزدوري باندي کار کول څنگه دي ؟	۱۹۱
۲۳۰	دمعتکف لپاره اخبار کتل څنگه دي ؟	۱۹۱
۲۳۱	کہ چيري جنازه راغله دلمونځ ورکولو والا څوک نه وو	۱۹۲
۲۳۲	دمعتکف دپاره پر اوداسه باندي بل اودس کولو لپاره وتل څنگه دي	۱۹۲
۲۳۳	معتکف پر غلط نظر باندي نريابنځي ته وگوري يا په غلطو سوچو کي ورک سي اعتکاف فاسديږي او که نه ؟	۱۹۲
۲۳۴	په اعتکاف کي جنگ او جنجال کول څنگه دي اعتکاف په خرابيږي	۱۹۳

۲۳۵	داعتکاف پہ حالت کی ورزش کول او دخط جواب لیکل څنگه دي	۱۹۳
۲۳۶	دمعتکف لپاره په مسجد کې مریض کتل او نسخه ورلیکل روادی او که نه؟	۱۹۳
۲۳۷	د روزې ماتېدلو عزرونه په لاندې ډول دي:	۱۹۴
۲۳۸	د روزې نیت پخپله مورنۍ ژبه لکه: اردو، انگرېزي	۱۹۵
۲۳۹	د هلال لپاره د څومره گواهانو ضرورت دی؟	۱۹۵
۲۴۰	د عید الفطر میاشت یې ولیده و لمر لوېدلو ته لا درې څلور مینټه	۱۹۶
۲۴۱	په یو کتاب کې یوه مسئله ده چې که دورځي میاشت ولیدل سوه	۱۹۶
۲۴۲	د هلال شوال خبر د پاکستان رېډیو ورکړی دهغې په بروسه باندي په دوو درو مقامو	۱۹۷
۲۴۳	یو سړي په هلمند کې روژه نیول شروع کړو او بیا هغه سړی په روژه کې د عمرې په نیت مکې معظمې ته ولاړی	۱۹۷
۲۴۴	د میاشتي د لیدلو د ثبوت طریقې څه شي دي؟	۱۹۸
۲۴۵	د هلال عید الفطر خبر رېډیو پاکستان ورکړی وو د کوم پر بناء باندي	۲۰۴
۲۴۶	د رمضان المبارک او عیدینو ماسوا د نورو میاشتو د ثبوت لپاره د څو گواهانو ضرورت دی؟	۲۰۵
۲۴۷	د فیکس په ذریعه د میاشتي خبر موصوله سي نو پر دې باندي عمل کول څنگه دي؟	۲۰۶
۲۴۸	دلته پر افغانستان باندي غیر مقلدینو او د جماعت اسلامي خلکو.....	۲۰۶

۲۴۹	خہ وایی علماء احناف پہ دے مسئلہ کی چي دليري ليري بنار خخہ ...	۲۰۸
۲۵۰	درؤیت ہلال پہ متعلق دڅو خلکو گواهي معتبره ده؟	۲۱۰
۲۵۱	باب مايتعلق بالسحور والافطار	۲۱۱
۲۵۲	دپہشلمی پہ وخت کی دروڑې نیت کول هر سي نوروړه صحيح ده که نه؟	۲۱۱
۲۵۳	دروڑې پہ میاشته کی دروړه مات په وخت کی په نماز مغرب کی څو نه قدر تاخیر کولای سی؟	۲۱۲
۲۵۴	زموږ مسجد کی درېډیو په وخت باندي اذان کیري	۲۱۲
۲۵۵	روړه مات باندي روش او .. غوښي نه وي پخې لمونځ ناوخته کول ...	۲۱۳
۲۵۶	په روړه مبارکه کی دروړه داره لحاظ کولو لپاره داذان او د جماعت په مابین کی لس منته وقفه مقرر کولو باندي خوبه څه خرج نه وي؟	۲۱۴
۲۵۷	دروڑې مبارکی د ماښام د لمر لوېدو څخه لس منته فاصله ورکول جائز ده که نه د	۲۱۵
۲۵۸	دېل ملک څخه چي نفدي پیسې راځي په روړه مبارکه کی په هغو روپیو باندي ...	۲۱۵
۲۵۹	دروڑې د میاشتي خرڅه که پاته سوه دېلي روڑې دپاره یې ایښولای سی	۲۱۶
۲۶۰	دروڑې په میاشته کی د سهار خواته یعنی پېشلمی باندي او یا روړه مات دپاره چي کوم وخت مقرر سی ...	۲۱۶
۲۶۱	څرنگه چي سپېدی راوختلي نو فوراً به خوراک او چښاک پریردي	۲۱۷

۲۶۲	چي ڇنگه لمر و لوہدي خوراک او چينباک جائز دی او که توروالی شرط دی یعنی شپہ راختلی شرط دی او که نہ؟	۲۱۷
۲۶۳	نیت دروڑی لپارہ شرط دی او کنہ،	۲۱۸
۲۶۴	دھري ورځي لپارہ نیت شرط دی او کہ دتولي میاشتي لپارہ یونیت کافی دی	۲۱۸
۲۶۵	کہ یو سری پہ ہیرہ روڑہ و خورہ یایی جماع و کرہ	۲۱۸
۲۶۶	شروط دروڑی خودی؟	۲۱۹
۲۶۷	کہ دروڑتی و خلق تہ دودیا مچ یا گر خ داخل سو ..	۲۱۹
۲۶۸	کہ روڑتی پہ سترگو کی دوا و اچولہ یایی پہ غور کی او بہ دنہ سو	۲۱۹
۲۶۹	کہ روڑاتی دن خود تر دانہ لہ شی و خور یعنی دخولہ څخہ یی را و کنبی ...	۲۲۰
۲۷۰	کہ روڑتی پہ قصد سرہ پہ ډکہ خولہ قی و واهہ روڑہ یی ماتہ دہ کنہ	۲۲۰
۲۷۱	کہ یو سری پہ روڑہ کی احتلام سو یایی خورک پہ ہیرہ و کی	۲۲۱
۲۷۲	کہ یو بنځہ پہ دې خبرہ وہ چي سپېدي راختلي دي مگر خاوند تہ یی وویل چي سپېدي نہ دي راختلي	۲۲۱
۲۷۳	کہ دبنځي ډاگمانو و چي ورځ مي دحيض دہ نويي روڑہ ماتہ کرہ ...	۲۲۲
۲۷۴	کہ دوو کسانو و روڑتی تہ شاهدي ادا کرہ چي لمر نہ وو لوہدلی اوس قضا راځي او کہ کفارہ؟	۲۲۲
۲۷۵	کہ یو غازي مجاہد روڑہ ماتہ کرہ پہ دې وجہ چي جنگ بہ کوم ...	۲۲۲
۲۷۶	کہ یو سری پہ روڑہ کی داسي شی و خور چي هغه نہ دانسان خورک وو ...	۲۲۳

۲۷۷	کہ یو سڙي په روژه کي درې یا څلور ورځي لېونی سو	۲۲۳
۲۷۸	کہ یو سڙي ټوله میاشت لېونی سو آیا اوس قضا ورباندي سته او که نه؟	۲۲۴
۲۷۹	کہ یو سڙي ټوله میاشت په بې هوښي تېره کړي . .	۲۲۴
۲۸۰	کہ یو سڙي په روژه کي د بل چا نارې تېري کړي نو قضا ورباندي راځي او که کفاره؟	۲۲۴
۲۸۱	کہ زید تو عمر ته وویل چي دashi یعنی ډوډی و خوره . . .	۲۲۴
۲۸۱	کہ یو سڙي په میاشت کي دروژې لس ورځي ناجوړه سو	۲۲۵
۲۸۲	کہ یو سڙي په روژه کي وینه و خوري قضا ورباندي راځي او که کفاره؟	۲۲۵
۲۸۳	کہ دیو سڙي خاوري یا شګي یا وانه یا نارې د بل چا په یا پمبه عادت وي . . .	۲۲۵
۲۸۴	کہ یو سڙي ښځه مچ کړي انزال سي . . .	۲۲۶
۲۸۵	کہ مسافر روژه ونیونه وروسته یې اراده وکړه چي کور ته به ځم	۲۲۶
۲۸۶	کہ یو روژتي انسان ځان دومره ستړی کړي پی د لوړې خوراک ته مجبور سو . . .	۲۲۷
۲۸۷	کہ یو کافر ډاکټر یا فاسق یا دهغه طبیب چي په طبابت کي مکمل معلومات نلري،	۲۲۷
۲۸۸	کہ مریض د مرض په حالت کي مړ سي بیا ددغو روژو فدیہ سته او که نه؟	۲۲۷
۲۸۹	کہ یو چا فدیہ ورکړه بیا جوړ سو فدیہ یې صحیح ده؟	۲۲۸
۲۹۰	کہ روژتي مسواک وواهه او دایې گمان سو چي روژه یې ماته سوه . . .	۲۲۸

۲۹۱	کہ یو روژتی جماع و کرہ د چار پای یاد مری ز نانی سرہ بیایی ...	۲۲۸
۲۹۲	کہ یو چا مکملہ روژہ یا خور و ژې و خورې ...	۲۲۹
۲۹۳	کہ یو سړي پر خان درمضان روژې نذر کړې دانذر صحیح دی که نه؟	۲۲۹
۲۹۴	کہ یو روژتی یو ظالم مجبور کړي چي روژہ به ماتوې که دي نه کړه ماته قتل کوم دي	۲۲۹
۲۹۵	کہ روغ سړی وو خو پر خان بهرېدی چي که زه روژہ ونیسم ناجوړه به سم ...	۲۲۹
۲۹۶	په روژہ کی روژتی ته عطر خوشبویی لگول جائز دي کنه	۲۳۰
۲۹۷	دیو سړي نفلي روژہ ده ملګرو ورته وویل چي زموږ سره خوراک وکړه نو ده لږه جائز ده کنه	۲۳۰
۲۹۸	کہ یو سړي په اوله ورځ دروژې مرتد سو العیاذ بالله	۲۳۱
۲۹۹	کہ دیو سړي نفلي روژہ وه بیا مرتد سو بیا تر زوال مخکي مسلمان سو،	۲۳۱
۳۰۰	کہ یو روژتی روژہ په هېره و خوره بل سړي ورته وکتل ..	۲۳۲
۳۰۱	کہ یو روژتی یو شی وڅکی او خوند او بوی یې تر حلقه ورسېدی ...	۲۳۲
۳۰۲	کہ یو روژتی د سهار په حالت کی کوروالی کوله،	۲۳۳
۳۰۳	کہ یو سړي په خطا سره روژہ ماته کړه مثلاً او دس یې کاوه	۲۳۳
۳۰۴	د روژتی ناري دخولي څخه راوبهېدی تر زنی را ورسېدی	۲۳۴
۳۰۵	کہ یو سړي داختر په ورځ نفلي روژہ و نیوله بیایی قصدا ماته کړه	۲۳۴
۳۰۶	کہ روژتی کوله په خوله کی وه سپېدی وړباندې راوختې کوله یې تېره کړه نو قضا راځي او که کفاره؟	۲۳۴

۲۳۵	۳۰۷	پہ ستن روزہ ماتیری کہ نہ؟
۲۳۶	۳۰۸	کہ یو روزتی یو ظالم مجبور کړي پر جماع نویی جماع وکړه اوس قضا راځي او که کفارہ؟
۲۳۶	۳۰۹	کہ یو روزتی په روزہ کي په هېره سره خورک یا چنبیل یا جماع وکړه
۲۳۷	۳۱۰	کہ یو سړی په روزہ کي سگریټ وڅکوی نو کفارہ راځي او که قضا؟
۲۳۷	۳۱۱	نسوار اچول خولې ته روزہ ماتوي او که یې نه ماتوي، که چیري روزہ ماتوي قضا لازموي او که کفارہ
۲۳۸	۳۱۲	کہ یو سړی غیر درمضان نفلي یا قضا فرضي یا نذري روزہ ماته کړه
۲۳۹	۳۱۳	کہ یو سړي یا یوې ښځې په غلطی سره روزہ وخورله ..
۲۳۹	۳۱۴	کہ مریض او مسافر په حالت د سفر او مرض کي مړه سي ن
۲۴۰	۳۱۵	د کفارې روزې پر له پسې نیول غواړي لهندا که پر ښځه کفارہ لازمہ سي
۲۴۰	۳۱۶	په کفارہ کي تداخل راځي او که نه راځي او که نه راځي .
۲۴۱	۳۱۷	کہ نر یا ښځه پر زنا یو چا مجبور کړل او په روزہ کي یې زنا وکړه نو اوس کفارہ راځي او که قضا؟
۲۴۲	۳۱۸	کہ یو روزتی د حیوان سره بدفعلي وکړي نو قضا راځي او که کفارہ؟
۲۴۲	۳۱۹	کہ یو روزتی په رمضان کي د باران څاڅکي تهر کړي
۲۴۳	۳۲۰	و روزتی ارموي وکښه خوله یې وازه کړه سړي پورته کړو
۲۴۳	۳۲۱	یو سړی په رمضان کي تر لمر لوېدو مخکي دانیت وکړي

۲۴۴	یو کافر مسلمان سو بیایې روژہ و نیولہ خود کور دانسانانود ویری ...	۳۲۲
۲۴۴	کہ دروژتی او بنسکی خولې ته ولاړې او تهرې یې کړې روژہ په ماتیرې او کہ نه؟	۳۲۳
۲۴۵	کہ یو روژتی انسان بل انسان لکه کور والا یا بلہ انجلۍ یا هلک مچ کړي ...	۳۲۴
۲۴۵	کہ یو روژتی انسان حیوان مچ کړي او انزل سي نور روژہ یې ماته ده او کہ نه؟	۳۲۵
۲۴۵	یو سړي په روژہ کې د دبر له خوا دواو کړه یا د پزي	۳۲۶
۲۴۶	ډېرې زناني د ستن او سپنسي کار کوي داستن او سپنسي په خوله نسي ...	۳۲۷
۲۴۶	کہ دروژتی په خوله کې د باران څاڅکي یار لۍ ولوېرې	۳۲۸
۲۴۷	کہ چیرې یو بنڅي ته تر صبح صادق وروسته مرض	۳۲۹
۲۴۷	کہ چیرې څوک د فشار یا بلډپرېشر یا ددې په شان په سختو ...	۳۳۰
۲۴۷	کہ یو سړی د شوگر په بیماری اخته وي یا بلہ سخته بیماری	۳۳۱
۲۴۹	کتاب الحج	۳۳۲
۲۴۹	دعا په وخت کې د داخلېدو و ښار ته د مکې	۳۳۳
۲۴۹	دعا په وخت کې د لیدو د کعبې	۳۳۴
۲۴۹	د طواف دعا	۳۳۵
۲۵۰	د رکن یماني او حجر اسود په مابین کې دعا	۳۳۶
۲۵۰	د ملتزم شریف دعا	۳۳۷
۲۵۰	د صفا او مروا دعا	۳۳۸
۲۵۰	د هدیی د ذبح دعا	۳۳۹

۲۴۰	دزم زم داوہو دعا	۲۵۰
۲۴۱	مقدمہ	۲۵۱
۲۴۲	توبہ پر پنڄھ قسمہ دہ:	۲۵۱
۲۴۳	:پر حاجی د خپل عیال نفقہ واجب دہ کہ نہ؟	۲۵۲
۲۴۴	حاجی د مور او پلار، نسختی او اولاد او پور وړي بی اجازې نفلی حج ته تللی سی او کہ نہ؟	۲۵۳
۲۴۵	کوم شیان حاجی ته مستحب او بنه کار دی چی ویی کړي؟	۲۵۳
۲۴۶	حاجی به کوم شیان له ځان سره وړي؟	۲۵۳
۲۴۷	حج ته تگ په پښو افضل دي که په سپرلی؟	۲۵۴
۲۴۸	کوم درود پر رسول الله ﷺ باندي افضل دي؟	۲۵۴
۲۴۹	لوی او جامع حمد کوم حمد دی؟	۲۵۴
۲۴۹	احسن الثناء کومه ثناء دہ؟	۲۵۴
۲۵۰	نډا د ابراهيم عليه السلام کومه نډا او اواز وو؟	۲۵۴
۲۵۱	حج کوم وخت فرض سو؟	۲۲۵
۲۵۲	:حج پر مخکنیو امتو باندي واجب وو کہ مستحب؟	۲۲۵
۲۵۳	ہا با آدم چی حج وکړ ملائکو څه ورته وویل؟	۲۲۵
۲۵۴	رسول الله ﷺ تر هجرت مخکی څو حجونه کړي دي	۲۲۵
۲۵۵	رسول الله ﷺ څو عمرې کړي دي	۲۵۶
۲۵۶	روافض او خوارج څه فرق سره لري؟	۲۵۶
۲۵۷	مکہ ولي بکہ بولي؟	۲۵۶
۲۵۸	مکہ ولي بیت المعمور بولي؟	۲۵۶
۲۵۹	دهغو فریقو چی د حجر اسود په بنودلو کي اختلاف وو منازعه څنګه ختمه سوه؟	۲۵۷

۲۵۷	کعبہ شریفہ چي ابراہیم علیہ السلام جو پرہ کرہ خو دروازي يي درلودې؟	۳۶۰
۲۵۷	کعبہ شریفہ خو واره جو پرہ سوي ده؟	۳۶۱
۲۵۷	کعبی شریفی ته کله لباس ورکول سو؟	۳۶۲
۲۵۸	کعبی ته ولي دالله ج کور وایي او د مؤمن زړه ته ولي دالله (ج) کور وایي؟	۳۶۳
۲۵۸	باب دی په بیان د افعالو د حج کی	۳۶۴
۲۵۸	د حج د وجوب شرطونه خو دي؟	۳۶۵
۲۶۰	د حج حکم په کوم آیت او حدیث ثابت دی؟	۳۶۶
۲۶۰	حج او عمره که څوک یو ځای وکړي څه فایده لري؟	۳۶۷
۲۶۱	حج او عمره د چا لپاره رسول الله ﷺ جهاد بللی دي؟	۳۶۸
۲۶۱	د حاجي دعا څه حیثیت لري؟	۳۶۹
۲۶۱	د ښځې محرم أمين څوک بلل کيږي؟	۳۷۰
۲۶۲	که ښځه بغير محرم حج وکړي حج يي صحيح دی که نه؟	۳۷۱
۲۶۲	ښځه له کوره وتلی سي او که نه؟	۳۷۲
۲۶۲	که محرم بغير د نفقې له ښځې سره حج ته تلل نو ښځه به نفقه ورکوي که یا؟	۳۷۳
۲۶۲	نر ښځو کی او ښځه څه فرق لري؟	۳۷۴
۲۶۲	: که مېړه او ښځه یو ځای حج ته سره ولاړ سي نو پر مېړه د ښځې نفقه واجب ده او که نه؟	۳۷۵
۲۶۳	دیو فرض لپاره بل فرض پرېښودل څنګه دي؟	۳۷۶
۲۶۳	فصل دی په بیان د موانعو د وجوب د حج کی او په هغه عنرو کی چي حج ساقطیږي	۳۷۷

۲۶۳	ہفہ کوم عذرونہ دی چھی حج ساقطوی؟	۲۷۸
۲۶۴	کہ حاجی د عرفات تر وخت مخکی وقوف پر عرفات وکری	۲۷۹
۲۶۴	کوچنی چھی حج وکری دایی فرض حج سو کہ نفل؟	۲۸۰
۲۶۴	د طواف حای کوم حای دی او د سعی حای کوم حای دی؟	۲۸۱
۲۶۴	کہ حاجی تر وقوف د عرفات مخکی لہ خپلی بیخی سرہ جماع وکری حج بی صحت لری کہ یا؟	۲۸۲
۲۶۴	کہ ٹوک د بل معذور پر حای حج کوی ہفہ بہ ٹنکہ معذور وی ٹومرہ عذر معتبر دی؟	۲۸۳
۲۶۴	کہ یو حاجی بیہونہ سی نو ملکری بی د حج نیت وکری	۲۸۴
۲۶۵	کہ ٹوک د فرضی حج پر حای د نفلی حج نیت وکری نو حج بی فرضی سو کہ نفلی؟	۲۸۵
۲۶۵	کہ فقیر یا پوروی حج وکری حج بی ساقط دی کہ یا؟	۲۸۶
۲۶۵	کہ ٹوک پہ حرام مال حج وکری حج بی صحیح دی کہ یا؟	۲۸۷
۲۶۵	کہ پر چا حج فرض وو او نہ بی وکری نو د ٹکندن پہ حالت کی وصیت باندي واجب دی کہ یا؟	۲۸۸
۲۶۵	چھی شروط د وجوب او ادا موجود سی نو حج بالفور واجب دی	۲۸۹
۲۶۵	وجوب علی الفور عملا دی کہ اعتقاد؟	۲۹۰
۲۶۶	کہ پر چا حج فرض سی او نہ بی وکری	۲۹۱
۲۶۶	کہ ٹوک تر دہرہ عمرہ حج وٹنہوی او باندي فرض ہم وی ٹہ حکم لری؟	۲۹۲
۲۶۶	کہ یر سري مال پیدا کری او حج او زکات دواہ پر فرض وی	۲۹۳
۲۶۶	فصل دی پہ فرائضو د حج کی	۲۹۴
۲۶۶	د حج فرائض خودی؟	۲۹۵

۲۶۷	کہ یو سړي احرام وټړی او وقوف پر عرفه وکړي وروسته مړ سی . . .	۳۹۶
۲۶۸	په حج کی د فرضو حکم څه دی؟	۳۹۷
۲۶۸	فصل دی په واجباتو د حج کی	۳۹۸
۲۶۸	واجبات د حج څو دي .	۳۹۹
۲۶۹	محلات څو دي، یعنی هغه کوم شیان دي	۴۰۰
۲۷۰	که له سره بغیر نور ویښتان سړی وخریږي یا یې پرې کړي	۴۰۱
۲۷۰	د مکې او جدې پر خلکو طواف صدر سته که یا؟	۴۰۲
۲۷۰	که د عذر په وجه څوک منع کار وکړي	۴۰۳
۲۷۰	فصل دی په سنتو د حج کی	۴۰۴
۲۷۰	: په حج کی سنت څو دي؟	۴۰۵
۲۷۲	فصل په مستحباتو د حج کی	۴۰۶
۲۷۲	افضل حج کوم حج دی؟	۴۰۷
۲۷۳	و جبل الرحمة ته ختل جواز لري که یا؟	۴۰۸
۲۷۳	د امام شاته نژدې درېدل مستحب دي که یا؟	۴۰۹
۲۷۳	په مزدلفه کی د سهار لمونځ په تیاره کول مستحب دي که یا؟	۴۱۰
۲۷۳	د مستحب حکم څه دی؟	۴۱۱
۲۷۳	فصل په مکروهاتو د حج کی	۴۱۲
۲۷۳	هغه کوم کارونه دي چي په حج کی مکروه دي او له کولو یې حاجي باید ځان وساتي؟	۴۱۳
۲۷۴	باب دی په بیان د مواقیت کی	۴۱۴
۲۷۴	که له حاجیانو د عرفات ورځ ورکه سوه	۴۱۵
۲۷۴	د حج په ورځو کی عمره صحیح ده او که نه؟	۴۱۶

۲۷۴	رابع کوم خای دی او جحفہ مکہ مکرمہ تہ نژدہ دہ کہ رابع؟	۴۱۷
۲۷۵	کہ شوک مکہ مکرمہ تہ د تجارت یا بل کار لپارہ خہ احرام بہ تری؟	۴۱۸
۲۷۵	تعین دمیقات شرط دی کہ نہ؟	۴۱۹
۲۷۶	کہ حاجی لہ ذالحلیفہ تہر سی احرام نہ و تری بیا بہ چیری احرام تری؟	۴۲۰
۲۷۶	کہ چا تصور دمحاذاات دمیقات نہ سوای کولای	۴۲۱
۲۷۶	کہ دیو سہری پر لارہ دوه میقاتہ وی تر اول تہر سی	۴۲۲
۲۷۶	دمیقات داخل خلک لکہ د حرم او جدہ خلک بغیر احرام حرم تہ داخلہدای سی؟	۴۲۳
۲۷۶	کہ شوک حرم تہ بغیر احرام داخل سی نو خہ بہ کوی؟	۴۲۴
۲۷۶	فصل دی پہ تجاوز کی تر میقات بغیر احرام	۴۲۵
۲۷۷	کہ یو شوک لہ حرم شریف خخہ د عمرہ لپارہ احرام و تری	۴۲۶
۲۷۷	کہ متجاوز مخکی تر عرفہ میقات تہ راو گرزہ دم خینی ساقط دی کہ نہ	۴۲۷
۲۷۷	کہ شوک اول قصد جدہ و کری جدہ تہ خہ	۴۲۸
۲۷۷	کہ افاقی مکہ تہ بغیر احرام داخل سی خہ باک لری کہ یا؟	۴۲۹
۲۷۷	کہ متجاوز بیر تہ میقات تہ راو گرزہ د قضا یا ادا لپارہ	۴۳۰
۲۷۸	باب الاحرام	۴۳۱
۲۷۸	پہ خالی نیت حاجی پہ احرام کی داخلہدای سی کہ یا؟	۴۳۲
۲۷۸	فصل دی پہ واجب او سنتو د احرام کی	۴۳۳
۲۷۸	د احرام واجب خودی او کوم دی؟	۴۳۴
۲۷۸	د احرام سنت خو او کوم دی؟	۴۳۵

۲۸۰	مستحبات د احرام	۴۳۶
۲۸۰	فصل پہ محرّماتو د احرام کی	۴۳۷
۲۸۰	احرام پہ خہ شی فاسدیڑی؟	۴۳۸
۲۸۰	د احرام حکم خہ دی؟	۴۳۹
۲۸۰	کہ حاجی د سر خرپیلو یا لنہو لو اسباب نکرو پیدا	۴۴۰
۲۸۱	کہ حاجی پہ احرام کی گنہل سوې جامہ واغوندي دم پر لازمیری کہ یا؟	۴۴۱
۲۸۱	فصل دی پہ انواعو د احرام کی	۴۴۲
۲۸۱	احرام خو قسمہ دی؟	۴۴۳
۲۸۱	افضل حج کوم حج دی	۴۴۴
۲۸۱	پہ یوہ احرام سرہ پہ یوہ کال کی جمع د دوو حجوا عمرو جواز لری کہ یا؟ جواب: نہ جواز نلری	۴۴۵
۲۸۲	د خال د حج پر عمرہ جواز لری کہ یا؟	۴۴۶
۲۸۲	فصل دی پہ صفت د احرام کی	۴۴۷
۲۸۲	لہ احرامہ وروستہ کوم اعمال مستحب دی؟	۴۴۸
۲۸۲	کہ احرام بغیر غسل او اوداسہ و لمانخہ و تری جواز لری کہ یا؟	۴۴۹
۲۸۲	پہ احرام ترلو کی کوم رنگ کپڑہ افضل دہ؟	۴۵۰
۲۸۲	اضطباع یعنی راستہ اوڑہ لوخول او چپہ اوڑہ پتول . . .	۴۵۱
۲۸۳	احرام پہ یوہ کپڑہ یا تر درو زیاتو کپڑو سرہ جواز لری کہ یا؟	۴۵۲
۲۸۳	بدلہدل دیوہ احرام پہ بل احرام سرہ جواز لری کہ یا؟	۴۵۳
۲۸۳	د طواف پہ لمانخہ کی بہ پہ اول رکعت کی کوم سورت وایی	۴۵۴
۲۸۳	د طواف لمونخ پہ مکروہ وخت کی کھدلی سی کہ یا؟	۴۵۵
۲۸۳	د طواف لمونخ پہ مکروہ وخت کی کھدلی سی کہ یا؟	۴۵۶

۲۸۳	احرام پہ خہ شی متحقق کیری یعنی پہ خہ شی سرہ سری محرم بلل کیری	۴۵۷
۲۸۴	تلبیہ کوم الفاظ دی او معنایی خہ ده؟	۴۵۸
۲۸۴	فصل دی پہ شرطوالی د نیت کی	۴۵۹
۲۸۴	نیت پہ ژبه ویل شرط دی کہ پہ زړه؟	۴۶۰
۲۸۴	کہ د سړي پر ژبه د زړه د نیت خلاف توری وویل سی	۴۶۱
۲۸۴	د تلبیہ ویل پہ ژبه شرط دی کہ پہ زړه؟	۴۶۲
۲۸۵	تلبیہ پہ کوم وخت کی فرض ده؟	۴۶۳
۲۸۵	تلبیہ پہ جنابت، حیض او نفاس او بی او دسی کی صحت لري او کہ یا؟	۴۶۴
۲۸۵	تلبیہ پہ خومره اواز ویل کیری؟	۴۶۵
۲۸۵	بنځه به په خومره اواز تلبیہ وایی؟	۴۶۶
۲۸۵	رسول الله ﷺ خو او بنان هدیه کړي دي؟	۴۶۷
۲۸۶	کہ څوک د احرام نیت وکړي تعیین د حج یا عمرې نه وکړي	۴۶۸
۲۸۶	د احرام نیت د بل پر ځای صحت لري کہ یا؟	۴۶۹
۲۸۶	کہ حاجي د احرام نیت وکړي	۴۷۰
۲۸۶	کہ حاجي نیت د احرام د حج یا عمرې یا قران وکړي	۴۷۱
۲۸۶	کہ حاجي قارن مخکی تر طواف د عمرې جماع وکړي	۴۷۲
۲۷۸	کہ حاجي بی هوښه سی یا ویده سی د مرض په وجه	۴۷۳
۲۷۸	فصل په احرام د کوچنی کی	۴۷۴
۲۷۸	کوچنی ته د حج ثواب ورکول کیری کہ یا؟	۴۷۵
۲۷۸	کہ کوچنی مخکی تر وقوف پر عرفات بلوغ ته ورسیری	۴۷۶
۲۷۸	لېونی او کوچنی په مذکورہ احکامو کی خہ فرق سره لري کہ یا؟	۴۷۷

۲۸۸	فصل پہ احرام دہنخی کی	۴۷۸
۲۸۸	دہنخی او نہر پہ احرام کی خہ فرق دی؟	۴۷۹
۲۸۸	فصل پہ محرماتو د احرام کی	۴۸۰
۲۸۸	کوم شیان پہ احرام کی ممنوع دی؟	۴۸۱
۲۸۹	کہ یو حاجی پتو نہ لری نو قمیص پتو کړي او خیري یې نکړي خہ باک لري؟	۴۸۲
۲۸۹	حج مبرور یعنی قبول سوی حج کوم حج دی؟	۴۸۳
۲۸۹	فصل پہ مکروہاتو د احرام کی	۴۸۴
۲۸۹	د احرام مکروہات خو دي؟	۴۸۵
۲۸۹	فصل پہ مباحاتو د احرام کی	۴۸۶
۲۹۰	مباحات پہ احرام کی خو دي؟	۴۸۷
۲۹۱	باب دی پہ بیان د دخول دمکی کی	۴۸۸
۲۹۱	فصل پہ شروع د طواف کی	۴۸۹
۲۹۱	اضطباع یعنی راسته اوږه لڅول او چپه اوږه پتول د طواف پہ کوم شو طو کی سنت ده؟	۴۹۰
۲۹۱	اضطباع پہ دوه رکعاته لمانخه د طواف کی او سعی کی هم سنت ده؟	۴۹۱
۲۹۲	سنت طریقہ د استلام څنګه ده؟	۴۹۲
۲۹۲	کہ حاجی طواف شروع کړي بیا به هم تلبیہ وایی؟	۴۹۳
۲۹۲	د حجر اسود پر خای لاس مچول خہ اصل لري پہ دین کی؟	۴۹۴
۲۹۲	د طواف شروع درکنینو پہ مابین کی جواز لري کہ یا؟	۴۹۵
۲۹۳	طواف سره له رمل لري له مسجد حرم څخه افضل دی	۴۹۶
۲۹۳	په رمل کی خہ فایده او مقصد دی؟	۴۹۷

۴۹۸	اذکار پہ طواف کی افضل دی کہ تلاوت؟	۲۹۳
۴۹۹	پہ رکن عراقی او شامی اویمانی کی بہ حاجی کومی دعاوی وایی؟	۲۹۳
۵۰۰	لہ طواف وروستہ بہ حاجی خہ کوی؟	۲۹۴
۵۰۱	حاجی بہ لہ لمانخہ بعد کوم عمل کوی؟	۲۹۴
۵۰۲	باب دی پہ بیان د طوافو کی	۲۹۵
۵۰۳	طوافونہ تول خو دی؟	۲۹۵
۵۰۴	حاجی مفرد یا قارن افاقی د زحمت پہ وجہ سعی تر خپل وخت چی وروستہ	۲۹۵
۵۰۵	طواف صدر یا وداع پر حاجی ستہ کہ یا؟	۲۹۵
۵۰۶	اول وخت د طواف الوداع کوم وخت دی؟	۲۹۵
۵۰۷	طواف وداع پہ عذر سرہ ساقطیری کہ یا؟	۲۹۶
۵۰۸	کہ خوک پہ طواف شروع وکړي اتمام یی لازم دی کہ یا؟	۲۹۶
۵۰۹	فصل پہ شرائطو د صحت د طواف کی	۲۹۶
۵۱۰	د طواف زیارت د صحت شرائط خو دی؟	۲۹۶
۵۱۱	فصل پہ مکان د طواف کی	۲۹۷
۵۱۲	فصل پہ واجباتو د طواف زیارت کی	۲۹۷
۵۱۳	د طواف زیارت واجبات خو دی؟	۲۹۷
۵۱۴	فصل پہ رکعاتو د طواف کی	۲۹۸
۵۱۵	دوہ رکعاتہ لمونځ د طواف واجب دی کہ سنت؟	۲۹۸
۵۱۶	پہ مکان یا زمان پسی مختص دی کہ یا؟	۲۹۸

۵۱۷	پیوستوب پہ مابین د طواف او لمانحہ د طواف کی سنت دی کہ واجب ؟ جواب : سنت دی .	۲۹۸
۵۱۸	افضل مکان د طواف د لمانحہ لپاره کوم خای دی ؟	۲۹۸
۵۱۹	کله چی په مسجد حرم کی لمونځ کوي تهرېدونکی بندولی سی که یا ؟	۲۹۸
۵۲۰	آیا د طواف لمونځ خاص په مقام ابراهیم کی کیږي لکه آیت چی وایی	۲۹۹
۵۲۱	که د مازیگر له لمانحہ وروسته چا طواف پوره کړ . . .	۲۹۹
۵۲۲	په مکروه وخت کی د طواف لمونځ صحیح دی که مکروه ؟	۲۹۹
۵۲۳	له اول جماعت وروسته د هر مذهب والا خائنه جماعت درول صحت لري که یا ؟	۲۹۹
۵۲۴	فصل دی په سنتو او مستحباتو او مکروهاتو د طواف کی	۲۹۹
۵۲۵	طواف او سعی سره متصل کول څه حکم لري	۳۰۰
۵۲۶	د ښځي او نر د طواف مستحبہ طریقه کومه ده ؟	۳۰۰
۵۲۷	د طواف په وخت کی لاسونه څنګه نیول پکار دي ؟	۳۰۰
۵۲۸	په طواف کی خبري کول څنګه دي ؟	۳۰۰
۵۲۹	په مسجد حرم کی په زوره اواز کول څنګه دي ؟	۳۰۱
۵۳۰	په طواف کی یوې او بلې خواته کتل یا ځان مشغوله کول څنګه دي ؟	۳۰۱
۵۳۱	: په طواف کی سلام اچول یا ردول یا د پرڼچي په وخت کی حمد ویل . .	۳۰۱
۵۳۲	په طواف کی په زوره قرآن ویل څنګه دي ؟	۳۰۱

۵۳۳	پہ حج کی فتویٰ ور کول افضل کار دی کہ نفلی عبادات؟	۳.۱
۵۳۴	پہ طواف کی پہ زورہ اواز کول جائز دی کہ یا؟	۳.۱
۵۳۵	کہ خوک لہ ہر طواف سرہ خپل لمونخ و نکری	۳.۲
۵۳۶	د خطیبی یا جماعت پہ وخت کی طواف صحیح دی کہ یا؟	۳.۲
۵۳۷	رمل او اضطباع پر ہنودل خنگہ دی؟	۳.۲
۵۳۸	کہ چا طواف و کر او د طواف لمونخ بی ہر سو	۳.۲
۵۳۹	کہ بی اتہ شوطہ پہ دی گمان و کرو چی اووہ دی خہ حکم لری؟	۳.۳
۵۵۰	کہ پہ طواف رکن کی د شوطو پہ حساب کی شک ور تہ پیدا سو خہ بہ کوی؟	۳.۳
۵۵۱	پہ طواف کی ذکر ویل افضل دی کہ تلاوت،	۳.۳
۵۵۲	عالم باید جاہل تہ خنگہ طریقہ ور و بنی؟	۳.۳
۵۵۳	نفلی طواف افضل دی کہ نفلی لمونخ؟	۳.۳
۵۵۴	کہ لہ حجر اسود منکھی خوک طواف شروع کری صحیح دی کہ یا؟	۳.۴
۵۵۵	پہ طواف کی لہ بنخو سرہ د نرو کاپدل خنگہ دی؟	۳.۴
۵۵۶	پہ طواف کی د خلگو پوری و هل لپارہ د دخول د اکابرو	۳.۴
۵۵۷	د طواف پہ وخت کی لویان یا کوچنیان یا راندہ یا شلیان	۳.۴
۵۵۸	باب دی پہ بیان د سعی کی پر صفا او مروا	۳.۵
۵۵۹	صفا تہ خومرہ ختل ضروری دی؟	۳.۵
۵۶۰	پر صفا د لاسو پور تہ کولو خہ طریقہ دہ او خو وارہ دی؟	۳.۵
۵۶۱	خومرہ وخت بہ پر صفا دریری؟	۳.۶
۵۶۲	د صفا او مروا پہ ماہین کی د سعی خہ طریقہ دہ؟	۳.۶
۵۶۳	مروا تہ خومرہ ختل کفایت کوی؟	۳.۶
۵۶۴	پہ صفا او مروا کی دیکی و هل او خلک پہ تکلیفول خہ حکم لری؟	۳.۶

۳۰۷	فصل دی پہ شرو طو او واجباتو او سنتو د سعی کی	۵۶۵
۳۰۷	پہ خج کی لہ خانہ نائب درول خنکہ دی؟	۵۶۶
۳۰۷	کہ تر طواف مخکی چا سعی و کرہ خہ حکم لری؟	۵۶۷
۳۰۷	کہ چا سعی لہ مروا شروع کرہ خنکہ دہ؟	۵۶۸
۳۰۸	سعی خو واره ضروری او واجب دہ؟	۵۶۹
۳۰۸	چی پریو شی سپور وی او سعی د صفا او مروا پہ مابین کی کوی دا صحیح دی کہ یا؟	۵۷۰
۳۰۸	کہ پہ سعی کی د چا عورت لو خ وی خہ حکم لری؟	۵۷۱
۳۰۸	پہ سعی کی خومره اندازه خبری او خوراک او خنباک کولای سی؟	۵۷۲
۳۰۸	کہ پیوستوب پریردی خہ حکم لری؟	۵۷۳
۳۰۹	اضطباع یعنی راسته اوره لو خول او چپه اوره پتول . . .	۵۷۴
۳۰۹	پہ مسجد کی بہ تلبیہ پہ زوره وایی کہ سو کہ؟	۵۷۵
۳۰۹	متمتع چی کله ہدیہ ولیری دستی عمرہ کولی سی؟	۵۷۶
۳۰۹	تلبیہ بہ تر خہ وختہ وایی؟	۵۷۷
۳۰۹	متمتع تر خہ وختہ عمرہ نسی شروع کولی سی؟	۵۷۸
۳۱۰	زیاتی عمری کول افضل دی کہ زیادت طوافونہ؟	۵۷۹
۳۱۰	کله چی عرفات تہ خی خہ بہ وایی؟	۵۸۰
۳۱۰	هغه لس کلمی کومی دی چی مستجابی دی؟	۵۸۱
۳۱۱	باب دی پہ وقوف د عرفات کی او پہ احکامو د عرفات کی	۵۸۲
۳۱۱	عرفات تہ د تللو طریقہ خنکہ دہ!	۵۸۳
۳۱۱	غسل او خوراک او خنباک او نور ضروریات بہ تر زوال مختہ پوره کوی	۵۸۴

۵۸۵	کہ حاجی عرفات تہ ورنسی او پہ مسجد نمرہ ودریری	۳۱۲
۵۸۶	عرفات تہ دختو لپارہ کوم وخت افضل دی؟	۳۱۲
۵۸۷	ذبح او حلق بہ چیری کوی؟	۳۱۲
۵۸۸	د طواف زیارت لپارہ کوم وخت افضل دی؟	۳۱۲
۵۸۹	جمع د لمنخو پہ مسجد نمرہ یا مسجد ابراہیم کی . . .	۳۱۲
۵۹۰	کہ سری دقامت نیت وکری او ۱۵ شپہ پاتہ وی لمونخ بہ خو رکعاتہ کوی؟	۳۱۳
۵۹۱	کہ خوک پہ مکہ او منی کی دقامت نیت وکری صحیح کیری؟	۳۱۳
۵۹۲	د جمعی لمونخ پہ عرفات کی صحیح دی کہ یا؟	۳۱۳
۵۹۳	فصل دی پہ شرطونو دیو خایوالی دماپنین او مازیکر د لمانخہ کی	۳۱۳
۵۹۴	جمع پہ مابین ددو لمنخو کی رواہ؟	۳۱۳
۵۹۵	پر عرفات درہدل پہ کومہ طریقہ سنت دی؟	۳۱۴
۵۹۶	پر عرفات تلبیہ ویل کیری؟	۳۱۴
۵۹۷	درسول اللہ ﷺ ددرہدلو خای کوم دی؟	۳۱۵
۵۹۸	تر وخت مخکی یا وروستہ جبل رحمت تہ ختل او ہلتہ درہدل لہ خہ درنگ کول خنگہ دی؟	۳۱۵
۵۹۹	پر عرفات ددرہدلو دصحت شرطونہ کوم دی؟	۳۱۶
۶۰۰	ددعاء مستحبات کوم دی؟	۳۱۶
۶۰۱	د عرفات حدود کوم دی؟	۳۱۶
۶۰۲	کہ خوک تر لمر لوہدو مخکی عرفات تہ وخیڑی خہ حکم لری؟	۳۱۶
۶۰۳	کہ چیری د عرفات شپہ ور کی سوی . . .	۳۱۶
۶۰۴	لہ عرفات خخہ دراگنستہ کھدلو طریقہ خہ دہ؟	۳۱۷

۳۱۷	مزدلفی تہ دور تک طریقہ خہ دہ؟	۶۰۵
۳۱۷	پہ مزدلفہ کی د مابینام او ماخستن لمونخ خنکہ جمع کیو؟	۶۰۶
۳۱۸	پہ مزدلفہ کی د لمنخونو د جمع کولو شرائط کوم دی؟	۶۰۷
۳۱۹	کہ عرفات او لمونخ دواہہ اخیرہ وخت تہ راغلہ او وخت کم وی ...	۶۰۸
۳۱۹	پہ مزدلفہ کی شپہ تہرول خنکہ دہ؟	۶۰۹
۳۱۹	پہ مزدلفہ کی درہدل خنکہ دی؟	۶۱۰
۳۱۹	د مزدلفی حدود کوم دی؟	۶۱۱
۳۱۹	فصل پہ اداہو د توجہ کی و منی تہ	۶۱۲
۳۱۹	پر مزدلفہ بہ خنکہ دریو؟	۶۱۳
۳۲۰	منی تہ د تک طریقہ خہ دہ؟	۶۱۴
۳۲۰	د دہرو بہ اخیستو کی سنت طریقہ خہ دہ؟	۶۱۵
۳۲۰	آیا جمرہ عقبہ پہ منی کی حساب دہ؟	۶۱۶
۳۲۰	د جمری د ویشتلو پہ وخت کی بہ خہ وایی؟	۶۱۷
۳۲۱	د جمری د ویشتلو خاص طریقہ خہ دہ؟	۶۱۸
۳۲۱	تلبیہ بہ تر خہ وختہ وایی؟	۶۱۹
۳۲۱	د ذبح مسنونہ طریقہ خہ دہ؟	۶۲۰
۳۲۲	د سر خرپیلو مسنون طریقہ خہ دہ؟ او کمول پی روادی کہ بہ پی خامخا خرپی؟	۶۲۱
۳۲۲	د سر خومرہ اندازہ خرپیل کافی دی؟	۶۲۲
۳۲۲	کہ سری معذور وی سر نسی خرپیلای او نہ پی کمولای سی خہ بہ کوی؟	۶۲۳
۳۲۲	د حلالہدو پہ وخت کی خپل یا دہل سر و خرپی خہ بہ کوی؟	۶۲۴

۳۲۳	سر بہ چیری او خہ وخت خریبی؟	۶۲۵
۳۲۳	کلہ چي خان حلال کړي خہ ورته ر وادي؟	۶۲۶
۳۲۳	فصل دی په بیان دوخت او شروطو د طواف زیارت کی	۶۲۷
۳۲۳	طواف زیارت کلہ کیږي او طریقه یی خہ ده؟	۶۲۸
۳۲۳	د طواف زیارت لپاره کوم وخت معلوم دی؟	۶۲۹
۳۲۴	د طواف د صحت شرائط خہ دي؟	۶۳۰
۳۲۴	درمی او حلق او طواف په مابین کی ترتیب څنګه دی؟	۶۳۱
۳۲۴	که حاجي د عرفات له درېدلو وروست مړ سي	۶۳۲
۳۲۴	رسول الله ﷺ څومره قربانی کړي دي او علي څومره قربانی کړي دي؟	۶۳۳
۳۲۵	که څوک شپه په مکه کی تېره کړي څنګه دی؟	۶۳۴
۳۲۵	باب رمی الجمار	۶۳۵
۳۲۵	جمري ویشتل خہ طریقه او خہ حکم لري او وخت یی کوم دی؟	۶۳۶
۳۲۵	داختر په دوهمه ورځ کومې جمري او خہ وخت ویشتل کیږي؟	۶۳۷
۳۲۶	په ضعیف قول فتوی ورکول څنګه دی؟	۶۳۸
۳۲۶	په مناسکو کی په یو قول په قیل سره تعبیر کول څنګه دي؟	۶۳۹
۳۲۶	څلورمه ورځ به خہ وخت څلي ولي؟	۶۴۰
۳۲۶	که څوک خاص په څلورمه ورځ تر زوال مخکي څي هغه به خہ کوي؟	۶۴۱
۳۲۷	درمی مسنونه طریقه خہ ده او څو ډېري دي؟	۶۴۲
۳۲۷	کلہ چي په دوهمه ورځ جمري ولي خہ به کوي؟	۶۴۳
۳۲۷	په څلورمه ورځ تر زوال مخکي رمي کول صحیح ده که یا؟	۶۴۴
۳۲۷	د څلي خاص ویشتل ضروري دي که څنګه؟	۶۴۵

۳۲۸	کہ اووہ سرہ ڊبري يو ځای ورو غورزوي صحيح دی که یا؟	۶۴۶
۳۲۸	کہ وکیل ونیسی وکیل به څنگه فعل کوي او کله وکیل نیولی سی	۶۴۷
۳۲۸	کہ څوک ڊبري نکري پيدا څه به کوي؟	۶۴۸
۳۲۸	د څلو ویشتلو ترتیب څنگه دی؟	۶۴۹
۳۲۹	کہ څوک تر اووہ ڊبري زیات څلی وولی څه به کوي؟	۶۵۰
۳۲۹	بنځه نائب درولی سی که یا؟	۶۵۱
۳۲۹	په رمیه کی مکروهاات کوم کوم دي؟	۶۵۲
۳۲۹	کله چي له رمي فارغ سي مکي ته د تگ طريقه څه ده؟	۶۵۳
۳۳۰	باب طواف الصدر يا رخصت	۶۵۴
۳۰۰	طواف رخصت يا صا يا وداع پر چا واجب دي او څه وخت به يي کوي؟	۶۵۵
۳۰۰	مستحب وخت د طواف صدر کوم وخت دی؟	۶۵۶
۳۰۰	کہ څوک طواف صدر يا رخصت پر يودي نو څه به کوي؟	۶۵۷
۳۰۰	د طواف صدر طريقه څه ده؟	۶۵۸
۳۳۱	کله چي له کعبې ځي او جلا کيږي په څه طريقه به ځي؟	۶۵۹
۳۳۱	باب دی په بيان د حج قران کی	۶۶۰
۳۳۱	افضل حج کوم حج دی؟	۶۶۱
۳۳۱	مکی حج قران په څنگه طريقه کولی سی؟	۶۶۲
۳۳۲	کہ يو څوک د تشريق په ورځو کی احرام وتري څه به کوي؟	۶۶۳
۳۳۲	کہ څوک د عمرې افعال په دغو شپو کی پر يودي څه به کوي	۶۶۴
۳۳۳	کہ څوک قارن وي څو سعی او طوافونه به کوي؟	۶۶۵
۳۳۳	د متمتع او قارن لپاره هديه څنگه کول پکار ده؟	۶۶۶
۳۳۳	آيا هديې حلال بدل لازمي دي لپاره د ذمي د خلاصېدلو؟	۶۶۷
۳۳۳	کہ څوک د هديې تر ذبح مخکي وفات سي او هديه باندې کيږي	۶۶۸

۳۳۳	کہ ڄوڪ دھديي وس نلري ڇه به کوي؟	۶۶۹
۳۳۴	کہ له ڇا ڇنھ روڙي قضا سي ڇه حکم لري؟	۶۷۰
۳۳۴	کہ ڇا قدرت پر ھديه پيدا ڪر ڇه به کوي؟	۶۷۱
۳۳۴	کہ مڪي سري قران يا تمتع و ڪري ڇه حکم لري؟	۶۷۲
۳۳۴	د جبري دم په بدل کي روڙي نيولي سي کہ يا؟	۶۷۳
۳۳۴	دروڙو په نيولو کي پيوستوب ضروري دي کہ يا؟	۶۷۴
۳۳۴	کہ يي چيري دغه دري روڙي نه ونيولي	۶۷۵
۳۳۵	دروڙي نيول د چالپاره صحيح دي او د چالپاره نه دي صحيح؟	۶۷۶
۳۳۵	حج قران د مڪي دا وسپدونکي لپاره صحيح دي؟	۶۷۷
۳۳۵	باب دي په بيان د حج تمتع کي	۶۷۸
۳۳۵	تمتع ڇه ته وايي؟	۶۷۹
۳۳۵	د تمتع شرطونه څو دي؟	۶۸۰
۳۳۶	حج تمتع مڪي سري کولي سي؟	۶۸۱
۳۳۶	مسجد حرام والا به ڇه وخت عمره کوي؟	۶۸۲
۳۳۷	کوم متمتع افضل دي هغه چي هديه وليري او کہ هغه چي نه يي وليري؟	۶۸۳
۳۳۷	آيا هديه ته به يوشي په غاره ورځروي؟	۶۸۴
۳۳۷	آيا رنگولي بهتره دي کہ غارگي په غاره کي وراچول؟	۶۸۵
۳۳۷	د هديي شعار يعني ترهوک لاندي پهنيزه وهل ...	۶۸۶
۳۳۷	يو ڄايوالي د دوو حجوا يا عمرو صحيح دي کہ يا؟	۶۸۷
۳۳۸	هغه متمتع چي هديه يي ليري وي کله چي مڪي ته داخل سي ڇه به کوي؟	۶۸۸
۳۳۸	کہ يو چا هديه وليرله او نيت يي د تمتع وو	۶۸۹

۳۳۸	کہ چیری متمتع نحر و کړي بیایي رجوع و کړه	۶۹۰
۳۳۸	متمتع چي هدیہ نه وي لیرلي چي مکي ته داخل سوځه به کوي؟	۶۹۱
۳۳۸	آیا پر متمتع باندي طواف قدوم سته که یا؟	۶۹۲
۳۳۹	احرام به له کوم حایه تړي؟	۶۹۳
۳۳۹	که څوک له حرم څخه ووتی او بیایي له هغه حای څخه احرام وتری	۶۹۴
۳۳۹	که څوک متمتع له عمرې منع کړي څنګه دی	۶۹۵
۳۳۹	که څوک د دوو عمرو احرامونه سره جمع کړي څه حکم لري؟	۶۹۶
۳۳۹	جمع په مابین کی د حج او عمرې صحیح دی که یا؟	۶۹۷
۳۴۰	که څوک مکي وي او عمره او حج سره ګډ کړي څه حکم لري؟	۶۹۸
۳۴۰	که د دم و س نلري روژي نیولي سي؟	۶۹۹
۳۴۰	که چیری څوک احرام د حج وتری او بیایي فسخ کړي ..	۷۰۰
۳۴۱	باب دی په بیان د جنایاتو کی	۷۰۱
۳۴۱	منهیات په حج کی څه دي؟	۷۰۲
۳۴۱	د حج فدیہ ور کول ممنوع شی روا کوي که یا؟	۷۰۳
۳۴۱	که څوک په زور په چا حرام عمل وکړي	۷۰۴
۳۴۲	که هل محرم سړي ته خوشبویی ور ولگوله څه حکم لري؟	۷۰۵
۳۴۲	که چیری چا ګنډل سوې جامې واغوستي څه حکم لري؟	۷۰۶
۳۴۲	که چیری چا جامې اغوستي وي او نیت وکړي	۷۰۷
۳۴۲	که ډېري ور ځي ګنډلي جامې واغوندي څه به کوي؟	۷۰۸
۳۴۲	که چیری محرم ټولي جامې واغوندي یعني قمیص چینه لنگوته ...	۷۰۹
۳۴۳	که محرم د تې په وجه پوه ور ځ ګنډلي جامې واغوندي ..	۷۱۰

۳۴۲	که چیري محرم د عذر په وجه گندلی جامي واغوندي	۷۱۱
۳۴۲	که چیري محرم چینه او یا بل داسي شی لکه چینه پر اوږو واچوي	۷۱۲
۳۴۴	که چیري محرم چینه پر اوږو واچوي او پر ځان يې نه راوپېچي	۷۱۳
۳۴۴	که محرم سړی او محرمه ښځه گندل سوي او رنگول سوي :	۷۱۴
۳۴۴	آیا د جامي په اغوستلو سره كفاري متعددي کيږي؟	۷۱۵
۳۴۴	که محرم ټوله شپه گندل سوي جامي اغوستي وي	۷۱۶
۳۴۵	که محرم یوه ورځ یا یوه شپه سر یا مخ پټ کړي څه پر لازم ميري؟	۷۱۷
۳۴۵	که مجرم یوه شپه یا یوه ورځ تر څلورمې حصې زیاته اندازه	۷۱۸
۳۴۵	که چیري محرم سړی د سر یا مخ تر څلورمې حصې کمه اندازه پټه کړي نو شي پر سته که یا؟	۷۱۹
۳۴۵	که چیري محرم یو شي پر سر واچوي قصديې پټول وي عادتاً نو څه پر لازم ميري؟	۷۲۰
۳۴۵	که محرم په نکريزو سر ولري یوه شپه یا یوه ورځ	۷۲۱
۳۴۶	که چیري محرم دوي موزې مخکې تر پرېکېدو . . .	۷۲۲
۳۴۶	که چیري محرم موزې تر بجلکو لاندي پرې کړي	۷۲۳
۳۴۶	پر محرمي ښځې د خلکو په حضور کې د لازمه ده	۷۲۴
۳۴۶	آیا محرمه ښځه به روی بند اغوندي که یا؟	۷۲۵
۳۴۶	که محرم ټول اندام خوشبويه کړي یا د اندام څلورمه حصه خوشبويه کړي	۷۲۶
۳۴۷	که خوشبويي لږ وه نو اعتبار و خوشبويي ته دی که اندام ته؟	۷۲۷
۳۴۷	که محرم ټول اندامونه پر یوه ځای خوشبويه کړي نو څو پسونه پر لازم ميري .	۷۲۸

۲۳۴۷	فصل فی الکحل المطیب یعنی خوشبویہ رانجی	۷۲۱
۲۴۷	کہ محرم پہ خوشبودارہ رنجو ڊپر وارہ سترگی توري کړي	۷۲۰
۲۴۷	کہ محرم یو یا دوه وارہ پہ خوشبویہ رنجو سترگی توري کړي	۷۲۱
۲۴۸	کہ محرم پہ داسی رنجو سترگی توري کړي	۷۲۲
۲۴۸	فصل دی پہ خوراک او خنډاک د خوشبویہ شی کی	۷۲۳
۲۴۸	کہ محرم خوشبویہ شی و خوري لکه زعفران	۷۲۴
۲۴۸	کہ محرم خوشبویہ شی پہ خوراکي شی کی و خوري	۷۲۵
۲۴۸	کہ خوشبویہ شی د چنبلو په شی گډه سوی وو او محرم یې وچنبی نوشی پر لازم میري که یا؟	۷۲۶
۲۴۹	کہ محرم عین خوشبویہ شی وچنبی نوشی سته پر که یا؟	۷۲۷
۲۴۹	فصل دی په تداوي سره د خوشبویہ شی	۷۲۸
۲۴۹	کہ محرم پر زخم خوشبودارہ دوا و اچوله څه شی پر لازم میري؟	۷۲۹
۲۴۹	کہ د محرم جامي ته خوشبویي ورسېدلہ او دستي یې لري کړه .	۷۴۰
۲۴۹	کہ د محرم جامو ته خوشبویي ورسیري ی . . .	۷۴۱
۲۴۹	محرم به دغه خوشبویي چي جامي ته رسېدلي ده . . .	۷۴۲
۲۵۰	کہ حاجي د احرام په وخت کی داسي جامي واغوستلي . .	۷۴۳
۲۵۰	د احرام د جامو تر احرام مخکی خوشبویہ کېدل او بیا احرام په تړل	۷۴۴
۲۵۰	کہ د محرم جامه یوه لوېشت په اوږده او په بره په خوشبویي سره	۷۴۵
۲۵۰	: کہ یو حاجي تر احرام مخکی خوشبویي لگولي وي . . .	۷۴۶
۲۵۰	کہ محرم د لنگ یا پتو په یو طرف پسي مشک یا کافور . .	۷۴۷
۲۵۱	کہ محرم په پتو یا لنگ پوري د عود خوشبویہ لرگی و تړي څه حکم یې دی؟	۷۴۸
۲۵۱	کہ یو محرم نکړيزي پر سر و اچولي یا یې پر ږیره و اچولي .	۷۴۹

۲۵۱	کہ محرم سر پہ وسمہ رنگ کری ۛہ حکم ۛی دی؟	۷۵۰
۲۵۲	کہ محرم پہ داسی تہلو بدن یا سر غور کری	۷۵۱
۲۵۲	کہ د محرم ۛنہی چاودلی وی یا ۛی ۛزہ خور ۛدہ . .	۷۵۲
۲۵۲	کہ د محرم ۛنہی چاودلی وی پہ وازگہ یا غور و	۷۵۳
۲۵۲	کہ ۛو محرم ۛر بل محرم خوشبوی ۛ و ۛاشلہ . . .	۷۵۴
۲۵۳	کہ محرم دسر ۛلور مہ حصہ یا تول سر یا ۛریرہ و ۛر ۛی . .	۷۵۵
۲۵۳	کہ محرم تر ۛلور مہ حصہ کم سر و ۛر ۛی ۛہ حکم لری؟	۷۵۶
۲۵۳	کہ محرم ۛیل سر پہ ۛلور مجلسہ کی و ۛر ۛی	۷۵۷
۲۵۳	کہ محرم دسر لہ ۛرو ۛایونو ۛخہ لر لر حصہ و ۛر ۛیلہ . .	۷۵۸
۲۵۳	کہ محرم دسر یا ۛیری ۛخہ و ۛنستان و کنبل ۛہ شی ۛر لازمیری؟	۷۵۹
۲۵۳	کہ ۛو محرم سر و ۛر ۛی او گنہلی جامی ۛی ہم و اغوستی	۷۶۰
۲۵۴	کہ محرم بر ۛتو نہ لنہ کرہ ۛو ۛہ یا تول او یا ۛی . . .	۷۶۱
۲۵۴	: کہ محرم تولہ غارہ و ۛر ۛیلہ یا ۛی ۛلور مہ حصہ . . .	۷۶۲
۲۵۴	کہ محرم سینہ یا ۛنہی یا ورنونہ ۛر ۛیل ۛہ حکم ۛی دی؟	۷۶۳
۲۵۴	آیا ۛلور مہ حصہ ددغو اندامو چی اوس تہر سول ۛر ۛای .	۷۶۴
۲۵۴	د لنہ ۛلو حکم د ۛر ۛیلو دی کہ یا؟	۷۶۵
۲۵۴	کہ محرم ۛو بغل یا دوارہ و ۛر ۛیل یا ۛی و کنبل نو حکم ۛی ۛہ دی؟	۷۶۶
۲۵۵	کہ نسخہ ۛلور مہ حصہ دسر یا تر دے زیات لنہ کری نو ۛہ حکم ۛی دی؟	۷۶۷
۲۵۵	کہ نارینہ تول سر یا ۛلور مہ حصہ دسر یا تر دے کم لنہ کری	۷۶۸

۳۵۵	کہ محرم اودس کاو او له ږیری یې وینستان وختل نو څه حکم یې دی؟	۷۶۹
۳۵۵	کہ محرم ز شیر محرم سر و خړیې نو څه حکم یې دی؟	۷۷۰
۳۵۵	کہ یو محرم د بل محرم سر و خړیې څه حکم یې دی؟	۷۷۱
۳۵۶	کہ محرم په داسې حال کې سر و خړیې چې د حج او عمرې .	۷۷۲
۳۵۶	کہ د محرم وینستان د مرض له وجهې ختل نو څه حکم یې دی؟	۷۷۳
۳۵۶	کہ د محرم په سترکه کې وینسته شین سې څه حکم یې دی؟	۷۷۴
۳۵۶	کہ د محرم له بدن څخه پوست جلا سې سره له وینستانو څه حکم یې دی؟	۷۷۵
۳۵۶	کہ حلال د محرم سره دده په اجازه و خړیې نو څه حکم یې دی؟	۷۷۶
۳۵۶	کہ محرم د حلال سر و خړیې نو څه حکم یې دی؟	۷۷۷
۳۵۶	کہ محرم د دواړو لاسو او د دواړو پښو نوکان . .	۷۷۸
۳۵۷	کہ محرم دیوه لاس او یوې پښې لږ نوکان پرې کړل نو څه حکم یې دی؟	۷۷۹
۳۵۷	کہ محرم د لاسو او پښو نوکان په څلورو ځایو کې پرې . .	۷۸۰
۳۵۷	کہ دیو محرم نوک مات سو او بیایې پرې کړ نو څه حکم یې دی؟	۷۸۱
۳۵۷ ۳۵۷	کہ محرم د بل چا نوکان ور پرې کړل نو حکم یې څه دی؟	۷۸۲
	: کہ محرم ممنوع شیان د عذر او مرض په سبب وکړل نو حکم یې څه دی؟	۷۸۳
۳۵۷	کہ محرم د کفارې پر ادا کولو قدرت نه درلودی آیا د عذر دی؟	۷۸۴
۳۵۷	او کہ محرم د ممنوعه شیان بې له عذره وکړي نو حکم یې څه دی؟	۷۸۵
۳۵۸	کہ پر محرم پسه واجب سې او یا صدقه پر واجب سې	۷۸۶
۳۵۸	کہ پر محرم پسه واجب سې یا صدقه پر واجب سې	۷۸۷

۷۸۸	چی عذر بلل کیری ہفہ خہ شی دی؟	۳۵۸
۷۸۹	چی عذر بلل کیری ہفہ خہ شی دی؟	۳۵۹
۷۹۰	کہ یو محرم پر بل محرم خوشبویی و پاشلہ . .	۳۵۹
۷۹۱	جماع پہ کوم صورت کی حج او عمرہ فاسدوی؟	۳۶۰
۷۹۲	کہ حاجی داسی فعل و کیری چی حج پہ فاسدیری نو خہ بہ کوی؟	۳۶۰
۷۹۳	کہ شوک پہ ہیرہ یا پہ خطا سرہ جماع و کیری	۳۶۰
۷۹۴	کہ محرم لہ یو بنخی سرہ پہ یوہ خای کی دہر وارہ جماع و کیری	۳۶۱
۷۹۵	کہ محرم د عرفات تر درہدو وروستہ او تر سر خرپیلو	۳۶۱
۷۹۶	کہ محرم تر طواف زیارت وروستہ او تر سر خرپیلو . .	۳۶۱
۷۹۷	آیا پہ جماع کولو سرہ چی او بنس واجبیری خہ شرائط لری کہ یا؟	۳۶۱
۷۹۸	کہ حاجی طواف زیارت د جنابت پہ حال کی و کیری	۳۶۲
۷۹۹	کہ محرم پہ ماسواد فرج کی جماع و کیری انزال سی	۳۶۲
۸۰۰	: کہ محرم د خپلی بنخی فرج تہ پہ کتو سرہ . . .	۳۶۲
۸۰۱	کہ چایو واجب شی د عذر پہ وجہ پر بنسووی لکہ طواف .	۳۶۲
۸۰۲	محرم تہ د کومو حیوانانو بنکار جائز دی؟	۳۶۲
۸۰۳	کہ محرم ضرری شی مہ کیری لکہ سپی یا زمری . . .	۳۶۳
۸۰۴	کہ محرم د بنکار حیوان مہ کیری لکہ د غرہ پسہ . . .	۳۶۳
۸۰۵	کہ محرم یو شی زخمی کیری خہ حکم یی دی؟	۳۶۳
۸۰۶	کہ لہ ہفہ زخمہ خخہ ہفہ حیوان مہ سی بیایی خہ حکم دی؟	۳۶۳
۸۰۷	کہ محرم پہ حل یا پہ حرم کی د بنکار یو داسی حیوان مہ کیری	۳۶۳
۸۰۸	کہ دوه محرمان یو شی پہ دواړو مہ کیری خہ حکم یی دی؟	۳۶۳
۸۰۹	کہ حاجی قارن او حاجی مفرد پہ دواړو یو شی مہ کیری خہ حکم یی دی؟	۳۶۴

۳۶۴	۸۱۰	کہ حاجی ہکی ماتہ کرہ خہ حکم یی دی؟
۳۶۴	۸۱۱	کہ یو سړي تر احرام تر لومخکی یو ښکاري شی گیر کړي
۳۶۴	۸۱۲	کہ د محرم په کور کی ښکاري حیوانان وي لکه کوتري
۳۶۴	۸۱۳	ایا د اشارې او دلالت فرق سته کہ یا؟
۳۶۵	۸۱۴	آیا دلالت او د دلالت مثل محرم ته حرام دی کہ یا؟
۳۶۵	۸۱۵	پر محرم چي د دلالت جزا واجبیږي هغه په کومو شرطونو سره؟
۳۶۵	۸۱۶	کہ یو محرم بل ته دلالت او ښوول و کړي . . .
۳۶۵	۸۱۷	آیا محرم ته د ښکار سوي شی خرڅول او رانیول روا دي کہ یا؟
۳۶۵	۸۱۸	کہ محرم حلال سړی و کیل کړي . .
۳۶۶	۸۱۹	آیا محرم په میراث او رانیولو سره د ښکار د حیوان . .
۳۶۶	۸۲۰	آیا د حرم د حیوانانو مرگ روا دی کہ یا؟
۳۶۶	۸۲۱	کہ څوک د حرم ملخ مړ کړي خہ حکم یی دی؟
۳۶۶	۸۲۲	کہ محرم د حرم درخته پرې کړي یا ملخ کباب کړي
۳۶۶	۸۲۳	کہ محرم شپږه مړه کړي خہ حکم یی دی؟
۳۶۶	۸۲۴	کہ محرم حلال سړي ته امر و کړي هغه شپږه مړه کړي .
۳۶۷	۸۲۵	کہ پر محرم یا حلال سړي په حرم کی یو حیوان حمله کوي .
۳۶۷	۸۲۶	کہ محرم له پشی څخه کوتره ایله کره
۳۶۷	۸۲۷	هر هغه کار چي د محرم مقصد داوي چي د حرم حیوان ته فائده ورسوي
۳۶۷	۸۲۸	کہ محرم د ځمکي حشرات مړه کړي . .
۳۶۷	۸۲۹	آیا محرم او ښ یا پسه یا چرک یا غویی حلالولي سي کہ یا؟
۲۶۸	۸۳۰	د حرم درختي څو قسمه دي او د کومو درختو شول او کښل روا دي
۲۶۸	۸۳۱	آیا د کفارې د وجوب حکم دستي ادا کول دي

۸۳۲	آیاد کفارې دوجوب څه شرطونه سته که یا؟	۲۶۸
۸۳۳	آیانر او بنځه په وجوب د جزا کي سره برابر دي که یا؟	۳۶۹
۸۳۴	آیانر او بنځه په وجوب د جزا کي سره برابر دي که یا؟	۳۶۹
۸۳۵	د مناسکو په عباراتو کي چي د جزا په ځای کي دم ذکر سي څه شی ځيني مراد دي؟	۳۶۹
۸۳۶	آیاد هديې د صحت او جواز لپاره څه شرطونه سته که یا؟	۳۷۰
۸۳۷	آیاد مني پر خلکو داختر لمونځ سته که یا؟	۳۷۱
۸۳۸	که محرم د عذر له وجهي گندلي کالي واغوستل	۳۷۱
۸۳۹	د کفارې په ورکولو کي کاسه په څه اعتبار معتبره ده؟	۳۷۱
۸۴۰	په کفاره کي چي سړی وريجي يا جواړي او يا ماش	۳۷۲
۸۴۱	د کفارې په ورکولو روپی بنه دي چي وريي کړي که غنم يا اوږه؟	۳۷۲
۸۴۲	صدقه به چاته ورکوي؟	۳۷۲
۸۴۳	که يو سړي تر نيمي زيات شو طونه طواف وکړي	۳۷۲
۸۴۴	که محرم کفاره په ورځه سره ادا کوي نو آیاد دې لپاره څه شرطونه سته	۳۷۲
۸۴۵	پر محرم چي جزاله وجهي دپسه کفاره واجبه سوي وي	۳۷۳
۸۴۶	په کوم کار سره چي پر حاجي مفرد باندي يوه جزا لازميري	۳۷۳
۸۴۷	که محرم يو ممنوع کار په دې نيت وکړي چي زه له احرامه ځان په وباسم	۳۷۴
۸۴۸	باب دی په بيان د احصار کي يعني بندېدل له حج يا عمرې څخه	۳۷۵
۸۴۹	که محرم په فرضي يا نفلي حج کي تر احرام تړلو وروسته د عرفات له درېدو	۳۷۵
۸۵۰	هر مانع ته بند ويل کېدلی سي او که څه قيود لري؟	۳۷۵

۲۷۶	۸۵۱	خواند خپله ښځه په فرض حج کي له عرفات درېدو یا طواف څخه منع کولی سی؟
۲۷۶	۸۵۲	که محرم پر عرفات ودریږي بیا مانع ورته پېښ سی
۲۷۶	۸۵۳	که محرم د حج یا عمرې یا د دواړو تر احرام تر لږ وروسته بند سو
۲۷۶	۸۵۴	اوبښ یا غویی د څو کسانو هدیه کېدلې سی؟
۲۷۶	۸۵۵	که حاجي قارن بند سو څو هدیی به استوي؟
۲۷۷	۸۵۶	که حاجي قارن د حج او عمرې څخه بند سو
۲۷۷	۸۵۷	که حاجي قارن له حج او عمرې څخه بند سو
۲۷۷	۸۵۸	محرم د هدیی په استولو سره حلال دی
۲۷۷	۸۵۹	که بندي محرم له هدیی څخه عاجزه سو څه حکم یې دی؟
۲۷۷	۸۶۰	که محرم هدیه په حرم کي حلاله کړي
۲۷۸	۸۶۱	که د محرم داگمان وو چي هدیه حلاله سوې ده
۲۷۸	۸۶۲	که محرم بندي سو او د هدیی تر استولو مخکي یا وروسته
۲۷۹	۸۶۳	باب دی په بیان د قضا د حج او عمرې کي
۲۷۹	۸۶۴	که محرم د سپېدو تر راختلو مخکي عرفات ونیوی
۲۷۹	۸۶۵	فصل دی په بیان د هغو اسبابو کي چي د حج قضا واجبوي
۲۷۹	۸۶۶	په کومو اسبابو سره د حج قضا واجبوي؟
۲۷۹	۸۶۷	که پر یو چا حج واجب وو او مړ سو وصیت یې هم نه وکاوو
۲۸۰	۸۶۸	: که محرم طواف زیارت د جنابت په حال کي
۲۸۰	۸۶۹	په مذکوره صورت کي طواف راگرزېدل سته که یا
۲۸۰	۸۷۰	که له مکې څخه وتلي وو بیا به د دغه طواف لپاره نوی احرام تړي
۲۸۰	۸۷۱	دغه طواف به بیرته داختر په شپو کي راگرزوي که وروسته؟

۸۷۲	کہ یہی تر خلور شوطہ کم طواف د جنابت یا حیض یا نفاس پہ حالت کی کری وو خہ حکم یہی دی؟	۳۸۱
۸۷۳	: کہ طواف زیارت د بہی اودسی پہ حالت کی خوک و کری	۳۸۱
۸۷۴	کہ یہی تر خلور شوطہ کم طواف زیارت پہ بہی اودسی سرہ و کری	۳۸۱
۸۷۵	کہ یو چاہہ طواف زیارت کی درے شوطہ یا تر دے کم پرہنودل	۳۸۱
۸۷۶	کہ سری طواف زیارت داختر تر شپو و خندوی خہ حکم یہی دی؟	۳۸۲
۸۷۷	کہ سری طواف زیارت پہ حالت د جنابت کی و کری او طواف صدر پہ پاکی و کری خہ حکم یہی دی؟	۳۸۲
۸۷۸	کہ سری خلور شوطہ یا تر دے زیات طواف زیارت پریردی	۳۸۲
۸۷۹	کہ سری یو شوط د طواف زیارت و کری	۳۸۲
۸۸۰	کہ ہنخہ پہ حیض کی وہ خوداختر پہ اخیرہ ور خ پاکہ سوہ	۳۸۳
۸۸۱	کہ ہنخہ دومرہ وخت پاکہ وہ چہی تول یا خلور شوطہ طواف زیارت یہی کولی سو	۳۸۳
۸۸۲	کہ ہنخہ د حیض حالت کی وینی پہ دوا بندی کری	۳۸۳
۸۸۳	کہ چا تول طواف صدر پرہنودی خہ حکم یہی دی؟	۳۸۳
۸۸۴	کہ چاکمہ حصہ د طواف صدر پرہنودہ خہ حکم یہی دی؟	۳۸۴
۸۸۵	کہ خوک طواف صدر پہ حال د جنابت یا پہ حال د بہی اودسی کی	۳۸۴
۸۸۶	کہ خوک طواف قدوم پہ حالت د جنابت کی و کری خہ حکم یہی دی؟	۳۸۴
۸۸۷	کہ خوک طواف قدوم پہ بہی اودسی و کری خہ حکم یہی دی؟	۳۸۴
۸۸۸	کہ یو خوک طواف قدوم پریردی خہ حکم یہی دی؟	۳۸۵
۸۸۹	کہ خوک د عمرے طواف پہ حال د جنابت یا بہی اودسی یا د حیض یا نفاس کی و کری	۳۸۵
۸۹۰	کہ خوک د عمرے طواف پریردی خہ حکم یہی دی؟	۳۸۵

۲۸۵	کہ حاجی قارن د عمری طواف او طواف قدوم دواپہ بی او داسہ وکړي	۸۹۱
۲۸۶	کہ څوک طواف عمره او بیاسعی د صفا او مرواپہ بی او دسی وکړي	۸۹۲
۲۸۶	کہ د چا پر بدن یا جامو مرداري وي	۸۹۳
۲۸۶	کہ د چا په طواف کی داسی خلل راغلی وي	۸۹۴
۲۸۶	کہ له چا څخه د طواف دوه رکعاته لمونځ پاته سی	۸۹۵
۲۸۶	کہ څوک سعی پریري څه حکم یی دی؟	۸۹۶
۲۸۷	کہ تر اکثره برخه کمه پاته سوه څه حکم یی دی؟	۸۹۷
۲۸۷	کہ څوک ټوله سعی یا اکثره حصه په سپرتیا وکړي	۸۹۸
۲۸۷	کہ څوک سعی تر طواف مخته وکړي څه حکم یی دی؟	۸۹۹
۲۸۷	کہ څوک بالکل سعی ونکړي څه حکم یی دی؟	۹۰۰
۲۸۷	کہ څوک سعی وکړي خو صفا او مرواته نه وخیږي	۹۰۱
۲۸۸	کہ څوک سعی داختر تر شپو وځنډوي څه حکم یی دی؟	۹۰۲
۲۸۸	کہ حاجی داختر په سهار د مزدلفې درېدل پرېښوول	۹۰۳
۲۸۸	کہ حاجی د مزدلفې شپه بل ځای تېره کړي څه حکم یی دی؟	۹۰۴
۲۸۸	کہ حاجی په عرفات کی بند پاته سو	۹۰۵
۲۸۸	چی پر محرم دم لازم سی چیري به یی حلالوي	۹۰۶
۲۸۸	داختر پسه به چیري حلالوي؟	۹۰۷
۲۸۹	کہ حاجی سر په حل کی وخری	۹۰۸
۲۸۹	کہ حاجی د شیطان تر ویشتلو مخکی سر وخری	۹۰۹
۲۸۹	کہ حاجی تر شیطان زیشتلو او سر خړیلو مخکی طواف رکن وکړي	۹۱۰

۳۸۹	که حاجی رمی پر پنبوده څه حکم یې دی؟	۹۱۱
۳۸۹	که یې دیوې ورځې رمی و بلي ورځې ته پر پنبوده	۹۱۲
۳۸۹	که محرم شپږه مړه کړي څه حکم یې دی؟	۹۱۳
۳۹۰	که محرم خپلې جامې پر بولي د دې لپاره چې سپړي یې مړې سي	۹۱۴
۳۹۰	که محرم بل چاته د سپړي مړه کېدلو امر وکړي	۹۱۵
۳۹۰	که محرم د بل چاله بدنه سپړه مړه کړه	۹۱۶
۳۹۱	باب دی په بیان کې د حج کولو د بل پر ځای	۹۱۷
۳۹۱	آیا د بل پر ځای حج کول روا دي که یا؟	۹۱۸
۳۹۱	پر یو سړي حج واجب سو او په دغه کال د سټي حج ته روان سو	۹۱۹
۳۹۲	د حج بدل شرطونه	۹۲۰
۳۹۲	که حاجي پر لاره وفات سو اراده یې د حج کړې وه	۹۲۱
۳۹۲	که امیر ډېر وطنونه درلودل	۹۲۲
۳۹۳	که امیر د حج امر کړی وو مامور عمره وکړه	۹۲۳
۳۹۳	که مامور بغیر احرام تر میقات تېر سي	۹۲۴
۳۹۳	که دوو کسانو یو چاته د حج امر وکړ	۹۲۵
۳۹۳	که مامور یعنی زوی د پلازاو مور په حج سره احرام وتړي	۹۲۶
۳۹۴	د حج بدل د صحت شرطونه څو دي؟	۹۲۷
۳۹۴	که مامور خپل حج نه وي کړی د بل حج کولی سي که یا؟	۹۲۸
۳۹۴	که مامور فقیر وی د امیر په نفقه په تگ سره مکې گرزي که یا	۹۲۹
۳۹۵	بحث د مامور په نفقه کې	۹۳۰
۳۹۵	امیر به څومره نفقه مامور ته ورکوي؟	۹۳۱
۳۹۵	که مامور په مکه مکرمه کې وطن ونیسي	۹۳۲
۳۹۵	که مامور تر ایام حج مخکې سفر وکړي	۹۳۳

۹۳۴	کہ مامور پہ خپلو حوائجو مشغول سی حج ځینی تہر سی	۳۹۵
۹۳۵	کہ مامور و وایی چی زہ لہ حج څخہ منع سوم	۳۹۶
۹۳۶	قربانی دشکریی او جنایت پر امیر دہ کہ پر مامور	۳۹۶
۹۳۷	باب العمرہ	۳۹۶
۹۳۸	عمرہ سنت دہ کہ واجب؟	۳۹۶
۹۳۹	عمرہ معلوم وخت لری کہ هر وخت کیری؟	۳۹۶
۹۴۰	پہ کومو ورځو کی عمرہ مکروه دہ؟	۳۹۶
۹۴۱	د حج او عمری څہ فرق دی؟	۳۹۶
۹۴۲	د عمری فرض څو دی؟	۳۹۷
۹۴۳	د عمری واجب څو دی؟	۳۹۷
۹۴۴	کہ عمرہ فاسده سی نو په قضا کی نوی احرام غواړی کہ یا؟	۳۹۷
۹۴۵	پہ عمرہ کی رمل او اضطباع سته کہ یا؟	۳۹۷
۹۴۶	د عمری افضل وخت کوم دی؟	۳۹۷
۹۴۷	د ډیری عمری کول څہ حکم لری؟	۳۹۸
۹۴۷	نذر په حج او عمرہ سره	۳۹۸
۹۴۹	نذر په حج او عمرہ سره څو قسمه دی؟	۳۹۸
۹۵۰	صریح نذر څو قسمه دی؟	۳۹۸
۹۵۱	کنایی نذر څو قسمه دی؟	۳۹۸
۹۵۲	نذر په حج یا عمرہ سره په صریح او مطلق الفاظو کوم دی؟	۳۹۸
۹۵۳	نذر په حج یا عمرہ سره په مقیدو الفاظو کوم دی؟	۳۹۸
۹۵۴	نذر په حج یا عمرہ په کنایی مطلقو الفاظو کوم دی؟	۳۹۸
۹۵۵	نذر په حج یا عمرہ په کنایی معلقو الفاظو کوم دی؟	۳۹۹
۹۵۶	افضل الاماکن (ځایونه) کوم دی؟	۳۹۹

۳۹۹	د هدیې او قربانی بحث	۹۵۷
۳۹۹	په هدیو او قربانیو کې کومه هدیې او قربانی افضله ده؟	۹۵۸
۴۰۰	هدیې څو قسمه دي	۹۵۹
۴۰۰	هغه کوم عیوب دي چې په حیوانکې وي	۹۶۰
۴۰۰	هغه کوم عیوب دي چې هغه په حیوان کې وي	۹۶۱
۴۰۱	هدیې به د څو نه عمر وي؟	۹۶۲
۴۰۱	فصل دی په متفرقو مسئلو کې	۹۶۳
۴۰۱	حج اکبر کوم یو دی؟	۹۶۴
۴۰۱	حج په حرام مال سره څه حکم لري؟	۹۶۵
۴۰۱	په حج سره گناهونه معافېږي که یا؟	۹۶۶
۴۰۲	که څوک دمري حج وکړي څو نه ثواب لري؟	۹۶۷
۴۰۲	په حرمینو کې استوگنه څه حکم لري؟	۹۶۸
۴۰۲	د حرم شریف حدود څو میله دي؟	۹۶۹
۴۰۲	که یو څوک تر حرم د باندې داسې جنایت وکړي	۹۷۰
۴۰۳	په مکروه و وختونو کې لکه د لمر ختو وخت یا لوېدو یا استواء وخت په مکه مکرمه کې هم لمنوخ مکروه دی که یا؟	۹۷۱
۴۰۳	آب زم زم د تبرک لپاره څوک استعمالولی سي؟	۹۷۲
۴۰۳	د بیت الله شریفې پوښ خرڅېدل رانیول تقسیمول چاته په ملک ورکول جواز لري که یا؟	۹۷۳
۴۰۳	که څوک پاک شي په بېته شریفه پوري د تبرک لپاره منبې	۹۷۴
۴۰۳	مکې ته په داخلېدو سره به حاجي کوم اداب مراعاتوي؟	۹۷۵
۴۰۴	د دعا د قبلېدلو کوم ځایونه دي؟	۹۷۶
۴۰۴	رسول الله ﷺ په کومو ځایونو کې لمنځونه کړي دي؟	۹۷۷

۴۰۴	د کومو ځایو زیارت کول مستحب دي؟	۹۷۸
۴۰۵	درسول الله ﷺ د زیارت ثبوت فضیلت او آداب	۹۷۹
۴۰۶	زیارت ښځو ته مستحب که مکروه دي؟	۹۸۰
۴۰۷	اول به حج کوي که زیارت؟	۹۸۱
۴۰۷	که پر مدینه منوره تهرېدی اول به حج کوي که زیارت؟	۹۸۲
۴۰۷	مدینې منورې ته سړی ورځي په څه طریقہ او آدابو به ورځي؟	۹۸۳
۴۰۸	حاجي چي حرم ته ننوزي په کومه لاره به ننوزي	۹۸۴
۴۱۳	د جنة البقیع شریفی مزار	۹۸۵
۴۱۴	فصل دی په بیان دهغو مساجدو کي چي رسول الله ﷺ ته منسوب دي	۹۸۶
۴۱۶	فصل دی په زیارت د جبل احد کی	۹۸۷
۴۱۶	هغه کوهیان او څاهان چي رسول الله ﷺ ته منسوب دي	۹۸۸
۴۱۸	خیل وطن او کور ته دراتګ آداب او مسنونہ طریقہ	۹۸۹
۴۱۹	حج په مزدوري روادی او که نه؟	۹۹۹

باب التراویح

فتاویٰ یعقوبیہ جلد (۶)

تألیف:

ذوالمجد الفاخر والعلم الذاکتر والفهم الباهر

قاری بِسْمِ اللہ لوی کاریزی

مکتبہ جقانیہ
کانسی روڈ - کوئٹہ

دکتاب لنده پڙند کلوي

دکتاب نوم:	باب التراويح
مؤلف:	مفتي عبد الرّازق کد نوي
کمپوزر:	راز محمد راز، مرکز کتابت کوټه
دخپرېدو کال:	۲۰۲۰ عيسوي
صفحات:	()

باب التراویح

(دتراویحو احکام او مسئلې)

په سحري (پېشلمي) دتراویحو داداکولو حکم

سوال ۴

ځیني خلک مو لیدلي دي چي دتراویح لمونځ په پېشلمي کي ادا کوي
ایا د تراویح تر پېشلمي پوري ځنډول خوبه مکروه نه وي؟ بینوا
توجروا.

سوال ۴

مستحبه داده چي ترویج دي د شپې تر نیمائی یا تر دریمي برخي پوري
وځنډول سي تر پېشلمي پوري ځنډول ئي اگر که د صحیح قول مطابق
مکروه خو نه دی لیکن له داسي کولو څخه اجتناب مناسب دی.

قال العلامة الحصکفیؒ ويستحب تأخيرها الى ثلث الليل او نصفه
ولا تکره بعده فی الاصح (الدر المختار علی صدر ردالمحتار ج ۲ ص ۴۴
باب الوتر والنوافل)

قال العلامة ابن عابدين وما فی النحر من ان الصحيح انه لا بأس
بالتأخير لا يدل علی ثبوت کراهة التنزیهية (ردالمحتار ج ۲ ص ۴۴ باب
الوتر والنوافل)

تراویح سنت مؤکد دی

سوال ۴

د تراویحو د لمانحہ ادا کول څه حکم لري؟ په موجوده وخت کې چې په کوم اهتمام موږ تراویح ادا کوو در سالت یا خلافت په دور کې ئې حیثیت څو؟ بینوا تو جوړوا.

جواب ۴

رسول الله ﷺ تراویح کړي دي البته د باقاعده اهتمام رعایت ئې نه دی کړی. ځکه چې دده په اهتمام سره په امت باندي د لازم والي خطر وه ددې لپاره ده مبارک د عذر له وجهې پرې ایښي دي. البته د خلفاء راشدينو په په دور کې دا عذر پاته نه وو نو خلفاء راشدينو په باقاعده اهتمام سره تراویح کړي دي. پر دې بنا باندي پر تراویحو باندي مواظبت سنت مؤکد دی.

لما قال العلامة عبدالله بن محمود الموصلي: التراویح سنة مؤكدة لان النبي ﷺ اقامها في الليالي الى يومنا هذا ان ابا يوسف سئل ابا حنيفة عنها وما فعله عمر فقال التراویح سنة مؤكدة ولم يتخرج عمر من تلقاء نفسه ولم يكن فيه مبتدعاً ولم يأمر الا عن اصل لديه وعهد من رسول الله ﷺ (الاختیار لتعلیل المختار ج ۱ ص ۶۸ فصل فی الترویح)

قال العلامة الحصكفي التراویح سنة مؤكدة لمواظبة الخلفاء الراشدين. قال العلامة ابن عابدين تحت قوله سنة مؤكدة صححه في

الهدایة و غیرها و هو المروى عن ابی حنیفة و ذکر فی الاختیار ان ابا یوسف سئل ابا حنیفة عنها و ما فعل عمرؓ فقال التراویح سنة مؤكدة و ثم یتخرجہ عمر من تلقاء نفسه و لم یکن فیہ مبتدعاً و لم یأمر به الا عن اصل لیدیہ و عهد من رسول اللہ ﷺ قال ایضاً تحت قوله لمواظبة الخلفاء الراشدين ای اکثرہم لان المواظبة علیہا وقعت فی اثنا خلافة عمرؓ و وافقہ علیٰ لک عامة الصحابة و من بعدہم الی یومنا ہذا بلا تکثیر (ردالمحتار علی الدر المختار ج ۲ ص ۴۲ باب التراویح و مثله فی الفتاویٰ التاتارخانیة ج ۱ ص ۶۵۳ الفصل الثالث عشر فی التراویح)

دشلو رکعتونو ثبوت

سوال

دشلو رکعتونو تراویحو ثبوت خہ دی . حضرت عمرؓ دکومو وجوہاتو لہ مخی دومرہ اہمیت ورکری دی ؟ .

جواب

درمضان المبارک پہ میاشت کی دترویحو ادا کول دنی کریم ﷺ مبارک سنت دی چي تراوسہ پوری تعامل پر راغلی دی . تر کومہ خایہ پوری چي درکعتونو دتعداد تعلق دی نو دحضرت عبداللہ بن عباسؓ لہ مرفوع روایت خخہ پرتہ داکثرو خلفاء راشدینو متوارثہ طریقہ دہ چي کلہ خلیفہ راشد حضرت عمرؓ شل رکعتہ تراویح دیوہ قاری تر شا دادا کولو حکم ورکری نو دہفہ دوریوہ صحابی ہم انکار ونہ کری . گواکی ہغوی دحضرت عمرؓ پہ فیصلہ باندي اجماع و کری پہ اصولی توگہ دا فیصلہ ہم دمرفوع روایت پہ حکم کی دی ددی لپارہ چح دصحابی پہ

عباداتو کی دخلاف قیاس خبری دکولو لازمی نتیجہ بہ داوی چہی ہغہ بہ دا خبرہ لہ حضور ﷺ اور ہدلی وی لہ دے بغیر دتول امت پر دے بانڈی اجماع سویدہ .

قال ابن نجم المصریؒ وقد سنہا رسول اللہ ﷺ وندبنا الیہا واقامہا فی بعض الیالی ثم ترکها خشیہ ان نکتب علی امتہ کما ثبت ذلک فی الصحیحین وغیرہما ثم وقعت المواظبۃ علیہا فی اثناء خلافتہ عمرؓ ووافقہ علی ذلک عامۃ الصحابۃؓ کما ورد ذلک فی السنن ثم ما زال الناس من ذلک الصدر الی یومنا ہذا علی اقامتہا من غیر نکیرو کیف لا وقد ثبت عنہ ﷺ علیکم بسنتی وسنۃ الخلفاء الراشدین المہدیین عضوا علیہا بالنواجذ کما رواہ ابو داؤد واطلقہ فشمّل الرجال والنساء کما صرح بہ فی الخانیۃ وظہیریۃ الخ . .

وقولہ عشرون رکعۃ بیان لکمیتہا وهو قول الجمهور لما فی المؤطا عن یزید بن رومان قال کان الناس یقومون فی زمن عمرؓ بن الخطاب بثلاث وعشرین رکعۃ وعلیہ عمل الناس شقاً وغرباً . . وذكر العلامة الحلبیؒ ان الحکمۃ فی کونها عشرین ان السنن شرعت مکملات للواجبات وہی عشرون بالوتر فکانت التراویح کذلک لنفع المساوات بین المکمل والمکمل انتهى (البحر الرائق ج ۲ ص ۶۶ تراویح فی باب الوتر والنوافل .

قال العلامة عالم بن العلاء الانصاریؒ الترویہ سنۃ مؤکدۃ توارثہا الخلف عن لاسلف من لدن تاریخ رسول اللہ ﷺ الی یومنا ہذا ہکذا روی الحسن عن ابی حنیفۃ وقد واطب علیہا الخلفاء الراشدون وقال علیہ

السلام علیکم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين من بعدی واقامها ازواج
النبي ﷺ (الفتاویٰ التاتارخانیة ج ۱ ص ۶۵۳ الفصل الثالث عشر فی
التراويح)

وعن السائب بن یزید قال كانوا یقومون علی عهد عمر بن الخطاب
فی شهر رمضان بعشرين رکعة رواه البیهقی واسناده صحیح (اثر
السنن ص ۲۵۰ باب التراويح واثر السنن ص ۲۵۳ باب فی التراويح
بعشرين رکعات)

دشلور کعتونو تراويحو په باره کي دحضرت ابن عباس دیوه روایت حیثیت

سوال

دشلور کعاتو تراويحو په باره کي دحضرت ابن عباس دروایت حیثیت
څه دی ؟ له ځینو اقوالو څخه دضعیف والي په ظرف ئي میلان
معلومیږي ایا ددغه ضعف له وجهي دشلور کعتونو حیثیت متاثر
کيږي که نه ؟

جواب

دحضرت ابن عباس رضی الله عنهما حدیث ته اگر که ضعیف هم ویل
سوي دي لیکن دا خبره یاده ساتی چي یو حدیث اگر که دسند له مخي
ضعیف وي لیکن کله چي په هغه باندي دخیر القرون له زمانې څخه په
پرله پسې توگه عمل سوی وی نو دامت دعمل له دې تواتر څخه هغه

حدیث دمضمون پہ اعتبار سرہ قوی جوہری او بیا ضعیف نہ پاتہ کیری . دادحدیثو داصولویو مسلم او منل سوی اصل دی .

قال ابن عابدینؒ واما روی ابن ابی شیبہ فی مصنفہ والطبرانی وعند البیهقی من حدیث ابن عباسؓ ان النبی ﷺ کان یصلی فی رمضان عشرين رکعة سوی الوتر فضعیف بابی شیبہ ابراہیم بن عثمان جد الامام ابی بکر بن ابی شیبہ متفق علیٰ ضعفہ مع مخالفتہ للصحيح آہ . قلت اما مخالفتہ الصحيح فقد یجاب عنها بان ما فی الصحيح مبنی علی ما هو الغالب من احواله ﷺ وهذا ليلتين فقط ثم تركه عليه الصلوة والسلام فلذا لم تذكره عائشة واما تضعیف من ذکر فقد یقال انه بما مر من نقل الاجماع علی سنتها من غیر تفصیل مع قول الامام رحمہ اللہ ما فعلہ عمرؓ عنہ لم یتخرجه من تلقاء نفسه ولم یکن فیہ مبتدعاً ولم یأمر به الا عن اصل لديه وعهد من رسول اللہ ﷺ فتأمل منصفاً (منحة الكالق علی هامش البحر الرائق ج ۲ ص ۶۶ باب السنن والنوافل)

وذكره العلامة عبد العلي بحر العلوم وروي ابن ابی شیبہ عن ابن عباس کان رسول اللہ ﷺ یصلی فی رمضان عشرين رکعة والوتر قال الشيخ عبدالحق قالوا اسناده ضعيف وتعارضه حديث ام المؤمنين ميمونة وشاهد ذلك ابن عباس ومواظبة علی عشرين قرينة صحة هذه الرواية (رسائل الارکان ص ۱۳۸ فصل فی التراویح)

صلوة الليل او قيام رمضان حان حانته لمونحنونه دي

سوال

صلوة الليل (تهجد) يا قيام رمضان (تراويح) ديوه لمانحنه دوه نومونه دي او كه جلا جلا؟ بينوا توجروا .

جواب

دصلوة الليل او تهجد تر مينحنه دعموم او خصوص نسبت دى .
كما يعلم من قول ابن عابدين نعم صلوة الليل وقيام الليل اعم من
التهجد الخ . . (ردالمحتار على الدر المختار ج ٢ ص ٢٤ مطلب فى
الصلوة الليل)

البتة قيام رمضان او تراويح دواره يوشى دي .
كما يعلم من صنيع برهان الدين المرغينانى فصل فى قيام رمضان
يستحب ان يجتمع الناس فى شهر رمضان بعد الصلوة العشاء فيصلى
بهم امامهم خمس ترويحيات كل ترويحة بتسليمين الخ . . (الهداية ج ١
ص ١٢٤ باب النوافل فى قيام رمضان)

قال العلامة السيد محمد يوسف البنورى وبالجملة فالمراد بقيام
رمضان التراويح (معارف السنن ج ٥ ص ٢٤٣ ما جاء فى قيام رمضان)

دحضرت عائشہؓ دحدیث مقصد

سوال ﴿

حضرت عائشہ صدیقہؓ دا حدیث چي نبی کریم ﷺ په رمضان او غیر رمضان کي له یوولسور کعتونو څخه زیات نه دي کړي . ایا دا د ترویحو په اړه دی او که د تهجدو په اړه ؟

جواب ﴿

دا حدیث د تهجد په اړه دی د تروایحو په اړه نه دی ځکه چي په غیر رمضان کي تراویح نه ادا کیږي تراویح صرف درمضان سره مخصوصي دی لهذا د غیر رمضان په تهجد باندي دال دی .

بحديث عن النبي ﷺ عن أبي سلمة أنه أخبره سئل عائشة كيف كانت صلاة الرسول ﷺ في رمضان فقالت ما كان رسول الله ﷺ يزيده في رمضان ولا في غيره على أحد عشرة ركعة ثم يصلي أربعاً فلا تسئل عن حسنهن وطر لهن ثم يصلي أربعاً فلا تسئل عن حسنهن ثم يصلي ثلاثاً الخ ...

قال شيخ مشائخنا مولانا الجنجوهي "كان السائل ظن ان رسول الله ﷺ لعله كان يزيده في رمضان على ما تهجد في غيره فردته بقولها ما كان يزيده في رمضان ولا في غيره اي في غالب الاحوال والاوقات فالغرض الانكار على زيادة ركعات التهجد لخصوصية رمضان فلا ينافيه ما كان يصليه في بعض الاحيان فوق إحدى عشرة ركعة وكذا لا تعلق له بصلاة التراويح نفي ولا اثباتاً (فتح القدير ج ٢ ص ٢٩١ باب صلاة الليل وقد ر كعات النبي ﷺ)

قال الشيخ ظفر احمد العثماني دحضت عائشه هغه حديث چي په هغه کي د فرمائي چي راول الله ﷺ له يوو لسو رکعتونو څخه په رمضان او غير رمضان کي زيات نه دي کړي الخ . . د تراويحو په اړه نه دي بلکه يوازي د تهجدو په اړه دي يعنی ده بمارک ﷺ به په تهجدو کي په ډيرو وختونو کي تر دې زيات نه ادا کول (امداد الاحکام ج ۱ ص ۶۴۷ باب التراويح)

د فرض لمانځه له ادا کولو

څخه بغير د تراويحو د ادا کولو حکم

سوال

که چيری کوم امام په رمضان المبارک کي د فرضو د ادا کولو څخه پرته د تراويحو لمونځ ادا کړي نو ايا شرعاً داسي کول صحيح دي او که نه؟

جواب

کوم امام چي فرض نه وي ادا کړی نو په تراويحو کي اقتداء ورپسې صحيح نه ده او نه ئې په دې سره غاړي خلاصیږي ځکه چي له تراويحو څخه مخ کي د ماخوستن د لمانځه ادا کول ضروري دي .

وفی الهندية فان وقتها (ای التراويح) بعد اداء العشاء فتجب الاعادة انادی قبل العشاء (الهندية ج ۱ ص ۱۱۵ فصل فی التراويح)

قال الشيخ ابراهيم الحلبي وقال القاضي الامام النسفي الصحيح ان وقتها (ای التراويح) بعد العشاء لا تجوز قبلها سواء كانت بعد الوتر او قبله وهو المختار (غنية المستملی (کبیری) ص ۴۰۲ باب التراويح ومثله فی رد المحتار)

د فرض لمانحہ له ادا کولو څخه بغير د تراویحو دادا کولو حکم

سوال ۴

که چیري یو سړي د څلورو رکعتونو نیت تر لاسه وي او بیا ئې د دریم او څلورم رکعت په دوران کې سلام وچاوه او یا ئې په دوهمې سفعې کېښي لمونځ فاسد سو نو ایا د نفلو غونډې به د دوه رکعتونو قضائی راوړي او که به د څلورو رکعتونو؟ بینواتو جروا

جواب ۴

څرگنده دي وي چي تراویح په خپل ذات کې سنت دي لیکن څلور څلور رکعت له ادا کول ئې سنت نه دي لهذا په نوموړي صورت کې به یوازې د دوه رکعتونو قضائی کافی وي .

قال العلامة الحصکفی وقصی رکعتین لو نوی اربعاً غیر موكدة على اختيار الحلبة وغيره ونقض فی خلال الشفع الاول او الثانی ای وتشهد للاول (الدر المختار علی صدر ردالمحتار ج ۲ ص ۲۲ باب الوتر والنوافل)

لیکن داو لې شفعي راگر څول دواجو دترک له وجهی ضروري دي .

قال ابن عابدين (قوله او الثانی) ای وكذا يقضى رکعتین او اتم الشفع الاول بقعدته ثم شرع فی الثانی فنقضه فی خلال قبل القعدة فيقضي

الثاني فقط لتمام الاول لاكن ينبغي اعادة الاول لترك الواجب السلام مع عدم انجباره بسجود السهو كما هو الحكم في كل الصلوة اديت مع ترك الواجب (رد المحتار ج ۲ ص ۲۲ باب السنن والنوافل)

قال ابن نجيم قوله وكذا ركعتين لو نوى اربعاً وافسد بعد القعود الاول او قبله يعنى فيلزمها الشفع الثاني ان افسده بعد القعود الاول والشروع في الثاني والشفع الاول فقط ان افسده قبل القعود بناء على انه لا يلزمه بتحريمه النفل اكثر من الركعتين وان نوى اكثر منها وهو ظاهر الرواية عن اصحابنا الا بعارض الاقتداء (البحر الرائق ج ۲ ص ۵۸ باب النوافل)

ومثله في الفتاوى قاضي خان على هامش الهندية ج ۱ ص ۲۴۰ باب التراويح فصل في السجود)

دخلور رکعتونو تراویحو

له اولي قعدې بغير دادا کولو حکم

سوال

که چي ري خلور رکعتہ تراويح له اولي قعدې پرته اداسي او په آخر کي سجده سهوه وکړي نو ايا دابه خلور رکعتہ شماريږي او که دوه رکعتہ؟

جواب

په نوموړي صورت کي به دوهمه شفعه او قرائت دوباره ادا کوي دابه يواځي دوه رکعتہ گنل کيږي .

وفى الهندية عن انى بكر الاسكاف انه مثل عن رجل قام الى الثالثة

فی التراویح ولم یقعد فی الثانية قال ان تذكر فی القيام ینبغی ان یعود
 ویسلم وان تذكر بعد ما سجد لثالثة فإن اضاف الیه ا رکعة اخرى كانت
 هذه الاربع عن تسلیمة واحدة (الهندیة ج ۱ ص ۱۱۸ فصل فی التراویح)
 قال ابن نجیم المصری فلو صلی الامام اربعاً بتسلیمة ولم یقعد فی
 الثانية فظاهر الروایتین عن ابی حنیفة و ابی یوسف عدم الفساد ثم
 اختلف اهل تنوب عن تسلیمة وتسلیمتین قال ابو اللیث تنوب عن
 تسلیمتین وقال ابو جعفر و ابن الفضل تنوب عن واحدة وهو الصحیح
 کذا فی الظهیریة والخانیة و فی المجتبیٰ وعلیه الفتویٰ (البحر الرائق
 ج ۲ ص ۶۷ و مثله فی الفتاویٰ القاضي خان علی هامش الہندیة ج ۱ ص
 ۲۴۰ فصل فی السهو)

دینحُمی ترویحي او وترو تر مینح دنفلو دادا کولو
 له اولي قعدې بغير دادا کولو حکم

﴿ سوال ﴾

د تراویحو او وترو تر مینح دنفلو دادا کولو حکم څه دی؟ په داسي حال
 کي چي په جماعت کي ضعیف خلک هم موجود وي او د تاخیر په کولو
 سره هغو ته تکلیف وي نو ایا نفل ادا کول بهتر دي او که د ضعیفانو
 رعایت ضروري دی؟

﴿ جواب ﴾

که چيري د جماعت ضعیفو خلکو ته له انتظار څخه تکلیف وي نو
 دنفلو دادا کولو په ځای باید وتړل مونځ ادا شي ځکه چي دنفلو له ادا کولو
 څخه د ضعیفانو رعایت اهم دی .

وفی الهندیة ویستحب الجلوس بین الترویحتین قدر ترویحةً وكذا بین الخامسة والوتر کذا فی الکافی وهکذا فی الهدایة ولو علم ان الجلوس بین الخامسة والوتر یثقل علی القوم لایجلس هکذا فی السراجیة (الهندیة ج ۱ ص ۱۱۵ فصل فی التراویح)

قال العلامة الحصکفی یجلس ندباً بین کل اربعة بقدرها هکذا بین الخامسة والوتر ویخیرون بین تسبیح وقرأة وسکوت وصلوة فرادیة الدر المختار علی صدر رد المحتار ج ۲ ص ۴۶ باب التراویح

د تراویحو په مینځ کي د کښینستلو
په صورت کي چپ والی هم جائز دی .

﴿ سوال ﴾

له څلورو رکعتونو تراویحو وروسته چي کومه دعا لوستل کیږي که چیري هغه دجازده نه وي نو په تسبیح او تحلیل باندي اکتفاء جائز ده او که نه که چیري یو څوک غلی او خاموشه کښیني دهغه بیا حکم څه دی؟ بینواتو جروا .

﴿ جواب ﴾

د څلورو رکعاتو تراویحو څخه وروسته کښیناستل مستحب دي تسبیح او تهلیل ضروري نه دي البته که چیري درې واړه دادع چي سبحان ذی الملك والملكوت سبحان ذی العزة والعظمة الخ . . ولولي نو ډیره به ښه وي که چیري دادعائي هم نه وي زده نو تسبیح او تهلیل هم وپلی سي او په غلي او چپ کښینستلو باندي هم سنت ادا کیږي .
قال العلامة الحصکفی ویجلس ندباً بین کل اربعة بقدرها وكذا بین

الخامسة والوتر ويخيرون بين تسبيح و قرأة وسكوت و صلوة فرادی
وقال ابن عابدين تحت هذه العبارة قال القهستاني فيقال ثلاث مرات
سبحان ذي الملك الخ . . . (ردالمحتار ج ۲ ص ۴۶ مبحث في صلوة
التراویح)

قال ابن نجيم وقد قالوا انهم مخيرون في حالة الجلوس ان شاء و اقرؤا
القرآن وان شاء و اصلوا اربع ركعات فرادی وان شاء و اقعدوا ساكتين
واهل مكة يطوفون اسبوعاً و يصلون ركعتين و اهل المدينة يصلون
اربعة ركعات فرادی (البحر الرائق ج ۲ ص ۶۹ باب الوتر و لانوافل)

دخلورو ركعاتونو تراويحو

او دماپنين دمح كني سنتونو په ادا كي فرق

﴿ سوال ﴾

که چیري یو سری دخلورو رکعتونیت و تار په دوهم رکعت کی ئې
تشهد هیږه سوه او سجده سهوه ئې و کړه ایا دابه دده لپاره خلور رکعت
گنل کیږي؟ او که دوه رکعت هم دارنکه دماپنین په مخ کنيو خلورو
سنتو کی که چیري اوله قعده له چاڅخه پاته سی او په آخر کی سجده
سهوه و کړي نو د تراویح او ددغو خلورو سنتو حکم یو دی او که جلا جلا
بینواتو جروا.

﴿ جواب ﴾

په تراویحو کی دخلورو رکعتو د نیت په تړلو سره داوولي قعدې په پاته

کیدو سرہ دمفتیٰ بہ قول مطابق تراویح دود رکعتہ کنل کیری پہ داسی حال کی چھی ماہنیں پہ سنتو کنبی دسجدہ سہو پہ کولو سرہ لمونخ مکمل کرخی . گوا کی دماہنیں دستو حکم لہ تراویحو خخہ جدا دی .

لما فی الہندیۃ ولو صلی اربعاً بتسلیمۃ ولم یقعد فی الثانیۃ ففی الاستحسان لا تفسد هو اظهر الروایتین عن ابی حنیفۃ او ابی یوسف واذا لم تفسد قال محمد بن الفضل تنوب الاربع عن تسلیمۃ واحده هو الصحیح (الفتاویٰ الہندیۃ ج ۱ ص ۱۱۸ فصل فی التراویح)

وفی الہندیۃ ولو صلی الاربع قبل الظهر ولم یقعد علی رأس الرکرتین جاز استحساناً (الفتاویٰ الہندیۃ ج ۱ ص ۱۱۲ باب النوافل) وفی الہندیۃ ومنها القعدۃ الاولیٰ حتیٰ لو ترکها یجب علیہ السہو (الفتاویٰ الہندیۃ ج ۱ ص ۱۲۷ باب السجود والسہو)

قال العلامة حسن بن منصور الشہیر بقاضی خان اذا صلی الامام اربع رکعات بتسلیمۃ واحده ولم یقعد فی الثانیۃ فی القیاس تفسد صلواتہ وهو قول محمد وزفر یلزمہ قصا ہذاہ تسلیمۃ وهو روایۃ عن ابی حنیفۃ وفی الاستحسان هو اظهر الروایتین عن ابی حنیفۃ وابی یوسف لا تفسد .

قال الفقیہ ابو جعفر والشیخ الامام ابو بکی محمد بن الفضل فی التراویح تنوب الاربع عن تسلیمۃ واحده وكذا لو صلی الاربع قبل الظهر ولم یقعد علی رأس الرکعتین جاز استحساناً (الفتاویٰ قاضی خان علی هامش الہندیۃ ج ۱ ص ۲۳۹-۲۴۰- فصل فی التراویح)

قال العلامة قاضی خان اذا ترک القعدۃ الاولیٰ من ذوات الاربع او

الثلاثة يلزمه السهو ولو ترك في التطوع لا تفسد صلواته في قول أبي حنيفة وأبي يوسف ويلزمه السهو (الفتاوى القاضي خان على هامش الهندية ج ۱ ص ۱۲۱ باب سجود السهو)

په دیرشم درمضان کي دشوال دمیاشتي دراختو داحتمال په صورت کي دترویحو دادا کولو حکم

سوال

زموږ په علاقه کي زیاتره درمضان دیرشمه دشوال اولنی ورځ وي که چیري صحیح شهادت په لاس رانه سي نو په همدې شپې کي دتراویحو لمونځ باید ادا شي او که نه؟ که چیري ادا سي نو دمعمول مطابق به ادا کیږي او که به د شپې په آخري برخي کي ادا کیږي؟

جواب

تراویح درمضان المبارک دمیاشتي وظیفه ده چي ترڅو پوری دکوچني اختر حکم نه وي سوی تر هغو پوری به ورځه او تراویح دواړه معمول به وي له دې که چیري دشوال دمیاشتي احتمال هم وي نو تراویح به په خپل ټاکلي وخت کي ادا کیږي. هو! که چیري د شپې په آخري برخي کي دماشتي دلیدو خبر راشي نو تراویح په نفلو بدلیږي.

عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ لا تصوموا قبل رمضان صوموا الريته و افطروا الريته (معارف السنن ج ۵ ص ۲۴۶ باب ما جاء ان الصوم لرؤية الهلال والافطار)

وعن رجل ان اصحاب النبي ﷺ قال اختلف الناس في آخر يوم من رمضان فقدم اعرابيان فشهدا عند النبي ﷺ بالله لاهل اهللال امس عشيه فامر رسول الله ﷺ الناس يفتروا زار خلف في حديثه وان يغدوا الي مصلاهم (سنن ابى داؤد ج ۱ ص ۳۲۰ باب شهادة الرجلين على رؤية الهلال شوال)

ومثله في رسائل الاركان ص ۲۰۶ فصل يفترض على المكلفين الا يطلبوا هلال)

دحنفي مذهبہ خلکو لپارہ پہ

رمضان شریف کی دتراویح

پہ جماعت سرہ دادا کولو لپارہ

دمستقل امام دنیولو حکم

سوال ﴿مورہ دروزگار او کاروبار لپارہ پہ متحدہ عرب اماراتو کی اوسیرو داماراتو خلک دوولس رکعتہ تراویح کوی کہ چیری مورہ دلته دحان لپارہ پہ رمضان شریف کی یو حنفی امام ونیسو او پہ خپل کور کی پہ جمعی سرہ دتراویح داداکولو انتظام وکړو نو شرعاً به ئی څه حیثیت وي ؟

جواب ﴿

که چیری په قانونی توکه کوم ممانعت نه وي نو داسی کول صحیح دي بلکي بهتر دي .

قال ابن عابدین ولو کان لكل مذهب امام کما فی زماننا فالافضل

الاعتداء بالموافق سواء تقدم او تأخر على ما استحسنته عامة المسلمين وعمل به جمهور المؤمنين من اهل بحرین قدس ومصر والشام ولا عبرة بمن شذ منهم (ردالمحتار ج ۱ ص ۵۶۵ باب الامامة مطلب اذا صلى الشافعی قبل لحنفی الخ . .)

پہ تراویحو کی دقرآن کریم دختم حکم

﴿ سوال ﴾

پہ تراویحو کی دقرآن کریم ختم شرعاً خہ حکم لری بینوا توجروا:

﴿ جواب ﴾

پہ تراویحو کی یو وار دقرآن کریم ختم سنت دی او له یو خل خخه زیات افضل دی .

قال العلامة الحصکفیؒ والختم مرة سنة ومرتين فضيلة وثلاثاً افضل (الدر المختار علی صدر ردالمحتار ج ۲ ص ۴۶ باب التراویح)
قال ابن نجیم والجمهور علی ان السنة الختم مرة . . الخ ومرتين فضيلة وثلاث مرات فی كل عشرة مرة (البحر الرائق ج ۲ ص ۶۸ ومثله فی الهندیة ج ۱ ص ۱۱۷ الباب التاسع فی النوافل فصل فی الترویج)

پہ اتور کعتو نو تراویحو کی

دمنسون ختم قرآن حکم

﴿ سوال ﴾

پہ کوم قرائت باندي چي شل رکعتہ تراویح ژرژر (پہ چتکي) سره ادا کیږي که چيري هم هغه قرائتپه اتور کعونو کی په کراره کراره تلاوت

شي نو آيا په دې سره به كفايت وسى او كه نه ؟

﴿ جواب ﴾

دقرآن دختم سنت خو به اداسي ليکن دترويحو سنت نه ادا کيږي . او هغه دشلور کعتو نو په ادا کولو سره ادا کيږي .

قال ابن عبد الله بن عمر النسفيّ وسن في رمضان عشرون ركعة بعد العشاء قبل الوتر وبعده بجماعة والختم مرة بجلسة بعد كل اربع بقدرها (كنز الدقائق على هامش بحر الرائق ج ۲ ص ۶۶ فصل في التراويح)

قال ابن عابدين تحت قوله عشرون ركعة هو قول الجمهور وعليه عمل الناس شرقاً وغرباً (ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵ باب النوافل والتراويح)

داتوړ كعتونو تراويحو د ادا كولو حكم

﴿ سوال ﴾

ايا داتوړ كعتونو تراويحو ادا كوونكى فاسق او بدعتي دى او كه نه ؟

﴿ جواب ﴾

شل ركعت ته تراويح دامت داجماع له مخي او دخلفاء راشدين دمواظبت (هميشه والي) له مخي سنت مؤكده دى لهذا بغير له كوم شرعي عذر څخه پرېښوول او په ځاي ئي اته ركعت ته ادا كول دلامتۍ موجب دى په داسي حال كي چي دشلور كعتونو منكر سړي ضل او مضل دى .

قال العلامة ظفر احمد العثمانيّ فقيام رمضان بعشرين ركعة والوتر هو السنة المؤكدة يضل تاركها ويلا من نقض عنها (اعلاء السنن ج ۷ ص ۷۲ كيفية القراءة في التراويح)

قال العلامة الحصكفی^۲ التراویح سنة مؤكدة لمواظبة الخلفاء الراشدين للرجال والنساء . . . وهی عشرون ركعة قال ابن عابدين تحت عشرون هو قول الجمهور وعليه عمل الناس شرقاً وغرباً (ردالمحتار ج ۱ ص ۴۷۴ باب صفة الصلوة)

ومثله فی الجوهرۃ النيرة ج ۱ ص ۱۱۷ باب قیام رمضان ومنحة الخالق علی البحر الرائق ج ۱ ص ۲۰۲ باب صفة الصلوة)

دقرآن دختم سنت والی له تراویحو سره خاص دی

سوال

(الف) زید او بکر دواړه دقرآن حافظان دي او دواړه غواړي چي په يوه جماعت کي په تراویحو کي دقرآن کریم ختم وکړي ایا دهغو لپاره داصحیح ده چي په لومړیو لسو رکعتو کي زید خپل منزل (پاو باندي سیپاره) تلاوت کړي او په پاته لسو رکعتونو کي بکر خپل منزل تلاوت کړي په دې ډول سره په یوه جماعت کي به دقرآن کریم دوه ختمونه وسي؟

(ب) زید دتراویحو په لمانځه کښي قرآن کریم وائی په داسي حال کي چي بکر په فرضو او وترو کي قرآن کریم تلاوت کول غواړي ترڅو چي دوه ختمونه ادا سي شرعاً په دغو دواړو صورتونو کي کوم صورت صحیح دی؟

جواب

په صورت مسئلوه کي لومړی صورت جائز دی او دوهم صورت دسنتو خلاف دی ځکه چي دقرآن کریم ختم په رتراویحو کي سنت دی نه

پہ فرضو او وترو کي پہ خانگري توگه دا حکم به هغه صورت کي وی
چي دقرائت اوږدوالی دخلکو لپاره دتکلیف سبب وی .
قال العلامة الحصکفي والختم مرپ سنة ومرتین فضیکت وثلاثا
افضل .

وقال ابن عابدين تحت هذه العبارة ای قرأپ الختم فی صلوة التراويح
سنة وصححه فی الخانية وغيرها وقال بعد اسطر لکن فی الخانية
وغیرها ما یفید تخصیص التراويح (الدرامختار ورد المختار ج ۲ ص ۴۶
مبحث صلوة التراويح)

قال العلامة قاضي خان ولو قرأ بعض القرآن فی سائر الصلوة بان كان
القوم يملون من القراءة فی التراويهي فلا بأس به لکن يكون لهم ثواب
الصلوة لا ثواب الختم ولقد ذكرنا ان السنة هي الختم فی التراويح
(الفتاویٰ القاضي خان علی هامش الهندية ج ۱ ص ۲۲۸ فصل فی مقدار
القراءة فی التراويح)

ومثله فی رسائل الارکان ص ۱۲۷ فصل فی التراويح)

په تراويحو کي خو ځله
دقرآن کریم دختمولو حکم

﴿ سوال ﴾

يو حافظ په يوه جماعت کي له يو ځل ختم کولو وروسته په بل
جماعت کي ددوهم ځل لپاره ختم کولی سی او که نه بينوا تو جروا .

﴿ جواب ﴾

هو کولی ئي سی . ځکه چي دامام او مقتديانو دټولو لپاره تراويح

سنت دی پہ دے کی اقتداء المثل بالمثل دی لهذا دمقتدیانو اقتدا صحیح ده . او دا خبره چي د دوهم حل لپاره بل قوم ته دقرآن کریم ختم نو دامام لپاره دفضیلت په درجه کي دی او دمقتدیانو لپاره سنت دی .

سربیره پر دې له اقتداء څخه مخ کي قرأت نه په امام باندي او نه په مقتدیانو باندي لازم دی له اقتدا څخه وروسته په امام باندي په اندازه دما تجوز به الصلوة فرض دی او اوس چي امام څومره قرأت هم ووائی تر دې پوري چي په دوه رکعتونو کي ټول قرآن کریم ختم کړي دامام او دمقتدیانو سغت ادا کيږي حصل دا چي دحافظ په بل جومات کښي دقرآن کریم ختم کول دمقتدیانو په مسنون ختم باندي کوم اثر نه اچوي .

وفی خزانه الروایت قدروی بعض اهل العلم عن کنز الفتاویٰ رجل ام قوما فی التراویح وختم فیها اب قوماً آخرین له ثواب الفضيلة ولهم ثواب الختم (مجموعه الفتاویٰ ج ۱ ص ۲۲۴ باب التراویح)

قال الشيخ ظفر احمد العثمانيّ وسن ختم القرآن فیها ای مرة فی الشهر علی الصحيح وهو قول الاكثر قال الطحطاوی ومرتين فضيلة وثلاثة فی كل عشرة مرة افضل آه . قلت والاطلاق يدل علی فضيلة الختم ثلاثاً مطلقاً سواء كان فی مسجد واحد او فی ثلاث مساجد فی كل مسجد مرة (امداد الاحکام ج ۱ ص ۶۲۰ باب التراویح ومثله فی کفایت المفتي ج ۳ ص ۳۶۵ باب التراویح)

د تراویحو د دوو رکعتونو په فاسد یدو سره مسنون ختم نه ادا کیږي

سوال

که چیري یو سړی په تراویحو کې قرآن کریم تلاوت کاوه او په دوه رکعتونو کې د قرآن کریم دمعتد به برخي په تلاوت کولو سره ئې لمونځ فاسد سو چي د وجهي دبیا لپاره ددې دوه رکعتونو ادا کول پرې لازم سونو آیا په دغه فاسد لمانځه کې تلاوت سوي ایتونه به بیرته وائي او که نه ؟

جواب

په فاسد سوی لمانځه کې چي کوم آیتونه ویل سوي دي هغه د قرآن کریم په ختم کې اعتبار نه لري . دهغه لپاره په کار دی چي هغه قرائت د دوهم ځل لپاره ووائي او که نه نو ختم به ئې ناقص وي .
وفی الهندیه واذا فسد الشفع وقد قرء فيه ويعيد القراءات ليحصل له الختم فی الصلوة الجائزة قال بعضهم يعتد بها كذا فی الجوهرۃ (الفتاویٰ الهندیه ج ۱ ص ۱۱۸ فصل فی التراویح)
قال شیخ الاسلام ابو بکر الجدار واذا فسد الشفع وقد قرء فيه لا يعتد بما قرء فيه ويعيد القرائة ليحصل له الختم فی الصلوة الجائزة قال بعضهم يعتد بها (الجوهرۃ النيرة ج ۱ ص ۱۱۸ باب قیام رمضان)

دقرآن کریم په ختم کي بسم الله په جهر سره دلوستلو حکم

سوال

په تراویحو کي دقرآن کریم د ختم په کوم سورت باندي په جهر سره دبسم الله دلوستلو حکم څ دی؟ او که دټولو سورتونو په ابتداء کي اخفاء ضروري ده؟

جواب

د احنافو په نزد دسوره نمل دبسم الله دایت څخه پرته بسم الله له ټول قرآن کریم څخه مستقل ایت دی کوم چي دسورتونو تر منځ دفاصلې او فرق لپاره نازل سوې ده او په ځانگړې توگه دهیڅ یوه سورت جزء نه دی لیکن دټول قرآن څکه دنفس یو آیت دکیدو له وجهي په یو ځای کي بسم الله په جهر سره لوستل ضروري دي ترڅو چي دقرآن کریم کومه حظه له جهر څخه پرته پاته نه سي بنا پر دې صورت که چیري په هیڅ یوه سورت باندي بسم الله په جهر سره ونه لولي نو دسامعینو په حق کي دقرآن کریم د ختم یو آیت به ناقص پاته سي هو! که چیري بسالله دهر سورت په سرکی په پټه ولوستل سي نو کوم حرج پکي نسته.

قال العلامة الحصکفی (لا) نسن (بین الفاتحة والسورت مطلقاً) ولو سرية ولا تکره اتفاقاً وما صححه الزاهدی من وجوبها ضعفة فیالبحر (وهی آية) وإداة (من القرآن) کله (نزلت للفصل بین السورت) فما

فی النمل بعض آية اجماعاً (ولیست من الفاتحة ولا من كل سورة) فی الاصح (الدر المختار علی صدر ردالمحتار ج ۱ ص ۲۶۲) مطلب قراءة البسملة بین الفاتحة والسورة حسن

قال الامام ابو بكر الجصاص الرازی قالا ولی ان تكون اية من القرآن من غیع سورة النمل لان التی فی سورة النمل لیست بایة تامة والدلیل علی امها اية تامة حدیث ابن ابی ملیكة عن ام سلمة ان رسول الله ﷺ قرء فی الصلوة فعدھا آية (احكام القرآن ج ۱ ص ۱۲ فصل اما القول فی انها آية ولیست آية)

وقال ایضاً وان قرئها مع كل صورة فحسن (احكام القرآن ج ۱ ص ۱۴) ومثله فی معارف السنن ج ۲ ص ۲۶۲ باب ماجاء الجهر بسم الله الخ ...)

له رمضان خخه پرته په نورو
مياشتو کي په جمعي سره دنفلو په
لماڼخه کي دقران کریم دختمولو حکم

سوال

له رمضان المبارک خخه پرته په نور و مياشتو کي په باقاعده توکړه دنفلو په لماڼخه کي شپينه دقران کریم دختم کولو حکم څه دی ؟ او په داسي حالت کي درمضان شریف غوندي وتر په جمعي سره ادا کول جائز دي او که نه ؟ بينوا تو جروا .

جواب

له رمضان المبارک خخه پرته په نور و مياشتو کي دنفلو دلمانځه

لپاره باقاعدہ جماعت اہتمام زموږ دمسئک (احنافو) له قواعد سره موافقت نه لري په داسي حالت کی دقران کریم د ختم لپاره دخلکو یو ځای کولو په صورت کې د تراویحو غونډي په نفلو کې دقرآن کریم ختم کول له کراهیت څخه خالي نه دی هو، که چیري په انفرادي توګه یو سړی په نفلو کې دقران کریم د تلاوت اہتمام وکړي یا پرته له کوم اہتمام او تداعی څخه د نفلو په لمانځه کې یو یا دوه کسان په کوم حافظ پسې اقتداء وکړي نو بیا څه پروا نه لري. په داسي حال کې چې دوترو لمونځ له رمضان څخه پرته په نورو وختونو کې په جمعي سره علی سبیل التداعي ادا کول مکروه دي البتہ که چیري یو یا دوه کسان پرته له کوم التزام یا تداعي څخه وتر په جمعه سره ادا کړي نو بیا هم څه پروا نه لري.

قال ابن نجيم المصري ولو صلوا الوتر بجماعة في غير رمضان فهو صحيح مكروه كالتطوع في غير رمضان بجماعة وقيدته في الكافي بان يكون على سبيل التداعي اما لو اقتدى واحد بواحد او اثنان بواحد لا يكره واذا اقتدى ثلاثة بواحد اختلفوا فيه وان اقتدى اربعة بواحد كره اتفاق (البحر الرائق ج ۲ ص ۷۰ باب الوتر والنوافل)

قال العلامة احصكفي ولا يصل الوتر ولا التطوع بجماعة خارج رمضان اي يكره ذلك لو على سبيل التداعي بان يقتدي اربعة بواحد الدر المختار على صدر رد المحتار ج ۲ ص ۴۸ بحث صلوة التراويح ومثله في فتح القدير ج ۱ ص ۴۰۹ فصل في قيام رمضان)

تراويح په جمع سره ادا کول سنت کفائي دی

سوال ۴ جناب مفتی صاحب د تراويح لمونځ باید څان ته اداسي او که

پہ جمعی سرہ ؟ کہ چیری یو څوک ئی پہ جمعی سرہ ادا نہ کری نو حکم به ئع څه وي ؟

جواب

د تراویحو لمونځ په خپل ذات کي سنت مؤکد دی لیکن له جمعی سر ادا کول ئی سنت کفایه دي که چیری دکلي یو څو کسان تراویح په جمعه سره ادا کړي نو د ټولو غاړي په خلاصي دي او که نه نو ټول به گنهگار وي که چیرې یو څوک په جلا توگه بغیر له جمعی څخه د تراویح لمونځ ادا کړح نو سنت خو ئی ادا کیږي لیکن د جماعت له ثواب څخه به محروم او بې برخي وي .

قال العلامة الحصكفی والجماعة فيها سنة على الكفاية فى الاصح فلو تركها اهل مسجد اثموا الا لو ترك بعضهم وكل ما شرع بجمعة فالمسجد فيه افضل (الدر المختار على صدر ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵ باب النوافل .

قال العلامة ابن عابدين والجماعة فيها سنة على الكفاية الخ . . . افاد ان اصل التراويح سنة عين فلو تركها واحد كره بخلاف صلاتها بالجماعة فانها سنة كفاية فلو تركها الكل اساء واما لو تخلف عنها رجل من افراد الناس وصلى فى بيته فقد ترك الفضيلة (ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵ باب النوافل .

ومثله فى البحر الرائق ج ۲ ص ۶۸ باب النوافل)

تراویح اہر رکعتہ دی کہ شل رکعتہ؟

سوال

خہ فرمائی ددین علماء کرام دتراویحو دمقدار پہ بارہ کی چي ایا اہر رکعتہ دی او کہ شل رکعتہ دی حینی غیر مقلدین دعائشہ حدیث پہ بنا م باندي کوم چي پہ بخاري شریف کی او داسي نورو کی مروي دی تراویح اہر رکعتہ بولي او له شلو رکعتونو خخہ انکار کوي دقرآن او حدیثو پہ رها کی دامسئله خرکنده کرئ بینواتوجروا:

جواب

خرکنده دي وي چي درمضان المبارک پہ میاشت کی دتراویحو ادا کول سنت مؤکد دي .

کما صرح فی الہندیۃ وشرح تنویر و مراقی الفلاح والجوہرۃ من کتب الحنفیۃ و فی الروضۃ والتوشیح من کتب الشافعیۃ والشرح الکبیر من کتب المالکیۃ والروض ونیل المآرب من کتب الحنابلۃ .

البتہ دتراویحو پہ تعدد کی اختلاف دی دامام ابو حنیفہ او امام شافعی پہ نزدئی تعداد شل رکعتہ دی .

کما صرح فی البدائع وغیرہ من کتب الحنفیۃ و فی المجموع من کتب الشافعیۃ و ہی روایۃ عن مالک کما فی الشرح المہذب واختار ابو عمر ابن عبدالبر المالکی کما فی شرح التقریب وذكرہ ابن رشد فی البدایۃ عن احمد و رواہ ابن قدامۃ فی المغنی عن احمد .

او ابن قاسم پہ مدونہ نومي کتاب کبني له امام مالک خخ روایت

کوي چي تراویح ۳۶ رکعاته دي او وتر درې رکعتہ دي او امام ترمذی له امام احمد خخه روایت کوي چي هغه دکوم ځنگړي تعداد قائل نه دی او دهغه په نزد په دې کی توسیع دی اته رکعاته شل رکعتہ شپږ دیرش رکعتہ ټول جائز دي او دحنفیو له مشائخو څخه علامه ابن الهمام فرمائي چي اته رکعتہ رسول الله ﷺ سنت والي له وجهي مؤکد دي او شل رکعتہ دخلفاء راشدينو سنت والي له وجهي سنت زائده دي په هر حال په ائمه اربعه و او دهغو په متبعينو کي هیچا هم له اتور کعتو نو ته بدعت یا مکروه نه دي ويلي .

البته ځينو غیر مقلدينو اته رکعتہ تراویح مسنون بللی دي او له دې څخه ئې له زیاتو څخه انکار کړی دی . او دامسئله ئې دطلاق ثلاثه لره ئې دیوه طلاق دگنلو دمستلي غوندي دې علمه او کم علمه خلکو دبنکار لومه بللې ده (اعاذنا الله من شرور الفرق الشاذة المخالفة عن سواد الاعظم)

دا غیر مقلدين دحضرت عائشة له دې حدیث څخه تمسک کوي چي :
هو مارواه البخاری ماکان رسول الله ﷺ یزید فی رمضان ولا فی غیره علی احدى عشرة رکعة ((بخاری ج ۱ ص ۱۵۴ کتاب التهجید)
یعني رسول الله ﷺ نه په په رمضان شریف کي او نه په غیر رمضان کي له یوولسور کعتونو څخه زیات کړي دي .

همدارنگه دا خلک دحضرت جابر لطفه دې حدیث څخه حجت نیسي چي :
وهو مارواه ابن حزيمة وابن حبان انه ﷺ قام بهم فی رمضان فصلی ثمانی رکعات ووتر .

یعنی نبی کریم ﷺ دصحابہ و سرہ پہ رمضان شریف کی قیام و کراؤ
اتہ رکعتہ لمونح ئی ادا کر او وتر ئی ہم ادا کر .

قال النیموی مدارہ علی عیسیٰ ابن جاریة قال الذہبی قال ابن معین
عندہ منا کیر . وقال النسائی منکر الحدیث وعنه ایضاً متروک وقال ابو
زرعہ لا بأس به وقال فی الخلاصة وثقة ابن حبان وقال ابو داؤد منکر
الحدیث انتهى .

همدارنگہ دا خلک دسائب بن یزید پہ حدیث باندي ہم منگولي لکوي
وهو مارواه مالک فی الموطاء انه قال امر عمر بن الخطاب ابی بکر بن
کعب وتمیم الدار می ان يقوم للناس باحدى عشرة رکعة .

او جمهور علماء دحضرت عباس له دې حدیث خخه استدلال کوي چي
وهو مارواه ابن شعبة والطبراني والبيهقي انه عليه الصلوة والسلام
يعسلى فی رمضان عشرين رکعة سوى الوتر انتهى .

یعنی حضور اقدس ﷺ پہ رمضان المبارک کي له و ترو خخه
بغير شل رکعتہ لمونح کاوه .

قال الزيلعي هو معلول بابي شعبة وهو متفق عليه ضعفه .

او ددې حدیث دمعلول والي تر خنگ له دې خخه استدلال صحیح دی
حکے چح امت ددې حدیث تلقی کرې ده او امام ابن قیم او امام سیوطي او
داسي نورو دا تصریح کریده چي کوم حدیث چي امت تلقی کرې نو هغه
به صحیح گنل کیږي . اگر که هغه حدیث دسند لا اعتباره غیر صحیح
وي همدارنگه دې حدیث ته خلفاء راشدينو له تعامل خخه عظیم تائید او
قوت حاصل شوی دی .

همدارنگه جمهور علماء دامام بهیقي دسنن کبریٰ له حدیث څخه استدلال کوي چي:

وهو مارواه یزید بن خضیفه عن السائب بن یزید قال کانوا یقومون علی عهد عمر بن الخطاب فی رمضان عشرين رکعة وفی عهد عثمان وعلی .

دحضرت عمر فاروق په زمانه کي لومړی دیارلس رکعتونه ادا کیدل بیا حضرت عمر ددرویشو رکعتونو دادا کولو حکم صادر کړی ۲۰ تراویح او ۳ وتر وروسته په همدې باندي دوام پاته سو .

له دې حدیث څخه په واضحه توگه ثابتیږي چي ددرو راښدینو خلفاء په زمانه کي په شلور رکعتونو باندي استقرار راغلی دی او په همدې باندي تعامل او توارث راغلی او دعلیکم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهدیین (رواه ابن ماجة وغیره) په بنالکه څرنگه چي رسول الله ﷺ دسنتو اتباع ضروري ده همدارنگه دخلفاء راښدینو دسنتو اتباع هم ضروري ده . او له دې څخه اعراض او اعتراض در رسول الله له حدیثو څخه اعراض او په هغه باندي اعتراض دی اعاذانا الله تعالیٰ منه .

همدارنگه دخلفاء راښدینو داسنت هغه سنت دي چي ادراک ئې په عقل او اجتهاد سره نه سی کیدلای ځکه چه دکوم شي تعداد او اندازه په فکر او رائی سره نه سی ټاکل کیدلای نو داسي سنت په حقیقت کي در رسول الله ﷺ سنت وي .

څرکنده دي وي چي اهل ظاهر و دا حدیث دسندار متن له مخي مغلول کښلی دی ځکه چي امام اجري له امام ابو داؤد څخه روایت کوي چي

امام احمد یزید بن خصیفہ تہ منکر الحدیث ویلی دی ہمدارنگہ اہل ظاہر وائی چي دا حدیث دمتن لہ مخي مضطرب دی پہ بعضو روایتونو کي دیوولسور کعتونو ادا کول ہم راغلي دي کما رواه مالک فی المؤطاء ہمدارنگہ دا حدیث دحضرت عائشہؓ لہ حدیث سرہ تکر دی کوم چي لہ دي حدیث خخہ قوي دی .

جمهورو علماؤ اہل ظاہرو تہ ددغو اعتراضاتو غابن ماتوونکي جوابونہ ورکری دي . لومری دا چي ائمہ و ددي حدیث تلقي کری دی او پہ دي حدیث ئي منکولی لکولی دي . او خطیب پہ خپل کتاب الفقیہ والتفقہ کي او ابن قیم پہ اعلام الموقعین نومی کتاب کي او علامہ سیوطي پہ تدریب الراوي کي او ابن عبدالبر پہ استذکار کي او ددي فن دخینو نورو خلگو پہ تالیفاتو کي دا قاعدہ لیکل سوې دہ چي دکوم حدیث چي اہل علم تلقي وکري نو دادهغه حدیث پہ صحت باندي یوہ عادلہ گواهي دہ .

دویم دا چي یزید بن خصیفہ یو مشهور تابعی دی او لہ دہ خخہ امام مالک بخاري امام مسلم او داسي نورو روایت کری دی ابن حبان دہ لرہ پہ ثقاتو کي ذکر کری دی يحيٰ بن معین سبو حاتم نسائی ابن سعد او امام احمد بن حنبل رحمۃ اللہ علیہم ہم پہ ثقہ وو کي شمار کری دی کما فی تہذیب التہذیب و تہذیب الکمال للزمی والہدی الساری او حافظ ابن حجر پہ الہدی الساری کی دآجری ددي روایت دا جواب ورکری دی چي امام احمد بن حنبل داثرم پہ روایت کي دہ تہ ثقہ ویلي دي او دائي ویلي دي چي امام احمد هغه راوي تہ منکر الحدیث وائی چي پخپل اقران کي دکوم

حدیث پہ روایت کولو کي متفرد دی او داسی مسلمہ قاعدہ ده چي ده ثقہ راوي تفرد دقبول وړوي تر څو پوري چي په دلیل سره ئې غلط والی ثابت سوی نه وي په دې بناء باندې دیزید بن خصیفة حدیث به مقبول وي .

او داضطراب ددعوې جواب دادی چي ابن عبدالبر او ابو بکر بن العربي داحدی عشر روایت دامام مالک و هم گڼلی دی لیکن لکه څرنګه چي عبدالعزیز بن محمد او یحیٰ بن سعید القطان دامام مالک متابعتین دی . کمالایخفی علیٰ من راجع الی سنن سعید بن منصور ومصنف ابن ابی شیبة لهذا دامام ملاک په و هم کي لویدل دنه منلو وړ خبره ده .

او حافظ ابن حجر دې اختلاف لره داوقاتو په اختلاف باندې محمول کړی دی یعنی کله چي به ئې اوږدقراءت کاوه نو ئې اته رکعتہ کول او چي کله به ئې لنډقراءت کاوه نو ئې شل رکعتہ کول کما فی فتح الباري او ځینو ائمه وو دا اختلاف په تروثی باندې محمول کړي دي لومړی به اته یا دوولس رکعتونه کیدل او په آخر کي په شل رکعتونو باندې استقرار وسو .

کما قال فی الشعراني فی کشف الغمة کانوا یصلونها فی اول زمان عمر بثلاث عشر رکعة ثم عمر امر بفعلها ثلاثا وعشرين رکعة ثلاث لها وتر واستقر الامر علی ذلك .

قال النيموي كما استقر الامر علی اربع تكبيرات الجنائز او كما استقر الامر علی القراءة فی خلافة عثمان کما فی الاوجز .

او دامسلمه قاعدہ ده چي په ترجیح او تطبیق سره اضطراب ساقطیږي . او داهل ظاهر و دا اعتراض چي دیزید حدیث دحضرت عائشة

له حدیث سره ټکر دی کوم چې یو قوي حدیث دی جواب ئې دادی چې دحضرت عائشه او یزید په حدیث کی هیڅ تعارض او ټکر نسته ځکه چې دحضرت عائشه په حدیث کې له اتور کعتو څخه دتهجد لمونځ مراد دی نه دتراویحو او رمضان قیام ځکه چې په غي رمضان کې تراویح نه ادا کیږي او دتحقیق له مخې تراویح او تهجد ځان ځان ته حقیقتونه دي . او که چیري دا خبره تسلیم سي چې تراویح او تهجد ځان ځان ته لمونځونه دي نو اهل ظاهر و ته ویل کیږي چې چې دحضرت عائشه په حدیث کې هم اختلاف دی ځکه چې امام بخاري هم په صحیح البخري کې دباب مایقرء فی رکعتي الفجر لاندي له حضرت عائشه څخه ددیارلسو کعتونو حدیث روایت کړی دی . ولفظه کان رسول الله ﷺ یصلی باللیل ثلاث عشر رکعة ثم یصلی اذا سمع النداء بالصبح رکر تین .

اهل الظواهر ددې اختلاف

څه جواب ورکوي ؟

سوال

که چیري اهل ظواهر دا جواب ورکړي چې داحدی عشر حدیث په غالب بادي محمول دی او زیاتوالی په ځینو وختونو باندي محمول دی نو داه په اتور کعتو باندي جمود کیدل باطل سو . او په خپله توري باندي مړه سول . او که چیري اهل له دې تطبیق څخه اعراض وکړي نو دا اختلاف له وجهي دحرت عائشه دواړه روایتونه ساقط شول او دیزید بن خصیفة حدیث بهي له کوم تعارض څخه پاته سو او واجب العمل وگرځید .

څرگنده دي وي چې دجمهور مسلک دنظر او شواهدو له مخي هم

قوي دی حُکَہ چي پَہ شپہ او ورہ کُ اعتقادي او عملي فرائض ہم شل رکعتہ دي نو مناسبہ دادہ چي تراویح ہم کوم چي دفرائضو مکملات دي شل رکعتہ دي وي لکہ حفرنگہ چح مخ کنی او وروستنی سنتونہ ہم شل رکعتہ دي .

داهل ظاهر ددلائلو جوابونہ دادي چي حضرت عائشہ حدیث پَہ تہجد و باندي محمول دی نہ پَہ تراویحو باندي . ہمدارنگہ پَہ غالب باندي محمول دی نہ پَہ ہمیشہ والي باندي او کہ نہ وي نو دحضرت عائشہؓ روایتونہ بہ سرہ تکرسي بلکہ امام احمد پَہ زیادات مسند کي لہ حضرت علیؓ خُخہ پَہ حسنو اسنادو سرہ روایت کَری دی چي نبی کریم ﷺ بہ شپارس رکعتونہ کول . ہمدارنگہ دحضرت عائشہؓ دا حدیث پَہ ابتداء باندي محمول دی پَہ داسي حال کي چي پَہ شلور کعتونو باندي استقرار نہ وو سوی .

او دحضرت جابرؓ دحدیث حافظ ابن حجر دا جواب ورکَری دی چي لکہ فعل جزئی فی لیلة واحدة لايدل علی نفی الزیادة تلک اللیلة . او دوہم جواب ئي دادی چي پَہ ابتداء الامر باندي محمول دی وقدمر سابقاً جواب حدیث السائب .

خرگندہ دي وي چي لہ ابن الہمام سرہ نورو مشائخو اتفاق نہ دی کَری حُکَہ چي دابن عباسؓ پَہ روایت کي شل رکعتہ ادا کول درسول اللہ ﷺ لہ فعل خُخہ ثابت دي . ہمدارنگہ دعلیکم بسنتي وسنتي خلفار الراشدین پَہ حدیث کي دعلیکم لفظ درسول اللہ ﷺ او خلفاء راشدينو سنت تہ یو شان متوجہ دی او پَہ دواړو کي فرق کول زموږ لہ فکر او عقل خُخہ

پورته خبره ده هجم دارنگه دخلفاء سنت اگر که په ظاهره موقوف دی لیکن په حقیقت کي مرفوع دی بعد کونه مدرکا بالرای والقیاس وهو الموفق والهادی .

باب ادراک الفریضة

په جماعت کښی د شریکیدو احکام او مسئلې

﴿سوال﴾

یو سړی په نفلو سره شروع وکړه او بیا مؤذن راغلی اقامت ئی د جماعت د پاره شروع کړی نو آیا اوس به داسړی خپل نفلی لمونځ پوره کوی او که به دامام سره په جماعت لمانځه کښی شریک کیږی؟

﴿جواب﴾

اذا شرعت المصلی ﴿فی﴾ أداء ﴿فرض﴾ أو قضاءه ﴿منفرداً﴾ أو فی نفل و حضرت جنازة یخشی فواتها أو منذور ﴿فاقيمت الجماعة﴾ فی محل ادائه لا فی غیره بان أحرّم الامام لان حقيقة اقامة الشيء فعله لا مجرد الشروع فی الإقامة فاذا لم یقید بسجدة ﴿قطع﴾ بتسليمية قائماً ﴿و﴾ بعده ﴿اقتدی﴾ علی الصحيح .

مراقی الفلاح علی هامش حاشیة الطحطاوی جلد ۲: ص ۴۴:

باب ادراک الفریضة

و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی مراقی الفلاح جلد ۲: ۴۴: باب ادراک الفریضة فنقول ان صلی رکعة من الظهر یضم اليها اخرى ثم یسلم و یدخل مع القوم الخ . . . البحر الرائق: جلد ۲: ص ۷۰

و مثله فی منحة الخالق علی هامش البحر الرائق جلد ۲: ص ۷۰:

باب ادراک الفریضۃ

ان صلی رکعة من الفجر أو المغرب فاقیم یقطع و یقتدی و کذا یقطع
الثانیة ما لم یقیدها بالسجدة و اذا قیل لها بها لم یقطعا و اذا أتمها لم یشر
ع مع الامام لکراهة النفل بعد صلاة الفجر و لما فیہ من الایتان بالوتر
فی النفل بعد المغرب او مخالفة امامه کذا فی التبیین .

الفتاویٰ الہندیۃ: جلد ۱: ص ۱۱۹: الباب العاشر فی ادراک الفریضۃ
اذا شرع فی قضاء فرض فاقیمت الجماعة فی ذلک الفرض بعینہ یقطع
کما ذکرہ فی البحر بحثا و جزم بہ فی امداد الفتا ح اہ .
أقول و جزم بہ المقدس أيضاً

و أما ما نقلہ عن البحر فلم ارہ فیہ والذی رایۃ فیہ معزیا للخلاصة لو
شرع فی قضاء الفوائت ثم أقیمت لا یقطع کالنفل والمنذورة کالفا
یتہ رد المحتار: جلد ۱: ص ۵۲۵: و ص ۵۲: باب ادراک الفریضۃ

من شرع فی فرض ﴿ غیر ثنائی منفردا ﴾ فاقیم ذلک الفرض ای شرع
الامام فیہ فی موضوع ہو فیہ قیل ان لم یسجد للركعة الاولى الاولى
یقطع قائما بتسلیمة واحدة فی الاصح و یقتدی الخ ...
مجموع الانهر: جلد ۱: ص ۳۰۸: باب ادراک الفریضۃ .

نود مذکورہ عبارتو شخصہ دا ثابتہ سوہ چی دامام سرہ پہ جماعت کنبی
شریکیدل واجب دی درود و جہی متنفل باید د جماعت دفوت کیدو د
جہی خپل نفل لمونخ مات کړی او پہ جماعت کنبی شریک سی منگریو
خی د مؤذن د اقامت د اوریدو پہ صورت کنبی د دوو رکعتو نو د پورہ

کولو خخه مخکبسی دی .

﴿سوال﴾

کہ چیری یو سہری د سہار سنت نہ وی کړی او بیا راسی و مسجد ته او په مسجد کبسی خای هم نہ وی او دی امام قرائتہ هم اوری نو آیا داسر د سہار سنت پرینسولی سی او کنه او موږ ډیر کسان هم وینو چی د سہار جماعت ولاړی وی چی راسی سنت نہ کوی او د امام سره په پر جماعت باندی و درېزی حتی بعضی ملایان هم داغه سی کوی او بیا دلیل هم وائی چی امام پر جماعت باندی ولاړ وی نو په واجب دی آیا ددې مولیانود خبره صحیح ده او کنه؟

﴿جواب﴾

عن ابی ہریرۃ رضی اللہ تعالیٰ عنہ قال قال رسول اللہ ﷺ لا تدعو ہما ان طرر دکم الخلیل ابو داؤد: جلد ۱: ص ۱۸۶: باب فی تخفیفہا .
ومن حضرو کان الامام فی صلاة الفرض اقتدی بہ ولا یشغل عنہ بالسنة فی المسجد .

ولو لم یفتہ شیء وان کان خارج المسجد وخاف فوت رکعة اقتدی والا صلی السنة ثم اقتدی لا مکان جمعه بین الفضیلین ﴿الا فی الفجر﴾

فانه یصلی سنة ولو فی المسجد بعید عن الصف ان امن فوته ولو باد راکہ فی التشہد مراقی الفلاح علی صدر حاشیة الطحطاوی جلد ۲: ۴۷
قوله ﴿ولو فی المسجد بعیداً عن الصف ای یشرط فی کونه یاتی بسنة الفجر اذا أخذ المؤذن فی الاقامة ان یتاتی بها عند باب المسجد فان لم یجد

مکانا ترکھا لان فی الاتیان بها فی المسجد حینئید مخالفة الجماعة فکتره و ترک المکروه مقدم علی مراقی الفلاح جلد ۲: ص ۴۷: باب ادراک الفریضة

لقوله ﷺ اذا قیمت الصلاة فلا صلاة الا المكتبة أخرجه مسلم فی صلاة المسافرين باب کراهة الشروع فی نافله بعد شروع المؤذن ﴿۱۶۴۲﴾ و ابو داود فی الصلاة باب اذا درک الامام ولم یصل رکعتی الفجر ﴿۱۲۶۶﴾: محمول علی غیر صلاة الفجر لما قد مناه فی سنة الفجر . والافضل فعلهما فی البيت قال ﷺ من صلی رکعتی الفجر أی سنة فی بیته یوسع له فی رزقه ویقل المنازع بینہ و بین اهله ویختم له بلا یمان مراقی الفلاح علی صدر حاشیة الطحطاوی جلد ۲: ص ۴۸: باب ادراک الفریضة مع الامام و غیره ﴿قوله خشی ان نفوة رکعة و یدرک الاخری﴾

و اصل هذ ماروی عن النبی ﷺ قال اذا قیمت فلا صلاة الا المكتوبة و انما خص سنة الفجر عن هذا بالاثار روى عن الصحابة " بعد الشروع و لقوله علیه السلام صلوهما و ان طردتکم الخیل و قوله علیه السلام رکعة الفجر خیر من الدنیا و ما فیها و اذا تعارضنا نعمل بکل واحد منهما و العمل بهما ممکن فیما اذا صلی سنة الفجر و رکعة من الفرض و ترک السنة لان ثواب الجماعة اعظم و الوعيد بترکھا الزم قال علیه السلام صلاة الجماعة تفضل صلاة المنفرد بتسع و عشرين درجة و کذا صاحب الشرع ندب الی السنة مکملة ذاتیة و السنة مکملة خارجیة الخ . . . فتح القدير: جلد ۱: ص ۴۱۴: ۴۱۵: باب ادراک الفریضة و مثله فی العناية

على هامش فتح القدير جلد ١: ٤١٤:

باب ادراك لفريضة

ومن خاف فوت الفجر بجماعة ان أدى سنة يتركها اي سنة و
يقتدى لان ثواب الجماعة اعظم من ثواب السنة .

وما قيل انه يشرع فيها اي في سنة عند خوف الفوات ثم يقطعها
فيجب القضاء بعد الصلاة مدفوع و درء ادراك ركعة من الفرض مع
الامام لا يترك السنة .

مجموع الانهر جلد ١: ص ٢١٠: ٢١: باب ادراك الفريضة ومثله في الدر
المتقى في شرح الملتقى على زيد مجموع الانهر: جلد ١: ص ٢١٠: باب
ادراك الفريضة قوله بان رجا ادراك ركعة تحويل لعبارة لمتن والا
فالمبتادر منها القول الثاني ﴿قوله وقيل التشهد أي اذا رجا ادراك الامام
في التشهد لي يتركها بل يصلها وان علم ان تفوة الركعتان معه
الخ . . . رد المحتار: جلد ١: ص ٥٢٩

ومثله في الدر المختار على هامش رد المحتار جلد ١: ص ٥٢٩: باب ادراك
الفريضة ومثله في الفتاوى الهندية: جلد ١: ص ١٢٠: الباب العشر في ادراك
الفريضة .

ومثله في البحر الرائق: جلد ٢: ص ٧٢: باب ادراك الفريضة .

ومثله في البحر الرائق: جلد ٢: ص ٧٢: باب ادراك الفريضة ومثله
في منحة الخالق على هامش البحر الرائق جلد ٢: ص ٧٢: باب ادراك
الفريضة

ومثله في حاشية الطحطاوى على الدر المختار: جلد ١: ص ٣٠: باب ادراك

الفريضة

نو د مذکورہ عبارتو ٲخخہ دا ثابتہ سوہ چي تر ٲو چي کيدلی سی د سنتو آدا کولو کوشش دی و کړی او په جماعت کښی تر شریکدو لو مخکښی په کوم یو جلا ٲای کښی سنت آدا کړی .

تر ٲو پوری چي په جماعت کښی دوهم رکعت در کوع د پیدا کولو امکان وی نو سنت مه پریر دی اگر که ٲینو د التحیات د پیدا کولو د ممکن والی قول هم ذکر کړی دی په داسی حال کښی چي د ابن الهمام د قول مطابق تر اسلام ٲخخہ مخکښی د جمعی په لمانځه کښی د شریکیدلو و امیدوی نو تر هغو پوری باید سنت آداسی مگر که چیری په جومات کښی دننه ٲای نه وی نو دروازې ته نږدې آدا کړی .

نو د هغه مولایانو خبره غلطه ده چي وی مسجد جماعت ته راغلی نو که د سهار جماعت ولاړ وو نو بیا سنت مه کوی نو د دې مولایانو خبره غلطه ده .

سوال

آیا دیو سړی ٲخخہ د سهار سنت قضاء سول آیا او س یی پر دغه سړی باندي بیرہ راگر ٲول سته او کنه؟

جواب

﴿قوله ولم تقض الا تبعا﴾ ای لم تنقض سنة الفجر الا اذا فانت مع الفرض فتقضى تبعا للفرض سواء قضاءها مع الجماعة و وحده لان الاصل فى السنة ان لا تقضى لاختصاص القضاء بالواجب والحديث ورد فى قضائها تبعا للفرض فى عادة ليلة التعريس فبقى ما وراء على الاصل

فأفاد المصنف انها لا تقضى قبل طلوع الشمس أصلاً ولا بعد الطلوع إذا كان قد أدى الفرض و شمل كلامه ما إذا قضاءهما بعد الزوال أو قبله ولا خلاف الثانى و اختلف المشائخ فى الاول على قولهما والصحيح كما فى غاية لبيان الخ . . . البحر الرائق: جلد ٢: ص ٧٤:

باب ادراك الفريضة

«ولا تقضى» سنة الفجر عند الشيخين «الا» حال كونه «تبعاً للفرض» بعد الطلوع قبل الزوال و فيهما بعد الزوال اختلاف المشائخ ما وراء النهر قال بعضهم يقضيها تبعاً ولا يقضيها مقصودة و قال بعضهم لا يقضيها لا تبعاً ولا مقصودة قيل وهو الصحيح: مجموع الانهر: جلد ١: ص ٢١١:

باب ادراك الفريضة ومثله فى الدر المنقضى فى شرح المتلقى: جلد ١: ص ٢١١: باب ادراك الفريضة . و أفاد الكلام انها لا تقضى قبل طلوع الشمس وحدها أصلاً ولا بعد الطلوع وهو المعتمد الخ . . .

حاشية الطحطاوى الدر المختار: جلد ١: ص ٣٠٠: باب ادراك الفريضة .

و مثله فى الدر المختار على هامش حاشية الطحطاوى جلد ١: ص ٣٠٠:

باب ادراك الفريضة

«قوله و انما تقضى» أى سنة الفجر تعبه أى للفجر أى صلاة الصبح إذا كان معها و هو يصلى أى يقضى صلاة الصبح بجماعة و وحده على الخلاف الخ . . .

فتح القدير: جلد ١: ص ٤١٧: باب ادراك الفريضة و مثله فى العناية على هامش فتح القدير

جلد ۱: ص ۴۱۷: باب ادراک الفریضة

ومثله فی مراقی الفلاح علی صدر حاشیة الطحطاوی جلد ۲: ص ۴۹:
باب ادراک الفریضة و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی هامش مراقی
الفلاح جلد ۲: ص ۴۹: و مثله فی رد المحتار جلد ۱: ص ۵۳۰: باب ادراک
الفریضة .

نوله مذکورہ عبارتو ٹخنہ دا ثابتہ سوہ چي د سہار د سنتو اہمیت او
تاکید د کمور وایاتو نو ٹخنہ ثابت دی بہترہ دادہ چي تر ٹو کیدلی سی د
فرضو ٹخنہ وروستہ د لمر تر ختلو پوری ئی دا حنافو علماء و پہ اتفاق
سرہ قضاء یی نستہ مگر د لمر تر ختلو وروستہ پکبسی اختلاف دی د
امام ابو حنیفہؒ نزد ئی قضاء یی نستہ پہ داسی حال کبسی چي د امام
محمد قضا یی نستہ پہ داسی حال کبسی چي د امام راگر حوال افضل دی او
کہ د فرضو سرہ یو حای د لمر تر ختلو وروستہ قضائی راگر حوال کیڑی .
سوال ﴿

کہ چیری دیو چا ٹخنہ د ماپنبنین خلور رکعتہ سنت فوت سوہ د
خپل حای ٹخنہ او داسری د امام سرہ پہ جماعت کبسی شریک سو او د امام
سرہ ئی فرض لمونخ آدا کری نو او س بہ داسری اول خلور رکعتہ سنت آدا
کوی آخر بہ دوه رکعتہ سنت کوی؟ او کہ ٹخنہ تر تیب بہ کوی؟
جواب ﴿

وقضى السنة التي قبل الظهر ﴿ في الصحيح ﴾ في وقته الكنز
للعلامة المقدس .

و فی فتاوی العتہای المختار تقدیم الثینن علی الاربع و فی مبسوط

شيخ الاسلام هو الاصح لحديث عائشةؓ انه عليه الصلاة والسلام كان اذا فاتنه الاربع قبل الظهر يصليين بعد الركعتين اخرجه الترمذى في الصلاة باب ماجاء في الركعتين بعد الظهر ﴿٤٦٢﴾ وابن ماجه فى اقامة الصلاة باب من فاتته الاربع قبل الظهر ﴿١١٥٨﴾ مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى .

جلد ٢: ص ٤٩: والى صفحة ٥٠: باب ادراك الفريضة ﴿قوله صلاة شفعة﴾ لان الاربع متقدمة على الركعتين لتقدمها على الفرض المتقدم عليها وقد تعذر التقديم على الفرض ولم يتعد على السنة فتقدم الاربع كذا فى شرح المجموع قوله ﴿الحديث عائشة رضى الله عنها الخ . . .﴾ و لئلا يفوتهمما أيضا عن موضعهما قصدا بلا ضرورة قوله ﴿ولا مانع الخ﴾ قال السيد فى شرحه والتقييد بالتى قبل الظهر .

حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح جلد ٢: ص ٥٠: باب ادراك الفريضة . ﴿قوله وقضى التى قبل الظهر فى وقته قبل شفعه بيان لشيئين أحدهما القضاء والثانى محله أما الاول خفية اختلاف والصحيح أنها تقضى كما ذكره قاضى خان فى شرحه مستدلا بما عن عائشةؓ "كان اذا فاتته الاربع قبل الظهر قضاها بعد و ظاهر كلام المصنف انها سنة لا نفل مطلق و ذكر قاضى خان انه اذا قضاها فهى لا تكون سنة عند أبى حنيفة رحمه الله و عندهما سنة و تعبى الشارح و تعقبه فى فتح القدير بانه من تصرف المصنفين فان المذكور من وضع المسئلة الاتفاق على قضاء الاربع و انما الاختلاف فى تقديمها أو تاخيرها والاتفاق على انها تقضى اتفاق على وقوعها سنة الى آخر ما ذكره واما الثانى فاختلف فيه النقل عن الشيخين

فذكر فی الجامع الصغير للحسامی ان ابا یوسف یقدم الركعتین و
 محمد رحمہ اللہ یوخرهما و فی المنظومة و شروحها علی العکس و فی
 غیة البیان و یحتمل ان یکون عن کل واحد من الامامین روایتان و رجع
 فی فتح القدير تقديم الركعتین لان الاربع فاتت عن الموضوع
 المسنون فلا یفوت الركعتین عن موضعهما قصدا بلا ضرورة اه و حکم
 الاربع قبل الجمعة کالاربع قبل الجمعة کالاربع قبل الظهر کما لا یخفی
 البحر الرائق جلد ۲: ص ۷۵: باب ادراک الفریضة

و مثله فی منحة الخالق علی هامش البحر الرائق جلد ۲: ص ۷۵: باب
 ادراک الفریضة

﴿قوله عند محمد﴾ و عند ابی یوسف بعده کذا فی الجامع الصغير
 الحسامی و فی المنظومة و شروحها الخلاف علی العکس و فی غایة
 البیان یحتمل ان یکون عن کل من الامامین روایتان عن البحر ﴿قوله و
 به یفتی﴾ أقول و علیه المتون لکن رجح فی الفتح تقديم الركعتین قال
 فی الامداد فی فتاوی العتابی انه المختار و فی مسبوط شیخ الاسلام انه
 علیه الصلاة و السلام کان اذا فاتته الاربع قبل الظهر یصلیهن بعد
 الركعتین و هو قول أبی حنیفة رحمہ اللہ و کذا فی جامع قاضی خان اه
 و الحدیث قال الترمذی حسن غریب فتح رد المحتار جلد ۱: ص ۵۲۱: باب
 ادراک الفریضة .

نود مذکوره عبارتو ٹخہ دا ثاتبہ سوه چی پہ جواز کنبی دواړه صورتونه
 سره براهر دی مگر په افضلیت کنبی اختلاف دی د علامه ابن عابدین
 رحمہ اللہ تحقیق ته په کتو سره باید اول دوه رکعة آداسی ځکه چی د

خلو رو رکعتو سنتو دفوت کیدلو پہ وجہ دوه رکعتہ خودی کم تر کمہ
پخپل خای باندی پاتی سی او کنه وی نو پہ بل صورت کبسی به دواپہ
سنتو نه پخپل خای باندی نه پاتی کیږی .

﴿سوال﴾

که چیری یو سړی فرض واجب یا سنت ادا کړی نو د بیا ادا کو
حیثیت ئی څه دی؟ یعنی بیادی نفل لمونځ په جماعت سره کولای سی او کنه؟
﴿جواب﴾

لان الفرض لا تکرر فی وقت واحد و صرح فی الحديث القدسی ان
ما یودی مع الامام نافله یدرک بها فضیلة الجماعة و قال بعد عدة اسطر
اما اذا دی الامام الفرض والقوم النفل فلا ﴿یعنی ولا کراهة﴾ لقوله ﷺ
اذا صلیتہما فی رحالکما ثم اتیتها صلوۃ قوم فصلیا معهم واجعلا صلوۃ
تکما معهم سبحة ای نافلة کذا فی . البحر الرائق: جلد ۳: ص ۷۱: والی
۷۲: ومثله فی منحة الخالق علی هامش البحر الرائق جلد ۲: ص ۱۷: ۷۲: باب
ادراک الفریضة

﴿ثم﴾ بعد الاتمام ﴿اقتدی متفلا﴾ ان شاء و هو افضل لعدم الکراهة ﴿الا
فی العصر﴾ والفجر للنهی عن التفل بعدهما و فی المغرب لل مخالفة
لانه علیه الصلاة والسلام قال اذا صلیت فی اهلك ثم اد رکت الصلاة
فصلیها الا الفجر ۲: والمغرب أخرجه عبد الرزاق فی مصنفه جلد ۲: ص ۴۲۲:
و مثله فی الطحطاوی فی شرح معانی الآثار جلد ۱: ص ۳۶۵:

و قوله فصلیها یعنی نفلا لانه امر به نصا لرجلین لم یصلیا معه
الظهر و أخبر ابصلا تهما فی رحالهما فقال علیه الصلاة والسلام اذا

صلیتها فی رحال کما ثم اتیتها صلاة قوم فصلیا معهم واجعلا صلا
تکما معهم سبحة ای نافله کما فی النهایة اخرجہ ابو داؤد فی الصلاة باب
ما جاء فی الرجل یصلی وحده ﴿۲۱۹﴾ مراقی الفلاح علی صدر حاشیة
الطحطاوی جلد: ۲ ص ۴۶: باب ادراک الفریضة .

و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی مراقی الفلاح جلد: ۲ ص ۴۲:
﴿قوله ثم اقتدی متنفلا﴾ ای ان شاء و هو افضل امداد او دان التنفل
بجماعة مکروه خارج رمضان واجب نعم اذا الامام والقوم متطوعین
اما اذا الامام الفرض والقوم النفل فلا لقوله علیه الصلاة والسلام
للرجلین اذا صلیتھا فی رحال کما ثم تیتھا صلاة قوم فصلیا معهم
واجعلا صلا تکما معدم سجة ای نافله کذا فی الکافی رد المحتار
جلد: ۱ ص ۵۲۷: باب ادراک الفریضة

و مثله فی مجموع الانهر جلد: ۱ ص ۲۰۹: باب ادراک الفریضة و مثله فی
مجموع الانهر جلد: ۱
و مثله فی الدر المختار علی هامش حاشیة الطحطاوی علی الدر
المختار جلد: ۱ ص ۲۹۹: باب ادراک الفریضة .

نود مذکوره عباراتو خخه دا ثابتہ سوه چی کله فرض لمونیخ بو وار
اداسی نو غاری په خلا صیروی بیا آدا کول ئی د چا خخه منقول نه دی بلکه
په حدیث شریف کنبی دیوه فرض دوه وادی ادا کولو خخه منع راغلی ده .
بحديث النبي ﷺ عن سلمان بن يسار يعني مولى ميمونة قال
اتيت ابن عمر رضي الله عنهما فقلت لا تصلي معهم قال قد صليت اني سمعت
رسول الله ﷺ يقول لا تصلوا صلوة يوم مرتين ابو داؤد: جلد: ۱ ص ۹۳: فی

باب اذا صلى في جماعة ثم يدرك جماعة يعيد .

﴿سوال﴾

کہ یو څوک پر فرضی لمانځه باندی مشغولہ وی مور او پلار ور
برغ کړی چی راسی نو آ داسړی دا خپل لمونځ ماته ولای سی او کنه او بل
یو څوک پر لمانځه باندی مشغولہ دی یو مظلوم سړی امداد ځینی
وغوښتی آیاداسړی ددې سړی د امداد دپاره خپل لمونځ ماته ولای او
کنه؟

قال العلامة الحصكفي رحمه الله ولو دعاه احد ابوه في الفرض لا يحيبه الا
ان يستغث به وفي النفل ان علم انه في صلاة فدعاه لا يحيبه والا جابه
وقال ابن عابدين رحمه الله تحت هذه العبارة اي يطلب منه الغوث والا
عانة وظاهره ولو في امر غير مهلك واستغاثه غير الابوين كذلك و
الحاصل ان امصلي متى سمع احد استغيث وان لم يقصده بالنداء و كان
جنبيا و ان لم يعلم ما حول به او علم و كان له قدرة على اعانة و تخليصه
رجب عليه اعانته و قطع الصلوة فرضا كانت او غيره .

الدر المختار على هامش رد المختار جلد ۱: ص ۵۲۶: باب ادراك

الفريضة

و مثله في رد المختار جلد ۱: ص ۵۲۶: باب ادراك الفريضة

و مثله في البحر الرائق جلد ۲: ص ۷۱: باب ادراك الفريضة و مثله الفتاوى

الهندية جلد ۱: ص ۱۲۰: باب ادراك الفريضة .

و مثله في حاشية الطحطاوى على الدر المختار جلد ۱: ص ۳۰۰: باب ادراك

الفريضة .

نو د مذکورہ عبارتو څخه دا ثابتہ سوه چي که چيري مور او پلار يا نيکونه خپل زوی يا المسی رواو بولي نو دهغو د حکم د تعمیل د پاره د نفلو لمونځ ماتول ورته جائز دی مگر پرته د ضرورت څخه د فرضو له خوا نه خو د ماتولو اجازه سته په داسی حال کښی چي داستغاثی ﴿یعنی امداد غوښتی﴾ په صورت کښی د فرض لمانځه ماتول هم واجب دی بلکه که یو چاته امداد کولو ضرورت محسوس سی نو بغیر له بلنی هم فرض لمونځ ماتول واجب دی .

باب الاستسقاء

سوال: په استسقاء کي لمونځ په جماعت سره سته او که نه؟
جواب: امام اعظم صاحب وائی چي استسقاء یواځي دعا او استغفار ته وائی . یعنی سوال به الله جل جلاله ته کوي او مغفرت به دالله تعالیٰ څخه غواړي . او یاران وائی چي امام به په خلکو دوه رکعت له لمونځ په جماعت سره کوي .

لما روی ان النبی ﷺ صلی فیہ رکعتین کصلاة العید او دلیل دامام صاحب دادی چي لیس فی الاستسقاء صلوٰة مسنونة فی جماعة فان صلی الناس وحداناً جازو انما الاستسقاء الدعاء والاستغنا لقوله تعالیٰ فقلت استغفروا ربکم وقد کان غفارا هداية جلد ۱ ص ۱۵۸ .

سوال: که چيري خلکو په استسقاء کي لمونځ په جماعت سره کاوی قرأت به په زوره وائی او که سوکه؟
جواب: قرأت په زوره ویل کيږي لکه داختر لمانځه کي .

ويجهر فيهما بالقراءة اعتباراً بصلاة العيد هداية ج ۱ ص ۱۵۹

سوال: دلما نځه پاستسقاء کي خطبه سته او که نه؟

جواب: هو سته لماروی ان النبي ﷺ خطب . هداية ج ۱ ص ۱۵۹

سوال: داستسقاء خطبه به څنګه ویل کیږي؟

جواب: داسي خطبه به وائي لکه دختر . ثم یخطب کخطبة العيد .

سوال: داستسقاء په وخت کی به مخ کمی خواته ګرزوي؟

جواب: مخ به و قبلې ته ګرزوي کما فی الهداية ويستقبل القبلة

بالدعاء . کماروی انه صلى الله استقبل القبلة هداية جلد ۱ ص ۱۵۹ .

سوال: خوشېي به داستسقاء دپاره وزي؟

جواب: درې ورځي مستحب کار دی چي خلګ دباران غوښتلو دپاره

ولار سي ويستحب له ثلث ايام مشاة نور الايضاح ص ۱۲۲ .

سوال: دباران غوښتلو دپاره به خلګ په څنګه حالاتو کي به ځي؟

جواب: په ډیره عاجزي او ذلت سره به سرونه به ئي کښته اچولي وي

روان به وي متذللين متواضعين خاشعين بالله تعالى ناکسين رؤوسهم

. نور الايضاح باب الاستسقاء ص ۱۲۲ .

سوال: دباران غوښتلو دپاره چي خلګ وزي لمنځه به څه عمل کوي؟

جواب: دمنځه تړولو به هره ورځ صدقه يعني خيرات کوي . کما فی

نور الايضاح مقيمین کل يوم قبل خروجهم الصدقة .

سوال: آیا يوازي به ځوانان وزي او که به کوچنيان او سپين ږيري هم

باسي دباران دغوښتلو دپاره؟

جواب: په نور الايضاح کي ويي ويستحب اخراج الدواب والشیوخ

الکبار والاطفال یعنی مستحب دادی چي ٿوله دباران لپاره ووزي .
سوال: دباران دپاره په کوم ځي کي دعا بهتره ده په مسجد کي او که په بیابان کي ؟

جواب: په هغه ځي کي چي مسجد الحرم یا دوخته دنبی ﷺ نزدې وي بیا هغه ځایونه ډیر دفضیلت ځایونه دي باید هلته دعا وغوښتله سي کما فی نور الايضاح ۱۲۲. وفي مكة وبيت المقدس وفي الحرام والمسجد الاقصى وينبغي لك ايضاً للاهل المدينة النبي ﷺ .

سوال: ددعا په وخت کي به امام او خلگ ناست وي که به ولاړ وي ؟
جواب: امام به ولاړ وي مخ به ئي دکعبې وخواته وي او خلگ به ناست وي کما فی نور الايضاح ص ۲۲ ويقوم الامام مستقبل القبلة رافعاً يريه الناس قعود .

سوال: دباران دغوښتلو په وخت کي به امام او مقتديان دواړه دعا وايي که څنګه ؟

جواب: یا امام به دعا وايي او خلگ به دده پر دعا آمين وايي؟ نور الايضاح ۱۲۲ يؤمنون على الدعائه .

سوال: آیا دغوښتلو دبارن په وخت کي به قلب دردا کوي که نه ؟
جواب: دامام محمد په قول کي کوي قلب دردا او په قول دامام صاحب کي به ئي نه کوي هداية ج ۱ ص ۱۵۱. عبارات هداية ويقلب ردائه وهذا قول محمد اما قول ابي حنيفة فلا يقلب ردائه لانه دعاء وفي نور الايضاح ص ۱۲۲ وليس فيه قلب رداء .

سوال: آیا قلب دردا دپاره قوم هم دی او که يواځي دامام دپاره دی ؟

جواب: فی الہدایۃ ج ۱ ص ۱۵۹ ولا یقلب القوم اردقیہم . مقصد دادی چي قوم دي نہ اړوي پټوګان ځکه نقل نہ دی راغلی په امر سره د اړولو د نبي ﷺ څخه .

سوال: آیا د باران غوښتلو په وخت کي به خلک کم عمل لمنځه کوي او که به دغسي ناخبره وي ؟

جواب: مستحب کار دادی چي امام به امر کوي و خلکو ته چي درې شپي در منځه روژه ونيسي او توبه وکارې بيا په څلرمه ورځ ووزي دعا وغواړي ويستحب للامام ان يا مروهم بصيام ثلاثة ايام قبل الخروج وبالتوبة ثم يخرج بهم في الرابع . در المختار علی صدر ردالمحتار ج ۱ ص ۶۲۴ .

سوال: آیا په استسقاء که په یوه چا باران غوښتل جائز دي او که نه ؟

جواب: خو خلک به په صعیفانو او شیوخو او سپین سرو او کوچنیانو سره طلب د باران کولای سي . ويستسقون بالصعيفة والشیوخ واعجائز والصبيان در المختار ص ۹۱۴ .

سوال: آیا د باران غوښتنو په وخت کي به حیوانات صحرا ته باسي لوی او کوچني به سره یوځي وي او که به جلا جلا ؟

جواب: فی در المختار ج ۱ ص ۶۲۵ ويغدون الاطفال عن امهاتهم ويستحب اخراج الدواب یعنی کوچنیان له منډو څخه جلا کړي چي بفاري او ژړاوي ډيري سي او دخلکو زړونه نرم سي چي عاجزي ئي راسي په دعا کي .

سوال: استسقاء په یوه ورځ وي که ډيري جلا جلا به وي که پرله پسې ؟

جواب: استسقاء بہ درې شپې پرله پسې وي دامستحب کار دی کما فی
 الہندیہ ج ۱ ص ۱۵۴ ثم المستحب ان یخرج امام بالناس ثلثة ایام
 متتابعات ہکذا فی نور الایضاح درالمختار ج ۱ ص ۶۲۴ .

﴿باب سجود السهو﴾

وما يتعلق بسجود السهو

پہ وتر لمنحو کی پہ اولہ ناستہ کی درود ویلو بعدد سجده سهو حکم:
سوال: پہ وتر لمنحو کی پہ اولہ ناستہ کی کی می درود و وایو بیامی
پہ آخرہ ناستہ کی ہم و وایو لمنحو می صحیح دی کہ نہ؟
جواب: سجده سهو واجب ده:

”ولا يزال في الفرض على التثبوت في القعدة الاولى اجماعا فان زاد
عامداً كره فتجب الاعادة او ساهياً وجب عليه سجود السهو إذا قال اللهم
صلى على محمد فقط على المذهب المفتى به (در مختار) وفي الشامية قوله
(ولا يزيد في الفرض) اي ما الحق به كالوتر والسنن الرواتب“ (ج ۱ / ص:
(۴۷۶)

د فاتحي دمخه د سورة ويلو بعدد سجده سهو حکم:

سوال:

زيد چي کله دوهم رکعت شروع کړي نو دوه درې آیات وروسته ور په یاد
سي چي زه خو سورة وایم نويي الحمد لله شروع کړه سورة يې پر نیمايي
پرېښودو، لمنحو يې څنګه دی؟

جواب:

که يې چيري وروسته سجده سهو کړي وه لمنحو يې صحیح دی که نه نو
لمنحو واجب الاعادة دی . په در مختار کی په واجبات صلوٰة کی دي:

”و تقدیم الفاتحة على كل السورة“

تر دې لاندې علامه شامي ليکلي دي:

”حتى قالوا لو قرأ حرفاً من السورة ساهياً ثم تذكر يقرأ الفاتحة ثم السورة و يلزمه السجود السهو- (بحر) و هل المراد بالحرف الحقيقة او الكلمة يراجع ثم رأيت في السهو البحر قال بعد ما مر وقيدته في فتح القدير بان يكون مقدار ما يتأدى فيه ركن اهـ“ (شامي / ج: ۱ / ص: ۳۴۰)

☆.....منفرد چي په سري لمانځه کي جهر وکړي نو د سجدې سهوي حکم: سوال:.....

يو چا سنت مؤکده يا فرض سري کاوئ نو قرأت يا تسبيحان يې داسي وويل چي نيژدې سري واورېدل لمونځ صحيح دی که يا؟ جواب:.....

لمونځ صحيح دی سجده سهو نه غواړي:

”فقد ظهر بهذا ان ادنى المخافة اسماع نفسه او من يقربه من رجل او رجلين اهـ“ (شامي / ج: ۱ / ص: ۴۹۹)

قال المرتب: که چيري لمونځ فرض سري وي او قرأت جهرأ متحقق سي نو بيا هم سجده سهو نه لازمېږي .

والحاصل: ان الجهر في الجهرية لا يجب على المنفرد اتفاقاً وانما الخلاف في وجوب الاخفاء عليه في السرية و ظاهر الرواية عدم الوجوب كما صرح بذلك في التاتارخانية عن المحيط وكذا في الذخيرة والشروح الهداية كالنهاية والكفاية والعناية ومعراج الدراية و صرحوا بان وجوب السهو عليه إذا جهر فيما يخافت رواية النوارد- اهـ- فعلى ظاهر الرواية لا سهو على المنفرد

إذا جهر فيما يخافت فيه وإنما هو على الإمام - (شامی / ج: ۱ - / ص: ۵۴۸)
اوله ناسته چي پرېږدي نو د سجده سهو حکم:

سوال:

إمام د مابنام لمونځ کوي نو په اوله ناسته کي نه کښېنستی . مقتدي
فتحه ورکړل نو دی کښېنستی بيا يې په آخر کي سجده سهو
و کړله . لمونځ صحيح دی که يا؟

جواب:

لمونځ صحيح دی او إمام د فتحي بعد بايد نه وای کښېنستلی دا يې
غلط و کړل بعضي فقهاء وايي چي لمونځ يې فاسد دی لکن صحيح دا دی
چي لمونځ يې نه دی فاسد .

”و في الدروان استقام قائما لا يعود لاشتغاله بفرض القيام وسجود السهو
لترك الواجب فلو عاد إلى القعود بعد ذلك تفسد صلوته لرفض الفرض لما
ليس بفرض وصحته الزيعلى وقيل لا تفسد لكنه يكون ميثا ويسجد لتاخير
الواجب وهو لا شبه كما حققه الكمال وهو الحق البحر“ (در مختار الشامية /
ج: ۱ / ص: ۵۰۰)

☆ د فاتحي او سورة په مابين کي بسم الله ويل:

سوال:

زيد په فرض يا نفل لمانځه کي د فاتحي وروسته يو سورت څو واره
ووایو يا يې څو سورتونه وويل نو د سورتو په مابين کي يعني د بل
سورت د شروع کېدو په وخت کي به يې بسم الله هم وويله نو لمونځ يې
صحيح دی که نه ، سجده سهو لازمه ده که يا؟

جواب:.....

د فاتحی او سورة په مابین کې بسم الله ویل یا د هر سورت په شروع کې د ابهتر او ښه کار دی سجده سهو نسته:

”لا تسن بین الفاتحة والسورة مطلقاً ولو سرية ولا تکره اتفاقاً“ (در مختار)
علامه شامی تردې لاندې لیکي:

”و ذکر فی المحيط المختار قول محمد و هو ان یرسمی قبل الفاتحة وقبل کل سورة فی کل رکعة او لهذا صرح فی الذخيرة و المجتبى بانه ان یرسمی بین الفاتحة والسورة المقرؤة سراً او جهراً کان حسناً عند ابی حنیفة و رجحه المحقق ابن الهمام و تلمیذه الجلی لشبهة الاختلاف فی کونها آية من کل سورة بحر اهـ - (رد المحتار: ج: ۱ / ص: ۳۲۹، ۳۳۰)

☆.....بغیر د ثناء تعوذ او تسمیې د لمانځه حکم:

سوال:.....

امام نه وو نو د هغه زوی د ماښام لمونځ راکړی نو چې کله د مخه سو د تکبیر تحریمې وروسته یې علی الفور الحمد لله شروع کړل بیا یې سجده سهو هم و نه کړه نو لمونځ څنګه دی صحیح سو که نه؟

جواب:.....

ثناء تعوذ او تسمیه سنت دي په نه کولو سره یې لمونځ نه فاسدېږي او نه هم ترک د واجب راځي. البته که چیرې قصداً داسې وکړي نو لمونځ راګرځول مستحب دی:

”وسننها: ترك السنة لا يوجب فساد ولا سهو بل اساءة لو عامداً غير مستخف وقالوا الاساءة ادون من الكراهة ثم هي على ما ذكره ثلاثة وعشرون

رفع الیدین للتحریمة (الی قوله) و الثناء والتعوذ و التسمية والتأمين اه در مختار۔ (قوله لو عابدا غیر مستخفف) فلو غیر عامه فلا اسائة ایضا بل تندب اعادة الصلوة كما قدمناه فی اول بحث الواجبات“ (شامی / ج: ۱ / ص: ۴۴۳)

☆.....سجدہ سہو باید دیوہ سلام گر خولو بعد وسي:

سوال:.....

سجدہ سہو باید دیوہ سلام گر خولو بعد وسي کہ ددو و سلامو بعد؟

جواب:.....

دیوہ سلام وروسته: ”يجب له بعد سلام واحد عن يمينه - فقط“ پہ شامي کي داسي دي:

”(قوله واحد هذا قول الجمهور منهم شيخ الاسلام وفخر الاسلام وقال في الكافي انه صواب وعليه الجمهور اه“ (ج ۱ / ص: ۶۹۹۔ وفي العالمگیری / ص: ۶۵ / ج: ۱)

☆.....چي اول چپہ طرف تہ سلام وگر خوي:

سوال:.....

زید پہ ہیرہ سرہ اول چپہ طرفتہ سلام وگر خوی اوس پر زید سجدہ سہو لازم دہ او کہ بغير لہ سجدہ سہو لمونخ صحیح دی؟ لمونخ یی صحیح دی خو سنت طریقہ دادہ چي باید اول راستہ طرفتہ سلام وگر خوي . پہ عالمگیری کي داسي دي:

”ولا يجب بترك رفع اليدين في المعيدین وغيرهما فی ذلك ما لو سلم عن الشمال اولا ساهياً“ (عالمگیری / ج: ۱ / ص: ۶۵)

☆.....پہ رکوع کی دالحمد للہ ویلو وروستہ د سجدہ سہوہ حکم:

سوال:.....

کہ یو څوک ہ پہ رکوع کی التحیات یا پہ سجدہ کی الحمد للہ وواپی
سجدہ سہوہ پر لازمیری کہ نہ؟

جواب:.....

سجدہ سہوہ پر لازمیری چي پہ رکوع کی التحیات یا پہ سجدہ کی الحمد
للہ وواپی:

”ولو قرأ الفاتحة أو آية من القرآن في القعدة أو في الركوع أو في
السجود أو قرأ التشهد في الركوع أو في السجود كان عليه السهو اهـ“ (قاضی
خان / ج: ۱ / ص: ۵۸)

☆.....د فاتحی پر ځای تشهد ویلو په صورت کی د سجدہ سہوہ حکم:

سوال:.....

پہ لمانځه کی التحیات می په قیام کی ووايو، بل وار می په التحیاتہ
کی الحمد للہ وویلہ نو اوس سجدہ سہوہ را باندي سته کہ یا؟

جواب:.....

کہ دي تشهد ر فاتحی دمخې ویلی وي نو سجدہ سہوہ نہ ده واجب او کہ
دي تر فاتحی وروستہ ویلی وي نو سجدہ سہوہ واجب ده:

”ولو تشهد في قيامه قبل قراءة الفاتحة فلا سهو عليه و بعدها يلزمه سجود
السهو وهو الاصح لأن بعد الفاتحة محل القراءة السورة فإذا تشهد فيه فقد أجزأ
الواجب وقبلها محل الثناء كذا في التبيين - اهـ“ عالمگیری / ج: ۱ / ص:

☆..... کہ دفاتحی اکثرہ حصہ و وایی نو دغہ نور پہ پرہنولو سرہ سجدہ
سہوہ واجبیڑی؟

سوال:.....

یو امام پہ اول رکعت کی پہ الحمد للہ کی ”مالک یوم الدین“ پہ سہو
سرہ پرہڑی نو لمونخ را کرخول ضروری دی کہ نہ؟

جواب:.....

”وفی العالمگیریہ: / ج: ۱ / ص: ۶۵، وقرأ اکثر الفاتحة ونسی الباقی لا
سہو علیہ وان بقی الاکثر کان علیہ السہو إماماً کان او منفرداً کذا فی
قاضیخان“

دلور عبارت خخہ معلومہ سہو چي پہ دغہ صورت کی سجدہ سہوہ نہ
دہ واجب . نوداعادی ضرورت نستہ الہ کہ چیری دفاتحی اکثرہ حصہ
یہ پرہینہی وہ نو سجدہ سہوہ واجبیڑی .

☆..... دماخستن پہ خلورم رکعت کی جہر:

سوال:.....

امام صاحب دماخستن لمونخ را کاوی نو پہ اولو دوو رکعتو کی یہی
جہر و کپی بیا التحیات و وایہ، وروستہ دریم رکعت یہی سیری و وایہ او پہ
خلورم رکعت کی یہی قرأت ترہنہ جہری سو یعنی فاتحہ یہی بالجہر
وویلہ نو اوس سجدہ سہوہ لازمیرہی کہ نہ؟

جواب:.....

پہ دغہ صورت کی پر امام سجدہ سہوہ واجب سہوہ حکہ دماخستن پہ
آخری دوو رکعتو کی قرأت سو کہ ویل واجب دی او خلاف الواجب کار

یہ و کر نو کہ چیری امام سجده سہو نہ وی کرے نو ددغه لمانخہ اعاده ضروری ده .

”كما في الشامية / ج: ١ / ص: ٣٢٩ - والاسرار يجب على الإمام والمنفرد فيما يسر فيه وهو صلاة الظهر والعصر والثالثة من المغرب والآخران من العشاء وكذا في العالمگیری / ج: ١ / ص: ٦٦“

☆..... د سجدې څخه لږ سر را پورته کول او بیرته سجدې ته تلل:

سوال:.....

په لمانخه کي لکه څنگه چي دواړي سجدې فرض دي نو امام يا منفرد نسياناً لږ سر پورته کړ بيا يې بيرته سر په هغه سجده کي کښېښود چي يعني ما سجده پوره نه کړه يا مي لږ سجده وکړه يعني د سجدې تسبيحات مي پوره نه وويل، او دده دغه سر د سجدې څخه را پورته کول دده ماسوا بل لمونځ کونکي نه وليدل نو ددې وروسته يې بله سجده هم وکړه، ددې وجهي چي ده کله هغه دويم وار چي سر لاندي کړی وو هغه ته دی دويمه سجده نه وايي نو ددې څه حکم دی؟

جواب:.....

صاحب هدايه او صاحب نهر ليکي چي که چيري ناستي ته قريب وي نوبه سجده ثانيه وي که داسي نه وي بيا به يوه سجده گنل کيږي .

په نهر او شر نهالايه کي يې دغه راجح بللی دی نو ځکه په لږ سر را پورته کولو سره زائده سجده نه سوه شمار، نو دد وجهي د سجده سہوہ امام او منفرد ته ضرورت نسته .

”وصح في الهداية انه ان كان إلى العقود اقرب صح والا لا ورجحه في

النهر والشرنبلالية“ (در مختار رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۳۷۳)

☆.....په تراویح کي سجده سهوه:

سوال:.....

آیا په تراویح کي سجده سهوه کيږي؟

جواب:.....

فرائض او نوافل د سجده سهوه په حکم کي یو رقم دي . په هنديہ کي دي:

”و حکم السهو فی الفرض والنفل سواء۔ / ج: ۱ / ص: ۶۵۔“

د هنديي په مذکوره د لوړ جزئیاتو په رڼا کي په اخترانو او تراویح کي

دي هم سجده سهوه وسي مګر نه که کثیره مجمع وه .

☆.....د درو سجدو وروسته د سجده سهوه حکم:

سوال:.....

امام په هېره سره د دوو پر خای درې سجدې وکړې نو سجده سهوه

واجبېږي که یا او که چیري سجده سهوه په لمانځه کي وکړي نو لمونځ

صحيح دی که نه؟

جواب:.....

په دغه صورت کي سجده سهو واجب ده نو دغه لمونځ که چیري بغير له

سجده سهوي سوی وي نو اعاده واجب ده:

”ولا يجب السجود الا بترك واجب او تاخير او تاخير ركن او تقديمه

اولتكراره“ (ج: ۱ / ص: ۱۲۶)

په ”مراقی“ کي دي: ويجب سجدتان لترك واجب بتقديم او تاخير او

زيادة او نقص لا سنة۔ (ص: ۲۵۰)

☆..... د مسافر امام شاته مقتدي مقيم سهواً قرأت وکړي نو د سجده سهوي حکم:

سوال:.....

که چیري یو مسافر امام سلام وگرځوي او په مقتديانو کې یو مقيم مقتدي الحمد لله شروع کړي باید ده نه وای شروع کړي نو د ویلو بعد د لمانځه اعاده سته او که نه؟

جواب:.....

که چیري مقتدي په هېره قرأت کړی وي نو سجده سهوه یا اعاده نسته پر، ځکه چې مقيم مقتدي حکماً لاحق دی او لاحق په هېرېدو سره سجده سهوه نه واجبېږي. په مراقي کې دي:

”لا یسجد الا لاحق“ (ص ۲۵۳)

په هنډیه کې دي: ”اللاحق وهو الذی ادرك اولها وفاته الباقي لنوم او حدث او بقى قائماً لزحام او الطائفة الاولى فى صلوة الخوف کانه خلف الإمام ولا یسجد للسهو“ (ج: ۱ / ص: ۴۸)

☆..... په دویم او دریم رکعت کې دفاتحې درمنځه ثنا ویل:

سوال:.....

که یو څوک په دویم، دریم یا څلورم رکعت کې ثناء ووايي نو سجده سهوه پر سته که نه؟

جواب:.....

په فرض لمانځه کې دفاتحې درمنځه ثناء په دریم یا څلورم رکعت کې ویل موجب د سجده سهوي نه ده:

”ولو تشهد فی الاخرین لا یلزمه السهو“ (ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۶۶)

پہ دویم رکعت کی ویل مختلف فیہ دی خواصح دادی چي سجده سهو نہ واجب پري .

☆.....د فرضو پہ دریم یا خلورم رکعت کی دفاتحي وروسته دسورت پہ ویلو سره د سجده سهوي حکم:

سوال:.....

د فرضو پہ دریم یا خلورم رکعت د قرأت پہ ویلو سره یعنی دفاتحي وروسته آیا سجده سهو لازم پري که یا او یا چي پہ دواړو رکعتو کی څوک دفاتحي وروسته قرأت ووايي؟

جواب:.....

پہ ہندیہ کی دي:

”ولو قرأ فی الاخرین الفاتحة والسورة لا یلزمه السهو وهو الاصح“

نوله دي وجهي سجده سهو نہ پر لازم پري چي پہ دریم یا خلورم رکعت کی دفاتحي وروسته سورت ووايي یا پہ دواړو رکعتو کی د فاتحي وروسته سورت ووايي .

☆.....د دعاء قنوت وروسته دسورت ویلو پہ صورت کی د سجده سهوي حکم:

سوال:.....

ما پہ هېره سره د ماخستن پہ لمانځه کی په وترو کی، کله می الحمد لله او سورت وویلو بیامی اللهم انا (دعاء قنوت) ووايو نو بیامی په هېره بیرته بل سورت ووايو، اوس زما لمونځ صحیح دی که نه . ما سجده سهو هم و نه کړه آیا پر ما سجده سهو واجب ده ؟

جواب:.....

سجده سهو نه ده واجب، لمونخ صحيح دی:
 ”لما قال في الدر المختار مع الشامية وقرأة قنوت الوتر وهو مطلق الدعاء
 “(ج ۱ / ص: ۴۳۷) ولما في المراقى إذا شرع الإمام في الدعاء وهو اللهم
 اهدنا - اه - بعدما تقدم من قوله اللهم انا نستعينك الخ (ص ۲۰۹)
 معلومه سوه چي پر قنوت باند زياتوب د دعایه تو که جائز دی .
 ☆..... په سړي لمانځه کي یو یا دوه آیات د جهر او یلو بعد د سجده سهوي حکم:

سوال:.....

که د مانبام په لمانځه کي امام په هېر هسره یو یا دوه آیات په زوره ووايي
 په آخري رکعت کي نو آیا سجده سهوه لازمېږي که نه؟

جواب:.....

إمام صاحب وایی چي سجده سهوه پر لازمېږي لیکن د قاضي ابو یوسف
 او امام محمد په نزد په یو یا دوه آیاتو سره سجده سهوه نه لازمېږي البته
 که چیري درې آیات په زوره ووايي نو بیا د دوی په نزد هم سجده سهوه
 لازمېږي نو اوس که چیري لمونخ یې بغیر د سجده سهوي کړي وي نو د
 لمانځه د اعادې ضرورت نسته . خو بل وخت به په داسي صورت کي
 سجده سهوه کوي:

”والبحر فيما يخافت فيه الإمام وعكسه لكل فصل في الاصح والاصح
 تقديره بقدر ما تجوز به الصلوة في الفصلين“ (در مختار) (و فی الشامی علی
 الصفحة ۶۹۴ / ج: ۱)

☆..... که په سجده سهوه کي شکمن سي نو پر غالب ظن دي اعتبار

وڪري:

سوال:.....

ڪه چيري په آخره ناسته ڪي يې داسي گمان سي چي شايد پر ما سجده سهوه لازم ده خو تر اوسه يې نه وي ڪري نو بايد څه وڪري؟

جواب:.....

پر غالب ظن دي عمل وڪري . په بحر الرائق ڪي دي: (ج ۲ / ص: ۱۰۰)
 ”ولو شك في سجود السهو فانه يتحرى ولا يسجد لهذا السهو“

﴿باب صلوة المريض﴾

دا باب دی په بیان کي دلمانځه د مريض
او دهغه مسئلې او احکام:

سوال:.....

ناجوړه سړی لمونځ په ناسته سره کله کولای سي، سړی ناجوړه و خو
لمانځه ته په پنبور اځي او په ناسته سره لمونځ په جماعت باندي کوي،
نو دده لمونځ څنگه دی؟

جواب:.....

په فرض او واجب لمانځه کي قیام فرض دی ټوله رکعت په ولاړي سره
نه سي کولای نو تکبیر تحریمه دي په ولاړي وکړي بې له یو شي نه سي
درېدای نو دلکړي یاد دېوال آساني هم اخیستی سي دخپل خادم آساني هم
اخیستی سي . خلاصه دا چي تکبیر تحریمه ووايي یو آیت هم یو رقم په
ولاړي سره ویلای سي نو دومره اندازه دي ضرور ودرېږي که یې دومره
طاقت هم نه وویا بهرېدی چي مریضي مي سختیږي نوبیا به په ناستي
سره دویلو اجازت وي . دغه رقم د ناستي متعلق هم سته تکیه ولگوي
یا په یو صورت کي هم کنبهنستای سي نو په پروتي سره لمونځ نه کیږي
چي په ناستي سره دویلو یو صورت هم نه وي نو بیایي په پروتي سره

کولای سی . د فرض ، واجب او د سہار د سنت ہم دغہ حکم دی البتہ نفل بہی لہ عذرہ پہ ناستی سرہ کولای سی خو ثواب نصف ملاویری .

”قال فی الدر وان قدر علی بعض قیام (ولو متکا علی عصا او حائطاً) (قام) لزوما بقدر ما یقدر ولو قدر آیه او تکبیرۃ علی المذهب لأن البعض معتبر بالکل (در مختار) (وقوله علی المذهب) فی شرح الحلوان نقلاً من الہندوانی لو قدر علی بعض القیام دون تمامہ او کان یقدر علی القیام بعض القراءة دون تمام یؤمر بأن یکبر قائماً ویقرء ما قدر علیہ ثم یقعد ان عجز وہم المذهب الصحیح لا یروی خلافہ عن أصحابنا ولو ترک هذا خفت ان لا تجوز صلاتہ - و فی شرح القاضی فان عجز عن القیام مستویا قالوا یقعد متکا لا یجزیہ الا ذلك فقال عن شرح التمرتاشی ونحوہ فی العناية بزيادة وكذلك لو قدر ان يعتمد علی عصا او کان له خادماً اتکاء لو اتکاء علیہ قدر علی القیام - اه“ (در مختار مع الشامی / ج: ۱ / ص: ۷۱۰، باب صلوۃ المريض)

وفیہ ایضاً قولہ ای الفریضۃ اراد بہا ما یشتمل الواجب کالوتر وما حکمہ کسنة الفجر - (رد المختار باب صلوۃ المريض)

سوال:.....

ناجورہ سہی کور تہ پہ ولاړي سرہ لمونځ کولای سی خو مسجد تہ چي د جماعت لپارہ ولاړي سي نو په ولاړي سرہ لمونځ نہ سي کولای پہ ناستي سرہ یی کوي نو دی څه وکړي اوس ، کور تہ پہ ولاړي سرہ لمونځ وکړي که مسجد تہ ولاړي سي لمونځ په جماعت سرہ پہ ناستي وکړي؟

جواب:.....

دده لپارہ ضروري ده چي کور تہ پہ ولاړ سرہ لمونځ وکړي قیام فرض دی

د جماعت لپاره د فرض پرېښولو اجازت نسته . په کور کې د کور والا سره چې د لمانځه انتظام وسي ډېر ښه دی:

”ولو اضعفه عن القيام الخروج للجماعة صلى في بيته قائماً في بيته به يفتي خلافاً للاشباه قال في الشامية تحت قوله به يفتي وجهه ان القيام فرض بخلاف الجماعة وبه قال مالك والشافعي خلافاً للاحمد نبأ على ان الجماعة فرض عنده الخ“ (درمختار مع الشامي باب صفة الصلوة / ج: ۱ / ص: ۴۱۵) سوال:

د مريض لپاره تکیه پورته کړل سي او دی پر هغې باندي سجده وکړي څه حکم دی؟ د مريض لپاره تکیه کښېښول سي دی په اشاره سره رکوع او سجده کوي او پر هغې تکیه باندي دی سجده وکړي نو لمونځ څه حکم لري؟ زید وایي چې پر تکیه باندي د سجده کولو سره لمونځ نه صحیح کیږي آیا دا صحیح دی؟

جواب:

په اشاره سر چې څومره کړېدلای سي هغومره سر کړېدل ضروري دي . که چیري په دومره مقدار سر تکیه وي خو صحیح دی که چیري تکیه ددې څخه پورته وي نو کړېدل پوره نه راغلل تکیه مغل او مانع سوه نو لمونځ نه صحیح کیږي: ”وان لم يستطع الركوع والسجود يؤمى برأسه قاعداً ويجعل سجوده اخفض من ركوعه ليتحقق الفرق بينهما ولا يرفع اليه شيئ يسجد عليه ان كان خفض رأسه يصح ويكون صلاته بالأيما، والا فلا“ (مجالس الابرار / ص: ۳۰۸ م ۵۲ فقط - فقه الميسر / ص: ۱۳۳ ، صلوة المريض)

☆..... دسترگي دآپريشن (عمليات) وروسته دلمونځ کولو طريقه:

سوال:.....

زما دسترگي آپريشن سوی دی، درکوع او سجدي لپاره غاړه کېږم نو پر سترگو مي ډېر تکليف وي (ناقابل برداشو) او درد کوي سترگي مي سرې سي په داسي حالت کي زه بايد څه وکړم؟

جواب:.....

صورت مسئوله کي که چيري واقعي په رکوع او سجده کولو باندي پر سترگو ناقابل برداشت تکليف راځي يا سترگو ته تاوان رسيږي نو په داسي صورت کي لمونځ په ناستي سره کولای سي، رکوع او سجده دي د سر په اشاره سره وکړي، د سجدې اشاره به درکوع په نسبت زياته کېږه وي. په مراقي الفلاح کي دي چي:

”وان تعسر كل القيام بوجود الم شديد صلى قاعدا برکوع وسجود (قوله بوجود الم شديد) کدوران رأس ووجع او شقيقة اورمد کما فی القهسانی (طحطاوی علی مراقی الفلاح“

ددې وروسته وايي: ”وان تعذر الركوع والسجود، وقدر علی الركوع ولو مستنداً (صلی قاعداً بالايماء) للركوع والسجود برأسه ولا يجزيه مضطجعا (وجعل الايماء) برأسه (للسجود اخفض من ايمائه) برأسه (للكوع)“ (مراقی الفلاح مع طحطاوی / ص: ۲۳۵، باب صلوة المريض)

سوال:.....

په کړسي باندي ناست وي لمونځ کوي؟ زيد خان سړی دی په يوه پنبه معذور دی په ناستي سره لمونځ کوي يوه کړسي د سجدې پر ځای

کنبهنسول او پر یوه کرسی باندې کنبهنستی د لمانځه په مابین کې نو په دامذکوره طریقه سره لمونځ ادا سو که نه، شرعاً دافعل درست دی او که نه؟

جواب:.....

چې پر یوه کرسی باندې کنبهنې پر دویمه کرسی باندې یې سجده وکړه نو لمونځ صحیح کیږي، په دې شرط چې د سجدې په وخت کې څنگونه هم پر کرسی باندې ږدي، مع هذا داسې کول گناه ده باید پر مخکې لمونځ وکړي او که چیرې د سجدې په وخت کې څنگونه په کرسی نه کنبه ږدي نو دالمونځ واجب الاعاده دی. (احسن الفتاوی / ج: ۴ / ص: ۵۱، باب الصلوة المريض)

☆..... د سجدې څخه د عاجز سړي حکم:

سوال:.....

دزید پلار ناجوړه دی دده پر هډو، ملا او څنگونو باندې دردوي په سینه کې یې هم تکلیف وي چې دهغه له وجهې څخه دی صحیح رکوع او سجده نسي کولای د تېرو میاشتو څخه هغه په ناستي لمونځ کوي. په سجده او رکوع کې چې څومره کړېدای سي هغومره دي کړېږي چې ډېر کوږ سي په تکلیف کیږي نو باید څه وکړي؟

جواب:.....

که چیرې دومره کړېدای سواي چې تر مخکې پوري دیوه بالبنټ یا تر هغه کم فاصله پاته سي نو پر یو خښته دارقم وغیره باندې سجده کول لازم دی، په اشاره باندې لمونځ نه کیږي په دې شرط چې داسې یو شی

میسر وی، کہ چیری داسی یوشی موجود نہ وویا سر دومرہ نہ سو کپہدای
نوپہ اشارہ سرہ لمونخ صحیح دی . (احسن الفتاویٰ / ج: ۴ / ص: ۵۵)
سوال:

یو سری دہر ضعیف دی قدرت نلری پہ رکوع او سجده باندي کہ پہ اشارہ
باندي لمونخ وکری پہ سجده او رکوع کی پہ سترگو او ورخو باندي
اشارہ کولای سی او کہ نہ؟
جواب:

”امنا ينوب الإيماء مناب الركوع والسجود إذا كان بالرأس - أما إذا كان
الإيماء بالعين أو بالحاجب أو بالقلب فلا تصح الصلوة“
دسر اشارہ در رکوع او سجدي پر حای در ہدای سی خو پہ سترگو، ورخو
او زپہ سرہ اشارہ کولو باندي لمونخ نہ صحیح کیری . (فقہ المیسر /
ص: ۱۳۳، صلوۃ المريض)

سوال:

در رکوع او سجدي د اشاری فرق بیان کرہ؟
جواب:

”ويؤدي الركوع والسجود بالإيماء من يركع ويسجد بالإيماء يجعل إيماءه
للسجود أخفض من إيمائه للركوع“ (فقہ المیسر / ص: ۱۳۲، صلوۃ المريض)
سوال:

دپروتی لمانخہ طریقہ څنگہ دہ؟
جواب:

”ان عجز المريض عن الجلوس صلى مستلقياً على ظهره ورجلاه نحوه القبلة“

وینصب رکبتیه ویرفع رأسه علی وسادة لیصیروجهه نحو القبلة ، ویؤدی
الركوع والسجود بالإیماء“

یوسری دناستی دلمانحه شخه عاجزه سونو لموئح یی په پروتی
باندي وکری ستونی ستغ دی پرپوزی پرشا باندي او پنبی دی دقبلی خوا
ته کړي اوخنګنونه دي ودروي او سر دی را پورته کړي پر بالبت باندي
ددې لپاره چي مخ یی و قبله ته برابر سي او رکوع او سجده دي په اشاره
وکړي . (فقه المیسر / ص: ۱۳۳، صلوۃ المريض)

باب صلوٰۃ المسافر

باب دی پہ بیان کی دلمانحہ دمسافر او دہغہ مسئلہ او احکام

سوال:.....

کہ یو شوک توله قرآن پہ ناسته یا ولاړه په لمانحہ کی یا غیر دلمانحہ کی ووايي بیا یوه سجده وکړي نو آیا دہغہ دیارلسو سجده څخه دی فارغیږي او که نه؟

جواب:.....

د سجده د تداخل دپاره آیات او مجلس یو کېدل شرط دی . د آیتو یا مجالسو په متعدد کېدلو سره دہغہ مطابق به سجدې واجبېږي:
"و شرط التداخل اتحاد الآية واتحاد المجلس حتی لو اختلف المجلس واتحدت الآية واتحد المجلس

واختلف الآية لا تداخل کذا فی المحيط" (ج ۱ / ص: ۶۹)

نو پر دغه شخص باندي څورلس سجدې کول ضروري دي . یوه کول بیا د دیارلسو څخه ځان فرغ کڼل داحماقت دی .

سجده تلاوت واجب کبدولہ کبلہ ادا کول، ددی تہ حکم دی:

سوال:.....

موڙ تہ یو حافظ تراویح را کولہ نو کله چي موڙ د سجدي آیت نہ وو سماعت کری یعنی دده د سجدي آیت نہ کری قرأت ولاړی سجده تلاوت یې وکړه اوس دغه سجده تلاوت کافی ده که نہ؟

جواب:.....

چي سجده تلاوت یې نہ وي کړي او دی ولاړ سي سجدي تہ، یا په مابین کي وي بیا و سجدي تہ ولاړ سي یعنی هغه آیت یې نہ وي تلاوت کړی سجده تلاوت وکړي نو کفایت نہ کوي بلکي چي کله یې آیت د سجدي ووايو بیا دي دغه سجده د تلاوت وکړي، نو دلته دغه سجده تلاوت ناکافي ده بله سجده دي وکړي .

د سجدي د آیت د ترجمي په اورېدلو سره هم سجده واجبېږي:

سوال:.....

ما د قرآن شریف تفسیر کوی نو چي کله امام صاحب د سجدي د آیت ترجمه کوله زه راغلم مایې ترجمه واورېدله آیت مي بالعربي نہ واورېدی اوس سجده را باندي سته که نہ؟

جواب:.....

وو، پر تا سجده سته .

کہ ڏوڪ ڊسجڊي ڊآيت تلاوت وڪري يايي واور ي او ڪه ترجمه يي وڪري يايي واور ي نو سجده ڊ تلاوت پر لازم يري . په قاضي خان ڪي ڊاسي ڊي چي:

”ولو تلا بالفارسية تجب عليه وعلى من سمعها السجدة فهم السامع اولم يفهم إذا اخبر السامع انه قرا

آية السجدة“ (ج ۱ / ص: ۷۵)

ڊسجڊي ڊآيتو په اور ڀڏلو سره سجده واجب يري ڪه علم وي ڪه نه وي؟ سوال:.....

زيد په زوره تلاوت ڪوي سجده تلاوت يي هم ووايو نو خلکو واور ڀڏي او هغه په خبر نه ڊي نو پر هغو سجده سته ڪه نه او زيد چي ڊوي خبر نه ڪري په ڊي سره ڊي گنهگار ڊي؟

جواب:.....

پر سامعينو خو سجده تلاوت واجب سوه لکين ڪه هغو ته ڊا خبر نه وي چي زيد ڊسجڊي آيت تلاوت ڪري او زيد هم ڊوي ته خبر نه ور ڪري نو په سجده نه ڪولو سره ڊوي عند الله معذور ڊي:

”واذا قراء آية سجدة بالفارسية فعليه وعلى من سمعها السجدة فهم السامع اولاً إذا اخبر السامع انه قرأ آية السجدة وعندهما ان ان السامع يعلم انه يعلم انه يقرأ القرآن يلزمه والا فلا كذا في الخلاصة وقيل تجب بالاجماع هو الصحيح كذا في محيط السرخسي ولو قراء بالعربية يلزمه مطلقاً لكن يعذر بالتأخير ما لم يعلم“ (عالمگيري / ج: / / ص: ۶۸)

هغه ڏوڪ چي تلاوت يي ڪاوي پر هغه لازم ده چي و هغو خلکو ته

به اطلاع ورکوي څوک چي دلته ناست وو او دغه قرآن شريف يې اورېدی چي ما د سجدې آيت تلاوت کړی اوس پر تاسو باندي سجده کول واجب ده .

د تېپ يا درېډيو څخه يا د موبائل څخه د سجده تلاوت حکم:

سوال:

چي څوک د موبائل، رېډيو، ټي وي، کمپيوټر، ايم پي ټري، لاؤډ سپيکر او يا د نورو آلات جديده وو څخه د سجدې آيت واورې نو پر هغه سجده تلاوت واجبېږي که نه؟

جواب:

د تېپ ريکارډر څخه چي يې واورې نو پر هغه سجده نه واجبېږي او که د ټي وي څخه تېپ سو آيت نشر سي نو دلته هم سجده نه لازميږي .

البتہ که چيري پروگرام براه راست وي نو بيا دي سجده وکړي او که د سپيکر په ذريعه سجده د تلاوت واورې نو هم سجده واجب ده . احتياط دادی چي په اولو دوو صورتو کي يعني د تېپ څخه د اورېدلو او يا د ټي وي څخه چي تېپ سوی پروگرام وي دغه چي واورې نو هم دي د احتياط په خاطر سجده تلاوت وکړي صرف يوه سجده ده څه پوره قرآن ويل يا څو رکعات لمونځ خونه دی .

سجده د تلاوت په لمانځه کي بغير له نيتته هم ادا کيږي:

سوال:

يو حافظ په تراويحو کي د سجدې پر آيت رکوع ته ځي وايي چي په نيت

کولو سره سجدہ ہم ادا کیڑی آیا دا صحیح دی کہ نہ دی نو باید خہ و کړو؟
جواب:.....

که چیري د سجدې د ویلو وروسته دستي رکوع وسي نو په رکوع کي د سجدې په نیت کولو سره سجدہ ادا سوه لیکن که مقتدیانو نیت نه وي کړی نو بیا سجدہ نه ادا کیڑی نو باید امام سجدہ د تلاوت په رکوع کي نه وکړي بلکه خلکو ته دی و وایي او د سجدې په خای کي دی سجدہ د تلاوت وکړي ځکه کومه سجدہ د تلاوت چي په لمانځه کي کیڑي دهغه متعلق مسئلہ داسي ده چي کله چي د سجدې د آیت تلاوت وکړي نو بیا به علی الفور یا دوه درې یا یو آیت وروسته به ضرور رکوع مع نیت سجدة التلاوة کوي او که چیري نیت نه وو کي په رکوع کي نو سجدہ تلاوت د لمانځه په سجدې کي بغیر له نیت خپله ادا کیڑي .

او که چیري په رکوع کي نیت نه وکړي نو لمونځ کونکو ته د علیحدہ نیت کولو ضرورت نسته لیکن که چیري امام په رکوع کي نیت وکړي نو د امام سجدہ خو ادا سوه خو د مقتدیانو سجدہ د تلاوت د لمانځه په سجدہ کي نه ادا کیڑي نو د دې وجهي آسانه طریقه داده چي امام دي په رکوع کي د تلاوت د سجدې نیت نه کوي نو د لمانځه په سجدہ کي به د ټولو سجدہ د تلاوت ادا سي . (خیر الفتاوی / ج: ۲ / ص: ۶۵۲)

په رکوع کي د سجدہ تلاوت د ادا کولو دپاره
نیت ضروری دی:

سوال:.....

په لمانځه کي نفل يا فرض سنت يا واجب لمانځه چي کله سجده د تلاوت پر واجب سي نو بيا پر دغه سجده تلاوت په رکوع کي کېدای سي که نه؟
جواب:.....

هو! کېدای سي خوداسي به کوي چي کله آيت د سجدې مکمل کړي نو بيا دي رکوع ته لاړ سي او په رکوع کي دي د سجدې تلاوت نيت وکړي په دغه صورت چي نيت د سجدې په رکوع کي وکړي نو د سجدې تلاوت څخه دی فارغه سو که نيت نه وي نو نه دی فارغه.

”ولم لم يسجد وركع ونوى السجدة يجزيه قياساً و به ناخذ“ (فتاویٰ هندیه ج: ۱ / ص: ۶۹)

د لمانځه په حالت کي چي د غير لمونځ کونکي څخه آيت د سجدې واورې:

سوال:.....

يو سړي لمونځ کاوه بل سړ و لمونځ کونکي ته نيژدې آيت د سجدې ووايي نو پر لمونځ کونکي سجده سته که نه؟ او په دغه حالت کي سجده کيږي که نه؟

جواب:.....

د لمانځه وروسته دي سجده وکړي په لمانځه کي دي سجده نه کوي:
”ولو سمع المصلی السجدة من غيره لم يسجد فيها لأنه غير صلاتية بل يسجد بعدها“ (در مختار علی الشامي ج: ۱ / ص: ۵۴۲)

د حفظ د استاذانو دپاره د سجده تلاوت حکم:

سوال:.....

د حافظانو استاذ دی، پہ ورخ کي څو واره آیتونه د سجدې اوري نو د هغه دپاره د سجدې څه حکم دی او د تیرو سجدو په باره کي څه حکم دی؟
جواب:.....

د مختلفو کوچنیو څخه چي په یوه مجلس کي یو آیت هر څومره واري واورې نو یوه سجده پرده لازمه ده. او که پر یوه ځای مختلف د سجدې آیتونه واورې نو هغمره سجدې به پر لازمي وي يعني د سجدې د آیتو برابر. او که مجلسونه بدلوي که یو آیت وي مختلف آیتونه وي نو به د مجالسو د بدلېدلو په برابر سجدې پر وي:

”و شرط التداخل الاتحاد الایة والاتحاد المجلس حتی لو اختلف المجلس واتحدت الایة او اتحد المجلس واختلف الایة لا لتداخل کذا فی المحيط“ (عالمگیری / ج: ۱ / ص: ۶۹)

تیري سجدې دي هم ادا کړي، که یې صحیح عدد یا نه وي نو غالبه گمان چي څه وي هغومره سجدې دي وکړي.
د سجدہ تلاوت دپاره مخ و قبلي ته گرځول:
سوال:.....

که چیري څوک مخ د قبيلې طرف ته نه وگرځوي سجده د تلاوت وکړي صحیح کیږي که نه؟

جواب:.....

مخ قبلي ته گرځول ضروري دي:

”و شرط لصحتها ان تكون (شرائط الصلوة) موجودة فی الساجد الطهارة بن الحدث والخبث وستر العورة واستقبال القبلة“ (مرآة الفلاح / ص: ۱۷۱)

پہ تراویح کی کہ دسجدی نیت نہ وکری:

سوال:.....

کہ امام پہ تراویح کی دسجدی دآیت دتلاوت کولو وروستہ سجدہ نہ وکری نوخہ حکم یی دی؟

جواب:.....

کہ چیری امام دآیت دسجدی وروستہ علی رکوع تہ ولاپی پہ رکوع کی یی دسجدی نیت نہ وکر نوہغہ د

لمانخہ دسجدی پہ ضمن کی ادا کیڑی نو پر ہیچا گناہ نستہ او کہ چیری داسی صورت نہ وی نو سجدہ دتلاوت نہ سوہ ادا . اوس قضاء ہم نستہ توبہ ضروری دہ:

”ولم تقض الصلابة خارجها“۔

﴿باب قضاء الفوائت﴾

باب دی پہ بیان کی دقضایی
لمنحو او احکامو او مسئلو:

سوال:.....

آیانفل کول بنه دی او دنفل پر حای باندي قضایی لمونحو نه کول بنه دی؟

جواب:.....

”والاشتغال بقضاء الفوائت أولى وأهم من النوافل السنة المعروفة وصلاة الضحى وصلاة التسيح والصلاة

التي وردت في الاخبار فتلك بنية النفل وغيرها بنية القضاء، في المضمرة عن الطهيرية وفتاوى الحجة، ومراده بالسنة المعروفة المؤكدة“ (حاشية

الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج: ۲ / ص: ۴۱-۴۲، باب قضاء الفوائت)

”وفي الحجة الاشتغال بالفوائت أولى وأهم من النوافل الا لسنن المعروفة وصلاة الضحى وصلاة التسيح والصلاة التي رؤيت في الاخبار فيها سور معدودة واذكار معهودة فتلك بنية النفل وغيرها بنية القضاء كذا في المضمرة- (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۲۵ - الباب الحادى عشر في قضاء الفوائت)

فقال في المضمرة: الاشتغال بقضاء الفوائت أولى وأهم من النوافل الا لسنن المفروضة وصلاة الضحى وصلاة التسيح والصلاة التي رؤيت في الاخبار اهـ ط - أى كتحة المسجد والأربع قبل العصر والست بعد المغرب

(رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۵۴۳ - باب قضاء الفرائض)

له مذکورہ عبارتو ثخہ دا ثابتہ سوہ چي تر نوافول قضایي لمونخہ کول أفضلہ او بہترہ دي، او دوخت سنت مؤکد دي نہ پرہنبول کیری، قضایي لمنخونہ دي پہ فارغہ وختونو کی ادا کړي، او چي سنت مؤکدہ ہم پرې نہ ږدي پر خپل وخت دي ادا کړي .

سوال:

کہ دیوہ سړي ثخہ د سهار لمونخ فاسد سوی وي او یا د إمام ثخہ د سهار لمونخ فاسد سوی وو نو کہ یې په جماعت قضا راوړله نو جهر به کوي او کہ نہ؟

جواب: ”و أما بيان كيفية قضاء هذه الصلوة فالاصل أن كل صلاة ثبت وجبها في الوقت وفاتت عن وقتها أنه يعتبر في كيفية قضائها في الوقت وجبها في الوقت وفاتت عن وقتها“ (بدائع الصنائع / ج: ۱ / ص: ۲۴۷ - فصل في بيان حكم الصلاة إذا فسدت أو فاتت عن وقتها، والمنفرد بفرض مخير فيما يجهر، فإن شاء جهر لأنه إمام نفسه لكن لا يبالغ في الجهر مثل الإمام، لأنه لا يسمع غيره وجهه هكذا أفضل ليكون الأداء على هيئة الجماعة وظاهره، ولو قضاء نهاراً وهو ما في الكافي وغيره - حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح / ج: ۱ / ص: ۳۴۶) (فصل) في بيان واجب الصلاة.

ومتى قضى الفرائض ان قضاها بجماعة فان كانت صلة بجهر فيها يجهر فيما الإمام بالقراءة وان قضاها وحده يتخير بين الجهر والمخافتة والجهر أفضل كما في الوقت ويخافت فيما يخافت فيه حتما وكذا الإمام في

الظهيرية - (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۲۱ - الباب الحادى عشر فى قضاء الفوائث)

وجهر الإمام بقراءة الفجر وأولى العشائين ولو قضاء لفعله ذلك فى القضاء - (امداد الفتاح / ص: ۲۷۸ - (فصل) فى واجبات الصلاة -) جهر الإمام بقراءة الفجر وأولى العشائين ولو قضاء لفعله ذلك فى القضاء - (الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۵۳۲ - فصل فى القراءة)

له مذكوره عبارتو څخه ډاډه سوته سوته چې که یې په جماعت سره جهري لمونځ راگرځوي نو قرائت به په جهر سره کوي او که یې یوازي کاوه نو په جهر او اخفاء کې اختیار لري خو جهر کول یې افضل دی .

سوال:

که د امام څخه د مایځگر لمونځ فاسد سو د مابنم په وخت کې، خلک راغله او امام ته یې وویل نو اوس یې په جماعت سره په مسجد کې د مایځگر د لمانځه قضاء راوړی سې او که نه؟

او دغه رنگه هر لمونځ چې وي په مسجد کې یې قضا راوړی سې او که په جماعت سره؟

جواب:

” (قوله لو بجماعة الخ) أى غير المسجد بقريئة ما يذكره قريباً أمن انه لا يؤذن فيه للفاثثة ثم هذا قيد لقوله رافعا صوته وقد ذكره فى البحر بحثا، وقال ولم أره فى كلام أئمتنا واستدل لرفع المنفرد فى الصحراء بحديث الصحيح إذا كنت فى غنيك او باديتك فاذنت للصلاة فارفع صوتك بالنداء فانه لا سمع

مدی صوت المؤذن انس ولا جن ولا مدر الا شهد له يوم القيامة اهـ - وأقره في النهر أقول يخالفه ما في القهستانی يجب یعنی يلزم الجهر بالاذان لا علام الناس فلو أذن لنفسه خافت لأنه الاصل في الشرع كما في كشف المنار اهـ - على أن ما استدل به يفيد رفع الصوت للمنفرد في بيته ايضا لتكثير الشهود يوم القيامة الا أن يقال المراد المبالغة في رفع الصوت والمؤذن في بيته يرفع دون ذلك فوق ما يسمع نفسه وعليه يحمل ما في القهستانی فليتأمل -

(قوله لا لفاسدة) أي إذا أعيدت في الوقت والا كانت فائتة ، وفي المجتبى قوم ذكروا فساد صلاة صلوها في المسجد في الوقت قضوها بجماعة فيه ولا يعيدون الاذان والاقامة وان قضوها بعد لاقوت قضوها في غير ذلك المسجد باذان واقامة الخ“ (رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۲۸۷ - مطلب في اذان الجوق - ومثل في الدر المختار على هامش رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۲۸۷)

الترتيب بين الفائتة والوقتیة وبين الفوائت مستحق كذا في الكافي حتى لا يجوز اداء الوقتیة قبل قضاء الفائتة كذا في محيط السرخسی - (الفتاویٰ الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۲۱)

له مذکورہ عبارتو خخہ دا ثابتہ سوہ چي په پورتنی صورت کي لکه خنکه چي دیو عام سبب له امله قضاء راوړل دي نو په مسجد کي په جماعت سره صحیح دی په دې شرط چي په وخت کي به فراخي وي چي د قضاء راوړلو خخه وروسته به وختي لمونځ هم کولای سي .

سوال:

يو څوک حنفي مذهب دی د ماښين لمونځ يي کړی نه دی حرم ته راغلی

ہلتہ دماخیگر لمونخ کیری دی صاحب ترتیب ہم نہ وو، آیا دماخیگر پہ
لماخہ کی بہ شرکت کوی یا بہ ماخیگر پر پر دی دماپنبنین لمونخ بہ کوی؟
جواب:.....

”الترتیب بین الفروض الخمسة والوتر اداء وقضا لازم“ (الدر المختار علی
ہامش رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۵۳۶)

، باب قضاء الفوائت (قوله أداء وقضاء) الواو بمعنى أو مانعة الخلو فيمشمول
ثلاثة صور ما إذا كان الكل قضاء أو لبعض قضا والبعض أداء كالعشاء مع الوتر، و
دخل فيه الجمعة فان الترتيب بينها وبين سائر الصلوة لازم۔ (رد المحتار / ج:
۱ / ص: ۵۳۶۔ باب قضاء الفوائت)

الترتيب عند ائمتنا الثلاثة، ولو كان جاهلا وعن الحسن عند الإمام ان لم
يعلم به لم يجب به اخذ الاكثرون (بين الفائتة) فرضا أو واجبا (والوقتيّة) وكذا
(بين الفوائت شرط) وعند الشافعي رحمه الله ليس بشرط أصلا لا بن الفوائت
، ولا بين الفائتة والوقتيّة۔ (مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۱۴۔ باب قضاء
الفوائت، ومثله في حاشية الطحطاوى على الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۰۴
، باب قضاء الفوائت۔ ومثله في كنز الدقائق على هاشم البحر الرائق / ج: ۲
/ ص: ۷۹۔ ومثله في البحر الرائق / ج: ۱ / ص: ۷۹۔ ومثله في منحة
الخالق على هاشم البحر الرائق / ج: ۱ / ص: ۷۹، باب قضاء الفوائت۔ و
مثله في فتاوى قاضيخان على هاشم فتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۸۹)

له مذكوره عباراتو خخه داثبتہ سوه چي دسفر او عذر دامله د
ماخیگر لمونخ پہ مثل ثاني کی کولای سی خو پہ پورتنی مسئلہ کی د
ماخیگر لمونخ دماپنبنین پر لماخہ مخکی کول صحیح نہ دی او کہ د

ماپنڀين لمونځ ڊاڊا ڪهڏو وخت هم وي لھذا داسي به نه کوي چي د
ماڻيڪر لمونځ کوي او د ماپنڀين لمونځ قضا کوي .

سوال:.....

يو ٻنڀي د ماپنڀين لمونځ په اول وخت کي اڏانه کړي تر داسي وخت
پوري چي په هغه وخت کي حيض ورته راغي، آيا اوس ددي لمانځه قضا
ورباندي واجب ده او که نه؟

جواب:.....

”والمعتبر فيه آخر الوقت أي المعتبر في وجوب الأربع أو الركعتين آخر
الوقت فان كان آخر الوقت مسافراً وجب عليه ركعتان وان كان مقيماً وجب
عليه الأربع ، لأنه المعتبر في السببية عند عدم الاداء في اول الوقت ، ولهذا
لو بلغ او اسلم الكافر او افاق المجنون او طهرت الحائض او النساء في آخر
الوقت تجب عليهم الصلاة وبعكسه لو حاضت او جن او نفست فيه لم تجب
عليهم لفقد الأهلية عند وجود السبب-“ (تبيين الحقائق / ج: ۱ / ص: ۲۵۱ -
باب صلاة المسافر)

قوله والمعتبر في تغيير الفرض اي من قصر إلى اتمام و بالعكس قوله وهو
أي آخر الوقت فقد مر ما يسع التحريمه كذا في الشرنبلالية والبحر والنهر:
والحاصل أن السبب هو الجزء الذي يتصل به الاداء او الجزء الأخير إن لم
يؤد قبله وإن يؤد حتى خرج الوقت فالسبب هو كل الوقت-

قال في البحر: وفائدة اضافته إلى الجزء الأخير اعتبار حال المكلف فيه ،
فلو بلغ الصبي او اسلم كافراً او افاق مجنون او طهرت الحائض او النساء في
آخره لزمتهن الصلاة ولو كان الصبي قد صلاها في اوله وبعكسه لو جن او

حاضت او نفست فيه لفقد الاهلية عند وجود السبب - (الدر المختار على هامش رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۵۸۵

، باب صلاة المسافر - ومثله في رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۵۸۵، باب صلاة المسافر - ومثله في البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۳۲، باب المسافر - ومثله في حاشية تبیین الحقائق / ج: ۱ / ص: ۲۱۵ - باب صلاة المسافر -)

له مذکوره عباراتو ثخه دا ثابتہ سوہ چي پہ پورتنی مسئلہ کي پر بنجہ دما پنبين د لمانجہ قضا واجب نہ ده حکہ د قضا د وجوب تعلق د آخري وخت سره دی او پہ آخري وخت کي دا حائضہ وه .

سوال:.....

کہ دیو سري قضاء سوي لمنحونه لس وي خوده يي قضا را ور له، خلور پاته سوہ نو اوس به دی صاحب ترتیب وي او کہ نہ؟

جواب:.....

”عاد الترتيب عند البعض وهو الاظهر خلاف ما ختاره شمس الاثمة رحمه الله وفخر الاسلام وصاحب المحيط رحمه الله وقاضيخان رحمه الله وصاحب المغني رحمه الله والكافي رحمه الله وغيرهم وما استدل به عن محد رحمه الله فيه نظر فالأصح أن الترتيب إذا سقط لا يعود كما نجس دخل عليه ماء جار حتى سال ثمعاد قليلا لم يعد نجسا، فلذا صح في الكافي أنه لا يعود“ (فتح القدير / ج: ۱ / ص: ۴۹۳، باب قضاء الفوائض) ومتى سقطت الترتيب لا يعود في أصح الروايات حتى لو ترك صلاة شهر ووقضاها الا صلاة ثم صلى الوقتية ذاكرها لها جاز - (شرح النقاية / ج: ۱ / ص: ۲۵۶)

ولم يعد الترتيب بين الفوائض التي كانت كثيرة يعودها إلى القلة بقضا

بعضها کذا فی الكنز لأن الساقط قد تلاشی فلا یحتمل العود فی أصح الروایتین ، قال أبو حفظ الكبير رحمه الله وعلیه الفتوی و هو اختیار شمس الائمة رحمه الله و فخر الاسلام رحمه الله و قاضیخان رحمه الله و صاحب المحيط رحمه الله و المنفی رحمه الله و غیرهم و فی المجتبى و هو الاصح - و قال بعضهم یعود الترتیب و لكن عملت أن الأكثر علی أنه لا یعود الترتیب فأتبعناه خصوصاً و قد قال الزیلعی رحمه الله و لا دلالة فیما استدل به صاحب الهدایة علی عود الترتیب - (امداد الفتاح / ص: ۸۴۹ - الساقط لا یعود الخ - النهر الفائق / ج: ۱ / ص: ۳۸۱ - و مثله فی الفتاوی الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۲۲ - و مثله فی البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۸۶ ، باب قضاء الفوائت - و مثله فی الجوهرة النيرة / ج: ۱ / ص: ۸۰) .

له مذکوره عباراتو ثخه دا ثابتہ سوہ چي په دې مسئلہ کي دوه قوله دي او اصح يې دادی چي تر څو ټول لمنځونه ادا نه کړي نو ترتیب نه را گرځي چي کله يې ټوله ادا کړل نو بيا به صاحب ترتیب گرځي .
سوال : د يو سړي پر ذمه باندي قضايي لمنځونه پاته دي او ډېر زيات دي او را گرځول يې ډېر گران دي، نو آيا اوس داسړی د سنتو پر ځای باندي د قضايي لمنځو ادا کولای سي او که نه؟
جواب :

”الاشتغال بقضاء الفوائت أولى وأهم من النوافل إلا السنن المفروضة الخ“ (رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۵۴۳ ،
باب قضاء الفوائت) و الاشتغال بقضاء الفوائت أولى وأهم من النوافل إلا السنن المعروفة الخ - (حاشية الطحطاوى على مراقي الفلاح / ج: ۲ / ص:

جواب:.....

”عن عائشة رضی اللہ تعالیٰ عنہا قالت: کان رسول اللہ ﷺ إذا فاتته الأربع قبل الظهر صلاها بعد الركعتين بعد الظهر - رواه ابن ماجه (ص ۸۰) باب من فاتته الأربع قبل الظهر“

عن ابی ہریرۃ رضی اللہ تعالیٰ عنہ قال: عرشنا مع النبی ﷺ فلم نستيقظ حتى طلعت الشمس ثم دعا بالماء فتوضأ ثم سجد سجدتين ثم أقيمت الصلاة فصلى الغداة - رواه مسلم (ج ۱ / ص: ۲۳۸) باب قضاء الصلاة الفائتة -

لم تقض سنة الفجر الا تبعا للفرض إذا فاتت مع الفرض وقضاها مع الجماعة او وحده لأن القياس في السنة أن لا تقضى لاختصاص القضاء بالواجب لكن ورد الخبر بقضائها قبل الزوال تبعا للفرض وهو ما روى (أنه عليه الصلاة والسلام قضاها مع الفرض غداة ليلة التعريس بعد ارتفاع الشمس فيبقى ما رواه على الاصل وفيما بعد الزوال اختلاف المشايخ وأما غيرها من السنن فلا تقضى وحدها بعد الوقت واختلفوا في قضائها تبعا للفرض وهذا عند محمد رحمه الله وعندهما يبدأ بالركعتين ثم يقضى الأربع“ (تبيين الحقائق / ج: ۱ / ص: ۱۸۳، باب ادراك الفريضة - ومثله في مجموع الأنهر / ج: ۱ / باب ادراك الفريضة - ومثله في الهداية / ج: ۱ / ص: ۱۵۲، باب ادراك الفريضة) له مذكوره عباراتو خخه داثابته سوه چي دستنو قضاء نستہ مگرد سهار دستنو چي کله د فرضو سره یو خای قضاسي د زوال خخه مخکي او د ماپښین مخکني سنت د فرضو وروسته کولای سي ددغو دواړو خخه بغیر د نورو سنتونو قضا ثابته نه ده .

﴿باب الجمعة﴾

دا باب په بیان کي د جمعي د
لمانځه او دهغه احکام او مسئلې:

سوال:.....

د جمعي د خطبې د منځه چي کوم تقرير يا وعظ کيږي آیا دا په احاديثو کي اثبات لري او که نه؟

جواب:.....

”كان أبوهريرة رضي الله تعالى عنه يقوم يوم الجمعة إلى جانب المنبر فيطرح أعقاب نعليه في ذراعيه ثم يقبض على رمانة المنبر يقول: قال أبو القاسم عليه السلام: قال محمد عليه السلام قال رسول الله عليه السلام قال الصادق المصدوق عليه السلام ثم يقول في بعض ذلك: ويل للعرب من شر قد اقترب فإذا سمع حركة باب المقصورة بخروج الإمام جلس- (المستدرک للحاکم / ج: ۱ / ص: ۱۰۸، کتاب العلم)

وقد روى ابن أبي شيبة جواز ذلك عن السائب رضي الله عنه وعبد الله رضي الله عنه ابن بسرو ابن عمر رضي الله عنهما و ابى هريرة رضي الله عنه - الحديث-“ (تحاف سادة المتقين شرح احياء علوم الدين / ج: ۳ ص ۴۷۷) له مذکوره عبارتو څخه دا ثابته سوه چي د لمونځ کوونکي په خوښه او رضا سره د اول اذان څخه وروسته د خطبې او د لمانځه څخه مخکي په

تقریر کولو کي ڇه باک نسته او دا ثابت عمل دی دا ڇه پروا نلري چي
 امام د خطبي د مخ تقریر یا وعظ کوي دا جائز دی .

سوال :.....

په کوم ملک کي چي باچانه وي مسلمان نو اجازه به د چا څخه اخلي د
 جمعي د لمانځه دپاره؟

جواب :.....

”وإذا لم يكن استئذان السلطان لموتها وفتنة واجتمع الناس على رجل
 فصلی بهم جاز للضرورة كما فعل علي في محاصرة عثمان رضي الله عنهما
 - (فتح الباری / ج: ۱۰ / ص: ۲۸، وشرح الزرقانی / ج: ۱ / ص: ۵۱۵)

وفي مفتاح السعادة عن مجمع الفتاوى : غلب على المسلمين ولاية الكفار
 يجوز للمسلمين اقامة الجمع والأعياد ويصير القاضي قاضياً بتراضي
 المسلمين ويجب عليهم أن يلتمسوا والياً مسلماً - (حاشية الطحطاوى على
 مراقى الفلاح شرح نور الايضاح / ج: ۲ / ص: ۱۲۰ ، باب الجمعة)

قال العلامة ابن جرباش رحمه الله أحد شيوخ مشايخي : ان اذن
 السلطان أو نائبه انما هو شرط لاقامتها عند بناء المسجد ثم بعد ذلك لا يشترط
 الاذن لكل خطيب فاذا قرر الناظر خطيباً في مسجد فله اقامتها بنفسه وبنائبه
 الخ - (البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۴۴)

قال في مجموع الفتاوى غلب على المسلمين ولاية الكفار يجوز للمسلمين
 اقامة الجمعة والأعياد ويصير القاضي قاضياً بتراضي المسلمين ويجب عليهم
 أن يلتمسوا والياً مسلماً اهـ - من مفتاح السعادة وفي كفاية المبتدين وهداية
 الميمين سئل الإمام علاء الدين ونجم الدين الزاهد في مسلم نصبه أمير

الكفار والياً فی الدیار هل یصیر والیاً فی اقامة الجمعة و الأعیاد ، فكتب یصیر والیاً فی اقامة الجمعة و الأعیاد - (حاشیة الطحطاوی علی الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۳۹ ، باب الجمعة)

وإذا لم یکن أحد ممن ذكر للناس أن یجتمعوا علی واحد یصلی بهم للضرورة الخ - (مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۴۵ - باب الجمعة - ومثله فی الفتاوی الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۴۶ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة) ولو تعذر الاستئذان من الإمام فاجتمع الناس علی رجل یصلی بهم الجمعة جاز کذا فی التهذیب - (الفتاوی الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۴۶ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)

له مذکوره عباراتو ثخنه داثابته سوه چي په کوم ملک کي مسلمان باچانه وي نو بيا دي مسلمانان پر یو عالم باندي را جمع سي هغه دي اذن وکړي بيا دي په دوی سره خپل د جمعې لمونځ وکړي نو جائز دی .

سوال:

که امام بې له خطبې د جمعې لمونځ ورکړي آیا جواز لري او که نه؟

جواب:

”حتی لو صلوا بلا خطبة أو خطب قبل الوقت لم یجز کذا فی الکافی - (الفتاوی الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۴۶ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة - ومثله فی مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۴۶ ، باب الجمعة - ومثله فی البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۴۶ ، باب الجمعة)“

له مذکوره عباراتو ثخنه داثابته سوه چي بې له خطبې د جمعې لمونځ جواز نه لري او دغه رنگه که د جمعې د لمانځه وروسته خطبه ووايي هم

جواز نلري .

سوال :.....

که یو کس د جمعې په لمانځه کې بیده سوی وو نو چي وخت ووتی بیا را بیداره سو آیا ددې مقتدي لمونځ صحیح دی که فاسد دی؟

جواب :.....

”المقتدی إذا نام فی صلاة الجمعة ولم ينتبه حتی خرج الوقت فسدت صلاته ولو انتبه بعد فراغ الإمام والوقت دائم أتمها جمعة كذا فی المحيط“ (الفتاویٰ الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۴۶ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)

له مذکوره عبارتو څخه دا ثابته سوه چي که څوک د جمعې په لمانځه کې بیده سو او وخت د جمعې هم تېر سو نو ددې سړي لمونځ فاسد دی ، او که بیا چیري د جمعې وخت نه وي تېر سوی ، دی را بیدار سو نو خپل د جمعې لمونځ دي پوره کړي صحیح دی .

سوال :.....

د جمعې د لمانځه اصلي وخت دڅه وخت څخه شروع کیږي؟

جواب :.....

”ولثالث وقت الظهر ، لقول عليه الصلاة والسلام : إذا زالت الشمس فصل بالناس الجمعة ، فلا تصح الجمعة قبله - (اخرجه البخاری فی الجمعة ، باب وقت الجمعة إذا زالت الشمس) (۸۶۲)

عن انس رضي الله تعالى عنه : أن النبي ﷺ كان يصلي الجمعة حين تميد الشمس ، (وابوداود فی صلاة ، باب فی وقت الجمعة (۱۰۸۴) - مراقی

الفلاح علی صدر حاشیہ الطحطاوی / ج: ۲ / ص: ۱۲۱، باب الجمعہ۔ و مثله
فی الفتاویٰ الہندیہ / ج: ۱ / ص: ۱۴۶، الباب السادس عشر فی صلاة
الجمعة۔ و مثله فی حاشیہ الطحطاوی علی الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۴۲،
باب الجمعة)“

لہ مذکورہ عباراتو ثخنہ داثابتہ سوہ چي د جمعي د لمانخہ اصلي
وخت د زوال ثخنہ شروع کيږي چي لمر تر زوال و اوږي نو د جمعي د
لمانخہ وخت دی .

سوال:.....

خطبه پر خو شيانو باندي مشتمله ده؟

جواب:.....

”الخطبة تشتمل على فرض وسنة فالفرض شيان الوقت وهو بعد الزوال
وقبل الصلاة حتى لو خطب قبل الزوال او بعد الصلاة لا يجوز هكذا في
العيني شرح الهداية (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۶، الباب السادس عشر
في صلاة الجمعة)

أما الخطبة فتشتمل على فرض وسنة فأما الفرض فشيان الوقت وذكر الله
تعالى و أما سننها فخمسة عشر أحدها الطهارة حتى كرهت للمحدث والجنب
وقال ابو يوسف رحمه الله لا يجوز و ثانيها القيام و ثالثها استقبال القوم بوجه
فان لم يسمع أجزاءه و سادسها ما روى الحسن عن أبي حنيفة رحمه الله انه
يخطب خطبة خفيفة و هي تشتمل على عشرة أحدها البداءة بحمد الله و
ثانيها الثناء عليه بما هو أله و ثالثها الشهادتان و رابعها الصلوة على النبي ﷺ
و خامسها العظمة والتذكر و سادسها قراءة القرآن و تاركها مسيء و وى انه ﷺ

قراء فیہا سورۃ العصر و م رة أخرى لا یتوی أصحاب النار و أصحاب الجنة أصحاب الجنة هم الفائزون ، و أخرى و نادوا یا مالک ، و سابعها الجلوس بین الخطبتین و ثامنہا ان یعید فی الخطبة الثانية الحمد لله و الثناء و الصلاة علی النبی ﷺ تاسعہا ان یزید فیہا الدعاء للمؤمنین و المؤمنات و عاشرہا تخفیف الخطبتین بقدر سورۃ من طوال المفصل و یکرہ التطویل و أما الخطیب فیشرط فیہ ان یتأهل للإمامة فی الجمعة و السنة فی حقہ الطہارة و القيام و الاستقبال بوجہہ للقوم و ترک السلام من خروجه إلى دخوله فی الصلاة و ترک الکلام الخ“ (البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۴۷، ۱۴۸، باب الجمعة - و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۴۲، ۳۴۳، باب الجمعة - و مثله فی الدر المختار علی هامش حاشیة / ج: ۱ / ص: ۳۴۲)

لہ مذکورہ عبارتو شخصہ دا ثابتہ سوہ چي خطبہ پر دوو شیانو باندي مشتملہ دہ پر فرضو او پر سنتو باندي، فرض يي دادی یو يي وخت دی دوہم دمخہ تر لمانخہ بہ وي او وروستہ بہ نہ وي ۲ . او سنت يي دادی چي خطبہ پہ ولاري سرہ وایي ، پہ ناستہ سرہ مکروہ دہ .

سوال :.....

ددوو خطبو پہ مابین کي بہ ثومرہ قدر کنبہني؟

جواب :.....

”و مقدار الجلوس بينهما مقدار ثلاث آيات في ظاهر الرواية هكذا في السراج الوهاج ناقلا عن الفتاوى“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۷، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة - و مثله فی البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۴۷، باب الجمعة - و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی مراقی الفلاح / ج: ۲ / ص:

۱۲۲ ، باب الجمعة)

له مذکورہ عباراتو څخه دا ثابته سوه چي خطيب صاحب به د دواړو خطبو په مابين کي په اندازه د درو آياتو کښېني په ظاهر روایت کي . نو د وندي قدر ناسته سنت ده د دوو خطبو په مابين کي .

سوال:.....

خطيب به څنگه امام وي آيا امام خطيب جوړېدای سي او که نه؟

جواب:.....

”ومن السنة أن يكون الخطيب على منبر اقتداء برسول الله ﷺ“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۷ ، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

له مذکورہ عباراتو څخه دا ثابته سوه چي خطيب به هغه امام وي چي د رسول الله ﷺ پر سنت طريقه برابر وي نو داسي امام خطيب جوړېدای سي .

سوال:.....

خطيب به دوهمه خطبه په څومره آواز سره وايي؟

جواب:..... ”ومن المستحب ان يرفع الخطيب صوته وأن يكون الجهر في

الثانية دون الاولى كذا في البحر الرائق“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص:

۱۴۷ ، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

له مذکورہ عباراتو څخه دا ثابته سوه چي چي په دوهمه خطبه کي به تر اولي خطبې آواز کښته وي .

سوال:.....

د خطبې په اورېدلو کي ليري او نژدې سره برابر دي او که نه؟

جواب:.....

”والنائی عن الإمام فی استماع الخطبة كالقريب والانصات فی حقه هو المختار کذا فی جواهر الاخلاطی“ (الفتاویٰ الهندیہ / ج: ۱ / ص: ۱۴۷ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)

له مذکورہ عبارتو خخہ دا ثابتہ سوہ چي د خطبې په اورېدلو کي ليري او نژدې سره برابر دي څه فرق نه سره لري .

سوال:

بعضي علماء پخپل تقرير کي وايي چي امام ته يعني و خطيب ته څومره نژدې وي هغه تر ليري سړي افضل دی آیا دا خبره صحيح ده او که نه؟

جواب:

”والذى عليه عامة مشايخنا ان على القوم أن يسمعوا الخطبة من أولها إلى آخرها والدنو من الإمام أفضل من التباعد عنه وهو الصحيح من الجواب من مشايخنا رحمهم الله تعالى هكذا في المحيط“ (الفتاویٰ / ج: ۱ / ص: ۱۴۷ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة -

له مذکورہ عبارتو خخہ دا ثابتہ سوہ چي په فضيلت کي و خطيب ته نژدې او ليري فرق سره لري څومره چي و خطيب ته نژدې وي د هغه فضيلت تر هغه ليري زيات اوډېر وي .

سوال:

خلگ به تر کوم وخت پوري دنورو خلگو تر غاړي کامونه نه اړوي؟

جواب:

”ولا يتخطى رقاب الناس للدنو من الإمام وذكر الفقيه ابو جعفر عن أصحابنا رحمهم الله تعالى أنه لا بأس بالتخطى ما لم يأخذ الإمام في الخطبة ويكره

إذا أخذ لأن للمسّم أن يتقدم ويدنو من المحراب إذا لم يكن الإمام في الخطبة ليتسع المكان على من يجي بعده وينال فضل القرب من الإمام فإذا لم يفعل الأول فقد ضيع ذلك المكان من غير عذر فكان للذي جاء بعده أن يأخذ ذلك المكان وأما من جاء والإمام يخطب فعلة أن يستقرّ في موضعه من المسجد لأن مشية ولقده عمل حلة الخطبة كذا في فتاوى قاضيخان (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۷، ۱۴۸ - الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

له مذکوره عبارتو ثخه دا ثابتہ سوہ چي دخلکو تر غارو قدمونه اړول جواز نلري نو دا دده دپاره عذاب دی .

سوال:

که یو څوک پر نفل باندي ولاړ وي او امام راسي . خطبه شروع کړي نو داسري به اوس څه کوي؟

جواب:

”ان كان في النفل ثم شرع الخطيب في الخطبة يقطع قبل السجدة وبعدها عند الركعتين -“ (هكذا في القنية، الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۸، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

له مذکوره عبارتو ثخه دا ثابتہ سوہ چي داسري دي خپل نفل قطع کړي تر مخه د سجدې چي سجده يې لانه وي کړي او يا وروسته تر سجدې دي قطع کړي پر دوو رکعتو باندي .

سوال:

که ديو سري څخه د سهار لمونځ قضا سوي وو او بيا د جمعې په لمانځه کي ور په ياد سو او وخت هم تنگ وو نو اوس به داسري څه کوي؟

جواب:.....

”ولو ذكر في الجمعة أن عليه الفجر فإن كان لا يخاف فوت الجمعة يقطعها و يبدأ بالفجر وعند محمد رحمه الله يتم الجمعة كذا في معراج الدراية“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۸، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة) له مذکورہ عبارتو ثخنہ دا ثابتہ سوہ چي کہ چيري دی پر دي نہ بہرہدی چي وخت د جمعہ نہ راخنہ تہریري نو د سہار د لمانخہ قضایي دي راوري او کہ بیا چيري دی پر دي باندي بہرہدی چي جمعہ راخنہ تہریري نو بیا ترتیب ساقط دی خپل د جمعہ لمونځ دي د امام سرہ وکړي وروستہ دي بیا د سہار د لمانخہ قضا راوري .

سوال:.....

خطیب چي پر لکړہ باندي تکیہ وهلې وي او خطبہ وايي آیا دا جائز دی او کہ نہ؟

جواب:.....

”ويكره أن يخطب متكئا على قوس أو عصا كذا في الخلاصة وهكذا في المحيط“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۴۸، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة) له مذکورہ عبارتو ثخنہ دا ثابتہ سوہ چي پر لکړہ باندي تکیہ وهل او بیا خطبہ ویل مکروه ده .

سوال:.....

آیا هغه ښارونه چي د توري په زور سرہ فتح سوي وي هغه به اوس تورہ د ځان سرہ ځروي او کنه؟

جواب:.....

”و يتقلد الخطيب السيف في كل بلدة فتحت بالسيف كذا في شرح الطحاوی“ (الفتاویٰ الهندیہ / ج: ۱ / ص: ۱۴۸ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)

له مذکورہ عبارتو څخه ډاډاښته سوه چي کوم ښار دتوري په زور سره فتحه سوي وي په هغه ښار کي به خطيب دخپل ځان سره توره څپوي ډاډاښته ده .
سوال:.....

که د امام سره د جمعې په ورځ يعني په وخت د خطبې کي يو جم خلک ناست وو ، امام چي خطبه وويله دا خلک ولاړ ، بيان ور خلک راغلل نو امام دغه خلکو ته لمونځ په جماعت سره ورکولای سي چي خطبه يې اورېدلې نه ده ، آیا دا جواز لري او که نه؟
جواب:.....

”ولو خطب الإمام يوم الجمعة ونفر الناس وجاء آخرون و صلى بهم الجمعة ازا هم كذا في محيط السرخسی“ (الفتاویٰ الهندیہ / ج: ۱ / ص: ۱۴۸ ، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)

له مذکورہ عبارتو څخه ډاډاښته سوه چي دا جواز لري يعني جائز ده بايد خلک داسي و نه کړي .

﴿باب صلاة الجنائز﴾

د ا باب دی په بیان کی د لمانحہ د جنازې او احکام او مسئلې

سوال:.....

یو څوک چې قریب الموت سې یعنې و مرګ ته نږدې سې نو دا نږدې قریبان به سنت طریقه څرنګه ورسره کوي چې پر ده باندي دزنګدن آسانه سې؟

جواب:.....

”اذا احتضر الرجل وجهه إلى القبلة على شقة الايمن وهو السنة كذا في الهداية ، وهذا إذا لم يشق عليه فاذا شق ترك على حاله كذا في الزاھدی - (الفتاویٰ الهندیة / ج: ۱ / ص: ۱۵۷ ، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز) على شقة الايمن ، لأنه السنة المنقولة هذا إذا لم يشق عليه ، والا ترك على حاله ، وجعل رجلاه إلى القبلة - (مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۶۳ ، باب صلاة الجنائز)

(یسن توجیه المختصر) ای: من قُرب من الموت (لی یمنیه) لأنه سنة - (مراقی الفلاح على صدر حاشية الطحطاوی / ج: ۲ ص ۱۸۹ ، باب صلاة الجنائز)

(و قوله يوجه المختظر) بالبناء للمفعول فيها ای يوجه وجه من حضره الموت او ملائكته و المراد من قرب موته الخ - (رد المحتار / ج: ۶۲۷ ، باب

صلوة الجنائز - ومثله في حاشية الطحطاوى على الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۶۲، باب صلوة الجنائز - ومثله في البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۷۰، كتاب الجنائز - ومثله في منحة الخالق على هامش البحر الرائق - باب صلوة الجنائز إضجاعه على جنبه الايمن إلى القبلة، اتباعا للسنة، لقوله عليه الصلاة والسلام عن البيت الحرام: قبلتكم أحياء وأمواتا - رواه ابو داود وقال عليه الصلاة والسلام خير المجالس ما استقبل به القبلة، ما يستحب حالة الاحتضار: يستحب لمحتضر وهو من حضرة الموت ولم يمت ما يأتي علما بان علامة الاحتضار الخ - (الدر المختار ورد المختار / ص: ۷۹۵..... ۸۰۰، فتح القدير جل ۱ / ص: ۴۴۶، ومراقى الفلاح / ص: ۹۴، واللباب / ج: ۱ / ص: ۱۲۷، وبداية المجتهد / ج: ۱ / ص: ۲۱۸، والقوانين الفقهية / ص: ۹۱، والشرح الصغير / ج: ۱ / ص: ۵۶۱ - ۵۶۳، والشرح الكبير / ج: ۱ / ص: ۴۲۳، مغنى المحتاج / ج: ۱ / ص: ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۵۷، والمهذب / ج: ۱ / ص: ۱۲۶، والمغنى / ج: ۲ / ص: ۴۴۹ - ۴۵۳، وكشاف القناع / ج: ۲ / ص: ۹۲ - ۹۶، طبع بيروت -

له مذکورہ عبارتو ثخنه داثابته سوه چي کوم وخت سړی و مرگ ته نژدې سي نو هغه ناست خلگ دي ددې قریب الموت سړي مخ و کعبې شریفې ته وگرځوي که چیرې پر دې قریب الموت سړي باندي داگرځول سخت نه وي . که چیرې پر دې قریب الموت سړي باندي داگرځول سخت وي نو بای دي پر خپل حال باندي پرېږدي څه پروانلري، او دامخ د قریب الموت سړي گرځول و کعبې شریفې ته داسنت دی .

سوال:.....

وقريب الموت سري ته به په كومه كلمه سر تلقين وركوي، آيا د تلقين ستن دى او كه نه؟

جواب: "تلقيه الشهادة مرة: وهى: لا اله الا الله، بأيقول القريب عنده ذلك، لقوله عليه الصلاة والسلام: لقنوا موتاكم لا اله الا الله - اخرجه الجماعة الا البخارى، عن سعيد الخدرى، وروى ايضا عن ابى هريرة وجابر بن عبد الله وعائشة وعبد الله بن جعفر وواثلة بن الاسقع، وابن عمر (نصب الراية / ج: ٢ / ص: ٤٥٣)

ويسن ان يُلقن وذلك بذكر كلمة الشهادة عند لقوله عليه الصلاة والسلام لقنوا موتاكم لا اله الا الله فانه ليس مسلم يقولها عند الموت الا أنجته من النار، اخرجه ابن شعبة فى مصنفه بلفظ: لقنوا موتاكم لا اله الا الله فانه لا تكون آخر كلام ارى مسلم الا حرم الله على النار - (مصنف ابن شعبة / ج: ٢ / ص: ٤٤٧ - ومثله فى نصب الراية، بلفظه، ج: ٢ / ص: ٢٥٤ -)

ولقوله عليه الصلاة والسلام من كان آخر كلامه لا اله الا الله دخل الجنة - اخرجه ابوداود فى الجنائز، باب: فى التلقين ٣١١٦، واحمد فى مسنده / ج: ٥ / ص: ٢٣٣، ٢٤٧) اى مع الفائين، وإلا فكل مسلم ولو فاسقا يموت على الايمان يدخل الجنة ولو بعد طول العذاب، وانما اقتصرنا على ذكر الشهادة تبعاً للحديث الصحيح - (مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج: ٢ / ص: ١٩٠، باب احكام الجنائز - ومثله فى البحر الرائق / ج: ٢ / ص: ١٧٠، كتاب الجنائز)

ولقن الشهادة: قال عليه الصلاة والسلام لقنوا موتاكم شهادة ان لا اله الا اله - (اخرجه مسلم فى صحيحه برقم ٩١٦ و ٩١٧، ولفظه: لقنوا موتاكم: لا اله

الا للہ - (و ابن حبان فی صحیحہ برقم ۳۰۰۳، و استادہ صحیح علی شرط مسلم - کتاب الاختیار و لتعلیل المختار / ج: ۱ / ص: ۱۱۹، باب الجنائز - و مثله فی مجموع الأنهر / ج: ۱

/ ص: ۲۶۴، باب صلوة الجنائز - و مثله فی حاشیة الطحطاوی علی الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۶۳، باب صلاة الجنائز - و مثله فی الدر المختار علی هامش رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۲۷ -

باب صلوة الجنائز، و مثله فی رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۲۷، باب صلوة الجنائز - و مثله فی رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۲۷، باب صلوة الجنائز) “

له مذکوره عباراتو شخصه دا ثابتہ سوه چي و قريب الموت ته تلقين ور کول سنت دي . تلقين به داسي ور کوي وهغه ته نژدې خلک دي کلمه د شهادت يا کلمه دلا اله الا لله په زوره سره ورته وايي او قريب الموت به يې هم ورسره وايي . او عليه الصلاة والسلام فرمايي که د چا آخري کلام کلمه دلا اله الا لله سوه نو هغه جنت ته داخل دی او پر هغه د جهنم اور حرام سو .

سوال:

قريب الموت ته چي تلقين ور کوي، آیا دوی داسي امر ورته کولای سي چي کلمه ووايه او که نه؟ که بيا چيري هغه قريب الموت انکار وکړي چي نه يې وایم، آیا پر دې قريب الموت باندي د کفر حکم کول کيږي او که نه؟

جواب:

”فلا يقال له قل ، لأنه يكون في شدة فرما يقول لا ، جواباً لغير الأمر فيظن خلاف البخر وقالوا : إنه إذا ظهر منه ما يوجب الكفر لا يحكم بكفره حملاً على انه زال عقله - واختار بعضهم زوال عقله عند موته لهذا الخوف ومما

ينبغي أن يقال له على وجه الاستتابة : أستغفر الله العظيم الذي لا اله الا هو
الحى القيوم و أتوب اليه سبحانه لا اله الا هو الحى القيوم الخ - مراقى الفلاح
على صدر حاشية الطحطاوى / ج: ۲ / ص: ۱۹۱ - ۱۹۲ ، باب احكام الجنائز
(قوله فلا يقال له قل) ذكر فى جنائز المضمورات عن السراجية : لو قال

لمسلم قل لا اله الا الله فلم يقل كفر بالله تعالى وان اعتقد الايمان اهـ -

فينبغي التحرر عنه حتى للأحياء ، وان كان هذا الكلام ليس على إطلاقه -
لما فى التيممة : لو قيل لمسلم قل لا اله الا الله فقال : لا أقول بلا نية حضرت
أوعلى نية التأيد كفر ، ولو نوى الآن لا يكفر ، فعلى هذا لو قال : لا أقول
بقولك أو لأننى معلوم الاسلام لا يكفر كما أفاده الملا على شرح البدر الرشيد -
(حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج: ۲ / ص: ۱۹۱ ، باب احكام الجنائز)

ولا يؤمر بها لكن تذكر عنده وهو يسمع - (التعليل المختار شرح كتاب
الاختيار / ج: ۱ / ص: ۱۱۹ ، باب الجنائز)

وقيل : لا يؤمر به ، ولا ينهى الخ - (مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۶۴ ، باب
صلوة الجنائز - ومثله فى حاشية الطحطاوى على الدر المختار / ج: ۱ / ص:
۳۶۳ - باب صلوة الجنائز - ومثله فى رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۲۸ ، باب
صلوة الجنائز)

ويغتفر فى حق المحتضر ما ظهر منه من كلمات كفرية ، ويعامل معاملة
موتى المسلمين ، حملا على أنه فى حال زوال عقله - (فقه الاسلامى وادلتة /
ج: ۲ / ص: ۴۵۳)

له مذكوره عباراتو خخه دا ثابتہ سوہ چي امر بہ نہ ورتہ کوي چي ژر
سہ کلمہ ووايہ، حکہ دا وخت دہر د سختی وخت دی او کہ بیا چيري دہ

انکار و کرچی نہ یی و ایم بیا ہم پر ده باندي حکم د کفر نہ کیږي ځکه دده عقل په دې وخت زائل سوي دی .

سوال :.....

دا چي څوک مړ سي بيا به څه په کوي؟ او بل دا چي کله ددې مړي سترگي ور پټوي نو څه به وايي؟

جواب :..... ”فاذا مات شدّ لحياة : بعصابة عريضة تعمّهما ، و تربط فوق رأسه تحسینا و حفظا لفمه (و غمض عيانه) للأمر به فی السنة ، و يقول مغمضه : باسم الله و على ملة رسول الله ﷺ اللهم يسر عليه أمره و سهل عليه ما بعده ، و اسعده بلفائك ، و اجعل ما خرج اليه خيرا مما خرج عنه ، قاله الكمال ، ثم يسجى بثوب و يوضع على بطنه حديدة لثلا ينتفخ ، و هو مروي عن الشعبي و الحديد يدفع النفخ لسرفيه ، و ان لم يوجز في وضع على بطنه شيء ثقیل .

و روى البيهقي : أنسأ أمر بوضع حديد على بطن مولى له ماله اخرجه البيهقي في السنن الكبرى / ج: ۳ / ص: ۳۸۵ ، توضع يداه بجنبه ، اشارة لتسليمه الامر لربه ، و لا يوضعهما على صدره ، لأنه صنيع اهل الكتاب . (مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى / ج: ۲ / ص: ۱۹۸ ، ۱۹۸ ، باب احكام الجنائز . و مثله في حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج: ۲ / ص: ۱۹۷ ، ۱۹۸ ، باب

احكام الجنائز . و مثله في رد المختار / ج: ۱ / ص: ۶۳۰ ، باب صلاة الجنائز . و مثله في الدر المختار على هامش رد المختار / ج: ۱ / ص: ۶۳۰ ، باب صلاة الجنائز . و مثله في حاشية الطحطاوى على الدر المختار / ج: ۱ / ص: ۳۶۴ . باب صلاة الجنائز . و مثله في مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۶۴ ، باب

صلوة الجنائز - ومثله كتاب الاختيار ومع لتعليل الاختيار / ج: ۱ / ص: ۱۱۹

له مذكوره عباراتو څخه دا ثابته سوه چي كله څوك مړ سي نو دي دواړي زامي ور وټري او سترگي دي ور پټي كړي او سترگي چي ور پټوي هغه سړي به دغه الفاظ وايي (بسم الله و على ملة رسول الله ﷺ) بيا به يې دواړه لاسونه پر بغلو ورسره كښېږدي او پر ځيگر باندي دي نه ور ږدي ځكه دا د اهل كتابو سره مشابهت دی او دا د دوی كار هم دی او بيا به يې پر نس ددې مړي يوه وسپنه ور كښېږدي چي نس يې ونه پرسيږي، كه بيا چيري او سپنه نه وي بيا دي پر نس باندي دروند شي ور كښېږدي .

سوال:.....

چي و مړي ته غسل ور كول كيږي په دې وخت كي د قرآن كريم تلاوت كول څنگه دی، جواز لري او كه نه؟

جواب:.....

”وتكره قراءة القرآن عنده حتى يغسل تنزيهاً للقرآن عن نجاسة الحدث بالموت والخبث فانه يزول عن المسلم بالغسل تكريماً له بخلاف الكافر- مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى / ج: ۲ / ص: ۱۹۸، ۱۹۹

وقوله: وتكره قراءة القرآن ولو آية كما شرح السيد، وقوله عنده أى بقربه : قوله: (عن نجاسة الحدث) هذا ينافى ما فى الشرح من أنه على القول بان نجاسة الميت نجاسة حديث ينبغى أن تجوز القراءة كما لو قرائها المحدث، وفى السيد ما يفيد ان فى الكراهة على هذا القول خلاف ورجح فى النهاية الكراهة -

والحاصل انهم اختلفوا فى نجاسة الميت فقليل: نجاسة خنب وقليل:

حدث ، ويشهد للثاني ما روينا من تقبيله عليه الصلاة والسلام عثمان بن مضعون رضى الله عنه وهو ميت قبل الغسل ، اذ لو كان نجساً لما وضع فاه الشريف على جسده-

ولا ينافى ذلك ما ذكره من أنه لو حمله انسان قبل الغسل فصلّى به لا تصح صلاته ، وكذا كراهة القراءة عنده قبل الغسل لجواز أن يكون ذلك لعدم خلوه عن نجاسة غالباً والغالب كالمحقق-

وروى البخارى تعليقاً عن ابن عباس رضى الله عنه : المسلم لا ينجس حياً ولا ميتاً - (اخرجه البخارى تعليقاً فى الجنائز ، باب : غسل الميت ووضوئه بالماء والسدد (ج ١ / ص : ٤٠٩)

ووصله الحاكم فى المستدرک عن ابن عباس رضى الله عنه ايضا قال رسول الله ﷺ : لا تنجسوا موتاكم فان المؤمن لا ينجس حياً ولا ميتاً - (اخرجه الحاكم فى المستدرک / ج : ١ / ص : ٥٤٢) قال العيني فى شرح البخارى : والنووى فى شرح مسلم هذا اصل عظيم فى طهارة المسلم حياً ولا ميتاً ، أما الحى فبالاجماع حتى الجنين إذا ألقته أمه ، وعليه رطوبة فرجها فهو طاهر باجماع المسلمين - وأما الميت ففيه خلاف العلماء قال البدر العيني رحمه الله : فان قلت : على هذا ينبغى أن لا يغسل الميت لأنه طاهر؟ قلنا الموجب اتباع الوارد - (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج : ٢ / ص : ١٩٨ - ١٩٩ ، باب احكام الجنائز - ومثله فى البحر الرائق / ج : ٢ / ص : ١٢٥ - كتاب الجنائز - ومثله فى منحة الخالق على هامش البحر الرائق / ج : ٢ / ص : ١٢٥ ، كتاب الجنائز - ومثله فى مجموع الأنهر / ج : ١ / ص : ٢٦٤ - باب صلاة الجنائز - ومثله فى حاشية الطحطاوى على الدر المختار / ج : ١ /

ص: ۳۶۵ - باب صلاة الجنائز - ومثله في الدر المختار على هامش حاشية الطحطاوى / ج: ۱ / ص: ۳۶۵، باب صلاة الجنائز - ومثله في رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۳۰، باب صلاة الجنائز)“

له مذكوره عباراتو خخه دا ثابتہ سوه چي و مري ته يي غسل نه وي ورکړي نو ددي مري سري سره تلاوت دقرانکريم کول مکروه دی . نه به يي ورسره کوي، ترڅو چي غسل ورکړي بيا پروانه لري، نو که دلته هر څومره اختلافي قولونه ذکر سوه مگر په رد المحتار په صفحه ۶۳۰ / ج: ۱ کي راځي:

”لأن الآدمي حيوان دموى فيتنجس بالموت كسائر الحيوانات وهو قول عامة المشايخ هو الاظهر بدائع وصحة في الكافي“

سوال:.....

دمري په مرگ باندي څوک په اعلان سره خبرول جواز لري او که نه؟
اوبل دا اعلان ثابت دی او که نه؟

جواب:.....

”ولا بأس باعلام الناس بموته بل يستحب لتكثير المصلين عليه لما روى الشيخان: انه عليه الصلاة والسلام نعى لأصحابه النجاشي في اليوم الذي مات فيه - (اخرجه البخاري في الجنائز، باب: الرجل ينعي إلى اهل الميت بنفسه (۱۱۱۸) ومسلم في الجنائز، باب: في التكبير على الجنائز (۲۲۰۲) -

وانه نعى جعفر بن ابي طالب وزيد بن حارثة وعبد الله بن رواحة - (اخرجه البخاري في المغازي، باب: غزوة مؤتة في أرض الشام (۴۱۰۴) وقال في النهاية: إن كان عالما اوزاهداً، أو ممن يتبرك به فقد استحس

بعض المتأخرين النداء - (مراقی الفلاح علی صدر حاشیة الطحطاوی / ج: ۲ / ص: ۱۹۹، باب احکام الجنائز - ومثله فی حاشیة الطحطاوی علی مراقی الفلاح / ج: ۲ / ص: ۱۹۹، ۲۰۰، باب احکام الجنائز) ولا بأس باعلام الناس لأن فيه كثير المصلين عليه والمستغفرين له - مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۶۴، باب صلوة الجنائز - وكره بعضهم النداء فی الاسواق ، الاصح أنه يكره لأن فيه اعلام الناس فيؤذون حقه ، وفيه تكثير المصلين عليه والمستغفرين له (لتعليل المختار شرح كتاب الاختيار / ج: ۱ / ص: ۱۱۹، باب الجنائز)“

له مذکورہ عبارتو ڇڏه ڊا ثابتہ سوہ چي ڊمري پھ مرگ باندي خلگ خبر ڪري ڇڪه ڊا ڊمري حق ڊي چي خلگ راڊپر سي ڊ جنازي ڊ لمانڇه ڊپاره چي هر ڇومره خلگ ڊپروي ڊا افضله او بهتريه ڊه نو به ڊڊي مري ڊپاره ڊمغفرت او ڊبخشش دعاگاني و ڪري نو ڪه چيري ڊڊي مري ڇڏه خطاگاني او گناهونه سوي وي نو هغه به الله تعاليٰ ور معاف ڪري، او ڪه بيا چيري ڊامري عالم او زاهد ابزرگ سري وي نو بيا مستحبه طريقيه ڊا ڊه چي پھ بازارو ڪي اعلانونه و ڪري چي خلگ بنه راڊپر سي نو ڊا به ڊڊي عالم او زاهد او بزرگ سري اڪرام او تعظيم سي، نو پھ اعلان سره ڇه پروا نسته جائز ڊي او اعلان مستحب ڊي .

سوال:

آيا مري ته ڪفن به خاص سڀينه جامه وي، پھ دغه نورو جامو ڪي هم ڪفن ور ڪول ڪيري، ڪومي جامي چي پھ ژوند ڪي اغوندي او بيا ڊخپلو قربانو يا نورو غتو خلگو گرڇي يا پھ ڊي جامو ڪي ڪفن ور ڪول جائز ڊي او ڪه نه؟

جواب:.....

”قال ابن المبارك رحمه الله: أحب إلي أن يكفن في ثيابه التي كان يصلى فيها اهـ. وفي الظهيرية ويكفن الميت كفن مثله وتفسيره أن ينظر إلى ثيابه في حال حياته لخروج الجمعة والعديد فذلك كفن مثله وتحسن الأكفان للحديث حسنوا أكفان الموتى لأنهم يتزاورون فيما بينهم ويتفاخرون بحسن أكفانهم- (البحر الرائق / ج: ٢ / ص: ١٧٦ ، باب صلاة الجنائز)

ويستحب الأبيض ولا يكفن إلا فيما يجوز له لبسه حال حياته - (مجموع الأنهر / ج: ١ / ص: ٢٦٧ ، باب صلاة الجنائز)

ويؤخذ الكفن مما كان يلبه الرجل في حياته يوم الجمعة والعديد ويحسن للحديث حسنوا أكفان الموتى ، فانهم يتزاورون فيما بينهم ويتفاخرون بحسن أكفانهم - (أخرجه ابن عدي في الكامل / ج: ٣ / ص: ٢٥٤) -

بلفظ : حسنوا أكفان الموتى فانهم يتزاورون في قبورهم ، وذكره ابن عراق في تنزيه الشريعة - (ج ٢ /

ص: ٣٧٣) مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى (ج ٢ / ص: ٢١٤، ٢١٥) قوله للحديث حسنوا أكفان الخ : أخرج ابن عدي رحمه الله : أحسنوا أكفان موتاكم فانه يتزاورون في قبورهم (الكامل / ج: ٣ / ص: ٢٥٤)

وأخرج مسلم رحمه الله : إذا كفّن أحدكم أخاه فليسحن كفنه ، أخرجه مسلم في الجنائز ، باب : في تحسين كفن الميت (٢١٨٢) يعني : فليختر من الثياب أنظفها وأمها وأبيضها على ما روته السنة ، ولم يرد به ما يفعله المبذرون إسرافاً ورياء ، وسمعة من الثياب الرقيقة النفيسة فانه منهي عنه بأصل الشرع لإضاعة المال ، كذا في شرح المشكوة وغيره ، وفي شرح الصدور بشرح حال

الموتی فی القبور للحافظ لاسیوطی رحمہ اللہ : أخرج ابن عساكر عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال : إذا مات لحدكم الميت فاحسنوا كفنه وعجلوا إجاز وصيته ، وأعمقوا له في قبره ، وجنبوه جار السوء ، قيل : يا رسول الله وهل ينفع الجار الصالح في الآخرة ؟ قال : هل ينفع في الدنيا ؟ قالوا : نعم قال كذلك ينفع في الآخرة ، ذكره العجلوني في كشف الخفاء (ج ۱ / ص : ۷۴)

والحاصل : أن الحد لا وسط في الكفن هو المستحب المستحسن ، قوله : فانهم يتزاورون فيما بينهم ، أي تزور الارواح بعضها بعضا فتطلع على كسوة الجسم قوله : ويتفاخرون الخ) أي انهم يسرون بذلك لاكتفاخر الدنيا - (حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح / ج : ۲ / ص : ۲۱۴ ، باب احكام الجنائز)

له مذکورہ عبارتو شخصہ دا ثابتہ سوہ چي دمري د کفن دپارہ خاص سپين د کفن توکر مراد نه دی، چي خاص به نو دغه سپين توکر وي، دا خو بي قيمت هم دی او بل دا چي څوک يې په ژوند کې هم اغوندي په شرميري او نه يې دخپلو قريبانو کره په کبني ځي خو دی په شرميري نو د مري دپارہ څنگه دا جامه خوښوي او بيا و مري ته کفن پکبني ورکوي .
عليه الصلاة والسلام مبارک فرمايلي دي چي کوم وخت و خپلو مرو ته کفن ورکوي نو ښه توکر والا کفن ورکړي نو و مري ته په هغسي جامو کي کفن ورکوي کوم چي ده په ژوند کي اغوستلي او هم به يې سپين رنگ وي په ښه توکر کي به وي .

سوال :

پر مری بانڈی ژړا کول: آیامری ددې په وجه سره په قبر کې په عذاب کیږي او کنه، لکه دا بعضی علماء چې وایي پر مری بانڈی ژړا کول و مری ته عذاب ور کول کیږي، آیا دا خبره حقیقت لري او که نه؟
جواب:.....

”ولا یکره البكاء علیه بارسال الدموع بلا رفع صوت ولا نياحة ولا شق ثوب و ضرب خذ و نحو ذلك ، و سواء فی ذلك قبل الموت و بعده علی الصحيح ، لأن النبی ﷺ بکی علی ابنه ابراهیم فقال له عبد الرحمن بن عوف : و أنت یا رسول الله تبکی ، فقال : یا ابن عوف إنها رحمة ، و قال : ان العین تدمع و القلب یحزن و لا نقول الا ما یرضی ربنا ، و انا بفراقک یا ابراهیم لمحزونون (اخرجه البخاری فی الجنائز ، باب : البكاء عند المریض (۱۲۴۲) -

و مسلم فی الفضائل ، باب ما سئل رسول الله ﷺ شئیا قط (۵۹۷۸) - اخرجه الشیخان

و فی حدیث : ألا تسمعون ؟ ان الله لا یعذب بدمع العین و لا یحزن القلب ، و لكن یعذب بهذا و اشار إلى لسانه او یرحم - رواه الشیخان ایضا - (اخرجه البخاری فی الجنائز ، باب : قول النبی ﷺ یعذب المیت ببعض بکاء اهله علیه (۱۲۲۶) - و مسلم فی الجنائز ، باب المیت یعذب ببکاء اهله علیه (۲۱۴۶) و أما ما ورد : إن المیت لیعذب ببکاء اهله علیه -

(اخرجه البخاری فی الجنائز ، باب : قوله النبی ﷺ یعذب المیت ببعض ببکاء اهله علیه (۱۲۲۶) - و مسلم فی الجنائز باب المیت یعذب ببکاء اهله علیه (۲۱۴۶) -

فاجمعوا علی أنه محمول علی البكاء بصوت و نياحة لا بمجرد الدمع ، و

حملہ عامۃ اہل العلم علی ماذا اوصی بذلك۔

و اما من بكوا عليه و ناحوا من غير وصية فلا لقوله تعالى (و لا تردوا زرة وزد
اخرى) (سورة الأنعام : ۱۶۴)

و هذا هو الصحيح من أوجه الحمل و أوجب داود و من تبعه الوصية بترك
البكاء و النوح عليه ۔

و قيل : المراد بالعذاب أن يتأذى الميت بذلك اذ لا شك في تأذى
الارواح بما تتأذى به الأشباح ۔ (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج:
۲ / ص: ۲۰۰، باب احكام الجنائز ۔ و لا بأ بارسال الدمع و البكاء من غير
نياحة) (البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۸۱، باب صلوة الجنائز ۔ و مثله في
الهندية / ج: ۱ / ص: ۱۶۳، الفصل الرابع في حمل الجنائز)“

له مذكوره عباراتو څخه دا ثابته سوه چي پر مړي ژړا کول مړی نه په
عذابوي، او که چيري ژړا په وصيت سره نه وي يعني مړي په دې ژړا سره
وصيت نه وي کړی بيا جائز ده څه پروانلري، او بل دا چي په ژړا کي به
خپل مخ په چپلاخو سره نه وهي او خپل گړېوان به نه څري او د غم نارې
به نه وهي . مثلاً چي په ژړا کي داسي الفاظ وايي چي اې زما دسترگو
توره اې زما د زړه توتې اې زموږ غم خوره او داسي نور الفاظ په ژړا کي
يادول دانه دي ښه، او نور داسي ژړا کول چي او ښکي يې دسترگو څخه
رابهيري او ژاري دا جائز دی څه پروانلري .

او کوم علماء چي وايي چي مړی د ژوندو په ژړا سره په عذاب کي
کيږي هغه دا ژړا ځيني مراد نه ده هغه ژړا ده چي د ژړا دپاره ښځي يا نارينه
ونيسي او بيا دا وصيت ورکت وکړي چي زه مړ سوم نو بيا پر ما باندي په

زورہ سرہ ژاپی، نوپہ دغہ ژا سرہ و مری ته عذاب ور کول کیڑی .
 او هغه ژا چي وصیت نه وي پکښي لکه دعليه الصلوة والسلام
 مبارک ژا پر خپل زوی مبارک باندي، کوم وخت چي هغه وفات سو، نو
 دعليه الصلوة والسلام مبارک در سترگو مبارکو اوښکي را بهېدلې نو
 حضرت عبد الله بن عوف رضی الله عنه ورته وويل چي يا رسول الله ته
 ژاپي؟ عليه السلام مبارک ورته وويل چي دارحمت دی .

سوال:.....

يو عالم يو بل کس و مري ته غسل ورکاوه نوپه دې مري دوی عجيبه
 شيان وليدل مثلاً لکه دمخ تورېدل، بدبويي، ياد بدن توروالي او داسي
 نور، آيا دغسل ورکوونکي به وايي و خلکو ته او که نه؟

جواب:.....

”قال العلماء: إذا رأى الغاسل من الميت ما يعجبه كاستنارة وجهه، وطيب
 ريحه، وسرعة انقلابه على المغتسل استحباب أن يتحدث به، وإن رأى ما
 يكره كنته وسواد وجهه وبدنه، أو انقلاب صورته حرم أن يتحدث به كذا في
 شرح المشكوة، قيل: إلا أن يكون مبتدعاً يظهر البدعة أو مجاهر بالفسق
 والظلم، فيذ لك زجراً لأمثاله، كذا في ابن امر حاج“ (حاشية الطحطاوي
 على مراقي الفلاح / ج: ۲ / ص: ۲۰۶، باب احكام الجنائز)

له مذکوره عبارتو څخه دا ثابته سوه چي کوم کسان و مري ته غسل
 ورکوي که هغوی پته مري کي د عجائبو څخه يوشی وليدی لکه مخ
 تورېدل او بدن تورېدل او بدن پر سپېدل نو پر غسل ورکوونکو باندي دا
 حرام ه چي دوی و نورو خلکو ته د مري داسي بيان وکړي او که بيا چيري

پہ مری کی داسی بنہ صفت ولیدی نو بیا مستحب دہ چي و نورو خلکو
تہ و وایی لکہ دمخ نور او بنہ خوشبویی او داسی نور . او کہ بیا چیری
مبتدع وي او یا ظالم وي بابہ دا غسل ور کوونکی خامخا و نورو خلکو تہ
وایی چي فلانکی بدعتی داسی پر سپدلی وو او داسی یی مخ تور سوی
وو او فلانکی ظالم سړی داسی مردار بوی تلی او داسی تک تور وو ، دابہ
تر نورو خلکو پوري رسوي د ظالم او مبتدع احوال ، اونه د نورو خلکو .

سوال : د مری د غسل طریقہ څنگه دہ ، څنگه ور کول کیږي ؟

جواب :

”فیوضع کما مات الکاف للمفاجأة إذا تیقن موته علی سریر مجمر أي مبخر
إفخاء لکریه الرائحة و تعظیما للمیت و یكون (وترأ) ثلاثاً أو خمساً ، و لا یزاد
علیه قاله الزیلعی ، و فی الکافی و النهایة : او سبعا ، و لا یزاد و کیفیة : أن یدار
بالمجمرة حول السریر (و یوضع) المیت کیف اتفق علی الأصح ، قاله شمس
الائمة السرخسی رحمه الله ، و قیل : عرضاً و قیل : إلی القبلة ، و یستر عورته ما
بین سرته إلی ركبته قاله الزیلعی و النهایة هو الصحیح -

و فی الهدایة : یکتفی بستر العورة الغلیظة و الصحیح تیسرا و هو ظاهر
الروایة و لبطلان الشهوة ، ثم بعد ستر عورته بادخال السائر من تحت الثیاب
(جُرد عن ثیابه) ان لم یکن خنثی ، و تغسل عورته بخرقه ملفوفة تحت السائر
او من فوقه ان لم توجد فرقة (و) بعده و وضی) بوجهه و یمسح رأسه فی
الصحیح إلا أن یكون صغیراً لا یعقل الصلاة فلا یوضأ بلا مضمضة و استنشاق
للتعسر و یمسح فمه و انفه بخرقه علیه عمل الناس إلا أن یكون جنباً او حائضا
او نفساء فیکف غسل فمه و انفه تتمماً لطهارته و بعد الوضوء ، صُبَّ علیه ماء

مغلی قد مزج ، بسدر او حرص اشنان غیر مطحون مبالغہ فی التنظيف و قد أمر
النبی ﷺ أن تغسل ابنته - اخرجہ البخاری باب غسل الميت ، و مسلم باب
غسل الميت ، و المحرم الذی وقعتہ دابته بماء و سدر ، و الا ای و ان لم یوجد
فالغسل بالقراح و هو الماء الخالص کاف ، و یسخن ان تیسر لأنه ابلغ فی
التنظيف (و یغسل رأسه) ای : شعر رأسه و شعر لحيته بالخطمی نبت بالعراق
طیب الرائحة یعمل عمل الصابون فی التنظيف ، و ان لم یکن فالصابون و ان
لم یکن به شعر لا یتکلیف لهذا الخ - (مراقی الفلاح علی صدر حاشیة
الطحطاوی / ج: ۲ / ص: ۲۰۳ ، ۲۰۴ ، باب احکام الجنائز - و مثله فی حاشیة
الطحطاوی علی مراقی الفلاح / ج: ۲ / ص: ۲۰۳ - ۲۰۴ ، باب احکام الجنائز
- و مثله فی الفتاویٰ الہندیة / ج: ۱ / ص: ۱۵۸ ، الفصل الثانی فی الغسل - و
مثله فی البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۷۱ ، کتاب الجنائز - و مثله فی منحة
الخالق علی هامش البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۱۷۱ ، کتاب الجنائز - و مثله
فی کتاب الاختیار علی صدر لتعلیل المختار / ج: ۱ / ص: ۱۲۰ ، فصل
احکام غسل الميت - و مثله فی لتعلیل المختار / ج: ۱ / ص: ۱۲۰ ، فصل
احکام غسل الميت - و مثله فی مجموع الأنهر / ج: ۱ / ص: ۲۶۴ ، باب
صلوۃ الجنائز - و مثله فی الدر المختار علی هامش حاشیة الطحطاوی / ج: ۱
/ ص: ۳۶۵ ، باب صلوۃ الجنائز - و مثله رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۶۳۱ ، باب
صلوۃ الجنائز ، و مثله فی الدر المختار علی هامش رد المحتار / ج: ۱ / ص:
۶۳۱ ، باب صلوۃ الجنائز)

له مذکورہ عبارتو شخصہ دا ثابتہ سوہ چي اول به مری پر خوشبویی
تختہ باندي کنہر دي او بیا به دمري شخصہ جامي و کاڙي او پر عورت

باندي به يې يو ټوکر ور واچوي چي عورت يې پټ سي بيا به د مري استنجا وروو هي ، په درو لوټو سره او بيا په او بو سره ، او پزه او خوله به نه ور مينځي مگر که جنب وو بيا به خوله او پزه ور مينځي او اودس به ور تازه کړي ، بيا به پر سر باندي اوبه ور توی کړي بيا به پر راسته طرف باندي اوبه ور واچوي او بيا به پر چپه طرف باندي درې واړه به داسي طريقه وکړي چي په اوبو کي خوشبويي صابون وي په داسي اوبو سره به مري ته غسل ورکوي ، او د بنځي د غسل هم دغه طريقه ده او بيا به يې په يو ټوکر وچ کړي .

سوال :

د جنازي لمونځ په څو تکبيره سره کول کيږي؟

جواب :

” وسننها أربع الأولى قيام الإمام بحذاء صدر الميت ذكرأ كان الميت او أنثى ، الا نه موضع القلب و نور الايمان (و) الثانية الثناء بعد التكبيرة الاولى ، وهو سبحانك اللهم وبحمدك إلى آخره ، والثالثة الصلاة على النبي ﷺ بعد التكبيرة الثانية اللهم صلى على محمد وعلى آل محمد إلى آخره و الرابعة من السنن الدعاء للميت ولنفعه وجماعة المسلمين (بعد) التكبيرة الثالثة ولا يتعين له اى الدعاء شئ سوى كونه بأمور الآخرة ، ولكن إن دعاء بالمأثور عن النبي ﷺ فهو احسن و ابلغ لرجاء قبوله . “ (مراقى الفلاح على صدر حاشية الطحطاوى / ج: ۲ / ص: ۲۲۵، ۲۲۶ - ومثله فى حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح / ج: ۲ / ص: ۲۲۵، ۲۲۶ ، باب صلوة الجنائز) له مذکوره عبارتو څخه دا ثابته سوه چي د جنازي لمونځ په څلور

تکبیرہ سرہ کول کیڑی او پہ اول تکبیر کی لاسونہ پور تہ کیڑی او پہ
 نورو کی لاسونہ نہ پور تہ کیڑی، نو د اول تکبیر وروستہ ثناء ویل کیڑی
 یعنی سبحانک اللہم تر پایہ ویل کیڑی . بیاد دویم تکبیر وروستہ اللہم
 صلی علی محمد و آل محمد تر پایہ ویل کیڑی، تر دریم تکبیر وروستہ
 بیاد مہر دِعاء ویل کیڑی، کہ یی د مہر دِعاء نہ وہ یادہ نو بیاد دِعی اللہم ربنا
 تر آخرہ پوری وواپی نو دا د جنازی لمونخ سو پہ خلور تکبیرہ سرہ
 فرض کفایہ دی .

﴿کتاب الزکوة﴾

سوال:.....

کہ چیری پنشکی زکوة پہ غلطی زائد سی نو پہ راتلونہ کلو کی یی حسابولی سی کہ نہ؟ مثلاً لس زرہ مالیت زکوة ددغه کال او دراروان کال زکوة یی ادا کئی خو بعد کی یی حساب ورتہ وکئی چي اصلي زکوة اتہ زرہ (۸۰۰) کیږي نو دا چي دوه زرہ ددې کال او دوه زرہ دہ راروان کال پہ غلطی ورکول سوي دي نو دا دبل کال پہ زکوة کی وضع کرلی سی؟

جواب:.....

هو ا وضع کولی یی سی:

”قال فی العالمگیرية: رجل له أربع مائة درهم فظن ان عنده خمسمائة، فادى زکوة خمسمائة ثم علم، فله ان يحسب الزيادة للسنة الثانية اهـ“ (ص ۱۱۳ / ج: ۱)

سوال:.....

یو سږی یی وکیل جوړ کئی چي هغه به دا پیسې وږي و خپل مور ته به یی ورکوي هغه سږي په میانخ کی خیانت وکئی لږ پیسې یی خپله واخیستی او لږ یی خپلي مور ته ورکړي هغه سږی خپله هم مصرف زکوة دی خودی یی وکیل جوړ کړی دی، مالک یی نه دی جوړ کړی، په صورت کی زکوة ادا کیږي یا بقدر خیانت بیرته ادا کول غواړي؟

جواب:.....

کہ چیری وکیل خپله هم فقیر دی چي کله هم زکوٰۃ ادا نسي البته خونہ قدر چي ده خپلي مور ته ورکړی دی هغونه قدر زکوٰۃ ادا سو ده پاته ضمان دوکیل څخه اخیستلی سي:

”قال فی الدر: ولو خلط زکوٰۃ موکليه ضمن وللوکیل ان يدفع لولده الفقیر وزوجته (الفقیرة) لالنفسه الا اذا قال ربها ضعها حیث شئت اهـ - قال فی الشامیة وهذا حیث لو یأمره بالدفع، اذ لو خالف فیه قولان اهـ“ (ص ۷ / ج: ۲) سوال:.....

یو مسافر چا چي دقرض په نیت زادره او غوښتی خو ما دا ورته وویل چي دا قرض نه دی ته یې بیرته مه راوړه او د زکوٰۃ په نیت مې هغه ته پیسې ورکړې او هغه د قیام په حالت کي دی، او هم مصرف زکوٰۃ دی، اوس هغه بیرته هغه پیسې را کول غواړي په دې صورت کي زکوٰۃ ادا سو کنه؟

جواب:..... ادا سو .

سوال:.....

که چیری ادا سو نو ددې واپسي څنگه سوه دا پیسې به څه په کوي؟

جواب:.....

ښه خبره خو داده چي هغه پیسې واپس (پیرته) نه ځيني واخلې او که یې ځيني واخلې نو ښه ده چي هغه صدقه کړي او که یې خپله واخلې نو هم جائز دي:

دلیل الجواب: ”ما ذکره فی الدر بقوله وتسقط الزکوٰۃ عن موهوب له فی نصاب مرجوع فیه مطلقا سواء رجع بقضاء او غیره بعد الحول لورود

الاستحقاق علی عین الموهوب ولذا لا رجوع بعد ہلاکہ قید بہ رای بقولہ
عن موهوب لہ لأنه لا زکوۃ علی واهب اتفاقا لعدم الملك اھ۔ قال لثامی
(قوله اتفاقا لعدم الملك) لأن الملك الواهب انقطع بالهبة و اشار بقوله اتفاقاً
إلى ان فی سقوطها عن الموهوب لہ خلافاً لأن زفر يقول بعدمہ ان رجوع
الواهب بلاقضاء لأنه لما ابطال ملكه باختياره صار ذلك كهبه جديدة و
كمستهلك قلنا بل هو غير مختار لأنه لو امتنع عن الرد اجبر بالقضاء فصار كأنه
هلك۔ (شرح درر البحار اھ۔ ص: ۵۹ / ج: ۲)

قلت واما فی الصورة المسئلة فلا شک فی کون رد الموهوب لہ ہبة
جديدة لأنه لا جبر علیہ من الواهب فيسقط الزکوۃ عن الواهب قطعاً الا نہ
ينبغي للواهب ان لا يقبل هذا الرد لما ورد فی الصحيح عن عمر رضی اللہ
عنه انه حمل رجلاً علی فرس فی سبیل اللہ ثم رآه یباع فی السوق فاراد
شراءه فنهاه النبی ﷺ ذلك۔ وقال لا تعد فی صدقتک اھ۔ واللہ اعلم۔“
سوال:.....

کہ دیو چا پر ذمہ ہاندي تر اوسہ پوري دين مهر پاتہ وي نو پر دہ باند
احکام نصاب عائد کيڙي کہ نہ، پہ دې حال کي چي علاقہ ددين مهر خخہ
زيات ماليت موجود وي؟
جواب:.....

احکام نصاب پر دوه قسمہ دي: يو وجوب زکوۃ دوہم جواز اخذ مال
زکوۃ۔ وجوب زکوۃ خود محض علاقې پہ موجود دېلو سرہ نہ کيڙي تر
خو پوري چي سرہ زرياسپين زرد نصاب پہ قرار نہ وي ورسره او پہ هغه
ہاندي حولان حول نہ وي ياد تجارت مال نہ وي۔ هو، د علاقې پر فصل

باندي عشر سته . که چيري ده خپل لو کاوئ پس که ددې سړي سره، سره
 زرياسپين زريامال تجارت بقدر نصاب فاضل از حوائج اصلیه ضروريه
 موجودوي او پر هغه باندي کال هم تېرسي نو پر هغه باندي زکوٰۃ
 واجبيږي او دين مهر دواجب زکوٰۃ څخه داوخت مانع دی دا پيسې به په
 دين مهر کي د ادا کولو نيت وي او که چيري په مهر کي د ادا کولو نيت نه
 وي نو زکوٰۃ واجبيږي، او په صورت اول کي هم قدر ماليت د مهر څخه
 زيات رقم کي زکات واجبيږي که چيري هغه نصاب ته ورسېږي او د
 زکوٰۃ اخيستلو جواز هغه وخت سته چي دمخکي آمدني دده د اهل و عيال
 نفقه قوت ته دگرده کال لپاره نه کافي کيږي .

خو سوال کول نه دی جائز که يو چا خپله ورکئ نو اخيستل يې جائز
 دي . او که آمدني د نفقه سالانه لپاره کافي ده نو د زکوٰۃ پيسې ددې سړي
 لپاره اخيستل نه دي جائز .

دغه رنگه صدقه فطر د قرباني حکم دی :

"قال في العالمگیریة ولو كان له ضیعة تساوی ثلثة الاف ولا تخرج ما یکنی
 له ولعیاله اختلفوا فيه قال محمد بن مقاتل یجوز له اخذ الزکوٰۃ اهـ -
 (ص ۱۲۲ / ج: ۱) وفيه و ذکر البزدوی فی شرح الجامع الكبير قال مشائخنا
 رحمهم الله فی رجل علیه مهر مؤجل لامرأته وهو لا یريد اداءه لا یجعل
 مانعاً من الزکوٰۃ لعدم المطالبة به عادة وانه حسن ایضا هكذا فی جواهر
 الفتاوی اهـ" (ص ۱۱۱ / ج: ۱)

سوال:.....

یو سړی دي چاته چي لس زره آمدني خو جائز مثلاً دمخکي د فصلو او

داسي نورو څخه او پنځه زره د سالانه مشکوک ذرائعو څخه مثلاً لاتري ، د آسانو مقابلې په انعام او رشوت کي راځي ، نو آيا دغه سړي که چيري خپلو نوکرانو ته تنخواه ورکوي نو د ملازمو خلکو آمدني جائز ده ګڼه او زکوٰۃ به دې لس زره کور کوي او که به پنځلس زره په کوم کي چي پنځه زره مشکوکه پيسې دي؟

جواب:.....

په آسانو ځغلولو کي چي کومي پيسې ده تهور کول کيږي هغه ته خو مطلقاً حرام نه ويل کيږي بلکه ددې بعضي صورتونه حلال هم دي او د پتو سود او رشوت څخه چي کومي پيسې ورکول کيږي هغه حرامي دي ، او هغه ته که چيري جائز آمدني مخلوطه نه کي نو پر دې باندي زکوٰۃ نه بلکه اصلي مالګانو ته واپس کول لازم دي او که يې چيري د حلالي آمدني څخه هغه مخلوطه کړي وي او په دواړو کي تمیز نه کيږي نو زکوٰۃ به پر مجموعه باندي فرض کيږي . او اصلي مالګانو ته مال بيرته ورکول لازم دی او ملازمينو ته د حرامي آمدني څخه د عدم خلط په حالت کي خو تنخواه اخيستل نه دي جائز او د حلالي آمدني سره د خلط په صورت کي د امام ابو حنيفه په نزد جائز دي:

”قال في الدر: ولو خلط السلطان المال المعصوم بماله ملكه فتجب فيه الزکوٰۃ ويورث عنه لأن الخلط استهلاك إذا لم يكن تميزه الخ قال الشامي قوله ما له متعلق بخلط واما لو خلطه بمغصوب آخر فلا زکوٰۃ فيه كما يذكره في قوله كما لو كان الكل خبثاً اهـ (ص ۳۹ / ج: ۲) قلت ظهر بذلك انه لا يملك شيئاً بخلط مال القمار والربوي ما لم يخلط بماله قول في قاضي خان

ان كان غالب مال المهدى من الحلال لا بأس بقبل الهدية ويأكل ما لم يتبين عنده أنه حرام لأن اموال الناس لا تخلو عن قليل حرام فيعتبر الغالب كما مر في / ص: ١٨٢ من هذا الجزو والمقلب بالقال المضبوط (تمة الكلام على الجواب) في حكم المال المخلوط ، قال في الذرو جاز اخذ دين على كافر من ثمن خمر لصحة بيعه بخلاف دين على المسلم لبطالانه الا إذا وكل دميأ ببيعه فيجوز عنده خلافا لهما وعلى هذا لو مات مسلم وترك ثمن خمر باعه لمسلم لا يحل لورثته كما بسط الزيلعي ، وفي الاشباه : الحرمة تنتقل مع العلم الا للوارث الا إذا اعلم ربه قلت ومر في البيع الفاسد لكن في المجتبى مات وكسبه حرام فال ميراث حلال ثم رمز وقال لا تأخذ بهذه الرواية اهـ - قال الشامي تحت قوله كما بسطه الزيلعي الخ حيث قال لأنه كالمغصوب وقال في النهاية قال بعض مشائخنا كسب المغنية كالمغصوب لم يحل اخذه وعلى هذا قالوا لو مات الرجل وكسبه من بيع الباقي او الظلم او اخذه الرشوة يتورع الورثة ولا يأخذون منه شيئاً وهو اولى بهم ويردونها على اربابها ان عرفوهم والا تصدقوا بها لأن سبيل الكسب الخبيث التصديق إذا تعذر الرد على صاحبه اهـ - وتحت قوله في الاشباه الخ قال الشيخ عبد الوهاب الشعراني في كتاب المنن ومانقل عن بعض الحنفية من إن الحرام لا يعتدى إلى دمتين سالت عنه الشهاب بن الشبل (لحنفى) فقال هو محمول على ما إذا لم يعلم بذلك اما من رأى المكاس يأخذ من احد شيئاً من المكس ثم يعطيه اخر ثم يأخذه من ذلك الاخر فهو حرام اهـ - وفي الذخيرة يعطيه اخر ثم يأخذه من ذلك الاخر فهو حرام اهـ وفي الذخيرة سئل ابو جعفر عمن اكتسب ماله من امر السلطان والغرامات المحرمة وغير ذلك هل يحل لمن

عرف ذلك ان يأكل من طعامه قال احبَّ اِلَيَّ في دينه ان لا يأكل ويسعه
 حكماً ان لم يكن عصباً ورشوةً اهـ - وفي الخانية : امرأة زوجها في أرض
 الجور إذا اكلت من طعامه ذلك ولم يكن عينه غصباً او اشترا طعاماً او كسوة
 من مال اصله ليس بطيب فهي في سعة من ذلك والا ثم على الزوج اهـ -
 حموى و تحت قوله وهو حرام مطلقاً على الورثة الخ : اى سواء علموا اربابه
 او لا فان علموا اربابه ردوه عليهم والا تصدقوا به كما قدمناه انفاً عن الزيلعي
 اقول ولا يشكل ذلك بما قدمناه انفاً عن الذخيرة والخانية لأن الطعام او
 الكسوة ليس عين الممل الحرام فانه إذا اشترى به شيئاً يحل اكله على تفصيل
 تقدم في كتاب الغصب بخلاف ما تركه ميراثاً فانه عين المال الحرام وان
 ملكه بالقبض والخلط عند الإمام فانه لا يحل له التصرف فيه قبل اداء ضمانه و
 كذا لوارثه في الذبابة لا الحكم فلأيجوز لو وصى القاصر بالتصدق به ويضمنه
 القاصر إذا بلغ تأمل اهـ (ص ۳۸۰ / ج : ۵)

وفي الدر في باب الغصب فان غصب و غير المغصوب فزال اسمه واعظم
 منافعه اى اكثر مقاصده او اختلط المغصوب بملك الغاصب يمتنع امتياز
 كاختلاط بره ببره او يمكن بخرج كبره بشعيه صمنه و ملكه بلا حل انتفاع
 قبل اداء ضمانه رضاء مالكة باءاء او ابراء او تضمين قاض والقياس صلة وهو
 رواية فلو غصب طعاماً فمضغه حتى صار مستهلكاً يبتلعه حلالاً في رواية و حراماً
 على المعتمد حسماً لمادة الفساد اهـ -

قال الشامي تحت قوله وهو رواية الخ جعلها في الخلاصة وغيرها قول
 الإمام والاستحسان قولهما وفي البزازية وكان الإمام نجم الدين النسفي
 ينكر ان يكون هذا قول الإمام ويقول اجمع المحققون من أصحابنا انه لا

يملكه الا باحدى الامور الثلاثة وقالو جميعاً الفتوى على قولهما اهـ -

قلت : ما قاله المحققون مخالف لعامة المتون كما مر فتدبر ، ثم رأيت بعضهم نقل ان العلامة قاسم تعقبه اهـ (ص ٢٨٢ / ج : ٥)

قلت : وقد ذكره الشامى قب لذلك فى (ص ٨٦ / ج : ٥) وما افاده كلمه اى كلام المصنف من ان الملك فى المنصوب ثابت قبل اداء الضمان وانما المتوقف على اداء الضمان الحل هو مما فى عامة المتون اهـ -

ثم رد على صاحب النوازل فى توقيفه الملك ايضا عليه وفى الدر فى باب البيع الفاسد الحرام ينتقل فلو دخل بمال حرام و اخذ مال حرامى بلا رضاه و اخرجه حرامى بلا رضاه و اخرجه ايانا ملكه و صح بيعه لكن لا يطلب له و لا للمشتري منه بخلاف البيع الفاسد فانه لا يطيب له و لا للمشتري منه بخلاف البيع الفاسد فانه لا يطيب له فساد عقده و يطيب للمشتري منه لصحة عقده و فى خطر الاشباه الحرمة تتعدى مع العلم بها الا فى حق الوارث و قيده فى الظهيرية بان لا يعلم ارباب الاموال و سنحقه ثمة اهـ -

قال الشامى وفى منية المفتى مات رجل و يعلم وارثه ان اياه كان يكسب من حيث لا يحل و لكن لا يعلم الطالب بعينه ليرد عليه حل له الارث و الأفضل ان يوزع و يتصدق بنية خصماء ابيه اهـ -

و كذا لا يحل اذا علم عين النصب مثلاً و ان لم يعلم مالكة لما فى البرازية : اخذ مورثه رشوة او ظلماً ان علم ذلك بعينه لا يحل له اخذه و الا فله اخذه حكماً اما فى الذبانه فيتصدق به بنية ارضاء الخصماء اهـ -

والحاصل انه ان علم ارباب الاموال وجب رده عليهم و الا فان علم عين لحرام لا يحل له و يتصدق به بنى صاحبه و ان كان مالاً مختلطاً مجتمعاً من

الحرام ولا يعلم اربابه ولا شيئاً منه بعينه حل له حكماً والاحسن ديانة التنزه عنه اهـ - (ص ٢٠١ / ج: ٤)

قلت: ومغادره ان الحرمة انما تتعدى إلى الغير إذا علم شيئاً بعينه حراماً و علم ربه والا فيحل له اخذه والتوزع التنزه عنه وهذا هو الذى قلته فى المختلط ويؤيده ما فى قاضى خان: ان كان غالب مال المهدى حلالاً لأبأس بان يقبل الهدية وبأكل ما لم يتبين عنده انه حرام لأن اموال الناس لا تخول عن قليل حرام فيعتر الغالب اهـ -

قيل ليس فيه تصريح بالخلط قلت قوله لأن اموال الناس لا تخلو عن قليل حرام يشعر بالخلط والا لقال لأن احداً لا يخلو عن كسب حرام وايضاً فالحكم يدور مع العلة وهى فى المسئلة المذكورة دفع الحرج ولا يخفى كثرة اختلاط اموال الناس بقليل حرام مخلوطاً او غير مخلوط وفى الذر ولو خلط السلطان المال المعصوم بماله ملكه فتجب الزكوة فى ويورث عنه لأن الخلط استهلاك إذا لم يكن تمييزه عند ابي حنيفة -

وقوله ارفق اذ قل ما يخلو مال عن غصب اهـ (٢٩ / ج: ٢)

قلت: وفى قوله دلالة على انتقاء الحرمة عن الاخذ إذا اخذ المال المختلط بالحرام بحيث لا يمكن تمييزه والا فلا رفق بالناس مع بقاء الحرمة وفى الهندية: ولا يجوز قبول هدية امراء الجور لأن الغالب فى مالهم الحرمة الا إذا علم ان اكثر ماله حلال بان كان صاحب زرع او تجارة فلا بأس به لأن اموال الناس لا تخلو عن قليل حرام فالمعتبر الغالب وكذا اكل طعامهم كذا فى الاختيار عن قليل حرام فالمعتبر الغالب وكذا اكل طعامه كذا فى الاختيار (ص ٢٢٨ / ج: ٦)

و حمله على غير المخلوط بعيد و كيف يقال ان مقتضاه ان اموال الناس الغير المخلوطة لا تخلو عن قليل حرام اى والمخلوطة تخلو عنه كلا فان التفسير بهذا المعنى لا يقبله احد ، وفيه ايضا قال الفقيه ابو الليث : اختلف الناس فى اخذ الجائزة من السلطان قال بعضهم يجوز ما لم يعلم انه يعطيه من حرام - قال محمد : وبه نأخذ ما لم يعرف شيئا حراما بعينه وهو قول ابي حنيفة و أصحابه كذا فى الظهيرية وفيه ايضا ولا ينبغي للناس ان يأكلوا من اطعمة الظلمة لتنقيح الامر عليهم وزجرهم عما يرتكبون وان كان يحل كذا فى الغرائب اهـ -

وفيه ايضا لو ان فقيراً يأخذ جائزة السلطان مع علمه ان السلطان يأخذها غصباً يحل له قال ان خلط ذلك بدراهم اخرى فانه لا بأس به وان دفع عين لشخص سب غير خلط لم يجز قال الفقيه وهذا الجواب خرج على قياس قول ابي حنيفة لأن مناصله ان الدراهم المغصوب من اناس متى خلط ببعض بالبعض فقد ملكها الغاصب ووجب عليه مثل ما غصب وقال لا يملك تلك الدراهم وهى على ملك صاحبها فلا يحل له الاخذ كذا فى الحاوى اهـ (ص ٢٢٨ ج ٦)

وحاصل الكلام ان خلط دراهم الغير بماله بحيث لا يمكن التمييز بينها سبب الملك عند الإمام فيملك الغاصب ولا يحل له الانتفاع بها قبل الضمان بالامور الثلاثة فى رواية ويحل قبله فى رواية والمعتمد فى حق الغاصب الافتاء بالرواية الاولى اى لا يجوز له الانتفاع بها قبل الاداء واما فى حق الغير فينبغى الافتاء له بالحل والجواز فى قبول الهدية واكل الطعام والبيع ولاشراء معه إذا كان غالب ماله حلالاً ولم يعرف شيئاً بعينه حراماً لأن اموال الناس لا

تخلو عن قليل حرام فالمعتبر الغالب وفي الافتاء بخلاف ذلك حرج عظيم على الامة والحرج مدفوع والمتورع ما جور، والله تعالى اعلم۔“

احقر اشرف علي چي ددي رواياتو ڏنڊو پوهيڙي د کوم څنځه چي ٽوله روايات عملاً جمع کيڙي دا چي حرام غير مخلوط خويقينا حرام دي او په دې کي چي چيري د حل حکم کول سوي دي مراد د دې څنځه د حرمت خاصه نفي ده يعني چي حرمت د ملک غير کېدلو له وجهي څنځه کيږي او د نفي خاص څنځه نفي عالم لازم نه ده او په مخلوط کي دا تفصيل دي چي چيري خلط يقيني نه وي پر محض بناء برعادت عامه مظنون وي هلته د غالب اعتبار وي او چيري چي خلط يقيني وي نو هلته د خالط لپاره خو مطلقاً دي گوا حرام قليل وي او د غير خالط لپاره که چيري هغه غير مضطر دي يعني بچاوږي بدون حرج، د غلبه حلال په وخت کي قضاء حلال او ديانتاً حرام دي او د مضطر لپاره چي د بچاوېدو څنځه په حرج کي داخل سي د غلبه حلال په وخت کي گنجائش دي ديانه هم .

سوال:

آيا د زکوٰۃ ورکولو والا چي د زکوٰۃ پيسې ويو سړي ته د تقسيم کولو په واسطه ورکړي يا يې بنذريعه مني آرډر واستوي بيا هم هغه د دې خبري ذمه دار دي چي کوم سړي ته چي پيسې د تقسيمولو لپاره ورکول سوي دي هغه دي و مستحقو خلکو ته ورکوي او په جائز مصرف کي به يې خرڅوي؟

جواب:

قاعدہ داده چي محض وکیل ته په ورکولو سره زکوٰۃ نه ادا کيږي ترڅو

پوري چي يې وکیل هغه په مستحقينو باندي خرڅي نه کړي پس که چيري وکیل ثقہ، معتبر، ديندار دی پر هغه باندي اطمینان سته چي هغه يې په مستحقينو باندي خرڅوي او غير مستحقينو ته يې نه ورکوي، دې وکیل ته رقم ورکولو سره مؤکل خپل ځان د زکوٰۃ څخه فارغ بولي . او که چيري بعد کي د تحقيق څخه معلومه سوه چي وکیل هم دورکولو په وخت کي پوهېدی چي دا غير مستحق دی نو په دې صورت کي به مؤکل بيرته دوهم وار زکوٰۃ ورکوي خو که وکیل معتبر، ثقہ ديندار دی نو ده مؤکل پر ذمه دا تحقيق واجب نه دی . او که يې چيري بعد کي خپل معلومه کړه چي بې موقع يې صرف کړي دي نو ددې بعد هغه وکیل ثقہ مه بوله او تهر زکوٰۃ چي ده بې موقع صرف کړی دی هغه زکوٰۃ بيرته ادا کړه . والله اعلم .

سوال:.....

زید و عمرو ته وویل چي ماته لس روپۍ قرض را کړه زه يې په يو څو ورځو کي بيرته درکوم عمرو فکر وکړ چي زید غريب دی او مستحق د زکوٰۃ دی هغه لس روپۍ د زکوٰۃ ورکړې، د زکوٰۃ په نيت باندي، هغه بري ذمه سو خو سوال دادی چي که بيا وروسته زید لس روپۍ راوړې عمرو ته يې ورکړې چي واخله وروړه ستا لس روپۍ نو د عمرو لپاره يې اخیستل جائز دي که نه؟ (او دا هم خطره وي چي که يې نه واخله نو زید دا وای چي تاماته دا گمان کړی وو او هيڅ سبيل هم د زید د پوهولو لپاره نه وي) او که جائز دی نو بيا دغه لس روپۍ يو بل غريب مستحق زکوٰۃ ته ورکول ضروري کيږي او که د عمرو ته پر خپل کار راوړل جائز دي؟

جواب:.....

کہ چیری زید عمرو ته دپیسو ورکولو په وخت کي داوویل چي دا پروی قرض مه بوله بلکي ستا ملک دي تاته یې دغسي هبة بلاقرضه درکوم (گوا دایې نه وي ویلي چي په زکوٰۃ کي درکوم) بیا خو دزید څخه زکوٰۃ ساقط سو او په دې صورت کي که چیری عمرو دهنه لس روپی ورکړې نو دا هبه مستأنفه کیږي ددې اخیستل جائز دي خو خلاف اولی دي او د اخیستلو بعد صدقه کول یې ښه دي احترازاً عن صورة العود فی الصدقة، او که زید و عمرو ته دده د سوال قرض وروسته دانه وویل چي روپی قرض نه دي بلکي هبه دي خو زکوٰۃ په وجه د نیت زکوٰۃ باندي، په دې صورت کي هم ادا سو. خو داپیسې د عمرو څخه بیرته

اخیستل نه دي جائز. ولي چي په دې صورت کي د بالکل عود فی الصدقة دي عمرو داپیسې پر خپل ځان باندي و بولي بیرته یې ورکړې او دزید نیت د قرض ورکولو نه وو نو اوس زید ته ددې دواپسي هېڅ حق نسته بخلاف د صورت اولی، چي هلته عمرو ته بوقت عطاء دامعلومه سوې وه چي پیسې قرض نه دي پس صورت ثانیه کي که زید داپیسې واپس واخیستې نو لازمه ده چي دا بیرته دیو حیلې څخه عمرو ته واپس کړي کنې په اداء زکوٰۃ کي شبه پاته کیږي:

”قال الشامية تحت قول الدر: و شرط صحة ادائها ما نصه اشارة إلى انه لا

اعتبار للسمية فلو سماها هبة او قرضا تجزيه على الاصح اهـ (ص ۱۶ / ج: ۲)

قلت ای وراعی مع تسمية قرضاً حقيقة معنى التصديق بالنية ولم يرجع على الفقير اما لورجع عليه بما ادى فالحكم عدم جواز الرجوع لاختذه ملك الغير و

شبهه عدم سقوط الزکوٰۃ عنه لو رجع علی الفقیر ، واللہ تعالیٰ اعلم۔

قال الشامی فی مسئلة لصادق الدائن والمديون علی ان لا دين عليه يسترده الدافع وليس للمديون ان يأخذه زيلعي اهـ۔ ثم قال ناقلاً عن النهر: ان اطلاق مسئلة التصديق محمول علی ما إذا كان الوفاء بغير امر المديون اما لو كان بامرہ فينبغي ان يرجع علی المديون الخ قال وهو مخلص من كلام الفتح لكن قوله فينبغي ان يرجع علی المديون ليس فی عبارة الفتح وهو سبق القلم ، لأن هذا اذا لم ينو بالدفع الزکوٰۃ كما قدمناه والكلام الآن فيما إذا نواها وحيث لا رجوع له ای للدافع علی احد لوقوعه زکوٰۃ اهـ (ص ۱ / ج: ۲) “

سوال:.....

د کوم مال زکوٰۃ چي ور کول سوی دی او ددې مال څخه یې هیڅ تجارت او نور څه نه دي کړي هغه بدستور موجود دی نو واس بل کال یا بل وخت پر دې مال باندي آیا بیا ور کول کیږي که نه؟

جواب:.....

تر څو پوري چي داپيسې مقدار نصاب یا تر دې زیاتي پاته وي تر هغه وخته پوري هر کال پر هغه باندي زکوٰۃ واجبیږي هو چي کله دز کاتو په ادا کولو سره د مقدار نصاب څخه کمی پاته سي بیا د کال پوره کېدلو سره زکوٰۃ نه واجبیږي خو دا چي د کال پوره کېدلو درمخه یو څه نورې پیسې په دې کې گډي کړي چي نصاب پوره سي نو بیا زکوٰۃ واجبیږي وعلی هذا . واللہ اعلم .

سوال:.....

د سپینو زرو او سرو زرو ما سوا په خالص نوټ او د کیلټ دوسپینو یا

روٹی روپیو باندی زکوٰۃ ادا کیڙي ڪه نه؟

جواب:.....

په ڊي وجهه چي نوٽ مال نه ڊي بلکه سند ڊي د مال او محض حواله ڊي، يعني د سرڪار چي ذمه چي قرض ڊي دڊي د وصولولو او زکوٰۃ د مال د تملیک څخه ادا کیڙي بدون تملیک مال نه ادا کیڙي او فقط د اصول قرض وکیل جوږولو څخه وکیل نه مالک کیڙي بلکه چي کله یې وصول کړي او قبضه یې کړي په ڊي وخت کي مالک کیڙي په ڊي وجهه په نوٽ ورکولو سره زکوٰۃ نه ادا کیڙي لکن چاته چي په زکوٰۃ کي نوٽ ورکول سوی ڊي که هغه دڊي په بدل کي دیو څخه پیسې او داسي نور واخلې نو ادا کیڙي او که چیري ده يعني چاته چي په زکوٰۃ کي نوٽ ورکول سوی وویو چا ته قرض یا په ادائیګي قرض کي نوٽ ورکي نو زکوٰۃ نه سو ادا.

”فی تنویر الابصار متن الدر المختار هی تملیک جز مال عینه الشارع الخ او بعد توکیل بالقبض“

قبض دین څخه د ادا زکوٰۃ روایت په وروسته صفحه کي درج وي او د پاته دکڅادونې څخه زکوٰۃ ادا کیږي ولي چي زکوٰۃ د خلاف جنس څخه ادا کول جائز دی پر کوم شي چي زکوٰۃ واجب دی دڊي د قیمت څلوېښتمه حصه ڊي دڊي سګو څخه ورکي:

”كما الشامي ص ٤٧ / ج: ٢، تحت قوالدر (والمتهر وزنها اداء ووجوباً) و اجمعوا على انه لو ادى من خلاف جنسه اعتبرت القيمة، والله اعلم“

سوال:.....

د ډاکځاني په ذریعه زکوٰۃ پیسې و یو مستحق د استولو په صورت کي

چي کومي پيسې په ډاکځانه کي داخلېږي هغه پيسې مستحق ته نه رسيږي بلکه د هغه په عوض کي نوري پيسې ورسيږي نو دارقم زکوٰۃ ادا کيږي که نه؟
جواب:.....

”فی الدر المختار (تمليك الذین ممن ليس عليه الدين باطل الا) فی ثلاث حواله و وصية و (اذا سلطه) ای سلط المملك غير المديون (على قبضه) ای الدين فيصح حينئذ ومنه ما لو وهبت من ابنها ما على ابيه فالمعتد الصخة للتسليط.

وقال الشامي تحت (قوله على قبضه) و حينئذ يصير وكيلا في القبض عن الامر ثم اصيلاً في القبض لنفسه و مقتضاه صحة عزله عن التسليط قبل القبض و إذا قبض بدل الدراهم دنانير صحّ الا انه صار الحق للموهوب له فملك للاستبدال و إذا نوى في ذلك التصديق بالزكوٰۃ اجزاه كما في الاشباه“ (شامي / ج: ٤ / ص: ٧٩٥)

په دې کي تصريح دی چي که یو سړي ته دخپل قرض اصولو لولپاره وویل سي نو هغه سړی وکیل بالقبض کيږي او چي کله یې هغه وصول کړي نر دمؤکل دطرف ثخه وکیل او دخپل ځان دطرف ثخه اصیل جوړيږي وصولوي یې، او که چيري هغه د درهم پر ځای دینار وصول کړی بیا هم صحیح دی پس چي ډاکځانه داخل شده روپیو ته بعینه نه رسوي نو هغه دده پر ذمه قرض کيږي او مرل الیه وکیل عن الأمر او اصیل عن نفسه دکېدلو حیثیت ثخه هغه وصول کوي نو هغه ددې مالک کيږي او د زکوٰۃ نیت، دروانېدلو مني آرډر په وخت کړی وو په دې وجه زکوٰۃ ادا سو

دوہم وار یعنی وخت قبض د نیت ادائیگی زکوٰۃ ضرورت نستہ (کما هو مضر ح فی قوله و إذا نوى من ذلك التصديق بالزکوٰۃ اجراء) و الله اعلم البتہ کہ دہاکخانہی ثخہ مرسل الیہ تہ نوٲ و صول سو نو زکوٰۃ دانسو بلکی دے پہ بدلہ کی پیسی چي د چا ثخہ و اخلي نو بیا ادا کیڑی، کما مر فی الجواب عن السؤال الاول .

سوال :.....

دیو سړي پہ ذمہ باندي دیو خو کلو زکوٰۃ ادا کول واجب وو . دے سړي و خپل مال تہ دکوم چي زکوٰۃ واجب نہ وو پہ تجارت و لگولی پہ تجارت کی تاون و کئی یعنی نقصان راغلی او د تجارت پہ وجہ هغه قرضداره سو نو پہ دے صورت کی ددے سړي د ذمے ثخہ زکوٰۃ معاف سو کہ پر واجبیري؟

جواب :.....

”فی الدر المختار والتوی بعد القرض والاعادة واستبدال مال التجارة و السائمة بالسائمة استهلاك و فی الشامی تحت قوله (و يعتبر مال التجارة الخ) تتمه و حکم النقود مثل مال التجارة ففی الفتح رجل له الف حال حولها فاشترى بها عبد التجارة فمات او عروضاً للتجارة فهلك بطلت عنه زکوٰۃ الالف ولو كان العبد للخدمة لم تسقط بموته و تمامہ فیہ“ (/ ص : ۳۳ / ج : ۲)

ددے ثخہ معلومہ سوه چي پہ صورت مسئلہ کی (یعنی داسی مال یی پہ تجارت کی و لگاوی پہ کومو کی چي زکوٰۃ واجب وو او پہ مال کی نقصان و سونو) زکوٰۃ ساقط سو کہ چیري پہ تجارت کی بیع و شراء د غبن فاحش سرہ کری و ی نو غبن مقدار نہ ساقطیري:

”کما فی الشامی (صفحہ مذکورہ) عن البدائع وان حابی بما لا يتغابن فيه
ضمن قدر زکوة المحابة الخ“

سوال:.....

و ۱۰ محتاج ته عمرو پنخه روپی۔ ماہوار ہی لہ یو خہ محنتہ وو احسانہ
اللہ ور کوی پر عمرو لس روپی۔ زکوة واجبیہ پر ماہ شعبان رمضان
شریف کی پنخه روپی۔ ور کولو پہ وخت کی دادائیگی زکوة نیت کوی
آیا پہ دی صورت کی زکوة ادا کیہی؟

جواب:.....

ہوا زکوة ادا کیہی دز کوة ور کولو داپہ ژبہ سرہ ویل ضروری نہ دی، دا
چی رقم دز کوة دی و اللہ تعالیٰ اعلم۔

سوال:.....

(۱) دز کوة یا عشر ادا کولو لپار کہ چیری نوٹ فقیر ته ور کول سی نو
زکوة یا عشر ادا کیہی کہ نہ؟

(۲) کہ چیری نوٹ پہ زکوة کی ور کول جائز نہ دی نو دلا علمی د
وجہی خخہ پہ زکوة کی نوٹ ور کول سو دی د کوم چي تعداد ہم معلوم
نہ دی، نہ یی یاد دی، ددی خہ حکم دی؟ ہغہ زکوة یا عشر ادا سو کہ نہ؟
جواب:.....

(۱) اصل دادی چي نوٹ خپلہ مال نہ دی ہلکہ سند مال دی پہ دی وجہ ددی
دور کولو خخہ زکوة تر ہغہ وختہ پوری نہ ادا کیہی تر خو پوری چي
فقیر پر ہغہ رقم باندي قبضہ نہ و کئی یا د ہغہ خخہ یوشی و اخلي پر۔
شی قبضہ و نہ کړي کہ چیری ہغہ پیسو قبضہ نہ و کئی او نہ یی د ہغہ

څخه شی واخیستی قبضه یې نه کړی بلکه بعینه هغه نوټ یې یو چاته په خپله قبضه کي ورکړی نو تډ هغه څخه ورک سو یا یې هغه و یو چاته هبه کړی نو زکوٰۃ نه ادا کړې و لي چي د فقیرو قبضې ته مال نه ورسیدئ .

(۲) د تېرو په متعلق دوه صورت ته دی یو خو تحقیق: چي څومره قدر بدون تعب د شدید تحقیق و سي په دریافت کي یې معلومه کړه چي کومو خلکو ته چي په زکوٰۃ کي نوټ ورکول سوی وو هغوی هغه څنګه صرف کړې دوهم: تحرې، چي د څه مقدار متعلق تحقیق تکلیف وي د هغه په متعلق داسوچ وکړه چي عاده په دونه خلکو چاته چي مانوټ ورکړی دی دارقم خلک څو کړې چا چي زما څخه پیسې څنګه واخیستې نو په قرض کي یې ورکړې یا به یې هبه کړې وي یا به یې صدقه کړي وي داسوچ دی وکړئ د اندازې څخه چي هر مقدار ذهن ته راغلی نو چي څه مقدار وو غالب وي د هغه موافق د زکوٰۃ اعاده وکړه . و الله اعلم .

سوال:

د زید سره د بکر د زکوٰۃ پیسې دي او هغه یې د زکوٰۃ د ادائیګي وکیل جوړ کړی دی نو ده حسب موقع و محل د هغه زکوٰۃ امانت پر فقاړو مساکینو باندي تقسیموي او چي کله یو حاجت مند قرض غواړي نو د قرض په نیت یې هغه ته ورکوي او پر واپسي باندي بیرته دغه پیسې د زکوٰۃ په مد کي ږدي او ددې قرض ثواب هم بکر ته بخښي و لي چي زید ته معلومه ده چي بکر زما و دې تصرف ته په خوشحالي سره اجازت ورکوي، په دې وجه داسي کوي نو په دې صورت کي دا تصرف اقراض د زکوٰۃ په پیسو

کي جائز دی که نه؟

که ده صریحي اجازت ضرورت کيږي دداسي تصرف بعد د تدارک به کوم صورت وي، آیا بکر ته اطلاع ورکول کافي کيږي؟
جواب:.....

د زکوٰۃ رقم بمذقرض استعمالول ولي چي غرض معطی خلاف دی ددی لپاره چيوه ثمره خودا کيږي د صورت ضیاع رقم وکیل د قرض ورکولو په صورت کي ددی رقم ضامن کيږي او که خيري هغه قرض نه ورکولای بنکه هغه رقم يې بخښه محفوظه اینولای نو نه ضامن کېدی دوهم په دې کي دا احتیاط هم خلاف دی چي د بدون صریح اجازت مؤکل ددی خلاف تصرف وکړ پس لازمه ده چي ماضي و مستقبل د دواړو متعلق مؤکل اطلاع وکړه او اجاز حاصل کړه او چي بکر ته معلومه ده چي زید د هغه دا تصرف په خوشحالي سره قبوله وي نو په اطلاع کولو کي څه ساوان دی . محترم نوټ ته علماء بدل یا ثمن مثل وائی په نوټ مطلقاً زکوٰۃ جائز دی . والله اعلم

سوال:.....

بنده ټوله کال صاحب نصاب وو، او بنده د زکوٰۃ حساب هر کال ۲۸ شعبان کي کوی اوس سوال دا دی چي بنده پر خپله محکه اجاره باندي په ۸ ذيقعه کي بعوض مبلغ ۵۰۰ پنځه سوه روپۍ ورکړې او دا وعده د جانبین څخه وسوه د فصل کاتولو بعد يعني راروان ذيقعه کي مبلغ پنځه سوه روپۍ ورکول ولي چي زموږ خواته يې داغه رقم پر اجاره باندي يې ورکوي در دې مدت مخکي يې نه زه غوښتای سم نه يې هغه راکوي اوس چي کله

بندہ پر ۲۸ شعبان باندي حساب و کړی نو څو نه قدر روپی چي د زېږو کيږي د دې سره د اجاره د اجرت پیسې د پنځوسو هم زکوٰۃ واجبېږي که نه؟
جواب:.....

پر ختم کال باندي زکوٰۃ د داغه رقم واجبېږي چي د کال پر ختمېدو باندي د دغه سړي سره ورسره وي او پر دين قوي باندي زکوٰۃ واجب دی خو د وصوله بعده لږ تر لږه د څلوېښتو درهمو ادا واجبېږي او دين مؤجل د کوم چي اجل د کال د ختمېدو څخه متجاوز دی د دې د مطالبې قبل از اجل حق نسته نه پر هغه قبضه سته د دې لپاره هغه د دې رقم سره شمارل و جب نه دي د کوم چي زکوٰۃ د کال پر ختمېدو باندي واجب الاداء دی خو د دې پیسو زکوٰۃ هم قبل از وصول ورکړل سي نو ادا کيږي او په داغه کي سهولت دی کني د وصول بعده ادا کول واجب دي .

سوال:.....

زما جائیداد تقريباً د پنځلسو زرو دی په دې باندي دوولس سوه روپی قرضه ده او په جائیداد کي ما خپل دخلي رهن کړی دی د دې ماته هيڅ گټه نه رارسېږي او سود هم نه ورکول کيږي زما سره تقريباً څلور سوه څلور نیم سوه روپیو زېږو طلايي و نقدي دی په دې صورت کي پر ما باندي زکوٰۃ واجب دی که نه؟

جواب:.....

په صورت مسئلې کي د قرض د وجهي څخه زکوٰۃ واجب نه دی:
” قال فی الدر مع الشامية يصرف الدين اولى إلى مال الزکوٰۃ لا إلى غيره ولو من جنس الدين خلافاً لفرآهـ واللّه اعلم“

سوال:.....

دزید سره تعدادي څلور زره روپۍ نغدي دي د کومو څخه چي ده دوه زره ورکړي مبلغ د څو زرو روپو موټر په کرایه باندې د چلولو لپاره واخيستی او د کمپنۍ دوه زره روپۍ پر ده باندې قرض پاته سو د اخيستلو بعهده پنځه مياشتي موټر وچلېدی او بذریعه کرایه مبلغ پنځه سوه روپۍ وصول سوي اوس دزید د زکوٰۃ ورکولو کال پوره سو او حال دا د چي زید دوه زره روپۍ د موټر په قیمت کي ورکړي او دوه زره نغدي دده سره دي خوه دوو زرو د کمپنۍ قرضداره دی او مبلغ پنځه سوه روپۍ منافع د موټر ده سته نو اوس چي د کمپنۍ قرض جلا کړي يوازي پنځه سوه روپۍ چي د منافع موټر دی دهغه زکوٰۃ ادا کړي که دوه زره چي کور ته دي هغه هم ورسره گډي کړي بيا زکوٰۃ ورکړي يا هغه منافع او هغه دوه زره چي په کور کي دي او هغه دوه زره چي د موټر په قیمت کي ورکول سوي دي گردي څلور نیم زرو زکوٰۃ وباسي په هر څه صورت کي کوم صورت اختیار کړي او داموتر مال تجارت دی که آله تجارت ؟

جواب:.....

دزید پر ذمه باندې صرف (یواځي) د پنځه سوو زکوٰۃ واجب دی چي په منافع کي وصول سوي پر موټر باندې او پر دوه زره جمع باندې زکوٰۃ نسته داموتر مال تجارت نه دی بلکه مثل مکان د کرایې دی: ولا زکوٰۃ فی المنافع. او دوه زره جمع فاضل عن الدين نه دي: فلا زکوٰۃ فيه ایضا والله تعالی اعلم.

سوال:.....

یوې ښځې ته د مهر په عوض کې سل تولې د سپینو یا سرو زرو زېورات ورسېدل دي ماسو ددې سره نور هېڅ مال نسته اوس پر دې باندي زکوٰۃ و قرباني واجب ده، نوولي یې ادا کړي، آيا زېورات به خرڅوي بيا بهي ورکوي که ددې پر مېړه باندي دخپلې ماینې د طرف څخه ادا کول لازمېږي ولي چي ښځه د نر لپاره دیوې مزدوري کار هم کوي خو د اجرت لپاره هېڅ عقد نسته دارقم د مېړه درضا جوړي لپاره خپل غیر متعلق کار هم کوي. په دې صورت کې که چیري مېړه دخپلې ماینې د طرف څخه زکوٰۃ یا قرباني نه وکړي نو مواخذه پر ښځه کیږي که پر نر؟

جواب:.....

زکوٰۃ و قرباني پر ښځې باندي واجب ده ددې د طرف څخه پر نر باندي ادا کول نه دي واجب او ښځې ته دسړي څخه دخپل خدمت معاوضه اخیستل هم نه دي جائز، ولي چي خدمت زوج طاعت دی او د طاعت اجرت اخیستل حرام دي، الا ما استثناه الفقهاء للضرورة. ښځه دخپل مهر مطالبه دسړي څخه کولای سي.

که چیري سړی مهر هم نه ورکړي نو ښځه دي زېور خرڅ کړي او زکوٰۃ و قرباني دي ادا کړي.

سوال:.....

زید صاحب نصاب دی او پر ځای ددې چي دکال پر ختمېدو باندي حساب وکړي کرده رقم زکوٰۃ یکمشت ادا کولو په دوران کال دکال په مابین کې دخپلې آساني لپاره وخت پر وخت لږ لږ رقم علی الحساب دکال دشروع څخه ادا کوي دکال پر ختمېدو باندي که په حساب کې کمی راغلی وي نو

هغه پوره کوي او که زیاتی پکښي وسي نو هغه دراروان کال زکوٰۃ په ادا کولو کي جمع کړي د کال پر ر ختمېدو باندي حساب په وخت هغه تېره زیادتي دې کال په ادائیګي کي شمار کړي دغه رنگه بل وخت مه، دریافت طلب دادی چي دا عمل شرعاً جائز دی کنه اوزکوٰۃ ادا سو که نه؟

جواب:.....

دا صورت هم جائز دی خو ښه داده چي پر تمام کال باندي ددې کال ګرده زائد زکوٰۃ ادا کړي ولي چي د موت و حیات اعتبار نسته که چيري مرض موت کي اخته سي نو هغه رقم چي د زکوٰۃ لپاره يې ايښی دی دورته وو په ملک کي ورځي بيا څه خبر چي هغه يې ورکړي که نه.

سوال:.....

دا امر دریافت طلب دی چي د کال په مابین کي وخت پر وخت باندي زکوٰۃ تقسیمېږي او د کال پر ختمېدو باندي حساب پوره کيږي، که چيري زکوٰۃ اسمال د مقدار فرض څخه زائد تقسیم سي نو دا زائد رقم تقسیم شده درا روان کال په زکوٰۃ کي مجری و محسوب کړي کنه؟

جواب:.....

د مقدار واجب څخه زائد رقم چي په زکوٰۃ کي تقسیم سوی دی هغه درا روان کال په زکوٰۃ کي محسوبه کيږي:

”کما فی الشامی (۴۲۱ / ج: ۲) وفي اللؤلؤ الحية : لو كان عنده أربع مائة درهم فاذا زکوٰۃ خمسمائة ظاناً انها كذلك كان له ان يحسب الزيادة للسنة الثانية لأنه امکن انتجعل الزيادة تعجيلاً اهـ“

سوال:.....

زید سرکاری ملازم دی دده دتنخواہ خخہ شل روپی۔ مہوار سرکار کاتہوی دده ہغہ رقم چي شل روپی۔ د مہوار خخہ پہ سرکار کي جمع کیری د پنشن بعد یی پریوہ خای سرکار ورکوی نو پر داسی پیسو بانڈی ہم زکوٰۃ واجب دی؟

جواب:.....

پہ صورت مسئلہ کی داوخت زکوٰۃ واجب نہ دی داپیسی چي دده پہ قبضہ کی راسی او حولان حول سی نو زکوٰۃ واجبیری:

”قال قاضی خان إذا اجر داره او عبده بمأتی درهم لا تجب الزکوٰۃ مالم يحل الحول بعد القبض وفي قول ابي حنيفة فان كانت الدار او العبد للتجارة وقبض أربعين درهماً بعد الحول كان عليه درهم بحکم الحول الماضي قبل القبض الخ“ (ص ۱۲۱ / ج: ۲)

قلت: وإذا لم يكن عليه زکوٰۃ في اجرة الدار والعبد الا إذا كانا للتجارة فاجره نفسه أولى فان الحر ليس بمال۔

سوال:.....

دزید سرہ دلسوزرو دمالیت مٹکہ دہ او ددی مٹکی لہ حصہ بعوض پنچہ زرہ رهن دی او دده سرہ دپنخو سوو مالیت زر دی آیا پردی زہور زکوٰۃ واجب دی کہ نہ؟

جواب:.....

پردی زہورو بانڈی زکوٰۃ واجب دی .

سوال:.....

دزید سرہ دپنخو سوو زہور دی او یوزر (۱۰۰۰) روپی۔ دده دزوجی مہر د

ده پر غاړه واجب الاداء دی، آیا پر دې زېږور باندي د نر پر ذمه باندي زکوٰۃ واجب دی که نه؟

جواب:.....

که چیري دمهر ماسوی د مؤجل کېدلو داسې د ادا کولو په فکر کې دی بیا خو پر دې زېږور باندي زکوٰۃ واجب نه دی، کنې واجب دی:

”كما في العالمگیریة و ذکر البزودی فی شرح الجامع الصغير قال مشائخنا فی رجل علیه دين مؤجل لامرأته وهو لا يريد ادائه (ای فی احلال) لا يجعل مانعاً من الزکوٰۃ لعدم المطالبة فی العادة وانه حسن ایضا هکذا فی جواهر الفتاوی۔“

سوال:.....

دیو چایوڅه روپی وې پر کومو چي هغه زکوٰۃ ورکاوی اوس یې هغه پیسې وبل سړي ته قرض ورکړې اوس هغه مقروض وایي چي زه نغدي روپی نه سم ادا کولای د دې په عوض کې لږ جائیداد زما څخه واخلم او هغه ته هم د ادا کولو هیڅ صورت په نظر نه راځي په داسي صورت کې د زکوٰۃ څه حکم دی؟

جواب:.....

په دې صورت کې مديون منکر خو نه دی بلکه د قرض مقر او جائیداد د رقم قرض په عوض کې ورکولو ته تیار دی په دې وجه د قرض ورکولو والا د ذمې څخه د سنين مافیه زکوٰۃ ساقط نه دی او که چیري جائیداد واخلي نور اروان زکوٰۃ نه واجبيږي:

”و استبدال مال التجارة بمال التجارة هلاك وبغير مال التجارة استهلاك

قال الشامي شمل ما لو استبداله بعوض ما ليس بمال اصلا او بعوض هو مال لكنه ليس بمال الزكوة بان باعه بعبد الخدمة او ثياب البذلة فيضمن الزكوة في ذلك كله لأن استهلاكه اهـ“ (شامي / ص: ۳۳ / ج: ۲)

سوال:

زيد دخيل مال زكوة ورکري او ددي زكوة دپيسو خخه يوخه خوي پر مستحقين زكوة باندي خرخي کري او يوخه کالي يي مستحقينو په واسطه واخيستو او کښېښولو او بيا هم يوخه نغدي باقي پاته سوې چي ده په کور کي غلا وسوه په غلا کي د زکوة پيسې او کالي او دده مال مال هم غلا سو . سوال دادی چي د زکوة خخه سبکدوشي وسوه که نه، که چيري نه وسوه نو په کومه طريقه به يي ادا کوي ؟

جواب:

که چيري فقط هغه مال غلا سو چي د زکوة په نيت يي جلا ايښی وو بيا خو د زکوة خخه سبکدوشي نه کيږي او که چيري نور مال هم غلا سو وي نو د مال مسروقه زکوة معاف سو که چيري لږ مال دده سره پاته سو وي نو ددي پاته مال زکوة ادا کول واجب سو:

”كما في الدر المختار ولا يخرج عن العهدة بالعزل بل بالاداء للفقراء و قال الشامي فلو ضاعت لا تسقط عنه الزكوة الخ (۱۸ / ج: ۲) ولا في هالك بعد وجوبها ومنع الساعي في الاصح تعلقها بالعين لا بالذمة وان هلك سقط حظه .“

سوال:

ديوي ښځي سره دوي تولي زېورات دي . ددي په پښو لاسو غوږو او غاړه مدام تر دوپنځو سو زائدوي او داددي د ضرورياتو خخه دي دابه د

تولو زہوراتوز کوۃ ورکوي کہ بہ د مابقیہ زہوراتوز کوۃ ورکوي؟
جواب:.....

ددې بنځي پر تولو زہوراتوز کوۃ واجب دی پر هغه باندي هم کوم چي استعمالوي يې او پر هغه هم زکوۃ کيږي کوم چي ورته پراته دي:
”صَرَحَ بِهِ فِي الذَّرْوِغِيْرَةِ مِنَ الْمَتْنِ وَالشَّرْحِ - وَاللّٰهُ اَعْلَمُ“
سوال:.....

يو سړي په څلور زره روپۍ باندي يوه مخکۀ واخيسته د کومي ادا چي په لس قسطو باندي ايښي ده يو قسط هغه ادا کړ او پر مخکۀ باندي قابض سو، او ده دوهم قسط لپار مال ۲۵۰ روپۍ دده سره ايښي دي پر کوم چي حolan حول سوی دی نو پر دې رقم باندي زکوۃ واجب دی کنه، او د مخکي قرض مانع وجوب زکوۃ دی که نه؟
جواب:.....

پر دې رقم باندي زکوۃ نه دی واجب قرض بره حال مانع وجوب زکوۃ دی هغه که د مخکي دو جهي وي که دبلي وجهي څخه وي او که د هغه ادا بالا قساط مشروط وي او که بلا اقساط .

سوال:.....
ماپه دوه سوه پنځه پنځوس روپۍ خرڅولو سره ۱۵۵۵ کتابونه چاپ کړل او د خرڅولو لپاره مي دوکاندار ته کښېښوول اوس زما په لاس کي روپۍ پيسې يوشی نسته د کال پر ختمېدو باندي ۴۵۵ روپۍ ماته رارسېږي بيا هغه ۴۵۵ روپۍ هم دوهم وار پر کتاب چاپولو باندي خرڅيږي زما نور هيڅ مال و متاع نسته پس پر ما باندي زکوۃ واجب دی که نه؟

جواب:.....

پر تا باندي زکوٰۃ واجب دی او د مال تجارت د زکوٰۃ لپاره درو پو پیسو ضرورت نسته د مال تجارت موجود بدل او په غه باندي کال تېرېدل شرط دی پس هغه ۱۰۰۰ کتابونه ستاسره پراته دي او پر هغو کال تېر سو نو د هغو ۱۰۰۰ څخه ۲۵ کتابونه په زکوٰۃ کي وباسته یا د ۲۵ کتابو قیمت ورکړه چي آسانه وي او انفع للفقراء وي .

سوال:..... دیو سړي رئیس سره یو څه بزې هم سته او دده پر محکمه کي یې دده مزدوران گوري په دې کي زکوٰۃ سته که نه؟

جواب:.....

بزې که خلوېښت یا ددې څخه زیاتي وي د کال پر تېرېدلو باندي پر هغه باندي زکوٰۃ واجبیږي که چیري بزې محض د خوړلو په وجه نه بلکي اصل مقصود یې د مال ډېرېدل وي گواکي طبعاً کله یې خوري هم د کوم چي مفصل بیان په کتب فقه کي سته هغه یې پخپله محکمه کي گوري یا یې په سرکاري محکمه کي گوري که یې د محکمې والا په محکمه کي گوري ټوله صورتونه برابر دي که چیري تر خلوېښتو کمي وي نو زکوٰۃ نه دی واجب .

سوال:.....

دیو سړي سره بزې دي دوه سوه خو محکمه نسته په یو ځنګل سرکاري محکمه کي یا یې د محکمو والا په محکمه کي گوري په بازار کي یې شیدې خرڅوي خپله گزاره په کوي په دې کي زکوٰۃ سته که نه؟

جواب:.....

سرکاري او د محکمو والا په محکمه کي بزې کتل درست دي په شرط ددې

چي دکهيتی او درختو تاوان نه وکړي واینه او پاني خوري او دکوم سړي سره چي دوه سوه بزې دي او هغه په شیدو خرخولو سره گزاره کوي دده مقصود د بزو پاللو څخه څه دی، آیا یوازې د شیدو خرخولو په واسطه بزې پالي او که مقصودیې مال زیاتول دي او د بزې څخه د بچیانو فائده اخیستل او تبعاً د شیدو څخه هم نفع اخلي ددې دواړو خبرو څخه چي یې کوم مقصود وي هغه واضح ولیکل سي نو جواب ورکول کیږي .

سوال:.....

آیا پر وقف محکمه متعلق مسجد باندي عشر سته؟

جواب:..... پر محکمي دووقف متعلقه مسجد باندي هم عشر سته:

”قال فی العالمگیریه وکذا ملک الأرض لیس بشرط للوجوب لوجوبه فی الأرض الموقوفة اه“ (ص ۱۹۱ / ج: ۱)

سوال:.....

(۱) د عشرې محکمي تعریف څه شی دی او خراجي محکمه څه ته وايي، او په دابل سوال کي چي کوم جزیات مرقوم دي هغه عشرې دي که خراجي؟
(۲) لاخراج بازيافتی هغه محکمي ته وايي چي د نصاری د تسلط قبل لاخرج وه او په هغه کي خزانه ورکول نه غوښتل چي کله دهغه غلبه وسوه او د محکمي مالک د لاخراج کېدلو هیڅ ثبوت نه ورکئ نو سرکار یو څه خزنه او د محکمي د لاخرج کېدلو هیڅ ثبوت نه ورکئ نو سرکار یو څه خزانه و ټیکس مقرر کولو سره مالک د محکمي ته هغه محکمه واپس ورکوي .

(۳) نیاباد هغه محکمي ته وايي کوم ته چي رعایا گورنمنټ څخه

میعادی اجازت و اخلي او آباده يې کړي او کومه خزانه چي سرکار پر ده مقرره کړه هغه ادا کوي او چي کله میعادي اجازت ختم سي کور نمونې خزانه منځته کوي که چيري هغه خلک زیادتي قبوله کړي نو مخکې دهغه سره بحاله او سپړي کني چي پر هغه راضي وي هغه ته يې ورکوي .

(۴) طرف دوهم قسم د مخکي والا څخه سرکار د ضرورت په وجه يوه روپۍ د خزانې په مقابلې کي لس روپۍ اخيستلو سره هغه تقه قامومي بندوبستي ورکړه او دهغه سره يې وعده وکړه چي زه دهغه مخکې ستاسو څخه واخلم نو بل چاته يې نه ورکوم .

(۵) در رعایتي هغې مخکي ته وايي کومي ته چي زمينارانو د سرکار څخه پر خزانې باندې بندوبستي کولو سره راعيا ته میعادي بندوبستي ورکړه د بعضو څخه يو څه نذر و اخيسته بعضو ته يې داغه رقم مثلاً د ۹۰ کالو لپاره بندوبستي ورکړه او دهغو سره يې وعده وکړه زه ستاسي څخه دا مخکې واپس نه اخلم خو چي زميندار کله ددې څخه واپس اخيستل وغواړي راعيا ته دراکړوولو هيڅ قدرت نسته .

(۶) په خراجي مخکې کي چي غلّه (جواړي اوربشي ، غنم او داسي نور) د يوه کال خور دپوش څخه زائد پيدا کيږي ددې زکوٰۃ ورکول واجب دي کنه هر تقدير اول ددې حکم د مال تجارت رقم دی که نه دی ؟

جواب : (۱) الأرض العشرية ما فتحها المسلمون عنوة وقسموها بين التانمين او اسلم اهلها برضاهم واقروا عليها ولم يملكها كافر منذ فتحوها إلى الآن ، والخراجية ما فتحوها صلحا واقروا اهلها عليها او كانت عشريه فملكها كافر في وقت .

(۲) دامحکہ عشری ده .

(۳) دامحکہ خراجی ده .

(۴) داهم خراجی ده .

(۵) که چیری هغه محکہ د اوله سره د مسلمانانو په قبضه کې وه نو عشری ده او که چیری یوڅه وخت بعد قبضه له مسلمانانو څخه د کافرانو په ملک کې راغله نو خراجی ده او که چیری د مسلمانانو په قبضه کې حالاً ده خو پر مخ دیو کافر په قبضه کې راتلل معلوم نه دي بیا هم عشری ده .

(۶) د خراجی یا عشری محکې په زائد پیداوار کې زکوٰۃ نسته د پیداوار په خرڅولو سره چي کوم رقم جمع کړي، که چیری هغه د ضرورت اصلیه څخه فاضل وي نو وروسته تر حولان حول پردې زکوٰۃ کیږي .

﴿باب صدقة الفطر﴾

سوال:.....

چي يو خای غوري نه پيدا کيږي او اوږه هم په نهايت گران قمت وي نو که چيري د يو بل ښار د غورو په اندازه سره صدقه فطر ادا کړي جائز دي که نه؟

جواب:.....

د بل ښار د قيمت اعتبار نه کيږي که چيري غوري نه سي پيدا نويوه کاسه د اور بشو قيمت دي ادا کي او که چيري هيڅ شی هم نسي پيدا نو د تجار خڅه دي پوښتنه وکړي چي که چيري دلته غواړي په دا وخت کي وای نو د هغه به څه مقدار وای د هغه د حساب خڅه قيمت دي ادا کړي .

سوال:.....

ولې (نخود) په فطره کي د غورو، اور بشو د قيمت په حساب سره ورکول کيږي که به د هر يوه د مقدار مشروع د حساب په ورکول کيږي د چولو اصل يو خای سته که نه؟

جواب:.....

په فطره کي چولې ورکول جائز دي خو وزن يې نه دی مقرر نيمه کاسه د غنمو چي کوم قيمت وي هغومره قيمت چولې دي ورکړي يا دي قيمت ورکړي:

”كما في الدر المختار / ص: ۱۲۲ / ج: ۲ وما لم ينص عليه كذرة وخبز

يعتبر فيه القيمة فقط“

سوال:.....

يوسري په تھانه بون کي اوسيري او د دې ځای د غور و سیر شپږ آنې کړي
بيايي خرڅوي او د مراد آباد په ښار کي تاجر خلک غوري څلور آنې کړي
بيايي خرڅوي پر دې تقدير باندي کوم سري چي په تھانه بهون کي
اوسيري هغه که چيري د مراد آباد په مقدار سره فطره ادا کړي نو ادا کيږي
که نه؟ او که بهي د تھانه بهون په اندازه ورکوي؟

جواب:.....

قيمت په صدقه فطر کي د قياس على الزکوة مقتضى ده خود ده چي
موضع مال د قيمت اعتبار وي:

” قال في الدر و يقوم في البلد الذي فيه المال ولو في مفاضة ففي اقرب
المواضع اليه اهـ (ص ۳۵ / ج: ۲)

وفيه ايضا صدقة الفطر كالزکوة في المصارف وفي كل حال الا في جواز
الدفع إلى الذمي وعدم سقوطها بهلاك المال وقد مر اهـ - (ص ۱۲۷ / ج: ۲)
او پر دې فرق باندي نظر وکړه چي د زکوة سبب وجوب مال دی (په دې
وجه موضع مال معتبر سو) او د صدقه فطر سبب وجوب راس دی نو د دې
مقتضا داده

چي په صدقه فطر کي د هغه ځای د قيمت اعتبار دي وکړي چيري چي
متصدق وخت ادائي صدقه د فطر موجود وي .

والثاني راجح عندي نظراً إلى العلة ولم اره صريحا فليراجع - والله

اعلم -

سوال :.....

پہ فتاویٰ امدادیہ کی دی :

”و جاز دفع کل شخص فطرته إلى مسکین علی المذهب کما جاز دفع صدقة جماعة إلى مسکین واحد بلا خلاف“

او پہ عالمگیریہ جلد اول کتاب الزکوۃ کی دی چي :

”و يجب دفع صدقة فطر كل شخص إلى مسکین واحد حتی لو فرقه علی مسکینین او اکثر لم یجز و یجوز دفع ما یجب علی الجماعة إلى مسکین واحد کذا فی التبیین“ (ص ۱۲۴ ج ۱)

پس پہ دی دو قولوں کی کوم قول مرجح دی پر کوم یوہ عمل و کرل سی دادلہ شرعیہ خخہ ارشاد و فرمایہ ؟

جواب :.....

”قال فی الدر و جاز کل شخص فطرته إلى مسکین او مساکین علی ما علیہ الاکثر و بہ جزم فی الولوجیة والخانیة والبدايع والمحيط و تبعهم الزیلعی فی الظہار من غیر ذکر خلاف و صحخہ فی البرهان فکان هو المذهب کتفریق الزکوۃ والامر فی حدیث اغنوهم للندب فیفید الا اولویته کما دفع صدقة جماعة إلى مسکین واحد بلا خلاف یعتقد بہ اھ“ (ص ۲۵۱ / ج : ۲)

ددی خخہ معلومہ سوہ چي پہ امدادیہ کی چي خہ لیکی دی ہفہ صحیح دی او پہ عالمگیریہ کی چي دیوہ سړي صدقہ فطر وہ یوہ سړي تہ ور کول واجب او تفریق یی غیر جائز لیکی دی ہفہ پر قول ضعیف ہاندي مہنی دی ہو، پہ عمل کی اولیٰ ہفہ دی کوم چي پہ عالمگیریہ کی دی . کواکی دہفہ پہ خلاف ہم جائز دی . واللہ اعلم .

سوال:.....

درس دیار برہما زراعت کندم نیست، اگر بعوض کندم قیمتش داده شود، پس قیمت کندم وغیرہ منصوص علیہ کدام جا کرده صدقہ فطر داده شود از وری مہربانی رفع اشتباہ فرمایند؟

جواب:.....

”والمعتبر فی الزکوۃ مکان المال وفی الوصیۃ مکان الموصی وفی الفطرۃ مکان المؤدی عند محمد وهو الاصح ”در“ بل صرح فی النہایۃ والعنایۃ بانہ ظاہر الزوایۃ وهو المذهب کما فی البحر شامی (۱۱۲ / ج: ۲)

وفی الدر ایضاً ولو فی مفازۃ ففی اقرب الامصار الیہ فتح (ص ۳۵ / ج: ۲) ”پہ کوم بنار کی چي غنم نہ وي کہ چيري هلته اور بشي (شعير) پیدا کيري یا یوبل منصوص نو صدقہ فطریوہ کاسہ د اور بشو یا دیو بل منصوص د قیمت خخہ دي ادا کري کہ چيري غنم او اور بشي منصوصہ نہ وي نو ددي بنار خخہ قریب تر بنار چي داسي وي چي پہ هغه کي غنم او اور بشي وي نو پہ دې قریب تر بنار کي نیمہ کاسہ غنم یا یوہ کاسہ د اور بشو قیمت چي هر خہ وي دهغه خخہ دي صدقہ فطر ادا کري . واللہ اعلم .

سوال:.....

زمون د علاقې خلک اکثره قرضداره دي او بعضي توانگر نہ دي ددي لپاره غواړم چي دخپلي علاقې د قربانيو خرمني او دروړو فطري پريوہ خای جمع کړم یو تحویل جوړ کړم دهغه دروړو خخہ د علاقې والا ته نفع ور ورسوم، په دې وجه کي د علاقې خلک د سودي قرض خخہ وساتل سي

شرعاً دامعاملہ جائز دہ کہ نہ؟

جواب:.....

دا صورت نہ دی جائز و لی چي د چرم قرباني قیمت او د صدقه فطر بطور تمليک ور کول ضروري دي او په صورت مذکوره فی السؤال کي تمليک مفقود دی . کمالا يخفي و الله اعلم .

سوال:.....

مقدار صدقه فطر بحساب ہنگالہ کہ ازد دوازدہ ماشہ تولہ و از پنج تولہ چھٹا تک و از شانودہ چھٹا تک یا ہشتاد تولہ سیر ہايد چيست؟

جواب:.....

تقدیریش موقف بر تحقیق صاع است:

”لما روی عن النبی ﷺ اذوا صدقاتکم الخ“

و در اں اختلاف کثیر است لیکن بقول فقہائے محققین وزن صاع ۴۰۴۰ گرم است (ہکذا فی الدر المختار وغیرہ) و در ۴۰۴۰ گرم از انہا وزن ہشت مثقال (ہکذا فی الذر و شرح الوقایہ و غیرہما) و مثقال بقول صحیح چار و نیم ماشہ (ہکذا فی الغیاث) پس از ۵۴۰۴۰ گرم مبلغ ۳۲۷۶ ماشہ و بحساب مسؤل از یک صاع ۲۷۳ تولہ ہايد چنانچہ در بیاض یعقوبی و مظاہر حق ہمین حساب موہود است) و صدقہ فطر نصف صاع از گندم یک سیر و یا زردہ چھٹا تک یک تولہ شش ماشہ گردید (بوقتیکہ تولہ یوزن دوازدہ ماشہ گرفتہ شود) (چنانچہ در بیاض یعقوبی و مظاہر حق ہمین حساب موہود است) لیکن علماء کرام یک سیر دوازدہ چھٹا تک بلکہ برائے مزید احتیاط دو سیر ہم فرمودہ اند۔ واللہ اعلم۔

سوال:.....

پہ کتاب صدقہ فطر کي چي یوہ کاسہ مذکورہ دہ چولي ددي پہ مقابل کي، پہ دو چند و ر کولو سرہ، پہ انگرېزي تول سرہ ددي مقدار خونہ

کیڑی؟

جواب:.....

د نیمي کاسي وزن پاو کم دوه سیره دی د اتیا سیره څخه ددې دو چنده خپله معلوم کړئ خو که چیري یوه کاسه چولي هم نصف صاع د غوړو یا یوه کاسه اورېشو و قیمت ته نه ور سیري نو صدقه فطر نه ادا کیږي .

سوال:.....

بعضي خلک کوشش کوي چي بې ځايه کمپتياني جوړي کړي او د خلکو څخه صدقه فطر و صول کړي او ددې د تقسيم انتظام کمپتياني و کړي، آیا دا صورت جائز دی که نه؟

جواب:.....

نن سبا د کمپتيانو چي کوم حالت دی ددې څخه دا اميد نسته چي صدقه فطر په صحيحه طريقه باندي پر مصارفو باندي صرف کړي نیز دا هم اندېښنه ده چي د کمپتي والو د مسلمانانو څخه صدقه فطر جبراً و صولوي حالانکه په دې کي د جبر و هيچاته حق نسته .

په دې وجه دا صورت درست نه دی، هر سړی چي هر ځای و غواړي اور هر چاته چي يې و غواړي خپله صدقه دي ور کړي، دغه بهتره ده .

﴿باب المصارف﴾

سوال:.....

زمود په ملکو کې بعضي حافظان په بعضي مسجدو کې په به اجرت تراویح کې قرآن وایي او بعضي ته د ختم بعده الله وغیره ویلو سره ونه کوي په داسې ملک کې چې حافظ اجرت و شبه اجرت ته ناجائز وایي که چیرې دوی ته مصلیانو (لمونځ کونکو) صدقه فطر و زکوة ویلو سره یوڅه روپی پیسې ورکړې، اخیستل یې جائز دي که نه؟

جواب:.....

چې حافظ په اجرت باندې قرآن ووايي هغو ته د زکوة او فطره ورکولو سره واجب نه ساقطیږي ولي چې د مال زکوة و فطره تصدق و تملیک مجاناً ضروري دی او دلته په اجرت کې ورکول سوی البته که چیرې حافظ با اجرت نه وای بلکه اجرت و شبهه اجرت ناجائز بولي. که چیرې هغه فقیر وي صاحب نصاب نه وي هغه ته د زکوة و فطرې روپی ورکول جائز دي خودا تصریح کول په کار دي چې د ادا ته په اجرت کې نه دي درکول سوي نه ستایو څه حق و و په محض غریب بللو سره درکول سوي دي، نیز که چیرې ددې حفاظو سره قدر نصاب رقم جمع سي ددې بعده هغو ته زکوة و فطره مه ورکوي کنې واجب نه ادا کیږي:

”الا ان یکون مديوناً بقدر ما یحیط بما له فیصح فافهم“ (امداد الاحکام /

ج: ۲ / ص: ۴۶)

سوال:.....

خه وایي علماء کرام په دې مسئله کې، چې دزید سره د زکوٰۃ د پراختیا په رقم جمع دی هغه یو وار حقدار ته نه ورکوي ددې رقم خخه یو پراپرته یا مخکې اخیستل غواړي او دهغه آمدني خخه مستحقین، مدارس او دنیوي دیني طلباء چې دهغه مستحق وي هغوی ته وظیفه ورکول غواړي نو آیا د زکوٰۃ رقم خخه د آمدني سامان د آمدني خخه پر مستحق باندې خرڅولای سي؟

جواب:.....

د ادائیګي زکوٰۃ لپاره تمليک يعني مستحقین بلا عوض مال جوړول شرط دي که چیرې د آمدني لپاره پراپرته قائمه سوې ده یا مخکې اخیستل سوې ده نو دا شرط نه دی پوره سوی لهدا زکوٰۃ نه ادا کېږي د زکوٰۃ رقم خخه د آمدني جائیداد فراهم کول نه دی جائز حق داران به له اعوضه مالک جوړول ضروري دي:

”وشرعاً تمليك جزء مال خرج المنفعة فلو اسكن فقيراً داره سنة ناولاً لا يجزيه عنه الشارع من مسلم فقير ولو متعوها غير هاشمی ولا مولاه من كل وجه در مختار مع الشامی کتاب الزکوٰۃ (ج ۲ / ص: ۴)“

سوال:.....

د زکوٰۃ په پیسو باندې د زکوٰۃ حقدار مالک جوړول او دهغه پر رضامندي باندې ددې پیسو خخه ذریعه آمدني یا پراپرته قائمه کړي بیا ددې آمدني مستحقین یا غیر مستحقین طلباء علوم دینیه و دنیویه باندې بطور وظائف یا د مدرسین مدرسه په تنخواه کې نور ضروریات په مسجد کې

خرخولای سی کہ نہ؟

جواب:.....

کہ چیری یو سړی په حیلہ کولو باندي مجبوره دی او هغه د زکوٰۃ حقدار بې له څه ویلو مالک و مختار جوړ کړي بیا په دې خیریه کار کې د خرخولو ترغیب یې ورکړی او هغه دا خبره په خوشالي سره منظوره کړه نو زکوٰۃ ادا کړي. (فتاویٰ عالمگیری / ج: ۶ / ص: ۳۹۲)

کہ چیری هغه یې خرخول نه کړي قبول نو پر دې باندي یو قسم الزام نسته چي هغه سړی مالک د نیت و طریقہ کار په درستګي باندي پره مدار دی چي هغه درست وي نو زکوٰۃ هم ادا کړي د تملیک لپاره ظاهري رد و بدل کافي نه دی.هاخذ اتدیر و حیلہ کی رواست۔

”و الحيلة له ، ان يتصدق بمقدار زكاته على فقير ثم بأمره بعد ذلك بالصرف اليه هذا الوجه فيكون للمتصدق ثواب الصدقة ولذلك الفقير ثواب بناء المسجد والقنطرة -“ (فتاویٰ عالمگیری الفصل الثالث في مسائل الزکوٰۃ سوال:.....)

کہ د زکوٰۃ رقم غریبانو ته ورکړي او داسي ورته ووايي چي دا قبولي کړه او فلاڼی مدرسې ته یې ورکړه نو زکوٰۃ ادا کړي کہ نه؟
جواب:.....

مدار پر نیت باندي دی چي هغه درست وي ن و زکوٰۃ ادا کړي کنې نه ادا کړي په صورت مسئلہ کې د ادائیګي په سلسلہ کې شبه د که یو څوک پر حیلہ کولو باندي مجبوره وي نو د زکوٰۃ رقم و حقدار ته بغیر دیو څه ویلو مالک جوړ کړه بیا هغه په مدرسه وغیره کې دور کولو ترغیب

ورکړه که یې چیرې هغه په خوشحالی سره ورکړي نو فېها کني پر دغه باندي هېڅ الزام نسته په در مختار کي دي:

”ان الحيلة ان يتصدق على الفقير ثم يأمره بفعل هذه الاشياء“ (در مختار مع الشامی / ج: ۲ / ص: ۸۶، باب المصروف)

سوال:.....

پر زید زکوة واجب وو خو دادا یې نه کئ مړ سو نو دده د مال څخه زکوة ادا کړي که نه؟

جواب:.....

په دې حالت کي زکوة مه ادا کوئ، هو که یې وصیت کړی وي نو دثلث مال څخه دي ادا کړي:

”واما دين الله تعالى فان اوصى به وجب تنفيذه من ثلث الباقي والا لا قال في الشامية تحت قوله واما دين الله الخ محترز قوله من جهة العباد و ذلك كالزكوة والكفارات قال الزيلعي فانها تسقط بالموت فلا يلزم الورثة اداؤها الا إذا وصى بها“ (در مختار مع الشامی فی کتاب الفرائض / ج: ۶ / ص: ۷۶۰)

سوال:.....

یو سړی صاحب نصاب دی هغه و غریب طالب العلم ته په تعلیمي خرڅ کي د زکوة رقم ورکول غواړي، دده والدین داخراجاتو برداشتولو طاقت نلري، په داسي حالت کي طالب العلم ته په هره میاشته کي دیکمشت تعلیم خرچه ورکړل سي نو زکوة ادا کيږي که نه؟

جواب:..... په صورت مسئلې کي غریب طالب العلم که بالغ وي او که نابالغ وي خو دده پلار غني نه وي نو زکوة ادا کيږي:

”ولا يجوز دفعها إلى والد الغنى الصغير كذا في التبيين ولو كان كبيراً جاز“
 (فتاویٰ عالمگیری الباب السابع فی المصارف / ص: ۱۸۹)

سوال:.....

یو سړی د خپلو قریبانو لپاره و هندوستان ته د زکوۍ پیسې استوي نن سبا د پیسو په استولو کې کمېشن غواړي نو د زکوۍ څخه ورکولای سي؟
 مثلاً چې د زکوۍ لپاره ۱۰۰۰ روپۍ واستوي نو مرسل الیه ته اته سوه ۸۰۰ روپۍ رسیږي نو دا دوه سوه روپۍ د زکوۍ کیږي که د مرسل اصلي رقم دی؟

جواب:.....

مذکوره دوه سوه روپۍ په زکوۍ کې نه شماريږي لهذا دوه روپۍ به نوري ادا کوي:

”و يشترط ان يكون لاصرف تمليكا لا اباحة كما مر لا يصرف إلى ابناء نحو مسجد ولا إلى كفن ميت وقضاء دينه در مختار مع الشامی باب المصارف ج ۲ / ص: ۸۵“

سوال:.....

خیرات و چاته ورکولای سي؟

جواب:.....

نفل خیرات و صدقات و ټولو حاجتمندو ته ورکولای سي . اقارب مقدم دي او دینداره ډېر حقداره دي . (فتاویٰ رحیمیه / ج: ۷ / ص: ۱۷۲)

سوال:.....

یو سړی د خپل زکوۍ د رقم څخه په سکول کې د کوچنیانو لپاره کرسی، تخت و غیره جوړول غواړي اوس دا رقم پر څه طریقه استعمال کړي؟ که

یہ چیری خپلہ نہ کړي استعمال نو داسي یو صورت سته د کوم څخه چي هغه رقم په مذکور سکول کي خرڅ کړي؟

جواب:.....

د ادائی زکوة لپاره تمليک شرط دی يعني د زکوة حقدار ته رقم بلا عوض مالک مختار جوړول ضروري دي او دا حقیقت د مدرسې او سکول په سازو سامان جوړولو کي نه وي . لهنداز کوة نه ادا کيږي هو، که چيري مستحق زکوة بلا عوض جوړي بيا يې هغه خپل د طرف څخه په خوشحالي سر د سامان جوړولو لپاره رقم ورکړي نو زکوة ادا کيږي او هغه ته ثواب رسيږي خو د اول څخه رقم بيرته اخيستل يا سامان جوړولو په متعلق خبره مه کوئ، ولي چي په ظاهري ورکولو او اخيستلو سره زکوة نه ادا کيږي . حقیقتاً تمليک شرط دی:

”قوله ان الحلية ای فی الدفع إلى هذه الاشياء مع صحة الزکوة قوله ثم يأمره الخ فيكون له ثواب الزکوة و للفقير ثواب هذه القرب بحرو في التغير بثم اشارة إلى انه لو امره اولا لا يجزى لأنه يكون وكيلا عنه في ذلك الخ“ (شامی / ج: ۱۰ / ص: ۸۶ ، باب المصارف -)

سوال:.....

پريو سړي باندي زما پنځه روپۍ قرض دي چي زه يې بمد زکوة هغه ته ورکړم نو په دې زکوة ادا کيږي که نه؟

جواب:.....

په صورت مسئلې کي زکوة نه ادا کيږي ددې آسانه طريقه داده چي اول د خپل ځان له طرفه څخه پنځه روپۍ هغه ته ورکړه هغه يې مالک جوړ کړه

بیا کہ یہی ہفہ بمد قرض ادا کریں نو پہ دے صورت کی زکوۃ ہم ادا کریں
او قرض ہم وصول کریں:

”واعلم ان اداء الدين عن الدين والعين عن العين وعن الدين يجوز واداء
الدين عن العين ، وعن دين سيقبض لا يجوز وحيلة الجواز ان يعطى مديونه
، الفقير زكاته ثم يأخذها عن دينه قال في الشامية تحت قوله واعلم الثانية و
اداء دين عن دين سيقبض كما تقدم عن البحر وهو ما لو ابرأ الفقير عن بعض النصاب
ناويا به الاداء عن الباقي“ (درمختار مع الشامی ، کتاب الزکوۃ / ج: ۲ / ص: ۲۷۱)

سوال:.....

پریو سہری بانڈی زما خخہ خہ روپی دی یو مستحق زکوۃ تہ بہ نیت
زکوۃ وواہ چہی دفلائی خخہ دونہ ورپی وصول کرہ او ہفہ سہری زما د
ویلومطابق ورکری نو زکوۃ ادا کریں کہ نہ؟

جواب:.....

پہ صورت مسئلہ کی زکوۃ ادا کریں پہ ”فتاویٰ اسعدیہ“ کی دی:
”(السؤال) فی رجل له على رجل اخر دين فامر فقير ، اقبضه منه على
زكوۃ او امره ان يدفع إلى الفقير عينه فهل يحتاج إلى نية مقارنة عند الدفع ام
يكفى مجرد الامر ويسقط الزكوۃ إذا دفعها افتونا؟

(الجواب: نعم يسقط عنه بقبض الفقير من المديون قال في المحيط
الرضوى لو كان له دين على رجل فامر فقيرا بقبضه عنه عن زكوۃ ماله فقبض
اجزاء لأن قبض المامور بمنزلة قبضه فكانه قبضه بنفسه ثم صرف اليه بنية
الزكوۃ فيكون مؤديا العين عن الدين انتهى“ (فتاویٰ اسعدیہ / ج: ۱ / ص:
۱۵ بالمطبعة الخيرية)

سوال: مستحق زکوٰۃ تد زکوٰۃ ور کولو پہ وخت کي داویل چي دا زکوٰۃ دی آیا دا ضروري دي که نه؟

جواب: د زکوٰۃ پیسی ور کولو پہ وخت کي داویل نه دي ضروري چي داد زکوٰۃ دي صرف نیت د زکوٰۃ کافی دی بلکه مستحق ته دا وایه چي دا عطیه ده یا قرض در کوم خو په زړه کي یې د زکوٰۃ نیت وکړه بیا هم زکوٰۃ ادا کیږي . په شامي کي دي:

”لأن المعتبر نية الدافع ولذا جازت وان سماها قرضا او هبة في الاصح“ (شامي / ج: ۲ / ص: ۸۲، باب المصارف)

سوال:

زکوٰۃ مي ادا کړی دی که نه، په دې کي شک دی نو څه کول په کار دي، بیرته یې ادا کول ضروري دي؟

جواب:

هو، ور کول یې ضروري دي:

”ولو شك رجل في الزكاة فلم يدر أركى أولم يرك فأيه يعيدها كذا في المحيط“ (فتاوی عالمگیری كتاب الزكاة، مسائل شتى / ج: ۱ / ص: ۱۸۰)

سوال:

د زکوٰۃ رقم ادا کولو لپاره یې علیحده پتوہ ایښې وه خو دا کولو څخه مخکي ضائع سوه نو زکوه ادا سو که به بل زکوٰۃ ور کوي؟

جواب:

په صورت مسئلہ کي زکوٰۃ نه دی ادا سوی او نه ساقط سو، بیرته به یې ور کوي:

”رجل وجبت عليه زكوة المائتين فأفرد خمسة من ماله ثم ضاعت منه ، تلك الخمسة لا تسقط عنه الزكاة“ (فتاویٰ عالمگیریہ کتاب الزکوة مسائل شتی / ج: ۱ / ص: ۱۸۲)

سوال:.....

یو سړی چې د زکوة حقدار دی ده ته زکوة ورکولو والا دیو محلت څخه دا وویل چې دا قرض دی زکوة یې ورکړی او نیت یې هم د زکوة دی دا نیت یې نه دی چې په قرض مې ورکړي دي بیرته به یې ځیني واخلم نو زکوة ادا کیږي که نه؟

جواب:.....

په صورت مسئلې کې چې نیت یې د زکوة دی دې نیت یې نه دی چې بیرته رقم ځیني واخلم نو زکوة ادا کیږي په ”فتاویٰ“ کې دي: ”ومن اعطى مسکینا دارهم و سماها هبة او قرضا و نوى الزکوة فانها تجزیه و هو الاصح“

ترجمه: او چا چې مسکین ته درهم ورکړو بطور قرض او د هبې او نیت یې د زکوة وکړی نو زکوة ادا کیږي دغه اصح دی (ص ۱۷۱ / ج: ۱ کتاب الزکوة)

سوال:.....

زه دلته په مسجد کې امام یم د مسجد په مشاهد د کور گزران چلول سخت دي کثیر العیال او قرض دار هم یم ایو سړي ماته د زکوة غټ رقم را کولو غواړي نو زه یې اخیستلای سم که نه؟

جواب:.....

مسئله داده چې یو مستحق زکوة ته د زکوة دومره روپی ورکولی سي

چي در نصاب کمي وي دومره ور کول چي غريب صاحب نصاب او مالدار سي مکروه دي، هو که چيري هغه سړی قرضدار وي يا کثير العيال وي نو هغه ته دونه پیسې ور کول چي د قرض ادا کولو بعد دده سره بقدر صنب نسي پاته يايې پر اهلعیال تقسیم کړي نو هر یوه ته د نصاب تر مقدار کمي ورسیرې نو داسي سړي ته تر نصاب زیاتي ور کول بلا کراحت جائز دي: ”وکره دفع نصاب او اکثر إلى الفقير غير مديون) الا ان يكون ذا عيال لو فرقه، عليهم لا يصيب كالا نصاب“ مجمع الأنهر شرح ملتقى الأبحر / ج: ۲ / ص: ۲۲۵، کتاب الزکوة، طحطاوی علی مراقی الفلاح / ص: ۴۱۶، کتاب الزکوة) لهذا ته دومره رقم اخیستلای سې چي د قرض د ادائیګي بعده ستا سره بقدر نصاب نسي پاته .

سوال:.....

زموږ په کلي کي د مسلمانانو پنځلس کوره دي پر کهیتي باند د ټولو گزران دی او د کهیتي د خرابېدو د وجهي څخه د ټولو مالي او اقتصادي حالت بیخي ډېر کمزوره سوی دی په کلي کي یو مسجد یو مکتب دی د مکتب د معلم تنخواه د ”مجلس خدام الدین“ د طرف څخه راځي او یو څه رقم د کلي خلک چنده وکړي د تنخواه سره یې هغه ته ورکوي خو اوس هغه ورکول هم مشکل دي په دې حالت کي یو صاحب خیر د زکوة رقم را کړي آیا هغه پیسې د معلم په تنخواه کي ورکولای سو؟

جواب:.....

د زکوة د رقم څخه زکوة ورکولو والا په اجزت سره مستحق زکوة مدرس ته میاشت په میاشت بطور امداد لږ لږ رقم ورکوه نو دا جائز دي او په دې

صورت کی زکوۃ ہم ادا کیڑی او دمدرس امداد ہم کیڑی بطور تنخواہ ور کول نہ دی جائز . او کہ یی چیری پہ تنخواہ کی ور کوئی نو د زکوۃ رقم یو غریب مستحق زکوۃ تہ دیو قسم عہد و پیمان بغیر بطور تملیک ور کرہ بیاد ہفہ بعدہ ہفہ تہ مشورہ ور کرہ چي د خپل کلي مدرسہ بیخی غریبہ دہ کہ چي تہ دارقم پہ مدرسہ کی لله ور کرہ نو د استاذ د تنخواہ انتظام کیڑی او ستا لپارہ بہ اجر عظیم وي ہفہ غریب کہ دا مشورہ قبولہ کری او رقم پہ مدرسہ کی ور کرہ نو د دہ بعدہ ہفہ رقم پہ تنخواہ کی ور کول جائز دی .

سوال:.....

یو نابالغہ کوچنی دی د چا چي پلار غریب او مستحق زکوۃ دی ہفہ تہ چي د زکوۃ رقم ور کول سی نو زکوۃ ادا کیڑی کنہ، آیا ہفہ نابالغہ کوچنی مالک جو رہدای سی؟

جواب:.....

کہ چیری نابالغ عقلمند او پوہوي پہ قبضہ پوہیری نو ہفہ تہ زکوۃ ور کول جائز دی او چي کوم کوچنی دہر کوچنی وي پہ قبضہ نہ پوہیری او د لین دین قابل نہ وي نو داسی کوچنی تہ پہ زکوۃ ور کولو سرہ زکوۃ نہ ادا کیڑی، هو، کہ چیری د کوچنی ولي ددہ د طرف خخہ قبضہ و کری نو ادا کیڑی . پہ در مختار کی دي:

”دفع الزکوۃ إلى صیان اقاربه برسم عید جاز (قوله إلى صیان (قاربه) ای العقلاء والا فلا يصح الا بالدفع إلى ولی الصغير“ (در مختار و شامی / ص: ۹۱۶ / ج: ۲، باب المصروف قبیل باب صدقة الفطر)

نیز پہ شامی کی دی:

” (قوله تملیکاً) وفي التملیک اشارة إلى انه لا یصرف إلى مجنون وصی غیر مراهق الا إذا قبض لهما من یجوز له قبضه کالاب ولو صی و غیرهما والمراهق من یعقل الاخذ کما فی المحيط قهستانی وتقدم تمام الکلام علی ذلك اول الزکوة“ (شامی / ص: ۸۵ / ج: ۲، باب المصارف)

پہ عمدۃ الفقہ کی دی: او کہ چیری دزکوة پر مال باندي کو چنی ہلک قبضہ و کرہ او ہفہ قریب البلوغ دی نو جائز دی او دغہ رنگہ کہ یی چیری داسی ہلک تہ ور کرے چنی قبضہ کول پھری یعنی غورخوی یی نہ یا یی شوک پہ دھوکہ کی نہ حینی اخلی نو بیاہم جائز دی او کہ یی کم عقل فقیر تہ ور کرے نو بیاہم جائز دی . (عمدۃ الفقہ / ج: ۲ / ص: ۱۳۷)

سوال:.....

یو سری صاحب نصاب دی او مستحق زکوة نہ دی بل سری یی مستحق زکوة و گنی او ہفہ تہ یی دزکوة رقم ور کرے ہفہ سری دا ہدیہ یا تحفہ و ہلل دزکوة رقم یی حینی و اخیست و روستہ تہ ددہ دا خیال سو چنی داد زکوة رقم دی نو اوس داسری خہ و کرے؟ آیا ددہ لپارہ ددی استعمال جائز دی یا چا چنی دہ تہ رقم ور کرے دی ہفہ تہ یی بیرتہ ور کرے یا ہفہ رقم و یو مستحق تہ ور کرے؟

جواب:.....

چا چنی رقم ور کرے دی ہفہ خخہ دی تحقیق و کرے، کہ چیری ہفہ و وایی چنی داد زکوة رقم دی نو صفا ورتہ و وایہ چنی زہ مستحق زکوة نہ یم او رقم ہفہ تہ واپس ور کرے کہ دور کولو والا خخہ تحقیق کول سخت او

مشکل وي او يقين يا ظن غالب وي چي داد زکوة رقم دی نو دد لپاره ددی استعمال حلال و طیب نه دی که کېدای سي هغه ته یې بیرته ورکړه چي تاته یې درکړي دي یا یې صدقه کړه . په شامي کي دي:

”ولا يترد الولد والغنى وهل يطيب له فيه خلاف وإذا لم يطب قيل يتصدق وقيل يرد على المعطى اه“ (شامي / ص: ۹۳ / ج: ۲، تحت قوله ولو دفع بلا تحر باب المصارف)

سوال:

يو سړی مقروض دی دقرض دادا کولو هيڅ سبيل نسته دقرض خواهانو د مطالبو څخه ډېر پرېشانه دی . د ډېر کوشش کولو باوجود يې خپل قرض نکړی ادا، داسي مقروض ته زکوة ورکول ښه دي که غريب ته د چا چي يواځي د خپل نس پاللو فکر دی او دامقروض په دوو فکرو کي بدنی د خپل اهل و عيال نفقه او دقرض خواهانو مطالبه . اميد دی چي وضاحت وفرمايئ .

جواب: په صورت مسئلوه کي مقروض دقرض څخه خلاصول ښه دي چي غريب ډېر محتاج وي نو د هغه هم بقدر ضرورت مدد وکړه . په عالمکيري کي دي:

”ومنها الغارم وهو من لزمه او كان له مال على الناس لا يمكنه اخذه والدفع إلى من عليه الدين أولى من الدفع إلى الفقير“ (عالمگیری / ج: ۱ / ص: ۱۸۸، باب فی المصارف)

سوال:

يو سړی د کړايي په سراي کي اوسيږي د سراي مالک د سراي خالي کولو

تقاضا کوي داسري ددي پرېشاني دوجهي څخه يو کوچنی کور په پور اخیستی دی کور دده د ضرورت بقدر کم دی دده سره چي کومه سونه وه هغه يې خرڅه کړه او دسرای په قیمت کي ورکړه او کمي نغدي چي وې هغه يې ټولي ورکړې بيا هم دسرای قرضه پاته ده اوس دده سره يو بل داسي شی هم نسته چي هغه خرڅ کړي او قرضه په ادا کړي نو داسي چاته دزکوة رقم ورکول جائز دي؟ په دې وجه چي دی خپله قرض ژر ادا کړي؟

جواب:.....

په صورت مسئلې کي چي سراي يې اخیستی دی هغه بقدر ضرورت دی او دقرض ادا کولو لپاره يې زر خرڅ کړل چي څه نغدي وې هغه يې ټولي ورکړې او ددې سري سره تر ضرورت زیات داسي یو شی هم نسته چي هغه خرڅ کړي او خپله قرضه په ادا کړي نو په داسي صورت کي دې سري ته زکوة ورکول جائز دی:

”ومنها الغارم وهو من لزمه دين ولا يملك نصاباً فاضلاً عن دينه“ (فتاویٰ

عالمگیری، باب المصارف / ج: ۱ / ص: ۱۸۸)

سوال:.....

يو ضرور تمند مستحق زکوة دخپل دوست څخه قرض و اخیستی، د قرضي ورکولو والا د زکوة په نیت قرض ورکړ دیو عمر بعده مقروض هغه قرض واپس کړ قرض ورکولو والا ورته وویل چي ما هدیه درکړې وه، مقروض داخیستلو څخه انکار وکړی او رقم يې پرېښوی ولاړی اوس په دې رقم څه وکړي؟

جواب:.....

کہ چیری ہفہ سری رقم نہ واخلی او بیرتہ یی ور کړی نو د هغه په اجازت دي و بل مستحق زکوة ته ور کړي . (فتاویٰ رحیمیه / ج: ۸ / ص: ۱۸۹)
سوال:.....

بکر زید ته د قرض اخیستلو په اراده راغلی زید په دې وخت کې د قرض په نامه رقم ور کړی خو بکر در حقیقت مستحق زکوة وو، په دې وجه زید درقم ور کولو په وخت کې د زکوة نیت وکړی یو څه عمر بعد بکر هغه رقم بیرتہ ور کولو لپاره راغلی زید درقم اخیستلو څخه انکار وکړی خو بکر رقم پرېښود، ولاړی، بکر چي کوم رقم واپس کړی د هغه څه حکم دی؟

آیا دا واجب التصدق دی یا بکر ددې مالک دی؟ که چیری زید هغه رقم صدقه کړي نو د بکر څخه اجازت اخیستل ضروري دي که نه؟
جواب:.....

که چیری مناسب وي نو مقروض (بکر) ته صفا ووايه چي ما رقم تاته در کولو په وخت کې د زکوة نیت کړی وو ته ماته رقم بیرتہ مه راکوه او د دې ماسوا هم پر واپس کولو باندي ټینگ وي نو ورته ووايه چي څنګه ته وغواړې هغسي یی ور کړه او که چیری ددې ماسوا هم هغه سری (بکر) رقم واپس کړي نو د معطی (زید) د نیت مطابق په دغه وخت کې زکوة ادا سو دده اجازت دي واخلی هغه رقم دي صدقه کړي .

سوال:.....

فقیر ته د زکوة رقم بقدر نصاب یا ددې څخه زیات ور کول څنګه دي؟

جواب:.....

د زکوٰۃ د و مره رقم و یو فقیر ته ور کول مکروه دي چي د قرضو د ادا کولو
او د اهل و عیال څخه هر یوه نفر ته د نصاب څخه کم ور کولو بعد د فقیر
سره کامل نصاب پاته سي په در مختار کي دي:

”و کره اعطاء فقیر نصاباً او اکثر (الا إذا كان) المدفوع اليه (مديوناً او) کان
(صاحب عیال) بیحث (لو فرقه عليهم لا یخص) او لا یفضل بعد دینه فلا یکره
فتح“ (در مختار مع رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۹۲، باب المصارف)

سوال:

و میري ته زکوٰۃ ور کولای سي که نه؟

جواب:

میره (د پلار منکوحه) نه په اصول کي داخله ده نه په فروع کي او نه د دې
سره د زوجیت قرابت سته لهذا میري ته په زکوٰۃ ور کولو کي هېڅ تاوان
نسته . دې ته زکوٰۃ ور کولای سي بشرطیکه چي هغه مستحق زکوٰۃ وي
په شامي کي دي:

”و يجوز دفعها لزوجته ايها وابنه وزوج ابنته تاتارخانية“ (شامي / ص: ۸۶ /

ج: ۲، باب المصارف تحت قوله وإلى من بينها ولاد)

په عيني شرح کنز کي دي:

”ولا يدفع ايضاً إلى أصله وهم الآباء والامهات وان علاوهم الاجداد
والجدات من قبل الاب والام وكذا لا يدفع إلى فرعه وهم الاولاد ووان
سفل وهم اولاد الاولاد وكذا لا يدفع إلى زوجته بالاتفاق - كذا لا تدفع
الزوجة إلى زوجها عند أبي حنيفة رحمه الله وبه قال احمد رحمه الله في
الاصح الخ“ (عيني شرح كنز / ص: ۷۹ / ج: ۱، باب المصارف)

کتاب الصوم

سوال:.....

در رمضان بعدد شوال پہ میاشته کی شپہ روزی نیول کیڑی هغه پرله پسې نیول کیڑی که جلا جلا هم نیول کیڑی؟

جواب:.....

د شوال د میاشته د شپہ و روژو ډېر فضیلت بیان سوی دی . نبی کریم ﷺ فرمایلي دي چي که چا د روژې د میاشته روژې نیولو بعدد شوال شپہ روژې و نیولي نو د پوره کال د روژو نیولو سره برابري دي خودا ضروري نه ده چي بعد العید متصلاً دوهمه ورځ روژې نیول شروع کړي او دا هم ضروري نه ده چي مسلسل (پرله پسې) یې ونیسي علیحده علیحده یې هم نیولای سي . په در مختار کي کي دي:

”و ندب تفریق صوم الست من شوال ولا یکره التتابع علی المختار“ (در مختار مع شامی / ج: ۲ / ص: ۱۷۱ ، مطلب فی صوم الست من شوال) و صوم ست من شوال ثم قیل الأفضل و اصلها و قیل تفریقها . (نور الايضاح / ص: ۱۴۵ ، کتاب الصوم - فصل اقسام الصوم)

سوال:.....

پہ رمضان المبارک کی بی لہ یو خہ وجہی شرعی روزہ نہ نیویل، او
 علانیہ خورک و چینک کوی نو خہ حکم یی دی؟
 جواب:.....

داسی کس فاسق او داسلامی شعار توهین کولو والا کہ خلیفہ وی نو
 داسی بی حیا او بی باک تہ دی دقتل سزا ورکری پہ در مختار کی دی:
 ”ولو اکل عمداً شهرةً بلا عذر یقتل“

یعنی چي یو سری بلا عذرہ شرعی روزہ نہ ونیسی او بالقصد علانیہ
 خورک و چینک وکری نو د خلیفہ

اسلام پہ حکم سرہ ہغہ قتل کری . (شامن / ص: ۱۵۱ / ج: ۲ ایضاً)

سوال:..... یو سری تراویح وکری خور روزہ یی بلا عذرہ پرہنودہ نو ددہ
 تراویح قبولی دی کہ نہ؟

جواب:..... ددہ تراویح لمونخ قبلیری او ہغہ د ثواب حق دارہ دی خود
 روزی نہ نیولو پہ وجہ ہغہ سخت گنہگارہ دی او فاسق دی . (فتاوی
 رحیمہ / ج: ۸ / ص: ۲۰۴)

سوال:..... پہ ماہ رمضان مبارک کی دورخی ہو تہل خلاصول خنکہ دی،
 پہ ہو تہل کی بلا تفریق مذهب و ملت دھر قست خلک راخی کہ چیری
 خلاصول یی ناجائز وی نو آیا یواخی د غیر مسلمو لپہرہ یی خلاصولای سی؟

جواب:..... د ماہ رمضان المبارک د احترام پہ خاطر دورخی پہ وخت کی
 ہو تہل بندول ضروری دی د خورولو چنسلو والا کہ دہر مذهب وی . فقط
 و اللہ اعلم بالصواب (فتاوی رحیمہ / ج: ۷ / ص: ۲۰۵)

سوال:.....

یو سږي دروڙي په حالت کي احتلام سو، دروڙي په حالت کي د غسل کولو په وخت کي اوبه غرغړه نه کړې او نه یې د پزي و نرمي ته اوبه ورسولي نو دده غسل وسو که نه؟ او دغه رنگه غسل یې وکړ لمونځ یې وکړی نو لمونځ یې صحیح سو که نه؟

جواب:.....

دروږه دارلپاره غرغړه کول او د پزي و نرمي پوري داوبو رسولو حکم نسته چي دروږي د ماتېدو اندېښنه سته په مراقي الفلاح کي دي:

” (ويسن المبالغة في المضمضة) وهي اِیصال إلى ما فوق المارن (لغير الصائم) والصائم لا یبالغ فیهما خشية افساد الصوم لقوله عليه الصلوة والسلام بالغ فی المضمضة والاستنشاق الا ان تكون صائماً (مراقی الفلاح) - (قوله والمبالغة) فیهما هي ستة فی الطهارتين علی المعتمد وقيل سنة فی الوضوء واجبة فی الغسل الا ان

یکون صائماً (طحطاوی علی مراقی الفلاح / ص: ۳۹، فصل فی سنن الوضوء)“

چي کوم لمونځ یې کړی دی هغه صحیح دی د اعاده کولو حاجت نسته .
سوال:..... موږ مسلمان ځوانان په کالج کي تعلیم حاصلوو، درمضان شریف روږي پر موږ فرض دي، په روږو نیولو باندي موږ قادره هم یو څو دروږي نیولو په وجه زموږ په تعلیم کي یو څه نقصان راځي دسهار د ۱۱ بجو څخه یې ونیسې د مېنډام تر شپږو بجو پوري د تعلیم وخت دی او د یوې میاشتي بعد زموږ سندی امتحان دی، ددې لپاره ښه پوره تیاري کول دي او د ماه مبارک (رمضان) څخه ما سواد تعلیم بل هیڅ وخت له

موڙ سره نسته موڙ ڪه چيري په ڊي امتحان ڪي ناکامه سو نو موڙ ته ڊپر
غٽ تاوان ڏي نو په داسي صورت حال ڪي موڙ دقضا راوړلو په نيت دماو
مبارڪ روڙي ترک ڪړو ايا په شريعت محمديه ڪي ڊڊي اجازت سته؟

جواب: په صورت مسئلہ ڪي درمضان المبارڪ روڙي پرېښودلو
اجازت نسته ڪه څه هم دقضا راوړلو نيت وي خو دشرعي عذر ماسواد
رمضان شريف ڏيوږي روڙي پرېښودلو څخه چي کوم نقصان پېښېږي د
هغه تلافی دټول عمر روڙي نيولو سره نه ڪېږي . په حديث شريف ڪي ڏي:
”عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ من افطر يوما من رمضان من

غير رخصة ومرض لم يقض عنه صوم الدهر كله وان صامه“

ترجمه: چا چي دشرعي رخصت او مرض بغير عمدادرمضان شريف
يوه روڙه ترک ڪړه دهغي په عوض ڪي چي ټول عمر روڙي نيسي بيا هم
دهغي په بدل ڪي نيسي ڪېڏاي . (مشکوٰة / ص: ۱۷۷)

باب رویت الهلال

سوال: دروژې دمیاشتي شهادت یو سړی او درې ښځې ورکړي وڅه حکم دی؟

جواب: دگرځ او غبار په وجه عوام میشته ونه لیدل دمانښام دلمانځه وروسته زید او درې ښځې گواهي ورکوي چی موږ یقیناً میاشته لیدلې ده زید وائي چې ما خلک رابلل مگر څو راونه رسېدل او میاشته په اوریځه کي پته سوه نو که چیري هغه دوه خلک یا سړي میاشته لیدونکي لمونځ گزاره او پرهیز کاره وي فسق او فجور دهغو ظاهر نه وي نو دهغوی په گواهي افطار صحیح دی .

و شرط للفظ مع العجلة والعدالة نصاب الشهادة ولفظ اشهد وعدم الحد في القذف الخ . . . ولو كانوا ببلدة لاحاكم فهو صاموا بقول ثقة و افطروا باخبار العدلی مع العلة للضرورة (درمختار) قوله نصاب للشهادة ای علی الاموال وهورجال او رجل وامرؤي تان (ردالمحتار) کتاب الصوم ص ۹۹ ج ۲ .

سوال:

که چیری میاشتي لیدلو والا غیر مسلم او فاسق نه وي دوی ته داویل چې ستا بینائی تیزه وه یا ستا څلور سترگی دي یا دا چې میاشته پڼده وه که نری وه نور داسي بې بنیاده پوښتني کول څه حکم لري؟

جواب: دمیاشتي لیدلو والا خبر او د شهادت دا اعتبار لپاره دهغو عدل او

ثقة کافی دی یا دا چي فاسق بین الفسق نہ وي دباقي امور و پوښتل ضرورت نسته او مسلمان ذلیل کول او زړه ماتول په داسي خبرو سره صحیح نه دخبر عدل او مستور الخ لافاسق اتفاقاً . (درمختار) لان المراد باعدل من ثبتت عدالته ولا ثبوت فی المستور امامع تبیین الفسق فلا قائل به عندنا (درالمختار) کتاب الصوم ص ۹۹ ج ۲

سوال:

دلا عبرة لاختلاف المطالع مطلب څه دی ؟

جواب: مطلب دادی چي طریق موجب یعنی په شهادت معتبره سره په بل ښار کی رویت ثابت سی . نو هلته په خلکو باندي هم داغه حکم لازمیري فتاویٰ داراکعکوم ص ۲۰۹ ج ۶ .

سوال:

درویت هلال متعلق برقی تار خبر اعتبار لري او که نه؟

جواب: دبرقی تار خبر درویت هلال متعلق شرعاً اعتبار نه لري په داسي خبرو سره دروړې افطار کول صحیح نه دی .

فيلزم اهل الشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم رؤية الشك بطريق موجب (الدر المختار كتاب الصوم مطلب في اختلاف المطالع ص ۱۰۵ ج ۲

سوال:

يو مولوي صاحب ته مخامخ په څلورو شهادتونو سره ثابته سوه چي جمعرات ديرشم رمضان دی بناء عليه مولوی صاحب موصوف حکم ورکړی چي دجمعي په ورځ اختر وکړئ او کومو خلکو چي دجمعرات

خخہ دروڑی ابتداء کری وہ یوہ روڑہ دقضار و گرخوی زید ددی مخالفت و کری خہ حکم ئی دی؟

جواب: ولو كانوا ببلدة لاحاكم فيها صاموا بقول ثقة و افطروا باخبار عدلين مع العلة للضرورة الى ان قال و قيل بلا علة جمع عظيم يقع العلم الشرعي وهو غلبه الظن بخبرهم وهو مفوض الى راي الامام انه يكتفى بشاهدين واختاره في البحر و صحح في الاقضية والاكتفاء بواحد ان جاء من خارج البلد او كان على مكان مرتفع واختاره ظهير الدين الخ ايضاً كتاب الصوم ص ۹۹، ۱۰۱ ج ۲ وقال في الشامى واعتمده في الفتاوى الصغرى ايضاً وهو قول الطحاوى .

سوال:

پر جنتری یا تار باندي اعتبار کول صحيح دی او کہ نه؟

جواب: دشعبان پر ۲۹ باندي دوریخ پہ وجہ باندي چا نياشته نه وليده او پہ جنتري وغيره کی میاشت ۲۹ ليکلي ده نو پہ دي صورت کي دشعبان ديرش ورخي پوره کول او دهغه وروسته اوله روژ ح نيول پکار ده . پہ جنتري او تار باندي اعتبار کول نه دي .

قال عليه السلام صوموا الزوءيته او افثروا الرؤيته (الحديث) مشكوة باب رؤية الهلال فصل اول عن ابى هريرة ص ۸۷۴ ددي وروسته دا جملي هم دي فان غم عليكم فاكملوا عدة شعبان ثلثين متفق عليه .

سوال:

دخط او تار پر خبر باندي روڑه ونيول سي او کہ نه؟

جواب: کہ پر ۲۹ باندي دروڑي يا اختر میاشت نه وليدل سي او دوه

معتبرہ شہادتہ ہم حسب تصریح فقہاء نہ کرل پیدا نو محض دتار یا خط خبر باندي دروڑی نیولو یا افطار کولو شعری حکم نستہ البتہ کہ دہفہ تار یا خط خبر باندي تائید او تصدیق وسی پہ نورو قرائنو دصدق سرہ نو بیا پر ہفہ باندي عمل کول صحیح دی .

فیلزم اهل الشرق برؤية اهل الغرب اذا ثبت عندهم بطريق موجب (درمختار) کان یحتمل اثنان الشهادة او يشهداً علی حکم القاضی او يستفیض اکخبر بخلاف ما اذا اخبر ان اهل بلدة كذا رواه لانه حكاية (ردالمحتار) ص ۱۰۵ ج ۲ . باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد .

سوال :

کہ پنخہ مسلمانان گواہی ورکری نو اختر کیری او کہ نہ؟
جواب: پہ رمضان باندي پنخہ مسلمانان روڑہ دارو میاشته ولیدہ او راغلو امام تہ ٹی وویل نو پہ دے صورت کی میاشته لیدل ثابت سو اختر کول پکار دی .

وشرط للفطر مع العلة والعادلة نصاب الشهادة الخ ولو كانوا ببلدة لا حاکم فیہا صاموا بقوله ثقة واخبر و باخبارہ عدلین مع العلة للضرورة (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۹۲ ج ۲)

سوال :

ایا دتار او خطوط لیرو نکہی دپارہ عدالت شر دی او کہ نہ ؟ خرنکہ چہی دمتواتر دپارہ عامل کیدل شرط نہ دی دغہ رنگہ پر تواتر کی ہم دعدالت لحاظ نستہ لکن لما كانت بمنزله الخبر المتواتر وقد ثبت ان اهل تلك البلدة صاموا يوم كذا لزم العمل بها . (رد المحتار ص ۱۰۲ ج ۲)

سوال:

کہ پر ۲۰ روزہ میاشت نہ ولیدل سوہ نو شخ بہ کوی؟

جواب: فیمن ثم ثلاثین يوماً من رمضان ولم یر هلال شوال فصام بعد يوماً حتی رای الهلال فی الصبح قبل الزوال وایضاً الی التلغراف من الکویتہ فی یوم الجمعة وقت غروب الشمس فافطر بعضهم .

جواب: قال فی الدرالمختار وبعد صوم ثلاثین بقول عدلین حل الفطر الخ ولو صاموا بقول عدل حیث یجوز وغم هلال الفطر لا یحل علی المذهب خلافاً لمحمد لکن نقل ابن الکمال عن الذخیرة انه ان غم حل والا لا (الدر مختار علی هانش رد المحتار ص ۱۰۲ ج ۲ وفيه ارضاً ورؤیتہ بالنهار لليلة الاتية مطلقاً علی المذهب ذکره الحدادی ص ۱۰۲ ج ۲ والترغراف لیس بحجة شرعية (ردالمحتار)

سوال:

پہ ۲۹ رمضان باندي دزوال وروسته دشوال میاشت بنکاره سی نو شخ کول پکار دي؟

جواب: روزہ دي ونیسی

ورؤیتہ بالنهار لليلة الاتية مطلقاً علی المذهب (ردالمحتار) ای سواء رای قبل الزوال او بعده (رد المحتار کتاب الصوم مطلب فی روية الهلال ص ۱۰۲ ج ۲ .

فیصلہ کوونک خبره هغه داده چي درويت الهلال خبر معتبر دی چي قاضی ئي خبر واخلی او قاضی ئي شهادات قبول کړي دقاضي قبول دشهادات دشهود ضروري دی او مولانا شهاب الدین پوپلزئی خبري ته

اعتبار نسته . خو حکومت ورسره اتفاق کړی نوي او یا په ځنګله او سرخاب کي چي نه هلته قاضی سته نه یې قاضی رجوع کړې ده وائی موږ دافغانستان سره اتفاق کړی دی او سپړي چیري او خبره دافغانستان دکافر حکومت دامریکې غلام او دکاناډا ډول چي حکومت دامني او دلته په شیخ مانده کي یو تخریب کوونکي ډله مسلمانان هم داختر دمخ لمونځ کوي او اختر کوي اختر یې نه دی صحیح . او بعضي په نامه صوفی غرب خلک حتی زموږ په علاقه کي یو ملا چي په ځنګله کي وو خلګورواشری او مولانا عبدالعلي دیوبندي دافغانستان څخه بند کړ هغه دلته په علاقه کي ځانته پیر وائی او یو بل نیم کوښته پیر هم سته دا هم دا کار کوي او افغانستان خبر پر خپل ځایه صحیح ده ولي افغان حکومت باقاعده دمسعودي گواهی قبول کړی بیا حکومت اعلان کوي نو پردوی واجب العمل گرځي په وجه دا اعلان دحکومت سره .

باب الاعتکاف

سوال: دگرمۍ په وجه باندي دمعتکف لپاره دمسجد څخه دباندي وتل غسل کول څنګه دي؟

جواب: دگرمۍ په وجه باندي دمعتکف لپاره دمسجد څخه وتل غسل کول جائز نه دي .

قوله بان خرج ساعة بلا عذر منه لوجود المنافي اطلاقه فمثل القليل والكثير وهذا عند أبي حنيفة رحمه الله وقال لا يفسد الا باكثر وقال لا يفسد من نصف اليوم البحر الرائق ج ۲ ص ۲۰۲ . الهندية ج ۱ ص: ۲۱۲، الفتاوى الخانية على هامش هندية ج ۱ ص ۲۲۲ .

سوال:

معتکف پہ مسجد کنبی یواختی دی او دشپی ناجورہ سو نو هغه وخت داسی څوک نسته چي ده ته دوار اوږي نو آیا دی کولای سی چي خپل کور ته ولاړ سی ددوار اغوښتلو انتظام کولای سی یا پخپله د هسپتال څخه دوار اوږلای سی که نه ؟

جواب: وفي در المختار وحرم عليه الخروج الالحاجة الانسان طبيعية كبول وغائط وغسل ولو احتلم ولا يمكنه الاغتسال في المسجد . وفي رد المحتار قوله وهو ما مرأى من الحاجة الطبية والشعية ثم فيه ولان الخروج لمرض وحيض ونسيان اذا كان مفسداً الخ ص، ۲۱۱/۲۱۶ . امداد الفتاوى ج ۲ ص ۱۸۲ .

ددغوړ روایاتو څخه ثابته سوه چي په داسي صورت کي دمسجد څخه وتل جائز نه دي .

سوال:

دگرمۍ په وجه باندي غسل خانې ته ولاړ سي هر روزه غسل وکړي دا څنگه دي ؟

جواب: دگرمۍ په وجه غسل خانې ته تلل هر روزه غسل کول جائز نه دي که چيري خبر نه وي نو چي څو ورځي ئې دارقم کړي دهغوړ څو اعتکاف قضاء دي راوړي . تتمه خامسه ص ۱۹۲ امداد الفتاوى ص ۱۸۴ .

سوال: بيله ميره داجازې څخه ښځه په اعتکاف کنبی کښهستلای سي او که نه ؟

جواب: بيله ميره داجازې څخه ښځه په اعتکاف کنبی نه سي

کنہنستلای او کہ چیری اجازت ور کړي نو بیا بیرته دمنع کولو اختیار نه لري کذا فی الزاھدی فتاویٰ الھندیہ ص ۲۱۱ بحر الرائق ص ۳۰۱ تبیین الحقائق ج ۲ ص ۲۲۵، ۲۲۶ .

سوال:

دمسجد په صحن (حويلي) کي معتکف لپاره کنہنستل ذکر کول لمونځ کول څنګه دي ؟

جواب: دمسجد صحن دمسجد په حکم کي دی نو ددې وجهي اعتکاف نه فاسدیري فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ج ۶ ص ۳۱۳، ۳۱۴ (مايعتبر من المسجد وما لا يعتبر) اتفق الفقهاء على ان المراد بالمسجد الذي يصح فيه الاعتكاف ما كان بناءً معداً للصلاة فيه الموسوعة ج ۵ ص ۲۲۳، ۲۲۴ .

سوال:

دآذان لپاره دمسجد څخه وتل دمعتکف لپاره څنګه دی؟

جواب: آذان په شریعة کي داخل دی نو ددې وجهي دمعتکف لپاره دمسجد څخه وتل جائز دی چي دآذان څخه فارغ سي بیرته دي ژر مسجد ته راسي .

والخروج الالحاجة الانسان - شرعية كعيد وآذان لوموذنًا وباب المنارة خارج المسجد وفي الشامية (قوله لوموذنًا) هذا قول ضعيف والصحيح انه لا فرق بين المؤذن وغيره كما في البحر والامداد الدر مع الرد ص ۴۴۲، ۴۴۵ ج ۲ فتاویٰ هنديہ ج ۱ ص ۲۱۲، ۲۱۳ بدائع الصنائع ج ۲ ص ۱۱۵ تاتار خانية ج ۲ ص ۳۱۲ .

سوال:

دمعتکف لپارہ پہ مسجد کی داعتکاف پہ حالت کی پہ اجرت او مزدوری باندی کار کول څنگه دي ؟

جواب: دمعتکف لپارہ پہ مسجد کی داعتکاف پہ حالت کی پہ اجرت او مزدوری باندی کار کول ده دی جائز که څه هم مذهبی تعلیم ور کول وي او یا که ددین و دنیا یو کار وي .

قوله ولهذا كره الخياطة ونحوها كبيع والشراء وتعليم وكتابة باجر و كل شيء يكره فيه في سطحه كذا في البحر (قوله مطلقاً أي سواء حضر المبيع

(حاشیه طحطاوی المراقی ص ۲۸۴ مجمع الانهر فی شرح الملتقی الابحر لشیخ زاده ص ۲۷۹ جوهر ص ۱۷۷ ج ۱ .

سوال:

دمعتکف لپارہ اخبار کتل څنگه دي ؟

جواب: دمعتکف لپارہ داعتکاف پہ حالت کی بی کاره ددرواغو قصی کتل داسلام خلاف تحیرات او ددهریت مضامینو والا کتابونه کتل او هغه اخبارونه کتل چي په هغه کی دذی روح تصویرونه وي فحش بحثونه وي دارقم شیان مسجد ته راوړل جائز نه دي پاته سو هغه اخبارونه چي په هغه کی ددنیا صحیح خبرونه وي او په هغه کی دذی روح عکسونه نه وي کتای سي خو ددې پر ځای باندی ذکر واذکار کول بهتر دی ځکه چي ددنیا دکار وبار دکان او کور ئې پرې ایښی داعتکاف لپاره لهذا دداسي شیانو څخه ځان ساتل ښه دی .

ويلازم التلاوة والحديث والعلم وتدریسه، كذا في فتح القدير

فتاویٰ ہندیہ ج ۲۱۲۱. بحر الرائق ج ۲ ص ۲۰۴ التاتار خانیہ ج ۱ ص ۳۱۳
سوال:

کہ چیری جنازہ راغلہ دلمونخ ور کولو والا خوک نہ وو اعتکاف ماتول
او لمونخ ور کول خنکہ دی؟

جواب: کہ چیری جنازہ راغلہ او لمنخ ور کولو والا خوک نہ وو نو
اعتکاف ماتول لمونخ ور کول جائز دی. فتاویٰ ہندیہ ج ۱ ص ۲۱۲ بحر
الرائق ج ۲ ص ۲۰۳ ردالمحتار ج ۲ ص ۴۴۷.

سوال:

دمعتکف پیارہ پر او داسہ بانڈی ہل او دس کولو لپارہ وتل خنکہ دی؟
جواب: داو داسہ لرلو سرہ دمسجد خخہ وتل او دس کول بانڈی اعتکاف
فاسدیپی.

(فان خرج ساعة بلا عذر معتبر (مسند الواجب) ولا تم به (مراقی
الفلاح ص ۱۷۹ الدر مع الرد ج ۲ ص ۴۴۷) حاشیہ الطحطاوی علی مراقی
الفلاح ص ۲۸۴، ۲۸۳ ج ۲.

سوال:

معتکف پر غلط نظر بانڈی نریا بنسخی تہ وگوری یا پہ غلطو سوچو کی
ورک سی اعتکاف فاسدیپی او کہ نہ؟

جواب: اعتکاف نہ فاسدیپی کہ انزال او کہ نہ سی انزال خو دمعتکف
لیارہ ددی خخہ خان ساتل لازم دی او ضروری دی.

وقوله تعالى: ولا تبashروهن وانتم عاكفون سورة البقرة آية ۸۷. عن
عائشة انها قالت السنة على المعتكف ان لا يعود مريضاً ولا شهيد جنازه

ولایمس امرأة (سنن ابو داؤد ج ۱ ص ۲۴۲) مشکوٰۃ ج ۱ ص ۱۸۳. الفقه علی مذاہب الاربعہ ج ۱ ص ۴۹۴.

سوال:

پہ اعتکاف کی جنگ او جنگال کول څنگہ دی اعتکاف پہ خرابیږي او که نه؟

جواب: پہ اعتکاف کی جنگ او جنگال کول مکروه دی ددی څخه حېران ساتل مکروه دی دثواب پر ځای به گناه وی، ویجتنب المعتکف کل مالا یعنیہ من الاقوال والافعال ولا یكثر الکلام لان من کثر الکلام (الفقه الاسلامی او ادلة ج ۲ ص ۶۳۰).

سوال:

داعتکاف پہ حالت کی ورزش کول او دخط جواب لیکل څنگہ دي؟

جواب: دباندي وتل جائز نه دي او په مسجد کې ورزش ددب خلاف دی نو په دې وجه باندي داعتکاف په وخت کې پریږدي که تکلیف نه وي او که چیري تکلیف ډیر دهر داشت قابل نه وي نو دمجبوری په توګه باندي دخلوت په وخت کې کوي امداد الاحکام ص ۱۵۰ ج ۲.

سوال:

دمعتکف لپاره په مسجد کې مریض کتل او نسخه ور لیکل روادی او

که نه؟

جواب: معتکف په مسجد کې مریض وګوري یا ئي حال واورې نسخه ور لیکلای سي او علاج ئي کواي سي. او معتکف که دطبعی ضرورت لپاره دباندي ولاړ سي دمسجد څخه او یو مریض حال ورته ووايي او دوا

و پوښتي نو ورنسول جائز دی فقط .
 خص المعتكف باكل وشب ونوم وعقد احتاج اليه لنفسه او عياله فلو
 تجارة كره (درمختار) لكن قال في متن ال
 وقاية وياكل اي المعتكف شيئاً منهذه الامور في المسجد آه ومسله في
 القهستاني رد المحتار باب الاعتكاف ج ۲ ص ۱۴۷ .

د روژې ماتېدلو عذرونه په

لاندي ډول دي:

- ۱.....مريض کېدل يا د مرض د ډېرېدلو اندېښنه وي .
 - ۲.....مسافر کېدل .
 - ۳.....اکراه يعني زبردستي .
 - ۴..... د حمل والابښځه يا د شيدو ورکولو والابښځي ته د خپل ځان يا
 حمل يا و کوچني ته د تاوان رسېدلو بیره وي .
 - ۵..... د لوږي او تندي هوش و حواس تلل يا د هلاکت خوف وي .
 - ۶..... سخت سپين ږيری .
 - ۷..... په حالت حيض و نفاس کي روژه نيول ممنوع ده .
 - ۸..... مجاهد ته په روژه نيولو سره د کفارو سره مقابلې کولو کي ضعف
 لاحق کېدلو اندېښنه وي نو دده لپاره د روژې ماتولو اجازت سته وغيره:
- ”فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم وقد ذكر المصنف منها خمسة و
 بقى الاكراه و خوف هلاك او نقصان عقل ولو بعطش او جوع و لسعة حية
 (للمسافر) سفرأ شرعياً ولو بمعصية (او حامل او مرضع) اما كانت او ظئراً على

الظاهر) خافت بغلبة الظن على نفسها او ولدها او مريض خاف الزيادة) لمرضه وصحيح خاف المرض (در مختار) قال الشامي وفي الخلاصة الغازي إذا كان يعلم يقيناً انه يقاتل العدو في رمضان ويخاف الضعف ان لم يفطر افطر نهر “(در مختار مع الشامي فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم / ج: ۲ / ص: ۴۲۱ تا / ص: ۴۲۲) وإذا حاضت المرأة او نفست افطرت وقضت - (هداية / ج: ۱ / ص: ۲۲۴ ، فصل في افطار الصوم)

سوال:.....

دروژې نیت پخپله مورنۍ ژبه لکه: اردو، انگرېزي، گجراتي وغيره باندي کولای سي که نه؟

جواب:.....

دروژې په نیت کي په ژبه سره ضروري نه دي صرف د زړه اراده کافي ده پخپله مورنۍ ژبه یا په عربي ژبه يې هم ووايي نو بهتره ده، منع نسته: “والسنة ان يتلفظ بها (ای النية) کذا فی النهر الفائق” (فتاویٰ هندیة / ج: ۱ / ص: ۱۹۵ ، کتاب الصوم)

سوال:.....

دهلال لپاره دخومره گواهانو ضرورت دی؟

جواب:.....

دوه عادل او معتبره نارینه یا یو عادل او معتبر نر او ددوو بنحو شهادت ضروري دی. په نور الايضاح کي دي:

”ويشترط لبقية الاهلية شهادة رجلين عدلين او حرو حرتين غير محدود دين في قذف“ (نور الايضاح / ص: ۱۵۰ ، فصل فيما يثبت به الهزل)

سوال:.....

د عید الفطر میاشت یی ولیدہ و لمر لوہدلو تہ لا درې خلور. مینتہ پاتہ وو ، داوخت زید و ویل چي داختر میاشت ولیدل سوه . لہذا روزہ باید ماتہ سی ، نو بکر انکار و کړی ، د زید پر ویلو باندي پنځلس شل خلکو روزہ ماتہ کړہ نو د دې مفطرينو (روزہ ماتونکو) روزہ صحیح سوه کہ نہ؟ بکر وایي چي ستاسي روزہ نہ ده صحیح قضا بہ یی راوړئ تاسو مفصل جواب رکړئ .

جواب:.....

د غروب افتاب تر مخہ درویت ہلال اعتبار نستہ ہغہ ورځ دروژې دہ اختر نہ دی . اوس چي یو چاہ داسوچ روزہ ماتہ کړہ چي لمر لوہدلی دی بہ دې وجہ میاشتہ ولیدل سوه نو پر دې باندي فقط قضا لازمہ دہ او کوم څوک چي پوهېدل چي لمر نہ دی لوہدلی او روزہ یی ماتہ کړہ پر دې باندي د قضا سرہ کفارہ ہم لازمہ دہ . (فتاویٰ رحیمہ / ج: ۸ / ص: ۲۰۸، ۲۰۹)

سوال:.....

پہ یو کتاب کي یوہ مسئلہ دہ چي کہ دورځي میاشت ولیدل سوه او تر غروب افتاب پوري دوه ساعتہ (کهنټې) پاتہ وي او میاشت ولیدل سي دوی روزہ مات وکړي . لہذا جواب تحریر کړئ چي روزہ ماتولای سي کہ نہ؟

جواب:.....

مسئلہ مذکورہ صحیح نہ دہ تر غروب مخکي کہ میاشت ولیدل سي نو روزہ مات کول جائز نہ دی:

”لا عبرة بروية الهلال نهاراً سواء كان قبل الزوال او بعده وهو الليلة المستقبلية في المختار“ (نور الايضاح / ص: ۱۵۰، فصل فيما يثبت الهلال و فتاوی عالمگیری / ج: ۱ / ص: ۱۹۷)

سوال:.....

د هلال شوال خبر د پاکستان رېډیو ورکړی دهغې په بروسه باندي په دوو درو مقامو کي بعضو خلکو دېرشمه روژه نه و نیله او بعضي خلکو نیوله بیرته یې ماته کړه او اختريې کړی نو آیا د دوی اختر معتبر دی او د روزې قضا ضروري ده کنه؟

جواب:.....

په مذکوره صورت کي اختر نه دی معتبر او در وژې قضا لازمه ده په بعضي صورتو کي در وژې کفار هم سته . دلته په هندوستان کي مطلع صفا وه که میاشت وه نو دلته به هم لیدل سوې وای په غټو غټو ښارو کي هم میاشته نه ده لیدله سوې او نه ده خبر رارسېدلی . نو لهذا د کلي والادا عمل جاهلاننه او خلاف قانون دی . د دوی لپاره توبه و استغفار کول پکار دي در اډیو خبر د هلال شوال و رمضان په یو څو شرائطو سره معتبر دی خو دا شرائط عموماً په رېډیو کي مفقود دي او کېدل یې هم مشکل دي نو د عامي رېډیو خبر څخه نه اختر کیږي او نه در رمضان ثبوت کېدای سي . (فتاوی رحیمیه / ج: ۸ / ص: ۲۱۲)

سوال:.....

یو سړي په هلمند کي روژه نیول شروع کړو او بیا هغه سړی په روژه کي د عمرې په نیت مکې معظمې ته ولاړی دهغه ځای خلکو یو دوې ورځي

مختہ وو، نو اوس داسری دہفہ حای د خلکو سرہ اختر جوړ کړي او د هغه بعدہ خپلې روژې ونیسي او کہ خپلې روژې پوره کړي بیا وروسته جلا خپل اختر جوړ کړي؟

جواب:.....

داسری دي د هغه حای د خلکو سرہ اختر جوړ کړي بعد کي دي د باقي مادہ وژو قضاو کړي یعنی کہ چیري دده روژې ۲۷ سوې نو دوې روژې دي ونیسي کہ ۲۸ وې نویوه روژہ دي ونیسي چي میاشته د ۲۹ ورځو څخه کمہ نه وي:

”اهل مصر صاموا رمضان بغير رؤية وفيهم رجل لم يصم حتى رأى الهلال من الغد فصيام اهل المصر ثلاثين يوما وهذا الرجل تسعة وعشرين ثم افطروا جميعا فان كان ال المصر رأوا الهلال شعبان وعدوا شعبان ثلاثين يوما كان على هذا الرجل قضاء يوم الاول الخ“ (فتاویٰ تاتارخانیة، الفصل الثانی فیما يتعلق برؤية الهلال / ج: ۲ / ص: ۳۵۴)

☆..... د هلال د ثبوت څو معتبري طریقې:

سوال:.....

د میاشتي د لیدلو د ثبوت طریقې څه شی دي؟

جواب:.....

(۱): رویت عامه: (یعني د عام خلکو یا د جم غفیر میاشت لیدل) داد روژې او د کوچني اختر د میاشتي د ثبوت قطعي فیصله ده. ددې وروسته د قانوني شهادت ضرورت نه وي:

”و قبل بلا علة جمع عظیم یشح العلم الشرعی وهو غلبة الظن (بنجرهم و

هو مفوض إلى رأي الإمام من غير تقدير بعدد) على المذهب“ (در مختار / ج: ۲ / ص: ۱۲۶ ، کتاب الصوم)

(۲):۔۔ شہادت:

کہ چیری مطع آبر آلود سوه او ددی و جہی خخہ رؤیت عامہ نہ و سی نو د ثبوت رمضان فیصلہ دیو دیندار پابند شریعت مسلمان نر او بنحی پہ بیان باندي کهدلای سی:

”(للصوم مع علة كغيم) و غبار (خبر عدل) ولو كان العدل قناً او انثی او محدوداً فی قذف تاب“ (در مختار / ج: ۲ / ص: ۱۲۳ - ۱۲۴ ، کتاب الصوم) و برای شہادت ماہ رمضان اگر آسمان ابر یا مانند آن دارد يك مرد یا زن عادلۃ کافی است حر باشد یا رقیق۔ (مالا بد منه / ص: ۹۳ ، نور الايضاح / ص: ۱۴۹)

البتہ دہلال عید لپارہ د باقاعدہ شہادت ضرورت ستہ یعنی دوه نارینہ یا یو نارینہ دوی بنحی (چی مسلمانان او بظاہر پابند د شریعت و ی) او قاضی شرعی یا مفتی تہ شہادت ور کړي او قاضی و مفتی ددہ شہادت قبول کړي نو ددی خخہ ہم میاشته ثابتیري .

”و شرط للفظ مع العلة والعدالة نصاب الشهادة و لفظ اشهد“ (در مختار / ج: ۲ / ص: ۱۲۴) ایضاً۔ و برای شہادت ثوال درین چنین حال دوم در عادل یا یک مرد و دو زن احرار عدول بالفظ شہادت شرط است۔ (مالا بد منه / ص: ۹۳ - نور الايضاح / ص: ۱۴۹)

(۳):۔۔ شہادت علی الشہادۃ:

پر گواہی باندي گواہی ور کول) کله چی اصل شہدین پہ یو وجہ باندي پہ مجلس قضا یا کمپتی پہ مخکی د حاضر ہدلو خخہ قاصر و ی نو

اصلی گواہ د خپله طرفه څخه دوه ثقه کسانو څخه گواه جوړول د مجلس قضا یا مفتي (د چار پر فتاوی او فیصلو باندې چې د خلکو اعتماد وي) یا د کمېټې په مخکې د شهادت فریضه ادا کولو لپاره مه استوه هغه دواړه گواهان قاضي یا د کمېټې په مخکې حاضر سئ او شهادت ورکئ چې زموږ په مخکې فلاني سړي شهادت ورکړی چې ده میاشته لیدلې ده او هغه موږ گواه جوړ کړو او راوایې ستولو چې تر تاسې پورې د دوی گواهي در ورسوو . دادی شهادت علی الشهادت صورت دی . داد ثبوت هلال رمضان و عید لپاره معتبر دی او که څه هم د شاهدان اصل لپاره د دوو گواهانو جلا جلا کېدل (یعني څلور کېدل) شرط نه دي دوه گواهان د دواړو گواه جوړېدلای سي خو بهتره داده چې هر گواه د خپله طرفه څخه دوه گواهان جلا جلا جوړ کړي یعني اصل گواهان دوه دي نو ددې قائم مقام (فرع) څلور وي په در مختار کې دي:

”باب شهادة علی الشهادة (وهی مقبولة) لكن لا تقبل الا بشرط تعذر حضور الاصل (در مختار) اشار إلى ان المراد بالعرض ما لا يستطيع معه الحضور إلى مجلس القاضي كما قيده في الهداية الخ (شامي / ج: ٤ / ص: ٥٤٤ باب الشهادة علی الشهادة) وکيفيتها ان يقول الاصل مخاطباً للفرع ولو ابته بحر (اشهد علی شهادتی انی اشهد بكذا إلى قوله (و يقول الفرع اشهد ان فلاناً اشهدنی علی شهادته بكذا وقال لی اشهد علی شهادتی بذلك) (در مختار) (قوله وذلك) یعنی بان يكون لكل شاهد شاهدان متغايران بل يكفي شاهدان علی كل اصل (شامي / ج: ٤ / ص: ٤٥ ، باب الشهادة علی الشهادة)“

(۴):۔ شہادت علی القضاء القاضی:

د قاضي يا مفتي په مجلس کي شرعي شهادت پېش وي او په مجلس کي دوه پابند شرع مسلمان د شروع څخه تر اخيره پوري حاضر وي او بيا هغه د يو بل مقام د قاضي يا مفتي په مخکي حاضر سي او شهادت ورکړي چي په فلاني مقام باندي د قاضي يا مفتي په مجلس کي زموږ درمخه درویت هلال شهادتونه پېش سول او د هغوی د شهادتو د سماعت وروسته قاضي يا مفتي درویت هلال فيصله وکړه نو دا هم د ثبوت هلال رمضان و عید لپاره معتبر ده او د دوی پر شهادت باندي درویت هلال فيصله کېدلای سي:

”(شهدوا انه شهد عند قاضي مصر كذا شاهدان بروية الهلال) في ليلة كذا (وقضى) القاضي (به ووجد استجماع شرائط الدعوى قضى) اى جاز لها (القاضى) ان يحاكم (بشهادتهما) لأن قضاء القاضى حجة وقد شهدوا به لالو شهدوا برؤية غيرهم لأنه حكاية“ (در مختار / ج: ۲ / ص: ۲۸، كتاب الصوم)

(۵):۔ كتاب القاضى إلى القاضى:

د پيوځای د قاضي يا مفتي په مخکي شرعي شهادت پېش سو او هغه درویت هلال فيصله وکړه، اوس هغه د بل مقام د قاضي يا مفتي په نامه دوو دینداره مسلمانانو په مخکي خط وليکي چي زما په مخکي شرعي شهادت پېش سو د کوم پر بنا باندي چي ما درویت هلال فيصله وکړه او پر دې باندي خپل دستخط و مهر ولگاوی او هغو ته مي ووايو، خط يې بند کړي مهر يې ولگاوی او د هغو په حواله کړي، هغه دواړه کسان هغه خط واخلې د بل ځای قاضي يا مفتي ته ورسې او گواهي ورکړي چي دا

فلانی قاضي یا مفتي مکتوب دی هغه زموږ په مخکي ليکلی او ویلی دی او زموږ په حواله یې کړی چې موږ یې تر تاسي پوري را ورسو نو د بل خای قاضي یا مفتي هغه منظورولای سي او اعلان کولای سي، داهم د ثبوت هلال لپاره حجت دی خود حجت د اقدر دی کله چې هغه دواړه گسان گواهي ورکړي چې فلانکي د ا مکتوب زموږ په مخکي ویلی او ليکلی دی او زموږ په حواله کړی یې دی او که چیري دارقم شهادت نه ورکوي محض دیو خط (رقعه) په حیثیت سره یې رسوي نو ددې حیثیت دیو معمولي خط په رقم دی او چې حکم دیو مسلمان د خط کيږي هغه دده هم کيږي. (درؤیت هلال مسائل او دلائل)

(۲) خبر مستفیض:

داهم د ثبوت هلال لپاره حجت دی د خبر مستفیض په متعلق علامه شامي فرمایي: "اعلم ان المراد بالاثتفاضة تواتر الخبر من الواردین من بلدة الثبوت إلى البلدة التي یثبت بها لا مجرد الاستفاضة"

یعني پوهه سه چې د استفاضة څخه مراد هغه خبر دی کوم چې بکثرت د هغه څخه راتللو والا بیان کړي چیري چې رؤیت سوی وي او داسي خای ته راسي بیان وکړي چیري چې هنوز رؤیت نه وي ثابت سوی محض افواه کافی نه ده. (حاشیة بحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۷۰، قبیل باب ما یفسد الصوم الخ)

علامه رحمتي د خبر مستفیض په متعلق فرمایي: (تنبيه) "قال الرحمتی معنى الاستفاضة ان تأتى من تلك البلدة جماعات متعددة كل

منہم ینخبر عن اهل تلك البلدة انہم صاموا عن رؤیة مجرد الشیوع من غیر علم بمن اشاعة“

د استفاضہ مطلب دادی چي چيري میاشته لیدل سوې ده د هغه ځای څخه متعدد جماعتونه راغلي دي هر جماعت دي دا خبر ورکړي چي ددې ښار مسلمانانو د میاشتي په لیدلو سره روژه نیولې ده محض د خبري سره ډېرېدل دا هم معلوم نه وي چي ددې راوي څوک دی چا دا خبره چلولې ده خبر مستفیض نه ده . (شامي / ج: ۲ / ص: ۱۲۹ کتاب الصوم) بهر حال د خبر مستفیض څخه هم د هلال رمضان او اختر ثبوت کیږي خو دا ضروري ده چي د خبري نوعیت داسي وي چي صاحب بصیرت معامله فهم اشخاصو ته دده د صداقت یقین وسي . محض افواه او شهرت کېدل بلکي دا هم معلومه نه وي چي د اصل خبر ورکولو والا څوک دی، نه دی کافي .

☆.....رېډیو:

شرعي قاضي، یاد مستند علماء کرامو مجلس یا هغه سپوږمۍ کېمېټۍ ده کومې فیصله چي مسلمان تسلیموي دا خلک باقاعده شهادت واخلې د میاشتي فیصله وکړي او دا فیصله د شرعي قاضي یا علماء په مجلس یا د میاشتي کمیټۍ صدر یا ددې معتمد نمائنده درېډیو په ذریعه نشر کړي او د بل ځای علماء کرام هغه منظور کړي نو پر دې باندي عمل کول درست دي . د عوامو منظوري نه ده کافي بلکه ددې دخل اندازي او د اهل علم سره جنجال کول روانه دی . حکیم الامت حضرت تھانوي قدس سره فرمایي غرض نن سبا هر سړی مفسر و مترجم دی او هر یو په شریعت کي رایه ورکوي گویا د شریعت زده کول تر ټولو فنونو

آسانہ دی، جالانکہ داخو قانون الہی دی چي دنیوی سلاطین قوانین هر سري نه په پوهیږي بلکه خاص وکلاء او بیرسټر او دهائی کورټ جج په هغه پوهیږي نو خدایي قانون دی داسي څنگه بللی دی. (وعظ الباب / ص: ۱۸)

”درېډیو د خبر په متعلق د هندوستان د مستندو علماء فیصله ده رېډیو د یو خبر د اعلان حیثیت لري دا اعلان که چیري درویت هلال د باضابطه کمیټی د جانبه څخه وي چي د سپوږمۍ لیدلو باقاعده شهادت اخلي او د سپوږمۍ لیدلو فیصله کوي یا دیو بل داسي سري له جانبه وي چاته چي د هغه ځای مسلمانانو د قاضي یا امیر شریعت په حیثیت سر منلي وي او هغه باضابطه شهادت واخلې او فیصله کوي او اعلان کولو والا خپله قاضي، یا امیر شریعت یا درویت هلال کمیټی صدر یا د کمیټی معتمد مسلم نمائنده وي نو مقامي کمیټی یا د قاضي یا امیر لپاره جائز دی چي هغه پر دې اعتماد وکړي او درویت هلال فیصله وکړي“ (رویت هلال درمضان و عید مسائل و دلائل / ص: ۹۶)

سوال:.....

د هلال عید الفطر خبر رېډیو پاکستان ورکړی وو د کوم پر بناء باندې چي دیو څو کلو (علاقو) بعضي خلکو دېرشمه روژه نه و نیول او بعضي نیولې وه بیرته یې ماته کړه او اختريې کړی نو دا خبر معتبر دی آیا د روژې قضا راځي؟

جواب:.....

په دې صورت کي اختر نه دی معتبر دروژې قضا لازمه ده پر بعضي صورتو کي د قضا سره کفار هم لازمه ده دلته په هندوستان کي مطلع

صفا وہ کہ میاشته راختلې وای نو ضرور معلومېدله په غټو غټو ښارو کې هم سپوږمۍ نه وه لیدل سوه او نه داختر خبر راغلی لهدا چا چې روژه نه و نیوله یا یې نیولې روژه ماته کړه نو ددوی دا فعل ناداني او غیر قانوني شمارل کیږي . ددوی لپاره پکار ده چې توبه و استغفار وکړي د رېډیو خبر په هلال رمضان او عید الفطر کې بچند شرائط معتبر دی او هغه شرائط په عامه رېډیو کې نه وي موجود، په دې وجه د رېډیو په خبره باندې اختر جوړول نه دی صحیح نه ددې څخه د رمضان ثبوت حاصلیږي . (فتاویٰ رحیمیه / ج: ۸ / ص: ۲۲۲)

سوال:

درمضان المبارک او عیدینو ماسوادنورو میاشتو د ثبوت لپاره د څو گواهانو ضرورت دی؟

جواب:

درمضان المبارک، عید الفطر و عید الاضحی څخه علاوه د نورو پاته نهه (۹) میاشتو ۱. محرم . ۲. صفر . ۳. ربیع الاول . ۴. ربیع الثانی . ۵. جمادی الاولی . ۶. جمادی الاخری . ۷. رجب . ۸. شعبان . ۹. ذی قعدہ کې د میاشتي د ثبوت لپاره (مطلع صفاوي او که نه) د دوو نارینه وو یا یو نر دوو ښځو شهادت کافي دی په شامې کې دي:

”قوله وبقية الاشهر التسعة) فلا يقبل فيها الا شهادة رجلين او رجل و امرأتين عدول احرام غير محدودين كما في سائر الاحكام، و ذکر فی الامداد انها فی الغير کر رمضان والفطر ای فلا بد من الجمع العظيم ولم یغیره لاحد لکن قال الخیر الرملی الظاهر انه فی الالهة التسعة لا فرق بین الغیم

ولاصحوفي قبول الرجلين لفقد العلة الموجبة لاشتراط الجمع الكثير وهي
توجه الكل طالين ويؤيده قوله كما في سائر الاحكام اه“(شامي / ج: ۲ /
ص: ۱۳۰ قيل مطلب في رؤية الهلال نهرا)

سوال:.....

د فيكس په ذريعه د مياشتي خبر موصوله سي نو پر دې باندي عمل كول
څنگه دي؟ فيكس ته كتاب القاضى الى القاضى ويلای سي كه نه؟

جواب:.....

فيكس د ”خط“ حكم لري فيكس په شهادت يا كتاب القاضى الى
القاضى په حكم كي نه سي راتلاي چي په دې كي د كتاب القاضى الى
القاضى جمله شرط نه دي موجوده، لهذا د خط چي كوم حكم وي هغه د
فيكس حكم كيږي . (فتاوى رحيميه / ج: ۸ / ص: ۲۳۸)

سوال:.....

دلته پر افغانستان باندي غير مقلدينو او د جماعت اسلامي خلکو لس
پنځلس ورځي مخکي اعلان کړی دی چي درمضان اوله روژه جمعرات
ته متعين ده کني دارو څ د اهل سنت والجماعت په حساب سره د شعبان
اته ويستم تاريخ دی؟

جواب:.....

كوم خلک چي تقليد پرېږدي او د نفساني خواهشاتو اتباع کوي هغه چي د
گمراهي و ضلالت څومره کارونه کوي پرې دي د هغه لپاره قادياني جوړېدل
، منکر حديث وغيره جوړېدل ښکاره کار دی . درئيس المحدثين
حضرت شاه ولي الله صاحب محدث دهلوي فيصله ده چي :

”و فی الاعراض عنها مفسدة كبيرة“

یعنی پہ ترک تقلید کی دہر غتہ خرابی دہ (عقد الجید ۲۱) او د غیر مقلدینو پپشوا مولانا محمد حسن بتالوی صحب پہ پخل چشم دید تجربی پہ پپش نظر خپل جماعت (غیر مقلدین) تہ وصیت کری دی . د پنخہ ویشتو کلو پہ تجربہ سرہ موږ تہ داخبرہ معلومہ سوہ چي کوم خلک د بی علمی سرہ د مجتہد مطلق او مطلق تقلید تاریک جوړ سی هغه آخر اسلام تہ پہ خلاف کنبیښی پہ دوی کی بعض عیسایان سی او بعض لامذہبہ چي دیو دین و مذہب پابند نہ وي او د احکام شریعت خخہ فسق و خروج خو ددې آزادي ادنی نتیجہ دہ . (سبیل الرشاد، تالیف رشیدیہ ۱۵۰۷، اشاعة السنة نمبر ۲ / ج: ۱۱ / ص: ۵۲، کلمة الفصل / ص: ۱۰)

بپشک تر تقلید د ضلالت و گمراہی دروازہ دہ ددغہ خخہ د ټولو گمراہیو لاري خلاصی خدای دی حفاظت ځینی راکړي . آمین ثم آمین . رسول خدا ﷺ او دده مبارک برحق خلفائی راشدین حضرت ابو بکر صدیقؓ، حضرت عمر فاروق اعظمؓ، حضرت ذوالنورین عثمانؓ، حضرت علی کرم الله وجهہ کله هم لس، پنخلس ورځي مخکي داسي اعلان نہ دی کړی چي پہ فلانی ورځ درمضان اولہ روژہ دہ . یا عید الفطریا عید الضحی دی . دې حضراتو بہ ہمیشہ پہ نہہ ویشتم تاریخ باندي میاشته ولیدہ بیا بہ یې اعلان و کاوی کہ بہ یې د نہہ ویشتم میاشته نہ ولیدہ نو د دہرش روځ بہ یې پوره کړې بیا بہ یې اعلان و کړی . صاحب وحي رسول مقبول ﷺ بذریعہ وحي معلومولو سرہ لس پنخلس ورځي مخکي اعلان کولای سو خو رسول مقبول ﷺ هم داسي

نہ کول بلکہ دضابطہ شرعیہ پابند وو دنہہ ویشتم میاشت یی کتله بیا یی اعلان کاوہ یایی درپرش روژې پوره کولو بعد اعلان کاوہ لہذا ستاسی خواته چي هر چاهره کړي دي هغه بالکل غلط او گمراهي ده حدیث "ضلوافاضلوا" (مشکوٰۃ شریف / ص: ۳۳ کتاب العلم) .

دوی خپله گمراه سول او نور یی گمراه کړل صحیح مصداق دی . الله تعالی دي ددې فتنې څخه مسلمانانو ته حفاظت ورکړي آمین فقط و الله اعلم بالصواب .

دليري ځايه څخه دمیاشتي خبر بطریق موجب ورسیري نو پر دې بندي عمل وکړو کنه ؟

د غیر مقلد عالم حدیث د ابن عباس څخه استدلال کول څنګه دي ؟

سوال:

څه وایی علماء احناف په دې مسئله کي چي دليري ليري ښار څخه د روژې د میاشتي خبر په معتبره ذریعه سره موږ اهل ښار ته را ورسیري نو پر دې باندي عمل جائز دی کنه ؟ مولوي عبد الجلیل سامرودي غیر مقلد دي ته ناجائز ویلي دي او د حضرت ابن عباس د حدیث څخه یی استدلال کړی دی .

جواب:

حامداً و مصلیاً و مسلماً: د آنحضرت ﷺ ارشاد دی: صوموا لرؤیته وافطروا لرؤیته . او دامطلق او عام دی . په دې کي د قرب و بعد هیڅ قید او د ښار و ملک هیڅ تخصیص مذکور نه دی ، په دې وجه عند الاحناف ظاهر الروایة او د مفتی به او صحیح و معتمد و مختار مذهب موافق

ہلال صوم و فطر کی اختلاف مطالع معتبر نہ دی . لہذا دابتداء مشرق
 خخہ رویت ہلال رمضان و شوال خبر و شہادت اہل مغرب تہ ورسیري نو
 پر دے باندي دوی تہ عمل کول لازمیري . پہ فتاویٰ عالمگیری کی دی:
 ”و لا عبرة لاختلاف المطالع فی ظاهر الرواية کذا فی فتاویٰ قاضی خان
 وعلیه فتویٰ الفقیہ ابی الیث و بہ کان یفتی شمس الائمة الحلوانی قال لو
 رأى اهل مغرب هلال رمضان يجب على اهل مشرق كذا فی الخلاصة“ (ج
 ۱ / ص: ۱۹۹ ، الباب الثانی فی رؤیة الهلال)

اوپہ در مختار کی دی:

”و اختلاف المطالع غیر معتبر علی ظاهر المذهب وعلیه لاكثر المشائخ
 وعلیه الفتوی بحر عن الخلاصة“
 او پہ فتاویٰ شامی کی دی:

”و هو المعتمد عندنا و عن المالک و حنابلہ لتعلق الخطاب عاما بمطلق
 الرؤیة فی حدیث صواموا لرؤیته الخ“ (ج ۴ / ص: ۱۲۲ قبیل باب ما یفسد
 الصوم الخ)

د دی پہ خلاف او اعتبار د اختلاف المطالع د ثبوت لپارہ د حضرت ابن
 عباسؓ و الاروایت پپشول نہ دی کافی ، ولی چي پہ دے کی یو خہ
 احتمالات دی اول دا چي کریب پر شہادت غیر باندي شہادت نہ دی
 ور کرے دویم دا چي نہ یی پر حکم حاکم باندي شہادت ور کرے ، سوم دا
 چي نہ یی د لفظ اشہد سرہ شاہدی ور کرہ او کہ چیری دا تولہ تسلیم ہم
 کرے تاہم دیو سري د شہادت خخہ وجوب القضاء علی القاضی نہ
 ثابتیري ، پہ دے وجہ حضرت ابن عباسؓ د کریب پر شہادت باندي عمل

نہ دی فرمایلی . پہ بحر الرائق کی دی:

”فلا دلیل فیہ لآنه لم یشهد علی شہادۃ غیر ولا علی حکم الحاکم ولئن سلم فلآنه لم یأت بلفظ الشہادۃ ولئن سلم فهو واحد لا یتثبت بشہادۃ وجوب القضاء علی القضاء“ (ج ۲ / ص: ۲۷۰، کتاب الصوم تحت قوله ولا عبرۃ باختلاف المطالع الخ)

او امام نووی شافعی ددی حدیث پہ ذیل کی د بعضی شوافعو خخہ ہم نقل فرمایلی دی:

”قال بعض أصحابنا تصم الرویۃ فی موضع جمیع اهل الأرض فعلى هذا نقول انما لم یعمل ابن عباس بخبر کرب لآنه شہادۃ فلا تثبت بواحد“ (شرح مسلم / ج: ۱ / ص: ۴۴۸، باب بیان ان لكل بلدۃ رؤیتهم الخ)

کہ چیری وویل سی چي حضرت ابن عباسؓ خو نہ دی فرمایلی چي تہ یواخی یی پہ دی وجہ ستا شہادت قابل قبول نہ دی نو دایہ ہم کلہ و فرمایلی چي ملک شام لیری واقع دی لہذا دہغہ حای رؤیت زموږ لپارہ حجت نہ دی، پس إذا جاء الاحتمال بطل الاستدلال، پہ دی مسئلہ کی علماء احناف یواخی نہ دی بلکی حنابلہ او مالکیہ او بعضی شافعیہ ہم دی لکہ خنکہ چي د شامی و شرح مسلم د عبارت خخہ ظاہرہ دہ او بعضی مشہورہ اہل حدیث ہم ددی مسلک مؤید دی .

☆..... د مطلع صفا کھدلو پہ صورت کی د ثبوت ہلال لپارہ جم غفیر ضروری دی:

سوال:.....

درؤیت ہلال پہ متعلق د خو خلگو گواہی معتبرہ دہ؟

جواب:.....

حامداً و مصلياً و مسلماً: امسال دعید الفطر پر موقع باندي مطلع صفا و ہ
پہ دي وجہ پر موقع باندي ددو و خلور کسانو گواهي نہ ده کافي، دجم
غفیر او مجمع کثیر گواهي ضروري ده. د کوم څخه چي شرعي قاضي
يا دده قائم مقام مفتي يا عالم ته د مياشتي اطمینان وسي او شبه قوي
باقي نہ سي پاته. عوام ته د دخل ور کولو هيڅ حق نسته.

”دا کر مطلع صاف باهدر معان و سوال جماعت عظیم ی باید“ (ملا بد منه/ص: ۹۳)

الجم الغفير يقع به العلم في هلال الصوم والفطر والاضحى - (رسائل الاركان
/ ص: ۱۰۷، فصل يفترض على المكلف الخ) والعالم الشقة في بلدة لا حاكم
فيه قائم مقامه - (عمدة الرعاية على شرح الوقاية / ج: ۱ / ص: ۳۹، كتاب
الصوم) -

باب ما يتعلق بالسحور والافطار

سوال:.....

د پېشلمې په وخت کې دروژې نیت کول هېر سي نور وژه صحيح ده که نه؟

جواب:.....

د پېشلمې په وخت يې دا اراده نه وي چي زه وژه نن نه نيسم نو پېشلمې
کول دا هم دروژې نیت دی په جوهره کې دي:

”فالسحور في شهر رمضان نية ذكره نجم الدين النسي و كذا إذا سحر

لصوم اخر كان فيه له وانتسحر على انه لا يصح صائما لا يكون نية“ (جوہرۃ / ج: ۱ / ص: ۱۴۰، کتاب الصوم)

یاد ساتی چي دروژي په میاشته کي دروژي نیت نصف نهار شرعي
خځه مخ کي کولای سي که یې څه خوړلي و چنبلي نه وي .

سوال:.....

دروژي په میاشته کي دروژه مات په وخت کي په نماز مغرب کي څونه
قدر تاخیر کولای سي؟

جواب:.....

دروژه مات لپاره په جماعت مغرب کي د پنځو اوو منته تاخیر
کنجایش دی:

”والاصح انه يكره الامن عذر كالسفر والكون على الاكل ونحوهما او
يكون التأخير قليلا وفي التأخير بتطويل القراءة خلاف انتهى“ (کبيري / ص:
۲۳۳ فروع في شرح الطحاوی)

خلاصه داسوه چي تر لس منته آیات تاخیر نه دی صحیح -

سوال:.....

زموږ مسجد کي درېډیو په وخت باندي اذان کیږي او د جنتري او
ډیو په مابین کي ۶ منټ فرق دی مثلا جنتري کي ټایم د غروب (۶:۱۵)
د په گهری او رېډیو کي (۶:۱۰) بجې دي په دې کي څو به څه مشکل نه وي؟

جواب:.....

د مابنام اذان او لمونځ او دروژه مات وخت راتللو ټایم په لوېدلو د لمر سره
دی نه په گهری او نه په جنتري سره دی . گهری او جنتري د لمر د لوېدو

تابع دي گهري او جنترې غلطېدای سي :

”ای وقت المغرب من غروب الشمس إلى غروب الشفق لرواية مسلم صلاة المغرب ما لم يسقط نور الشفق“ (بحر الرائق ، کتاب الصلوة / ج: ۱ / ص: ۲۴۵)

ددغه شيانو څخه تريوه وخت پوري کار او مدد اخيستلای سي مگر همېشتوب او يقيني جوړول نه سي جوړېدلای ، که چيري ته وگوري چه لمړېت سويادبل چاپه ويلو باندي ستا يقين وسي چي لمړېت سونو بيا روژه مات وکړه اوس نو دا احتياط پر بنا باندي ناوخته کول ښه نه دي او چه کله ستا . . . او يقيني خبر يا اعلان اورېدلو سره يقين نه وي سم دي وي نو پر گهري او جنترې باندي يقين کول لمونځ کول او روژه مات کول صحيح نه دي .

سوال:

روژه مات باندي روش او . . غوښي نه وي پخې لمونځ ناوخته کول زموږ په مسجد کي درمضان مبارک مياشته کي خلک و مسجد ته روژه مات راوړي څوک روش څوک کهميا څوک بېنډۍ او نور شيان راوړي ، چي په مسجد کي روژه مات کيږي نو د لمانځه لس منته او يا اته منته ناوخته سي يو نفر وايي چي دروژه مات بندوبست کولو کي د لمانځه ناوخته سي دا گناه لري يعني د ثواب په نيت باندي د گناه کار کيږي نو لهذا دغه کار به نه کوو ، بعضي خلکو روژه مات کړی . . د مسجد څخه نو غريبانو ته چي څه خوراک پيدا کيدی هغه ختم سونو سوال دغه دی چي په لمانځه کي لس منته ناوخته کول گناه ده که نه ده؟

جواب:

پہ روزہ مات کی دغریبانو دپارہ سالن تیارول دلمانخہ بعد کی وکړئ
 انشاء اللہ پوره ثواب به اللہ تبارک و تعالیٰ درکړي . دلمانخہ څخه دمخه د
 روزہ مات بندوبست کولو دپارہ لس منته هم کم وخت دی نو دبعضو
 خلکو څخه رکعت او دچا څخه دوه رکعت او دچا څخه جماعت تېر
 سي (نو دغه دلمانخہ څخه دمخه روزہ مات کول گناه ده) نو باید لمونځ
 مخته او روزہ مات وروسته سي نو به د خلکو ثواب کثیر ډېر سي .
 ☆..... دروزه مات او لمانخه په مابین کی فاصله کول:

سوال:.....

په روزہ مبارکه کی دروزه داره لحاظ کولو لپاره داذان او دجماعت په
 مابین کی لس منته وقفه مقرر کولو باندي خو به څه حرج نه وي؟

جواب:.....

حامداً و مصلیاً دروزه مات دو جهي څخه که لمونځ و ۷ یا ۸ منته
 وروسته کړي نو فرق نه کوي جائز دی . دکور والا خلک نه سي راتلاي نو
 بیا که ۱۰ منته وځنډوي پروانه کوي دکورو والا خلکو ته هم پکار ده چي
 کوشش وکړي چي وختي راسي او یا په مسجد کی روزہ مات وکړي مگر
 حاضرینو ته به دانتظار زحمت نه ورکوي:

”ولا صح انه یکره الاحق عذر کالسفر والکون علی الاکل ونهما او یکون
 المتأخر قليلا“ (کبيري / ص: ۲۳۳ فروع فی شرح الطحاوی - فتاوی
 محمودیه / ج: ۱۳ / ص: ۱۳۴)

☆..... دروزه مات او دلمانخه په مابین کی دفاصلې حد به څه وي؟

سوال:.....

دروژہ مبارکي د مابنام د لمر لوېدو څخه لس منټه فاصله ورکول جائز ده که نه ده جائز يعني وقفه ۱۰ منټه جائز ده که نه؟

جواب:

دروژه مات کول باید مختصر وي چي په ۷ منټه کي ته باید تکبیر اولی کي ورسره شریک سي او په جماعت سره لمونځ وکړي، هالبته که د محلي والا کسان نه سول حاضرېدلای نو به ۱۰ منټه تاخیر وکړي د محلي کسانو ته هم پکار ده چي ژر ځانونه حاضر کړي او کوم خلک چي فارغه دي وهغو ته دي ډېر انتظار نه کوي ولي چي کوم خلک اودس لري نو هغه ته بل نوی اودس زور غواړي نو لهداودوی ته انتظار مه کوئ .

☆..... په پیسو باندي په مسجد کي روژه مات کول ښه دي که په کور کي:

سوال: د بل ملک څخه چي نغدي پیسې راځي په روژه مبارک کي په هغو روپیو باندي په مسجد کي خوراک برابرول صحیح دی که په کلي کي و هر غریب کور ته جلا جلا غوښه ورکول او ډوډی ورکول ښه دي او د کورو د خلکو ته په یوه حساب ورکلو ښه دي او که نفر شارل ښه دي چي زیات او کم راځي؟

جواب: حامداً و مصلیاً کله چي د مسجد دپاره نغدي راځي نو هغه د لمونځ کونکو خلکو دپاره په مسجد کي استعمالولو دپاره دي د کورو دپاره به د خاوند څخه چي کومي پیسې راځي د هغه څخه به اجازت اخلي بیا جائز دی ورنه که اجازت نه وي نو د کورو والا دپاره نه دی جائز . (فتاویٰ محمودیه / ج: ۸ / ص: ۲۱۵)

☆..... دروژه مات دپاره دبقایه روپیو مصرف به څه په کوي؟

سوال: دروڑی دمیاشتی خرشہ کہ پاتہ سوہ دبلی روڑی دپارہ یی اینسولای سی کہ بہ یی خامخا پہ دغہ روڑہ کی ختم کوی، پہ ہرہ ورخ د روڑہ مات لپارہ خرشہ کولو باوجود بیاہم نغدی روپی پاتہ سی نو دغہ مصرف کول پہ غریبانو باندي نغدی ورکول یا کپری یا بل شی ورکول پہ تقسیم کولو کی یی گنجایش ستہ؟

جواب:

مذکورہ پیسی چي کو نفر راستولي دغہ دقول مطاب خرخول یی جائز دي او ضروري دی . بلا اجازت دغہ، قم تقسیمول چي ہغہ نہ وني ویلی تہ خرخ کپری دا جائز نہ دي . (ملاحظہ تحقیق وقف بوذن یا نبودن چندہ، امداد الفتاویٰ / ج: ۲ / ص: ۵۹۳)

☆ د پېشلمي کوم وخت صحیح دی؟

سوال:

دروڑی پہ میاشته کی دسہار خواتہ یعنی پېشلمي باندي او یاروڑہ مات دپارہ چي کوم وخت مقرر سي اذان وي یا نعرہ وي خاص طور باندي د سہار خوا کہ پھر فرق وي مؤذن صاب رایي چي سہار سو او بل حای نعرہ سي چي د پېشلمي وخت فریب الختم دی نو پہ کوم وخت باني عمل کول صحیح دی؟

جواب:

تایم تہبل یعنی وخت معلومول چي پہ ہغہ باندي اعتبار کول چي یو منت ہم فرق رانہ سي اصل چي دی ہغہ صبح صادق دی او یا د لمر لوہدو وخت دی چي ہغہ سہری معلوم کپری، ولي چي روڑہ اہم عبادت دہ، ددی

لپارہ احتیاط ضروری دی، کوم وخت چي دروژي مبارکي مياشت راسي هغه ته حساب کول په کار دي چي اوس په ستمبر مياشت کي راغله نو حساب وکړه چي د ستمبر په مياشت کي صبح صادق او د لمر ختلو په مابين کي يوه گهنټه پنځه ويشت منټه فرق دی، فاصله ده، لهدا دل مر راختو څخه دمخه يوه گهنټه پنځه دېرش منټه مخته خپل خوراک بند کړئ چي پخپله موزړه ته اعتماد پيدا سي . فقط والله اعلم بالصواب .

روژه په لغت کي مطلق د ځان بندولو ته وايي د هر شي څخه روژه په شريعت کي ځان بندول دي د سپېدو څخه بيا تر لمر لوېدو پوري د هر ماتونکي شي څخه سره د نيت .

سوال:.....

څرنگه پي سپېدي راوختلې نو فوراً به خوراک او چيناک پرېږدي او که به يې هغه وخت پرېږدي چي سپېدې د اسمان په کنارو کي انتشار پيدا کړي؟

جواب:..... "قوله وهو اليوم اى اليوم الشرعى من طلوع الفجر إلى الغروب و هل المراد اول زمان الطلوع او انتشار الضوء فيه خلاف كالخلاف فى الصلوة والاول احوط رد المحتار (ج ۲ / ص: ۸۸)"

خلاصه داسوه چي احتیاط په دې کي دی چي فوراً خوراک او چيناک پرېږدي . (شامي / ج: ۲ / ص: ۸۸)

سوال:.....

چي څنگه لمر ولوېدى خوراک او چيناک جائز دی او که توروالی شرط

دی یعنی شپہ راختلی شرط دی او کہ نہ؟

جواب:.....

”اذا وجدت الظلمة حسا في جهة المشرق فقد ظهر وقت الفطر“

خلاصہ داسوہ چي شپہ راختل شرط دی پہ مطلق لمر لوہدو خوراک او چنباک نہ دی روا .

سوال:.....

نیت دروژي لپارہ شرط دی او کنہ، کہ چيري وي خالص پہ زپہ سرہ نیت شرط دی او کہ پہ خولہ ویناتہ ضرورت ستہ .

جواب:.....

”قال في الاختيار النية شرط في الصوم وهي أن يعلم بقلبه أن يقوم ولا يخلو مسلم عن هذا في ليالي شهر رمضان وليس النية باللسان شرطا“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۹۲)

خلاصہ داسوہ چي نیت پہ زپہ شرط دی نہ پہ خولہ او بہ خولہ ویل بنہ کار دی .

سوال:.....

دھري ورخي لپارہ نیت شرط دی او کہ دتولي میاشتي لپارہ یونیت کافی دی .

جواب:.....

”ثم عندنا لا بد من النية لكل يوم في رمضان كذا في فتاوى قاضيخان“

خلاصہ داسوہ چي دھري ورخي لپارہ نیول شرط دی .

سوال:..... کہ یو سري پہ ھیرہ روژہ و خوړہ یا یې جماع و کرہ روژہ یې ماتیري کہ نہ؟

جواب:.....

“إذا أكل ناسيا أي لصومه لأنه ذاكر للاكمل والشرب والجماع معراج رد المختار” (ج ۲ / ص: ۱۰۵)

خلاصه داسوه چي روژه نه ماتیري .

سوال:.....

شروط دروژي خودي؟

جواب:.....

“اما شروطه فثلاثة انواع شرط وجوبه الاسلام والعقل والبلوغ وشرط وجوب الاداء الصحة والاقامة وشرط صحة الاداء النية والطهارة عن الحيض والنفاس كذا في الكافي” (هندية / ج: ۱ / ص: ۱۹۵)

خلاصه داسوه چي شروط دروژي دهغه دري مذکور دي .

سوال:.....

که دروژتي و حلق ته دوديامچ يا کرخ داخل سويایي سر غور کړي يا سترگي توري کړي يا يي بنځه مچ کړه انزال نه سوياروژتي په خوب کي احتلام سويایي عطرو لگول روژه يي ماتیري که نه؟

جواب:.....

“وان وجد طعم في حلقه أي طعم الكحل أو الده الخ” (رد المختار / ج: ۲ / ص: ۱۰۶ إلى / ص: ۱۰۸)

خلاصه داسوه چي په دې شيانو روژه نه ماتیري .

سوال:.....

که دروژتي په سترگو کي دواواچوله يا يي په غور کي اوبه دننه سوې نو

روژه یی ماتیږي که نه؟

جواب:.....

”ولو افطر شيئا من الدواء في عينيه لا يفطر صومه عندنا وان جد طعمه في حلقه“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۲، شامی / ج: ۲ / ص: ۱۰۷، خانيه علی

هامش / ج: ۱ / ص: ۱۰۹)

خلاصه داسوه چي په مذکوره شيانو روژه ماتیږي. (رد المختار علی هامش رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۲)

سوال:.....

که روزاتي دنخود تر داني لږشي وخوږ يعني دخولې څخه يې راو کښی اوبيايې تېر کړی قضا پراخي او که کفاره؟

جواب:.....

”مثل حمصة فاكثر قضي فقط وفي اقل منها لا يفطر الا إذا اخرجته من فمه فاكله ولا كفارة الخ رد المحتار / ج: ۲ ص ۲۲“

خلاصه داسوه چي په مذکوره صورت کي روژه ماته د قضا يې سته کفاره نسته.

سوال:.....

که روزتي په قصد سره په ډکه خوله قی وواهه روژه يې ماته ده کنه قضا پر سته که نه؟

جواب:..... ”وان كان ملء الفم فسد بالاجتماع“ (رد المحتار / ج: ۱ / ص: ۱۵۱)

خلاصه داسوه چي روژه ماته ده قضا به راوړي.

سوال:.....

کہ یو سړی په روژه کي احتلام سویا یې خورک په هېره وکی او یا یې یو
بنځي ته وکتل بې غسله سو او یا یې قی وواهه بلا قصد نویې دا کمان
سو چي زما روژه ماته سوه خورک یې په کي شروع کی، آیا په دې سړي
قضا سته او که کفاره؟

جواب:.....

”او اکل او جامع ناسیا او احتلم او انزل بنظر او ذرعه القئ فظن انه افطر
فاكل عمدا للشبهة ولو علم عدم فطر لزمته الكفارة الا في مسألة المتن فلا
كفارة مطلق على المذهب لشبهة الخ“

خلاصه داسوه چي قضا پر سته که یې علم نه درلود او که یې علم
درلود چي په مذکوره شيانو روژه نه ماتیري بیا یې خورک وکی نو کفاره
بیا لازمیري. (در المختار / ج: ۱ / ص: ۱۵۰)

سوال:.....

که یو بنځه په دې خبره وه چي سپېدې راختلي دي مگر خاوند ته یې وویل
چي سپېدې نه دي راختلي نو هغه ددې سر جماع وکړه نو اوس پر دوی
قضا ده او که کفاره؟

جواب:.....

”صرح فی البزازیة بالوجوب علی الجاریة فیما لو اخبر سیدها بعدم طلوع
الفجر عالمة بطلوعه فجامعها مع عدم الوجوب علیه“ (رد المختار / ج: ۲ /
ص: ۱۱۹)

خلاصه داسوه چي په دې صورت مذکوره کي پر زنانه کفاره ده او پر
نارینه خالص قضا ده.

سوال:.....

کہ دہنہی دا گمانو وچي ورع مي دحيض ده نويي رورہ ماتہ کرہ خو
حيض نہ ورته راغلی نو اوس پر دغه ہنہ قضادہ او کہ کفارہ؟

جواب:..... ”وکذا افطرت المرأة علی ظن ان يومها يوم حيض فلم تحض فی
ذلك اليوم کان علیها الکفارة بزایة علی هامش“ (ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۳،
الفقہ الاسلامیہ وادلته / ج: ۲ / ص: ۶۵۵)

خلاصہ داسوہ چي پر دہ ہنہ کفارہ لازمہ سوہ .

سوال:.....

کہ دوو کسانو وروژتي تہ شاہدي ادا کرہ چي لمر نہ وو لوہدلی اوس
قضاراحي او کہ کفارہ؟

جواب:.....

”وفی البحر قبل شهادة المثلث لا النافی وفی الاشياء بینہ النفی غیر مقبولة“
(المبسوط / ج: ۵ / ص: ۱۵۴)

خلاصہ داسوہ چي پہ مذکورہ مسئلہ کی کفارہ نہ لازمیري حکہ
شاہدي پہ اثبات کی قبولہ نہ پہ نفی کی .

سوال:.....

کہ یو غازی مجاہد رورہ ماتہ کرہ پہ دہ وجہ چي جنگ بہ کوم دہنمن
سرہ خوبیا ورع تہرہ سوہ جنگ یی نہ وکر آیا اوس پر دہ قضاراحي او کہ
کفارہ؟

جواب:..... ”الغازی إذا علم انه یقاتل العدو فی رمضان وهم یخاف الضعف
فله ان یفطر کذا فی محیط السرخسی فان لم یتفق القتال فلا کفارة علیہ لأن

فی القتال یحتاج إلى تقديم الافطار ليتقوى ولا كذلك المرض هكذا فی الظهيرية فی المقطعات“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۸)
 خلاصہ داسوہ چي پر دغہ مجاہد قضا ستہ کفارہ نستہ .
 سوال:

کہ یو سري پہ روژہ کي داسي شی و خور چي هغه نہ دانسان خورک وو
 او نہ دوا پہ کي ده لکه خاورہ ډبرہ وغيره، آیا اوس قضا ورباندي راخي او
 کہ کفارہ؟

جواب: ”واذا ابتلع ما لا يتعدى به ولا يتدوى به عادة كالحجر والتراب لا يوجب
 الكفارة كذا في التيسين ولو ابتلع حصاة او نواة او حجر او مدر او قطنا او حشيشا او
 كاغذة فعليه القضاء ولا كفارة كذا في الخلاصة“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۲)
 خلاصہ داسوہ چي پہ مذکورہ مسئلہ کي قضا ستہ او کفارہ نستہ .
 سوال:

کہ یو سري پہ روژہ کي دري يا خنور ورخي لهونی سونو بيا قضا
 ورباندي لازمہ ده او کہ نہ؟
 جواب: ”فی المجنون ان لم يستوعب الشهر قضى ما مضى در المختار
 علی هامش رد المختار / ج: ۲ / ص: ۱۳۴“
 خلاصہ داسوہ چي ددغو درو يا خلورو ورخو قضا بہ راوړي .

سوال:
 کہ یو سري ټوله میاشت لهونی سو آیا اوس قضا ورباندي ستہ او کہ نہ؟
 جواب:
 ”وان استوعب لجميع ما يمكنه انشاء الصوم فيه على ما مر لا يقضى مطلقا“

للحرج“ (رد المحتار علی هامش رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۳۴)
خلاصہ سوہ چي کہ تولہ میاشت یو شوک لیونی ئي نو قضا ورباندي
نستہ حُکَہ دا حرج دی .

سوال:.....

کہ یو سړی تولہ میاشت پہ بې هوښي تېره کړي نو آیا قضا ورباندي سته
او کہ نه؟

جواب:.....

”وقضى ايام اغمائه ولو كان الاغماء مستغرقا للشهر لندرة امتداده“ (رد
المحتار علی هامش رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۳۴)

خلاصہ داسوہ چي قضاء دتولي میاشتي به راوړي حُکَہ داسي بې
هوښي نادره ده . او کہ یوه ورځ بې هوښي راسي نو قضا به راوړي .
سوال:..... کہ یو سړی په روژه کي دبل چا ناپري تېري کړي نو قضا ورباندي
راځي او کہ کفاره؟

جواب:..... ”ولو ابتلع بزاق غيره فسد صومه بغير كفارة الا إذا كان بزاق
صديقه فحينئذ تلزمه الكفارة كذا في المحيط“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)

خلاصہ داسوہ چي یو سړی کہ دبل چا ناپري و خوري قضا ورباندي
راځي او کہ د صديق ناپري و خوري بیا کفاره راځي .

سوال:..... کہ زید و عمر ته وویل چي داشی یعنی ډوډی و خوره عمر ورته
وویل چي نه خورم زید ورته وویل چي که تانه و خوره پر ما به ښځه
طلاقه وي عمر ورته وویل چي زما روژه ده نو اوس به عمر څه کوي روژه
به خوري که نه؟

جواب: ”رجل حلف بطلاق امرأته ان لم يفطر فلانا ان كان متطوعا يفطر لحق اخيه الحالف وان كان صائما عن القضاء لا يفطر“ (ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)
خلاصہ داسوہ چي کہ نہ لی وني ماہ نہی ہر ی او کہ قنسیای وہ نو نہ دی ماتہ وی .

سوال:

کہ یو سہری پہ میاشت کی دروڑی لس ورخی ناجورہ سو خو بیا پنخہ ورخی جوہ سو بیامہ سو نو اوس فدیہ د خو ورخو لازمیری؟
جواب: ”اذا افطر المريض ايام ثم صح ايام ثم مات لزمه القضاء بقدر ما صح لأنه لم يقدر على القضاء الا بقدر ما ادره“ (ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)
خلاصہ داسوہ چي خومرہ ورخی جوہ سوي دي هغومرہ فدیہ بہ ورکوي .

سوال:

کہ یو سہری پہ روڑہ کی وینہ و خوری قضا ورباندي راخي او کہ کفارہ؟
جواب: ”ولو اكل دما في ظاهر الرواية عليه القضاء دون الكفارة لأنه مما يستقذره الطبع كذا في الظهيرية“ (ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۳ - ۲۰۶)
خلاصہ سوہ داسوہ چي قضا ورباندي راخي نہ کفارہ .

سوال: کہ دیو سہری خاوری یا شکی یا وابنہ یا ناری دہل چاہہ یا پمبہ عادت وی ہر وخت یی خوری نو کہ پہ روڑہ کی داشیان و خوری قضا لازموی کہ کفارہ؟

جواب: ”اذا اكل الصائم ما لا يؤكل عادة كالحصاة والنواة و كالفلفل والحشيش والتراب والكاغذ والزاق الذي جعله في كفه ثم ابتلعه والسفرجل إذا لم يكن مدرك وهو غير مطبوخ والجوزة الرطبة والطين الذي يغسل به

الرأس فسد صومه فان كايعتاد اكل هذا الطين فعليه القضاء والكفارة“ (قاضیخان / ج: ۱ / ص: ۱۰۲)

خلاصہ داسوہ چي کہ داشيان عادت وي بيايې و خوري نو كفاره لازموي او کہ يې عادت نه وي بيا قضا لازموي نه كفاره .

سوال: کہ یو سړی ښځه مچ کړي انزال سي یا ښځه مسح کړي انزال سي او یا چا پخپل لاس ځان انزال کړ یا يې د ښځې سره په لڅ بدن بازی کولې انزال سو یا ښځه بیده وه و طی یې ورسره وسوه نو په دغو صورتو کي قضا راځي او که كفاره؟

جواب:

”او و طئ امرأة ميتة او صغيرة لا تشتهى نهر او بهيمة او فخذ او بطن او قبل او مس فانزل“ (در المختار علی هامش رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۱۳)

خلاصہ داسوہ چي کہ انزال سو نو قضا راځي او که انزال نه سو بی یو شی هم نه راځي نه قضا نه كفاره .

سوال:

که مسافر روژه و نیوله وروسته یې اراده وکړه چي کور ته به ځم نو روان خو ښار ته نه دی داخل سوی روژه یې ماته کړه او س كفاره راځي او که قضا؟

جواب: ”انه لو افطر بعد النية قبل الدخول يكفر ايضا تأمل“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۳۴)

خلاصہ داسوہ چي كفاره راځي .

سوال:

کہ یوروژتی انسان حُان دومرہ ستری کئی چي دلورِی خوراک ته مجبور
سوروژہ یی ماته کرہ قضار اُحي او کہ کفارہ؟

جواب:.....

’قال الشرنبلالی صورته صائم اتعب نفسه فی عمل حتی اجهدہ العطش
فافطر لزمته الکفارة“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۲۵ - هکذا فی الهندیه /
ج: ۱ / ص: ۲۰۶)

خلاصہ داسوہ چي کفارہ په دې صورت کي لازمیري .

سوال:.....

کہ یو کافر ډاکټر یا فاسق یا د هغه طبیب چي په طبابت کي مکمل
معلومات نلري، روژتي یی خبره ومنله روژہ یی ماته کرہ په دې صورت
کي قضار اُحي کہ کفارہ؟

جواب:..... ”وإذا اخذ بقول طبيب ليس فيه هذا الشروط فالظاهر لزوم
الکفارة الخ“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۲۷)

خلاصہ داسوہ چي کہ روژتي روژہ ددغو کسانو په قول ماته کرہ نو
کفارہ ورباندي لازمیري .

سوال:.....

کہ مريض د مرض په حالت کي مړ سي بيا ددغو روژو فديه سته او که نه؟
جواب:..... ”ولا فدية لما مر خلافا للشافعي“ (رد المحتار

/ ج: ۲ / ص: ۷)

خلاصہ داسوہ چي ددغو روژو فديه نسته .

سوال:.....

که یو چا فديه ورکړه بيا جوړ سو فديه يې صحيح ده؟

جواب:.....

”ولو قدر على الصيام بعد ما فدى بطل حكم الفداء الذي فداه حتى جيب

عليه الصوم هكذا في النهاية“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۱۰۸)

خلاصه داسوه چي فديه يې نه سوه صحيح قضا به راوړي .

سوال:.....

که روژتي مسواک وواهه او دايې گمان سو چي روژه يې ماته سوه بيا يې

قصد د خورک وکړي نو اوس قضا راځي او که کفاره؟

جواب:.....

”ولو استاك فظن ان ذلك فطره فاكل بعد ذلك متعمد عليه القضا والكفارة

كذا في الخلاصة“ (هنديہ / ج: ۱ /

ص: ۲۰۶)

خلاصه داسوه چي په دې صورت کي کفاره لازمېږي .

سوال:.....

۱- یو روژتي جماع وکړه د چارپای یا د مړي زناني سره بيا يې گمان داسو

چي روژه مي ماته سوه نويي قصداً خوراک وکړي اوس قضا راځي او که

کفاره؟

جواب:..... ”ولو جامع بهيمة او ميتة فظن ان ذلك فطره فاكل متعمدا فعليه الكفارة

ان كان عالم وان كان جاهلا فعليه القضا دون الكفارة“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۶)

خلاصه داسوه چي که دروژتي په گمان په یو شي روژه ماته وه خو

شرعاً نه، ماته ده قصداً خوراک وکړي قضا راځي نه کفاره .

سوال:.....

کہ یو چا مکملہ روژہ یا خور و ژې و خوړې د مرض په وجه خو قضایې نه راوړه بله روژہ راغلہ اوس به قضا دمخه کوي او که ادا؟

جواب:..... ”و ان جاء الرمضان الثانى ولم يقض الاول قدم الاداء على القضاء

كذا فى النهر الفائق“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۸)

خلاصہ داسوہ چي ادا به دمخه کوي تر قضا .

سوال:.....

کہ یو سړي پر ځان د رمضان روژې نذر کړې دانذر صحیح دی که نه؟

جواب:..... ”الأصل ان النذر لا يصح الا بشروط والثالث ان

لا يكون واجب فى الحال الخ“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۸)

خلاصہ داسوہ چي دانذر نه دی صحیح ځکه دا خو پر ده باندي بلا نذر

واجب دي .

سوال:.....

کہ یو روژتي یو ظالم مجبور کړي چي روژہ به ماتوې که دي نه کړه ماته

قتل کوم دي یا دي دومره وهم چي بدن دي زخمي سي آیا خوراک ورته

جائز دی که نه؟

جواب:..... ”و ان بملحى قتل او قطع عضو او ضرب مبرح حل فانصبر فقتل

اثم“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۲۵)

خلاصہ داسوہ چي و دې مظلوم ته خوراک جائز دی .

سوال:.....

کہ روغ سړی وو خو پر ځان بهرېدی چي که زه روژہ ونیسم ناجوړه به سم

او واقعی داسی وو بیا خوراک ورته جائز دی که نه؟

جواب:.....

”المريض إذا خاف على نفسه التلف أو ذهاب عضو يفطر بالاجماع“ (هندية / ج: ۱ ص ۲۰۸)

خلاصه داسوه چي که یو شوک بهریدی چي مریض به سم او اقعی همداسی وه نو بیا خوراک ورته جائز دی .

سوال:.....

په روژه کي روژتي ته عطر خوشبويي، لگول جائز دي کنه او سترگي تورول او وېنستان غوړول جائز دي که نه؟

جواب:..... ”لا يكره للصائم رائحة المسك والورد ونحوه مما لا يكون جوهرًا متصلًا كالدهان فانهم قالوا لا يكره الاكتحال بحال وهو شامل للمطيب وغيره ولم يحصوه بنوع منه وكذا دهن الشارب“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۲۳)

خلاصه داسوه چي په دې شيانو روژه نه خرابیږي . مگر په سگریټ ماتیري .

سوال:.....

دیو سړي نفلي روژه ده ملګرو ورته وویل چي زموږ سره خوراک وکړه نو ده لره جائز ده کنه او که یې خوراک وکړی کفاره راځي که نه؟

جواب:.....

”الصائم المتطوع إذا دخل على بعض اخوانه فسأله ان يأكل لا بأس بان يحبه و ان كان صائما عن قضاء رمضان كره له ان يأكل“ (بازية على هامش

ہندیہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)

خلاصہ داسوہ چي کہ نفلي روژہ وه ودي خوري كفاره نه لازموي او کہ
قضا درمضان وه بيادي نه خوري .

سوال:.....

کہ یو سړي په اوله ورځ دروژې مرتد سو العیاذ باللہ بیا بیرته مسلمان
سو تر زوال مخکي نیت دروژې یې وکړی بیا قصدا روژه وخوره نو اوس
قضا راځي او که كفاره؟

جواب:.....

”اذا ارتد رجل عن الاسلام والعياذ بالله في اول اليوم من رمضان ثم رجع
إلى الاسلام فنوى الصوم قبل الزوال فهو صائم وان افطر عليه القضاء دون
الكفارة“ (بزازية على هامش هندیة / ج: ۱ / ص: ۲۰۲)
خلاصہ داسوہ چي پر دې سړي خالص قضا راځي .

سوال:.....

کہ دیو سړي نفلي روژه وه بیا مرتد سو بیا تر زوال مخکي مسلمان سو،
نیت دروژې یې وکړی بیا یې په قصد سره وخوره اوس قضا راځي او که
كفاره؟

جواب:.....

”الصائم المتطوع إذا ارتد عن الاسلام ثم رجع إلى الاسلام قبل الزوال و
نوى الصوم قال زفر لا يكون صائم ولا قضاء عليه إذا افطر وقال ابو يوسف
يكون صائما وعليه القضاء إذا افطر“ (البزازية على هامش هندیة / ج: ۱ /
ص: ۲۰۲)

خلاصہ داسوہ چي کہ سڀي مرتد سو بيا تر زوال مخکي مسلمان سو
نيت يي دروڙي وکئي او بيبي و خوره نو امام يوسف وايي چي قضا به
راوري .

سوال:

که يو روڙتي روڙه په هره و خوره بل سڀي ورته وکتل چي دده خور روڙه
هه به نه وه کتونکي ته څه کول پکار دي خبر يي کړي او که نه؟
جواب:

”رجل نظر إلى صائم يأكل ناسيا ان رأى فيه قوة يمكنه ان يتم الصوم إلى
الليل فالمختار ان لا يذكره وان كان يضعف في الصوم بأن كان شيخا كبيرا
يسعه ان لا يخبره“ (كذا في الظهيرية في فصل الاعذار المبيحة - هندية / ج:
۱ / ص: ۲۰۲)

خلاصہ داسوہ چي که روڙتي روڙه په هره خوره بل چا ورته وکتل نو
روڙتي ته دي گوري که قوي وو خبر دي کړي او که ضعيف وو نه دي
خبروي .

سوال:

که يو روڙتي يوشی وڅکی او خوند او بوی يي تر حلقه ورسېدی نو روڙه
يي ماتېږي که نه؟

جواب: ”ای لو ذق دواء فوجد طعمه في حلقه زيلعى وغير وفي القهستاني
طعم الادوية وريح العطر إذا وجد في حلقه لم يفطر كما في المحيط“ (رد
المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۰۷)

خلاصہ داسوہ چي په خوند کتلو دشي چي خوند يا بوی تر حلقه

ورسیري روژہ نہ پہ ماتیري .

سوال :.....

کہ یو روژتي د سهار په حالت کي کوروالی کوله، سپېدې ورباندي را وختي نو روژہ يې څنگه کيږي ماته ده کنه، قضا ورباندي راځي او که کفاره؟

جواب :.....

”و كذا عند طلوع الفجر وان امنی بعد النزع لأنه كالا حلام ولو مكث حتى أمني ولم يتحرك قضی فقط وان حرك نفسه قض و كف كما لو نزع ثم اولج“ (الدر المختار على هامش رد المختار / ج: ۲ / ص: ۱۰۸)

خلاصه داسوه چي که سړي کوروالي کوله سپېدې ورباندي را وختي که يې فوراً ځان ایسته کړو بیا يې غسله سو، شی هم نه راځي، دالکه احتلام داسي دی او که ځنډ په کي وکړ حرکت يې نه کوی بې غسله سونو قضا راځي او که يې حرکت کوی بې غسله سونو کفاره راځي .

سوال :.....

که یو سړي په خطا سره روژہ ماته کړه مثلاً او دس يې کاوه او به ځيني تېري سوي يايې د خوب په حالت او به وچنبلي يايې پېشلمی کاوه دده خيال دا وو چي سپېدې نه دي راختلي مگر غه ختلي وې او يا بل چا په زور په خوله کي او به ور واچولې نو اوس قضا راځي او که کفاره؟

جواب :.....

”وان افطر خطأ كان تمضمض فسبقه الماء او شرب نائماً او تسحراً او جامع على ظن عدم الفجر او جر مكرها او نائماً“ (رد المختار على هامش رد

المختار / ج: ۲ / ص: ۱۱۰ إلى ۱۱۱ - هكذا في الهندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۲ -
المخطئ هو ذاكر للصوم غير قاصدا الخ) خلاصہ داسوہ چي پڻ مذکورہ
شیانو سرہ قضا رائجي فقط نہ کفارہ .

سوال:

دروژتي ناري دخولي څخه راوبهېدي ترزني راورسېدي خو قطع نه سو
بیرته يې کش کړې تهرې يې کړې نوروژه ماتيرې که نه؟
جواب: "ولو سال لعابه من فيه إلى ذقنه من غير ان ينقطع من داخل فمه
ثم رده إلى فيه"

سوال:

که یو سړي داختر په ورځ نفلي روژه ونيوله بيا يې قصدا ماته کړه نو
قضا ورباندي رائجي او که کفارہ؟
جواب:

"قوله وجب القضاء في غير الايام الخمسة الآتية وهذا راجع إلى قول قضاء و
الايام الخمسة ايام العيدين و ايام التشريق" (رد المختار / ج: ۲ / ص: ۱۳۱)
خلاصہ داسوہ چي په ورځو داختر کي يا په ورځو د
ايام التشريق کي چا نفلي روژه ونيوله بيا يې قصدا ماته کړه نه قضا
رائجي نه کفارہ .

سوال:

که روژتي گوله په خوله کي وه سپېدي ورباندي راوختې گوله يې تهره
کړه نو قضا رائجي او که کفارہ؟
جواب: "ولو ابتعلها قبل اخراجها كفر و بعده لا" (رد المختار عليه هامش

رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۰۸ - هذا في هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۳) وان ابتلعها قبل ان يخرجها فعليه الكفارة وان اخرجها ثم اعادها لا كفارة عليه و هو الصحيح كذا في فتاوى قاضيخان -

د مذكوره عباراتو ثخنه معلومه سوه چي كه يې اولاً تېره كړه نو كفاره راځي او كه يې راويسته بيا يې تېره كړه كفاره نه راځي .
سوال:

په ستن روژه ماتيږي كه نه؟

جواب:

”والمفطر انما هو الداخل من المنافذ للاتفاق على من اغتسل في ماء فوجد برده في باطنه ان لا يفطروا انما كره الإمام الدخول في الماء والتلف بالثوب المبلول لما في من اظهار الفجر في اقامة العبارة لا لأنه مفطر اهـ“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۰۶ - فتاوى حقانية / ج: ۳ / ص: ۳۹۷ - هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۳ - بحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۷۹ - العناية على هامش فتح القدير / ج: ۲ / ص: ۲۶۶ - خلاصة الفتاوى / ج: ۱ / ص: ۲۵۳ - تنارخانه / ج: ۲ / ص: ۳۴۵ - بحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۵۹ - بدر الفتاوى / ج: ۱ / ص: ۷۱ - كفايت المفتي / ج: ۴ / ص: ۳۳۳ - ۳۳۵)

د مذكوره كتابو ثخنه معلومه سوه چي په ستن روژه نه ماتيږي كه د غوښي وي او كه درگ وي .

”و ابتلعه لا يفطره لأنه لا يتم الخروج بخلاف ما إذا انقطع كذا في الظهيرية في المقطعات“ (هندية / ج: ۱ /

ص: ۲۰۳)

خلاصہ داسوہ چي پٽ مذکورہ صورت کي کہ ناري د خلويٰ خنخہ نہ وي پرې سوي بيایي تھري کړي نويوشی هم نہ لازميرې او کہ پرې سوي وي بيایي تھري کړي نوقضالازميرې .

سوال:.....

کہ یوروژتي یو ظالم مجبور کړي پر جماع نويي جماع وکړه اوس قضا راځي او کہ کفارہ؟

جواب:.....

”و اعلم ان اباحنیفة کان یقول اولاً فی المکره علی الجماع علیہ القضاء والكفارة لأنه لا یکن الا بانتشار الآلة وذلك امارۃ الاختیار ثم رجع وقال لا كفارة علیہ وهو قولهما لأن فساد الصوم یتحقق بالایلاج وهو مکره فیہ مع انه لیس کل من انتشرت آلتہ بجامع مثل الصغیر والنائم“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۱۱)

خلاصہ داسوہ چي پٽ مذکورہ صورت کي قضا راځي فقط نہ کفارہ .

سوال:.....

کہ یوروژتي پٽ روژہ کي پٽ هېره سره خورک یا چنبښل یا جماع وکړه نو پٽ دې خبر وو چي هېره روژہ نہ ماتيرې بيایي خوراک پٽ قصد سره وکړ نو اوس قضا راځي او کہ کفارہ راځي؟

جواب:.....

”لو اکل او شرب او جامع ناسيا و ظن ان ذلك فطره فاکل متعمد لا كفارة علیہ وان علم ان صومه لا یفسد بالنسيان عند ابی حنیفة لا تلزمه هو الصحيح هکذا فی الخلاصة الهندية (ج ۱ / ص: ۲۰۶)

وفی رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۱۱۱ الا فی مسئلة المتن وهی مالوا کل و کذا لو جامع او شرب لأن علة عدم الکفارة خلاف مالک وخلاف فی الاکل والشرب والجماع کما فی الزیلعی والهدایة وغیرهما“
خلاصہ داسوہ چي پہ مذکورہ صورت کي قضا رائي او کفارہ نہ رأي .

سوال:.....

کہ یو سڳا پہ روژہ کي سگریٽ وڅکوی نو کفارہ رائي او کہ قضا؟
جواب:..... ”تلا علاء الدین ولودخل الغبار اوالدخان او الرائحة فی حلقه لم یفطر وان ادخله حلقه متعمداً روی عن ابی یوسف انه ان تعمد علیه القضاء و لا کفارة علیه بدائع الصنائع (ج ۲ / ص: ۹۰، کتاب الصوم فصل رکنه -

قال عبد الرحمن الجزائري شرب الدخان المعروف وتناول الافيون والحشيش ونحو ذلك فان الشهوة فيه ظاهرة“ (الفقه علی مذاہب الأربعة / ج: ۱ / ص: ۵۶۰ - ومثله فی رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۴۱۰، کتاب الصوم -
مذکورہ عبارتو څخہ معلومہ سوہ چي د سگریٽ پہ څکولو سرہ قضا رائي او کفارہ نہ رائي .

سوال:.....

نسوار اچول خولې تہ روژہ ماتوي او کہ یې نہ ماتوي، کہ چيري روژہ ماتوي قضا لازموي او کہ کفارہ؟

جواب:.....

”قال العلامة ابن عابدين اختلفوا فی معنى التغذى قال بعضهم ان یمیل الطبع إلى اكله و تنقضى شهوة البطن به و قال بعضهم هو ما يعود نفعه إلى صلاح البدن و فائدته فيما إذا مضع لقمة ثم اخرجها ثم ابتلعها فعل الثاني

یکفر لا علی الاول و بالعکس فی الحشیش لأنه لا یقع فیها للبدن و ربما تنقص عقله و یمیل الطبع الیها و تنقضی بها شهوة البطن“ (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۴۱۰، کتاب الصوم)

قال شیخ الاسلام ابی بکر بن علی قوله و من ابتلع الحصة و الحد افطرو لا كفارة علیه ذكره بلفظ الابتلاع لا المضغ لا ینافیہ و انما افطرو لوجود صورة الفطر و لا كفارة علیه لعد المعف و هو قضا شهوة البطن - (الجوهرة النيرة / ج: ۱ / ص: ۱۷۱ - فصل فیما یفسد الصوم و مثله فی مراقی الفلاح علی صدر الطحطاوی / ص: ۳۶۱، باب فی بیان ما لا یفسد الصوم -

خلاصہ داسوہ چي پە نسوار و روژە ماتیري . قضا لازموي نه كفاره
حکە نسوار کہ خە هم دیو چا عمل وي خو طبیعت کي خوراک نه
قبلوي . او ترخي لانی ئی تیریري
سوال:.....

که یو سری غیر درمضان نفلي یا قضا فرضي یا نذري روژە ماته کره نو
قضا لازمیري او که كفاره؟
جواب:.....

”ولا كفارة بافساد صوم غیر رمضان کذا فی الفتاوی الهندية / ج: ۱ / ص: ۲۱۵ - کتاب الصوم باب المتفرقات“

قال العلامة برهان الدین المرغینانی ان الكفارة تعلقت بجنايت الافطار
فی رمضان علی وجه الکمال الهداية / ج: ۱ / ص: ۲۱۹ باب ما یفسد الصوم
الخ و مثله فی فتاوی قاضیخان / ج: ۱ / ص: ۱۰۳ - الفصل الخامس فیما
یفسد الصوم -

خلاصہ داسوہ چي كفارة په ماتولو درمضان سره راځي نه په ماتولو د نوروروزو .

سوال:

که یو سړي یا یوې ښځې په غلطې سره روژه وخورله مثلاً یو سړي ښایسته ښځې ته وکتل انزال سویا یو ښځې ته په ورځو د طهر کي وینه راغله نو د دوی گمان داسو چي روژه موماته سوه نویې په قصد سره خوراک او چښاک وکړ نو قضا راځي که کفاره؟

جواب: "قال طاهر بن احمد" ولو نظر إلى محاسن المرأة فانزل فظن ان ذلك فطره فاكل بعد ذلك فهو كالقئ وقد ذكرنا حكمه وقال البعض ان كان عالماً عليه القضاء والكفارة عند الكل وان كان جاهلاً عليه القضاء دون الكفارة" (خلاصة الفتاوى / ج: ۱ / ص: ۲۵۹ - كتاب الصوم الفصل الثالث فيما يفسد الخ)

خلاصه داسوہ چي په غلطې سره که انسان روژه وخورې قضا راځي او کفاره نه راځي .

سوال: که مريض او مسافر په حالت د سفر او مرض کي مړه سي نو د روژې فديہ ورکول لازم دي او که نه؟

جواب: "لما قال العلامة الحصكفي وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويفدي وجوباً لو موسراً ولا يستغفر الله قال ابن عابدين قوله ولا يستغفر الله هذا ذكره في الفتح والبحر عقيب مسألة نذر الأبدى إذا اشتغل عن الصوم بالمعشية والظاهر انه راجع اليها دون ما قبلها من مسألة الشيخ الفاني لأنه لا تنصير منه بوجه" (رد المحتار / ج: ۲ / ص: ۴۲۷ - فصل في العوارض)

قال العلامة ابو البركات النسفي وللشيخ الفاني وهو يفدي فقط قال ابن نجم تحته
وان لم يقدر على الاطعام لعسرته يستغفر الله - (البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۸۶ -
كتاب الصوم فصل في العوارض -)

خلاصہ داسوہ چي مريض پہ مرض کي مړ سي او مسافر پہ سفر کي
مړ سي نو فديه دروړوي نه ده لازمہ .
سوال:.....

د کفاري روزې پر له پسې نيول غواړي لهذا که پر بنسټه کفارہ لازمہ سي
نو حيض اتصال باطلوي که نه؟
جواب:.....

”قال العلامة شمس الدين السرخسي فان كانت المرأة فافطرت فيما بين
لذلك للحیض لم يكن عليها استقباله مبسوط سرخسي (ج: ۳ / ص: ۸۱) كتاب
الصوم-

قال ابن نجيم وكذا في كفارة القتل والظهار للنص لأنها لا تجد شهرين
عادة لا تحيض فيهما لكنها إذا تطهرت تصل بما مضى فان لم تصل استقبلت
(البحر الرائق / ج: ۲ / ص: ۲۷۷ - باب الصوم ومثله في فتاوى قاضيخان /
ج: ۱ / ص: ۱۰۶ - الفصل الخامس فيه ما يفسد الصوم)“

خلاصہ داسوہ چي حيض اتصال نه باطلوي مګر چي څنګه زنانه تر
مرض څخه صفا سوه فوراً په روزې شروع کوي که يې ځنډ په کي وکي
نوبه د سره شروع بيرته په کوي .
سوال:.....

په کفارہ کي تداخل راځي او که نه راځي او که نه راځي .

جواب:.....

”قال العلامة الحصكفیؒ ولو تكرر فطره ولم يكفر للاول يكفيه واحدة ولو في رمضانين عند محمدؒ وعليه الاعتماد بزازية ومجتبى وغيرهما واختار بعضهم للفتوى ان الفطر بغير الجماع تداخل والا لا - الدر المختار على صدر رد المحتار (ج ۲ / ص: ۴۱۳) كتاب الصوم مطلب في الكفارة -

قال ابن نجيمؒ ولو جامع مرارا في ايام من رمضان واحد ويكفر كان عليه كفارة واحدة لأنها شرعت للزجر وهو يحصل بواحدة فلو جامع وكفر ثم جامع مرة آخر فعليه كفارة اخرى في ظاهر الرواية للعلم بان زجر لم يحصل بالاول ولو جامع في رمضانين فعليه كفارتان وان لم يكفر للاولى في ظاهر الرواية وهو الصحيح البحر الرائق (ج ۲ / ص: ۲۷۷) باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده - ومثله في بدائع الصنائع (ج ۲ / ص: ۱۵۱) كتاب الصوم فصل في حكم فساد الصوم“

خلاصہ داسوہ چي ديوي مياشتي پھ روژہ کي تداخل سرہ راخي کہ يي اول کفارہ نہ وہ ادا کړي او ددو مياشتو تداخل نہ سرہ راخي کہ يي څہ ہم اولہ نہ وي نيولي .

سوال:.....

کہ نريابنسخہ پر زنايو چا مجبور کړل او پھ روژہ کي يي زنا وکړه نو اوس کفارہ راخي او کہ قضا؟

جواب:.....

”قال العلامة طاهر بن احمدؒ وان كانت المرأة مكرهة فعليها القضاء دون الكفارة ولو كان الرجل مكرها على الجماع فعليه الكفارة في قول ابي حنيفةؒ

الاول ثم رجع وقال عليه القضاء دون الكفارة وهو قولهما وعليه الفتوى“ (خلاصة الفتاوى / ج: ۱ / ص: ۲۵۹ كتاب الصوم الفصل الثالث فيما يفسد الصوم)

خلاصہ داسوہ چي پہ مذکورہ صورت کفارہ نہ لازمیري او قضا لازمیري .

سوال:.....

کہ یوروژتی د حیوان سرہ بدفعلي وکړي نو قضا راضي او کہ کفارہ؟
جواب:.....

” قال العلامة قاضيخان وكذا إذا جامع بهيمة ولم ينزل او ميتة ولم ينزل الخ وان انزل في هذه الوجوه كان عليه القضاء دون الكفارة“ (فتاوى قاضيخان / ج: ۱ / ص: ۱۰۰ - الفصل الخامس فيما لا يفسد الصوم) قال عالم من العللاء رحمه الله ولو جامع ميتة او بهيمة فلا كفارة عليه انزل اولم ينزل . (فتاوى تارخانية / ج: ۲ / ص: ۳۷۱، كتاب الصوم الفصل الرابع فيما يفسد لصوم ومثله في الشامي / ج: ۱ / ص: ۳۹۹، كتاب الصوم مطلب في حكم استمنا بالكف)

خلاصہ داسوہ چي پہ مذکورہ بدفعلي سرہ قضا راضي او کفارہ نہ راضي والله اعلم .

سوال:.....

کہ یوروژتی پہ رمضان کي د باران خاڅکي بهر کړي يا اومه غوښه يا وازگه يا عملي سپري د خټه و خوري نو قضا راضي او کہ کفارہ راضي؟
جواب:..... نور الايضاح متن مراقی الفلاح طحطاوي / ج: ۱ / ص: ۲۳

داسی لیکلی دی چي په دې صورت کي کفارہ راځي .

سوال:

یو روژتي ارمې وکښه خوله یې وازه کړه سر یې پورته کړو خو په خوله کي د ترناوې اوبه ورو لوېدې تېري یې کړې نور وژه یې ماته ده او که نه؟

جواب:.....

”لو تئابو فرفع رأسه فوق في حلقه قطرة ماء انصب من ميزاب فسد صومه

هكذا في الراج الوهاج هندية (ج ۱ /

ص: ۲۰۳)“

خلاصه داسوه چي داروژه ماته سوه قضا به راوړي .

سوال:.....

یو سړی په رمضان کي تر لمر لوېدو مخکي دانیت وکړي چي سبا به

روژه نسیم خو ماښام بیده سویا بې هوښي ورباندي راغله او سبا تر زوال

وروسته له خواب راکښېنوست یا له بې هوښي څخه خلاص سو نو اوس

دده روژه صحیح کیږي که نه؟

جواب:.....

”اذا نوى في رمضان قبل ان تغيب الشمس ان يصوم غداً فنام او اغمى عليه

او غفل عن الصوم حتى زالت الشمس من الغد لم يكن صائماً في الغد الا ان

ينوى بعد غروب الشمس ان يصوم غداً“ (البزازیة علی هامش هندية / ج:

۱ / ص: ۲۰۲)

خلاصه داسوه چي نیت قبل الغروب نه دی معتبر او بعد الغروب بیا

معتبر دی نو په مسئوله صورت کي دسړی نه دی روژتي .

سوال:.....

یو کافر مسلمان سو بیایې روژہ و نیولہ خو د کور دانسانانو د ویري له وجهي یې و خورہ حکہ هغه نه دي مسلمانان ، نو اوس پر دې سړي قضا راځي او که کفارہ؟

جواب:.....

”اذا اكل متعمداً ما يتغذى به او تدوى به يلزمه الكفارة“ (الفتاوى الهندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۵، كتاب الصوم الباب الرابع)

قال العلامة قاضي خان إذا اكل متعمداً ما يتغذى به او يتدوى به كالخبز و الاطعمة والاشربة اولادهان اولبان عليه الكفارة عندنا - (فتاوى قاضيخان على هامش الهندية / ج: ۱ / ص: ۳۱۲، الباب في ما يفسد الصوم الخ ومثله في خلاصة الفتاوى / ج: ۱ / ص: ۲۵۶ - الفصل الثالث في ما يفسد الصوم الخ)

خلاصه داسوه چي پر دې سړي د ویري له وجهي په روژه خوړلو کفارہ راځي .

سوال:.....

که دروژتي او ښکي خولې ته ولاړې او تېري یې کړې روژه په ماتېږي او که نه؟

جواب:.....

”الدموع إذا دخلت فم الصائم ان كان قليلا كالقطرة والقطرتين اونحوهما لا يفسد صومه وان كان كثيرا حتى وجد ملوحته في جميع فمه واجتمع شيء كثير فابتلعه يفسد صومه“ (هندیه / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)

خلاصه داسوه چي په یو دوه څاڅکو روژه نه ملټېږي او که چیري وي

بیارورثہ ماتوي .

سوال :.....

که یو روژتي انسان بل انسان لکه کور والا یا بله انجلی یا هلك مچ کړي او انزال سو نورورثه یې ماته ده او که نه؟

جواب :..... ”وإذا قبل امرأته وأنزل فسد صومه كذا في فتح القدير وكذا في تقبيل الامة والگلام الخ“ (هنديہ /

ج: ۱ / ص: ۲۰۴)

د مذکورہ عبارتو څخه معلومه سوه چي په دغه انسان چي بل مچ کړي او انزل سي قضا راځي روژه یې ماته ده .

سوال :.....

که یو روژتي انسان حیوان مچ کړي او انزل سي نورورثه یې ماته ده او که نه؟

جواب :.....

”ولو قبل بهيمة فانزل لا يفسد كذا في المحيط“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۴)

خلاصه داسوه چي پر دغه سړي شی هم نه راځي .

سوال :.....

یو سړي په روژه کي د دبر له خوادواو کره یاد پزي له خوا یا یې په غوږو کي کي دواو اچوله نورورثه یې ماتیدي او که نه؟

جواب :.....

”ومن احتقن او استعط او اقطر فی اذنيه دهنا افطرو ولا كفارة عليه هكذا في الهداية“ (هنديہ / ج: ۱ / ص: ۲۰۴)

خلاصہ داسوہ چي په مذکورہ شيانو سره روژہ ماتيري قضا سته او
کفارہ نسته .

سوال :.....

ډيري زناني دستن او سپنسي کار کوي داستن او سپنسي په خوله نسي
نورنگ وزي ناري يې ددغه سپنسي په رنگ سرې يا ژړي سي او داناري
تېروي روژہ په ماتيري کنه ؟

جواب :.....

”صائم عمل عمل الابریشم فادخل الابریشم فی فيه و خرجت منه خضرة
الصبغ او صفرة او حمرة و اختلط بالريق فصار الريق اخضر او اصفر او احمر فابتلعه
و هو ذاكر صومه فد صومه هكذا فی الخلاصة“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)

خلاصہ داسوہ چي په دې صورت کي روژہ ماته سوه قضا به يې

راوړي .

سوال :.....

که دروژتي په خوله کي د باران څاڅکي يا ږلي ولوړي روژہ په ماتيري
که نه ؟

جواب :

”والمطر والثلج إذا دخل حلقه يفسد صومه وهو الصحيح كذا فی
الظهريّة“ (هندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۳)

خلاصہ داسوہ چي که د باران څاڅکي يا ږلي دروژتي انسان تېر سول

روژہ يې ماته ده قضا به راوړي .

سوال :.....

کہ چیری یو بنځي ته تر صبح صادق وروسته مرض راسي نو پر بنځه
امساک ضروري دی که نه؟

جواب:.....

”قال العلامة ابی بکر بن علیؒ وإذا حاضت المرأة افطرت وقضت وكذا إذا
نفست وهي تأكل سراً او جهراً ولا يجب عليه الشبة“ (الجواهر النيرة / ج: ۱ /
ص: ۱۷۲ - كتاب الصوم - ومثله في الهندية / ج: ۱ / ص: ۲۰۷ - كتاب
الصوم ، الباب الخامس في الاعذار الخ)

خلاصہ داسوہ چي امساک يعني خوراک نه کول ضروري نه دي بيا هم
نوموري انسان لره په پته خوراک او چنباک کول بنه کار دی .

سوال:.....

که چيري څوک دفشار يا بلډپرېشريا ددې په شان په سختو مرضونو
اخته وي نو ده لره دروژې خوراک جائز دی که نه؟

جواب:.....

”قال العلامة عبد الرحمن الجزائريؒ الاعذار التي تبيح الفطر للصائم كثيرة
منها المرض فاذا مرض الصائم وخاف زيادة المرض بالصوم او خاف تأخير
البرء من المرض او حصلت له مشقة شديدة بالصوم فانه يجوز له الفطر“ (فقه
على مذاهب الأربعة / ج: ۱ / ص: ۵۷۲)

خلاصہ داسوہ چي و دې مريض ته دروژې خوراک جائز دی .

سوال:.....

که یو سړی د شوگر به بیماری اخته وي یا بله سخته بیماری نو دا شخص
فدیه ورکولای سي او که نه؟

جواب:

”قال العلامة الكاسانيّ واما وجوب الفداء فشرطه العجز عن القضاء عجز الا
ترجى معه القدرة في جميع عمره“ (بدائع الصنائع / ج: ۲ / ص: ۱۰۵ ،
كتاب الصوم فصل في حكم الصوم الموقت ومثله في البحر الرائق / ج: ۲ /
ص: ۲۸۱ ، فصل في العوارض)

خلاصه داسوه چي که مريض اميدد جوړېدو وو بيا دي فديه نه ادا کوي
که چيرته جوړ سو بيا دي قضا راوړي او که چيري جوړ نه سو بيا دي
وصيت وکړي فديه دي ادا کړي .

کتاب الحج

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَعَلَّمَهُ وَفَضَّلَ كُلَّ مَا شَرَعَهُ وَأَحْكَمَهُ أَحْمَدُهُ
سُبْحَانَهُ وَأَشْكُرُهُ عَلَى مَا أَوْلَاهُ مِنْ جَزِيلٍ نِعَمِهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ شَهَادَةً مِنْ وَحْدِ رَبِّهِ وَعَظَمَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الَّذِي
اضْطَفَاهُ لِلرَّسَالَةِ وَكَرَّمَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى أَصْحَابِهِ وَمَنْ اتَّبَعَ شَرْعَهُ
الْمُطَهَّرَ وَقَدَّمَ.

باب دی پہ دعاو و حج کی تلبیہ

لَّيْكَ اللَّهُمَّ لَيْتَكَ لَيْتَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْتَكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ
لَا شَرِيكَ لَكَ.

دعا پہ وخت کی د داخلہ دو و بنار تہ دمکی

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْأَمْنُ أَمْنُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ جِئْتُكَ مِنْ بِلَادٍ
بَعِيدَةٍ بِذُنُوبٍ كَبِيرَةٍ وَأَعْمَالٍ سَيِّئَةٍ عَظِيمَةٍ أَسْأَلُكَ مَسْئَلَةَ الْمُشْفِقِ مِنْ عَذَابِكَ أَنْ
تَسْتَقْبِلَنِي بِمَخْصٍ عَفْوِكَ وَأَنْ تَدْخِلَنِي فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ وَاجْعَلْ لِي بِهَا قَرَارًا وَ
ارْزُقْنِي فِيهَا رِزْقًا حَلَالًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

دعا پہ وخت کی د لیدو د کعبی

اللَّهُمَّ زِدْ بَيْتَكَ هَذَا تَشْرِيفًا وَتَعْظِيمًا وَتَكْرِيمًا وَبِرًّا وَمَهَابَةً وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَ
عَظَمِهِ وَمَنْ حَجَّهُ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَعْظِيمًا وَتَشْرِيفًا وَتَكْرِيمًا وَبِرًّا وَمَهَابَةً.

د طواف دعا

اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَضَدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ۔

درکن یمانی او حیر اسود پہ مابین کی دعا
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ۔

د ملتزم شریف دعا

اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ النَّبِيِّ الْعَتِيْقِ اَعْتِقْ رِقَابَنَا وَرِقَابَ اَبَائِنَا وَ اُمَّهَاتِنَا وَ اِخْوَانِنَا وَ
اَوْلَادِنَا مِنَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ۔

د صفا او مرواد دعا

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ الْمُلْكُ وَلَهٗ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحَمْ وَتَجَاوِزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَكْرَمُ۔

د ہدی د ذبح دعا

بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَلَكَ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي۔

د مقام ابراہیم دعا

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ سِرِّيْ وَعَلَانِيَتِيْ فَاَقْبِلْ مَعْدِرَتِيْ وَتَعْلَمُ حَاجَتِيْ فَاَعْطِنِيْ
سُؤَالِيْ وَتَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ۔

د زم زم دا ابو دعا

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَّاسِعًا وَشِفَاءً كَامِلًا مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ۔

مقدمہ

پہ توبہ د نصوحا (اخلاص) او آدابو

د حاجي او اخلاص کي

سوال: حاجي به څنګه توبه کاري او توبه پر څو قسمه ده؟

جواب: الله (ج) وايي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ (الاية: التحريم: ۸)

ژباړه: (اې هغو کسانو چي تاسي ايمان راوړي دی توبه وکاري الله ته په خالص توبه سره)

توبه پر پنځه قسمه ده:

۱. هغه حقوق چي ستا او د الله (ج) په مابین کي دي لکه د لمانځه پرېښودل یا روژه خوړل یا زکات نه ورکول او داسي نور، د دې شيانو توبه داسي ده چي هر شی در څخه پاته سوی وي د هغه به قضا راوړي. که څه هم هر څو نه لمنځو نه وي، او که دي روژه خوړلې وه د هغې به هم قضا راوړي او که دي زکات خوړلی وو هغه به هم ادا کوي او استغفار به وایي له الله (ج) څخه به بڅښنه غواړي او ټينګه اراده به د دې کوي چي بيا يې نه کوم.

۲. توبه له هغو شيانو ده چي موږ الله (ج) ور څخه منع کړي يو، لکه شراب خوړل، زنا کول، قمار کول او داسي نور، د دې شيانو توبه داسي ده چي استغفار به په خوله غواړي او پر کړي عمل به په زړه کي پښماني کوي، او ټينګه اراده به کوي چي بيا يې نه کوم.

۳. توبه د هغه ظلم ده چي تاله نورو سره کړي وي لکه غلا دي ځيني

کړي وي، رشوت دي ورڅخه اخیستی وي یا دي په زور مال ځیني وړي وي، د دې توبه داده چې اول به دده حق ورکوي او بیا به معافي ځیني غواړي راضي کوي به یې، او که هغه مړ وو بیا به یې وارثانو ته ورکوي یا یې هغه چاته ورکوي چې ده وصیت ورته کړی وي.

۴. توبه له هغو ظلمونو څخه ده چې خاوند یې نه وي معلوم، یا یې نه پېژني یا مړ وي قریب او وارث نلري یا نه وي در معلوم، د دې توبه داده چې هغو نه مال به چې ناپرده ظلم کړی دی دده په نیت خیرات کړي، چې الله (ج) یې وده ته ثواب ور ورسوي، او ستغفار به ووايي الله (ج) به دې توبه قبوله کړي انشاء الله تعالی.

۵. توبه له هغو شيانو څخه ده لکه غیبت، وهل یا بنکنخل کول، نو د دې گناهو توبه داسې ده چې که چیري هغه مظلوم مړ وو یا غائب وو نو دده لپاره له الله (ج) څخه بخښنه وغواړه یعنې دده په حق کي اللهم اغفره ډېر واره ووايه، نو امیدسته چې الله (ج) دي ستا مظلوم له تا څخه راضي کړي او که ژوندی وو نو بیا معافي ځیني وغواړه یعنې دا ورته ووايه چې ماته ستا ټول حقوق چې پر مادي راوبخښه نو که دي معافي درته وکړي الله (ج) به ستا توبه قبوله کړي ان شاء الله تعالی.

او اخلاص به یې خالص د الله (ج) لپاره وي او نیت به یې له ریا، نام او نښان څخه خالص او پاک وي، که یې په نیت کي نام او نښان عزت یا هل غرض وو نو حج نسو نه عبادت سو بلکي گناه سوه.

سوال:

پر حاجي دخپل عیال نفقه واجب ده که نه؟

جواب: هو دومره باندي واجب ده چې خو دي بیرته خپل کور ته راځي. (۱).

سوال:

حاجی د مور او پلار، بنځي او اولاد او پوروړي بې اجازې نفلي حج ته تللی
سی او که نه؟

۱: ارشاد الساري ص ۳ .

جواب: که مذکور کسان دده خدمت ته محتاج وو یا دده (۱) پر ضائع کېدو
وېرېدل، لار خطرناکه وه بیا نسي تللی، او له پوروړي به اجازه اخلي، که
مور او پلار نه وو بیا نیکه گان او اناگاني داسي دي لکه مور او پلار . (۲)
سوال:

کوم شيان حاجي ته مستحب او ښه کار دی چي ويې کړي؟
جواب:

۱. مشوره کول له دينداره باوري پوه سړي سره، دلاري او ملگرو په
حق کي، نه په نفس حج کي .
۲. استخاره کول .
۳. د لمانځه تعليم کول .
۴. د حج او مناسکو زده کول .
۵. له تجارت څخه زړه او نيت صفا کول، که يې تبع او کړي پروا
نلري .
۶. د ښه عالم صالح زاهد يا پوه ملگري طلب کول .

سوال:

حاجي به کوم شيان له ځان سره وړي؟

- جواب: ۱. رانجه ۲. هنداره ۳. ږمونځ ۴. ستن ۵. گوړی گيلت ۶.
مسواک ۷. غچي ۸. چاره ۹. همسا، لکړه ۱۰. توبښه، خرچه ۱۱. خلاصه ارشاد
الساري ص ۳، ۲. خلاصه ارشاد الساري ص ۳ .

سوال:

حج ته تگ په پښو افضل دي که په سپرلی؟
جواب: افاقي او لري خلکو ته په سپرلی افضل دي او د مکې او شاوخوا د
مکې خلکو ته په پښو افضل دي .

سوال:

کوم درود پر رسول الله ﷺ باندي افضل دي؟
جواب: افضل او بهتر درود دا دي: (اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ ، اِنَّكَ حَمِيْدٌ مُّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ
حَمِيْدٌ مُّجِيْدٌ -)

سوال:

لوی او جامع حمد کوم حمد دی؟
جواب: لوی او جامع حمد او تسبیح چي حاجي به يې سهار او ماښام دري
درې واره وايي دادي (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ حَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَهُ وَيُكَافِي
مَزِيْدَهُ) بابا آدم عليه السلام ته هم الله ج دغه حمد ور وښودې چي کله يې ده
طلب وکړ . ۱۰. خلاصه ارشاد الساري ص ۴۰۲. خلاصه ارشاد الساري ص ۴۰۳. خلاصه ارشاد
الساري ص ۵۰.

سوال:

احسن الثناء کومه ثناء ده؟

جواب: ښه او ښايسته ثناء داده (اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ
اَعُوْذُ بِمُعَافَاةِكَ مِنْ عِقُوْبَتِكَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ لَا اَخْصِيْ لَنَاءٍ عَلَیْكَ اَنْتَ كَمَا اَتْنَيْتَ
عَلٰی نَفْسِكَ) اخرج مسلم

سوال:

نداد ابراهيم عليه السلام کومه ندا او اواز وو؟

جواب: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ إِلَى بَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ دغه د ابراهيم عليه السلام اعلان او ندا وه چي د حمکي او اسمانو ټولو مخلوقاتو واوریدی .

سوال:

حج کوم وخت فرض سو؟

جواب: حج له هجرت ه وروسته شپږم يا اووم يا اتم يا نهم کال فرض سو، تر دې مخکي مستحب وو، قال الله تعالى: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ (آل عمران: ۹۸) ۱. خلاصه ارشاد الساري ص ۷. ۲. ارشاد الساري ص ۹.

دغه آيت کريمه له هجرت وروسته په مدينه منوره کي نازل سوی دی .

سوال:

حج پر مخکنیو امتو باندي واجب وو که مستحب؟

جواب: پر انبياؤ عليهم السلام باندي واجب وو او پر امتيانو باندي مستحب وو .

سوال:

بابا آدم چي حج وکړ ملائکوڅه ورته وويل؟

جواب: ملائکو ورته وويل چي ستا حج نیک او مبرور دی ، موږ له تاڅخه مخکي حج کړی دی .

قال: رسول الله ﷺ د هجرت په څووم کال حج وکړ؟

جواب: په لسم کال او ابو بکر صديق د هجرت په نهم کال ج کړی دی ، د هجرت په اتم کال عتاب بن اسيد د هجرت په څلکو حج وکړ .

سوال:

رسول الله ﷺ تر هجرت مخکي څو حجونه کړي دي او وروسته يې څو

حجونه کړي دي؟

جواب: تر هجرت مخکې یې درې حجونه کړي دي او تر هجرت روسته یې یو حج کړی دی ۱۰. ارشاد الساري ص ۱۰
سوال:

رسول الله ﷺ خو عمرې کړي دي او په کومه میاشت کې یې کړي دي؟
جواب: رسول الله ﷺ څلور عمرې کړي دي او ټولې یې د ذی القعدې په میاشت کې کړي دي .
سوال:

روافض او خوارج څه فرق سره لري؟
جواب: روافض در رسول الله ﷺ له احبابو سره چې هغه ټول اصحاب دي بغض لري ماسواله عمار بن یاسر او اباذر او خوارج له علی سره بغض لري .
سوال:

مکه ولي بکه بولي؟

جواب: مکه او بکه په یوه معنا دي خالي میم په باء بدل سوی دی لکه ضرب لازم ضرب لازب، یا بکه عین بیته ده مکه شاوخوا د بیتې ده، یا بکه ټکولو او وهلو ته وایی نو په مکه معظمه کې هم د جباروو غاړې ټکول کیږي، ځکه په طواف کې رمل دی په رمل کې ایهام المشرکین دی د مسلمانانو زور، قوت او کثرت هم دلته کفار ویني .
سوال:

مکه ولي بیت المعمور بولي؟

جواب: معمور له عمار ته ماخوځ دی عمارت پورته کولو ته وایی نو مکه مکرمه هم د نوح علیه السلام په طوفان کې څلورم اسمان ته پورته سوي

وہ، ہلتہ ہرہ ور مَح اویا زرہ (۷۰۰۰۰) ملائکو طواف باندي کاو و چي دوہم وار نوبت نہ ورتہ ورسپدی بیرتہ یی ہم ہغہ خای تہ تشریف راوړی دی . (۲)

سوال:

د هغو فریقو چي د حجر اسود په بنودلو کي اختلاف وو منازعہ څنگه ختمه سوه؟

جواب: د هري قبيلې رئيس غوښتل چي حجر اسود په خپله خوښه د کعبې شريفې په ديوال کي کښېږدي تر څو نبی الامين ﷺ راغلی او دوی خوشحال سوو نو قصه یی ورتہ وکړه نو رسول الله ﷺ خپل مبارک پتو هوار کړ حجر اسود یی پکښي کښېښووہ او دوی تہ یی امر وکړ چي د پتو پلوونه هر يو جدا جدا ونيسي رسول الله ﷺ د شالخوا د پتو ماښ ونيوی تولو په اتفاق سره يو خای کښېښووہ او جگړه ختمه سوه . (۱)

سوال:

کعبه شريفه چي ابراهيم عليه السلام جوړه کړه څو دروازي يې درلودې؟

جواب: دوي دروازي يې درلودې . ۱۰ . ارشاد الساري ص ۱۲ .

سوال: حجاج بن يوسف د کعبې کومه دروازه بنده کړه؟

جواب: د غربي طرف دروازه يې بنده کړه . (۲)

سوال:

کعبه شريفه څو واره جوړه سوې ده؟

جواب: اوہ واره جوړه سوې ده ځکه اسمانونه هم اوہ دي انواع الاطوفه هم اوہ دي د طواف شوطونه هم اوہ دي .

سوال:

کعبې شريفې تہ کله لباس ورکول سو؟

جواب: الشيخ محمد بن علان وايي چي د کعبې شريفې چي نوې بناء کېده

نو دمکي شريف امير وکړ چي پر ۲. ارشاد الساري ص ۱۵ .
نړېدلي دېوالو لږکي کښېږدئ او زرغونه جامه ور واغونډئ .

سوال:

کعبې ته ولي د الله ج کور وايي او د مومن زړه ته ولي د الله (ج) کور وايي؟
جواب: دلته اضافت تشریفیه دی یعنې له شرافت له وجهې یې الله (ج) ته
نسبت سوی دی او د الله (ج) کور بلل سوی دی کعبه د الله (ج) کور دی
بالجهر او د مومن زړه د الله (ج) دی بالسر .

حکله په کعبه کښي د الله (ج) ذکر او عبادت بالجهر او په ښکاره کيږي
و د مومن په زړه ک د الله (ج) ذکر بالسر او په پټه کيږي . (عن ابن عمر) انه
نظريوما الى الكعبة فقال ما اعظمک و ما اعظم حرمتک والمومن اعظم
حرمة عند الله منك) اخرجه الترمذی .

از هزاران کعبه یک دل بهتر است . خوزه وایم چي هغه زړونه د انبیاء
اولیاء او صلحاؤ ښي .

سوال: د کعبې شریفې که څه لنډ صفت وکړي؟

جواب: کعبه شریفه ظاهراً له ډېرو او پردو جوړه ده باطن یې انوار او اسرار
دي خو ظاهره ډېرې یې د انسانانو زړونه او نفسونه جذبوي او پر دې یې
اسباب د کشف او تجلیاتو رحمانیه وو دي ۱. ارشاد الساري ص ۱۶ .

باب دی په بیان د افعالو د حج کي

فصل په شرائطو د حج کي

سوال:

د حج د وجوب شرطونه څو دي؟

جواب: د حج د وجوب شرطونه یوولس (۱۱) دي:

۱. اسلام دی، د کافر حج نه صحیح کیږي .
 ۲. سالم عقل دی، د لېوني حج نه صحیح کیږي .
 ۳. بلوغ دی، پر صبي حج نه واجبیږي .
 ۴. حریت دی، پر مریمي حج نه واجبیږي .
 ۵. استطاعت دی، یعنی قدرت پر زاد او راحله، یعنی دلاري او تلو راتلو او سپرلی. طاقت به لري، هغه که په ملک یې او که په کرایه .
 ۶. علم دی په فرضیت د حج، چي دار حرب کي وي، که په دار اسلام کي وو بیا نه ده شرط .
 ۷. د بدن روغوالی دی، یعنی چي د حج دادا کولو قدرت به لري فلج یا گوډ یا شلی به نه وي .
 ۸. دلاري امان دی، د سر او مال خطر به نه وي .
 ۹. له بندیځانې خلاصوالی دی، پر بندي حج نه واجبیږي .
 ۱۰. د بنځي لپاره اعتمادي محرم دی .
 ۱۱. بنځه به په عده کي نه وي . (فتاویٰ هنديه ج ۱ / ص ۲۱۴)
- سوال: د حج دادا د صحت شرطونه څو دي؟
- جواب: د حد دادا کولو د صحت شرطونه شپږ (۶) دي:
۱. د احرام تړل دي، بغیر احرام حج کول نه صحیح کیږي .
 ۲. د حج وخت او موسم دی، چي اشهر معلومات دي . اشهر معلومات دا درې میاشتي دي، شوال، ذی القعدة، ذی الحجه په بل وخت کي حج نه صحیح کیږي .
 ۳. د حج ځای دی، په بل ځای کي حج نه صحیح کیږي .
 ۴. پخپله د حج مناسک ادا کول .

۵. عدم جماع منکھی تر و قوف د عرفات .

د احرام ترل په کال د ادا کولو د حج کي نه دا چي بل کال يې ترلې وي .
سوال :

د حج حکم په کوم آیت او حدیث ثابت دی ؟

جواب : د حج د حکم په ثبوت کي ډیر آیاتونه او حدیثونه راغلي دي کما قال الله تعالى : ﴿ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ﴾ (آل عمران : ۹۸)

﴿ وَاُذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴾ (لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعَمُوا الْبِئْسَ الْفَقِيْرُ) ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُتَوْفُوا نُدُوْرَهُمْ وَلِيُطَوُّوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿ (الحج : ۲۷-۲۹)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : خَطَبَنَا رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ فَقَالَ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ فُرِضَ عَلَيْكُمْ الْحَجُّ فَحُجُّوْا ، فَقَالَ رَجُلٌ : أَكُلُّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللّٰهِ فَسَكَتَ حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ : لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوْحِبَّتْ وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ ، ثُمَّ قَالَ : ذَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ وَ اخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ ، وَ إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَدْعُوْهُ - (رواه مسلم)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ : الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُمَا ، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ - (أخرجه مسلم في الصحيح)

مبرور یعنی له گناه پاک او خالص ، یا مبرور معنا قبول ، یا مبرور دا معنا چي ریا ، نام او نښان ، فسق او گناه نه وي په کښې .

سوال :

حج او عمره که څوک یو ځای وکړي څه فايده لري ؟

جواب: پہ حج او عمرہ گناہونہ فقر او مسکنت لری کیری .
عن عبد الله بن مسعود رضى الله عنه - أن رسول الله قال : تَابِعُوا بَيْنَ
الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَإِنَّ الْمَتَابَةَ بَيْنَهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا تَنْفِي الْكِبَرُ خُبثَ
الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ - أخرجه الترمذی -

سوال:

حج او عمرہ د چا لپاره رسول الله ﷺ جهاد بللی دي؟
جواب: د سپینږیری، کوچني، ضعیف او بنحو لپاره .
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : جِهَادُ الْكَبِيرِ وَالضَّيْفِ وَالْمَرْأَةِ : الْحَجُّ
وَالْعُمْرَةُ - أخرجه النسائي -

سوال:

د حاجي دعاڅه حیثیت لري؟
جواب: حاجي او هغه چاته چي حاجي دعا ورته کوي رسول الله ﷺ دعا
کړي ده .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْحَاجِّ وَلِمَنْ اسْتَغْفَرَ
لَهُ الْحَاجُّ - رواه البيهقي -

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَمْسُ دَعَوَاتٍ لَا يُرَدُّنَ :
دَعْوَةُ الْحَاجِّ حَتَّى يَضُدَّ - الحديث ، رواه البيهقي -
نو ټول خلک باید له حاجیانو دعاوي وغواړي، او حاجیان هم باید عامو
مسلمانانو ته دعاوي وکړي .

سوال:

د ښځي محرم امین څوک بلل کيږي؟
جواب: محرم امین د ښځي هغه څوک دی چي له ښځي سره يې د همېشه
لپاره نکاح حرامه وي هغه که د نسب له وجهي وي يا درضاغت له وجهي

وي يا د خسر گنی له وجهي .

سوال:

که ښځه بغير محرم حج وکړي حج يې صحيح دی که نه ؟
جواب: هو! حج يې صحت لري خو گنهگاره ده .

سوال:

ښځه له کوره وتلی سي او که نه ؟

جواب: ښځي ته بغير ضرورت له کوره وتل مکروه دي که څه هم د يوې شپې کم وي .

سوال:

که محرم بغير د نفقي له ښځي سره حج ته تلل نو ښځه به نفقه ورکوي که يا ؟

جواب هو! باندي واجب دي خرچه يې پر ښځه ده .

سوال: له سپين سري ښځي او نا بالغه نجلی سره د محرم تگ واجب دی او که نه ؟ ۱۹. ارشاد الساری ص ۲۷

جواب: هو! واجب دی يوازي به نه ځي .

سوال:

نر ښځوکی او ښځه څه فرق لري ؟

جواب: نر ښځوکی او ښځه په احکامو مختصه وو کي څه فرق نه سره لري .

سوال:

که مېړه او ښځه يو ځای حج ته سره ولاړ سي نو پر مېړه د ښځي نفقه واجب ده او که نه ؟

جواب: هو! داسي نفقه به ورکوي لکه په کور کي چي يې ورکوله .

سوال: کہ بنسخہ پہ عدہ کی حج و کړي حج یې صحت لري او که نه ؟

جواب: حج یې صحت لري خو گنہگارہ ده . (۲)

سوال:

دیو فرض لپاره بل فرض پرېښودل څنګه دي ؟ ۱. ارشاد الساری ص ۲۷

جواب: دیوہ فرض ادا کولو لپاره بل فرض پرېښودل نه ده مناسب، که د چا علم پر دې راسي چي زه حج کوم نو لمونځ راڅخه پاتیرې حج ځیني ساقط نه دی . که له مجاهد څخه د جنگ په وخت کې لمونځ قضا سي نو بیا به یې قضا راوړي او پر دې سرېږه دي و سلګونو دعاګانو ته حاجت لري چي د قضا سوي لمانځه کفارہ سي، له رسول الله ﷺ څخه چي د خندق په غزا کې د جنگ په حالت کې د مازیګر لمونځ قضا سو نو بیا یې کفارو ته بنسیر او کړه چي الله (ج) دي د دوی کورونه او قبرونه له اوره ډک کړي د لمانځه ځنډول تر آخیر وخته دا د جماعت تر پرېښودلو لویه گناه ده . د موټر او کښتۍ وغیره په چلونۍ کې دا واجب دي چي پر سواریانو به دا شرط لګوي چي لمونځ به کوئ . (۱) ۱. ارشاد الساری ص ۴۱

فصل دی په بیان د موانعو د وجوب د

حج کی او په هغه عذرو کی چي حج ساقطیري

سوال:

هغه کوم عذرونه دي چي حج ساقطوي ؟

جواب: کوچنیوالی، مریشتوب، لپونتوب، معتووالی، مرګ، کفر او فقر .

سوال:

که حاجي د عرفات تر وخت مخکي وقوف پر عرفات وکړي کفایت کوي که

یا؟

جواب: نه، نه يي کوي، بلکهي د عرفات په وخت کې به پر عرفات دريږي .

سوال:

کوچنی چي حج وکړي دايې فرض حج سو که نفل؟

جواب: نفل دی ثواب يې قريب ته رسيږي .

سوال:

د طواف ځای کوم ځای دی او د سعی ځای کوم ځای دی؟

جواب: د طواف ځای مسجد حرم دی که څه هم پر بام وي او د سعی ځای د صفا او مروا مابين دی .

سوال:

که حاجي تر وقوف د عرفات مخکي له خپلي پښې سره جماع وکړي حج يې صحت لري که يا؟

جواب: حج يې صحت نلري او په دغه احرام نه ادا کيږي بلکهي بل کال به نوی احرام تړي او حج به کوي .

سوال:

که څوک د بل معذور پر ځای حج کوي هغه به څنگه معذور وي څومره عذر معتبر دی؟

جواب: عذر به داسي عذر وي چي تر مرګه به دوام لري .

سوال:

که يو حاجي بيهوشه سي نو ملګري يې د حج نيت وکړي او فروض ادا کړي حج يې صحت لري که يا؟

جواب: هو صحت لري .

سوال:

که څوک د فرضي حج پر ځای د نفلي حج نیت وکړي نو حج يې فرضي سو
که نفلي؟

جواب: حج يې نفلي دی .

سوال:

که فقير يا پوروړی حج وکړي حج يې ساقط دی که يا؟
جواب: هو! دوهم وار بيا حج نه دی پر لازم .

سوال:

که څوک په حرام مال حج وکړي حج يې صحيح دی که يا؟
جواب: فرض ځيني ساقط دی مگر ثواب يې نسته .

سوال:

که پر چا حج فرض وو او نه يې وکړی نو د ځکندن په حالت کي وصيت
باندي واجب دی که يا؟

جواب: هو! وصيت پر واجب دی .

سوال:

چي شروط د وجوب او ادا موجود سي نو حج بالفور واجب دی او که
بالتراخي، يعني په کوم کال چي حج پر سړي واجب سو په هغه کال يې
دستي کوي او که يې هر وخت کولای سي يعني ځنډېدل يې گناه لري که يا؟
جواب: دامام حنيفه پر مذهب دستي حج پر واجب دی که يې څوک دوهم يا
درېم يا مثلاً يا لسم کال وکړی نو فرض خويي ادا سوو مگر خود ځنډ له
وجهي گنهگار دی .

سوال:

وجوب علی الفور عملاً دی که اعتقاداً؟

جواب: عملاً دی .

سوال:

کہ پر چا حج فرض سی او نہ یی وکړي او وروسته فقیر سی نو حج ځینی ساقط دی که یا؟

جواب: نه، حج چي یو ځل فرض سو بیا نه ساقطیږي بلکي پور او قرض به کوي او حج به ادا کوي .

سوال:

که څوک تر ډېره عمره حج وځنډوي او باندي فرض هم وي څه حکم لري؟
جواب: فاسق بلل کیږي او شاهدي یې مردوده ده نه قبلېږي .

سوال:

که یر سړي مال پیدا کړی او حج او زکات دواړه پر فرض وي یعني پخوانی زکات پر پاته وي او حج هم پخوا پر فرض سوی وي، اوس که زکات ادا کوي حج نه په کیږي او که حج کوي زکات ته شی نه پاتیږي، نو اوس به دی زکات ادا کوي او که به حج په کوي؟

جواب: که د حج وخت وي حج دي په وکړي او که د حج وخت نه وي نو زکات دي ادا کړي .

فصل دی په فرائضو د حج کي

سوال:

د حج فرائض څو دي؟

جواب: د حج فرائض درې دي:

۱. د احرام تړل له میقات څخه .

۲. پر عرفات درېدل په ورځ د عرفې، چي د نهم دورځي له زواله یې وخت شروع کیږي بیا د اختر د سهار تر سپېدو پوري، یعني اتلس ((۱۸))

ساعتہ وخت یی دی، خود عرفی پہ ورځ چي هر څومره وختي ورسې شواب لري، که په وخت کي د عرفت حاجي په دغه اتلس ساعتہ کي د عرفات په حدودو کي حاضر وو نو فرض یی ادا سوو که څه هم یوه دقیقه وي، که ویښ وي که بیده وي که جوړ وي که ناجوړه، که پوهیږي که نه پوهیږي که پرسد وي او که بې سده .

۲. طواف زیارت دی، چي داختر د ورځي له سپېدو څخه یی وخت شروع کیږي بیا داختر د دریمي ورځي د مازیگر تر لمر لوېدو پوري، چي دوه نیم شباروزه کیږي، په ورځ او شپه دواړو کي صحت لري، افضل یی او له ورځ ده، بیا دوه مه بیا دریمه، که یو چا دغه فرضي طواف داختر په دغه دوه نیم شباروزه کي ونکړ بلکي وروسته یی وکړ نو د تاخیر له وجهي پس په لازمیږي او حاجي چي تر څو دغه طواف نه وي کړی جماع نه ده ورته حلاله که نرو وي که ښځه، که لس کاله پر تېر سي هم ده ته تر هغو جماع نه ده حلاله تر څو چي یی طواف نه وي کړی، هر څو نه عمر بعد چي یی وکړي نو پس د تاخیر پر لازم دی، او ښځه که د حیض په سبب طواف تر خپل وخت واپروي نوشي نه پر لازمیږي، ځکه د حیض په حالت کي طواف نه کیږي نو دا مجبوره ده چي ځنډوي به یی، او که چا دغه په بې اوداسي سره وکړي نو پس په لازمیږي او که یی بیرته داختر په ورځو کي قضا راوړه نو بیاشی نسته پر .

سوال :

که یو سړي اجرام وتری او وقوف پر عرفه وکړي وروسته مړ سي او طواف زیارت ځیني پاته سي نو حج یی ادا سو او که نه ؟

جواب : هوا حج یی ادا سو .

سوال :

پہ حج کی د فرضو حکم ۛہ دی؟
جواب: حج ہی لہ ادا کولو د فرضو نہ صحیح کیڑی .

•••••

فصل دی پہ واجباتو د حج کی

سوال:

واجبات د حج ۛو دی .

جواب: واجبات د حج ٲول شیرویشٲ (۲۶) دی . ۛو ۛلور اولنی واجب ہی
واجب دی لیکن پہ پرہنوو لو سرہ ہی ٲسہ نہ لازمیرہی .

۱ . شروع د طواف لہ حجر اسود ۛخہ نہ مخته او نہ شاتہ، کہ لہ مۛہ تر
حجر اسود وی نو مکروہ تحریمی دی او کہ وروستہ وی نو دغہ ٲول شو ٲونہ
ہی نا حسابہ دی . ۱۰ . ارشاد الساری ص ۴۶

۲ . دوہ رکعتہ لمونۛ د طواف پہ نیت، لہ طواف ۛخہ وروستہ .

۳ . پہ مزدلفہ کی د مابنام لمونۛ ۛندول تر ماخستنہ ٲوری ۛی اول بہ
فرض د مابنام کوی بیابہ د ماخستن فرض کوی بیابہ د مابنام سنت کوی
بیابہ د ماخستن سنت او وتر کوی .

۴ . لہ جنگ، فسق، فجور او بنکنۛلو ۛخہ ۛان ساتل، او ٲاتہ نور دوہ
ویشٲ (۲۲) ہغہ واجبات دی ۛی پہ پرہنوو دلو سرہ ہی دم یعنی ٲسہ
لازمیرہی ہغہ دالانڈی واجبات دی:

۱ . د احرام ٲرل لہ ۛپل میقات ۛخہ کہ د حج وی کہ د عمرہی .

۲ . ٲر ۛپلو ٲنوو طواف کول، کہ ہی پہ ۛوکی کی ہی لہ عذرہ وکری

نو ٲسہ ٲر لازمیرہی .

۳ . پہ طواف کی لہ نجاست او ہی اودسی ۛخہ ۛان ٲاکول .

۴ . ٲتہدل د عورتو پہ طواف کی .

۵. سعی پس له طواف څخه د حج یا د عمرې، نه له هر طواف وروسته .
۶. پر خپلو پنبو سعی کول د غیر معذور لپاره .
۷. حضور په عرفات کې د عرفات په ورځ تر ماښامه
۸. وروسته والی تر امام د عرفات په راتلو کې له عرفات څخه .
۹. داخلېده د وخت د عرفات په حدودو د عرفات کې .
۱۰. وقوف د مزدلفې د سهار له لمانځه وروسته .
۱۱. د هري ورځې د شیطانانو ویشتل په خپل وخت کې .
۱۲. له مخه کېده د ویشتلو د جمره عقبه تر حلالیدو د پسه .
۱۳. له مخه کېده د پسه د شکريې تر خړیلو د سر .
۱۴. حلالیده د پسه په نیت د شکريې، نه په نیت داخترې .
۱۵. حلالیده د پسه په حرم کې .
۱۶. فرضي طواف داختر په ورځو کې د فرضي طواف په نیت .
۱۷. خړیل د سر په ورځو کې داختر، نه وروسته تر اختر .
۱۸. خړیل د سر په حرم کې، نه تر حرم دباندې .
۱۹. د رخصتي طواف به له فرضي طواف وروسته وي .
۲۰. ځان ساتل له استعمال د خوشبویي څخه په احرام کې .
۲۱. گندلې جامه نه اغوستل لکه قميص، پرتوگ وغيره .
۲۲. ځان ساتل له پتهېدو د سر څخه د نارینه لپاره او له پتهېدو د منځ یا خولې یا پزي د ښځې لپاره .

سوال:

محلات خو دي، يعني هغه کوم شيان دي چي له احرامه سرې په ووزي؟
 جواب: محلات درې دي: رمی، يعني د شيطان ویشتل، حلق، يعني سر
 خړېل، او طواف زیارت .

سوال :

کہ لہ سرہ بغیر نور وینستان سری و خرپیی یا یی پرې کړي لہ احرامہ ووزي کہ یا ؟

جواب : نه، نه ووزي لہ احرامہ بلکي سر به خرپيي .

سوال :

د مکي او جدې پر خلکو طواف صدر سته که یا ؟

جواب : نسته .

سوال :

کہ د عذر په وجه څوک منع کار وکړي نو جزايي سته که یا ؟

جواب : هوآسته .

فصل دی په سنتو د حج کي

سوال :

په حج کي سنت څو دي ؟

جواب : په حج کي سنت افعال شپږ دېرش (۳۶) دي :

۱. د احرام تر لږ لپاره په مستور ځای کي غسل کول .
۲. سپین نوی یا پاک پرېولي احرامونه .
۳. د تلبيې ویل تر درو وارو پوري .
۴. په لوړ اواز تلبيې ویل د نارینه لپاره او د ښځي لپاره کرار ویل .
۵. له هر لعانځه وروسته د تلبيې ویل .
۶. د احرام تر لږ په ابتداء کي دوه رکعاته لمونځ کول .
۷. د طواف په اوو شوطو کي دراسته اوږې لڅوالی، هغه طواف چي وروسته تر هغه سعی وي .

۸. طواف قدوم د اطرافي لپاره .

۹. له احرام تر لو وروسته پر رسول الله ﷺ درود ويل او د سنتو پر موافقت توفيق غوښتل .

۱۰. پورته كېده د دواړو لاسو يوازي پر برابري د حجر اسود د يو وار، سره له تكبيره .

۱۱. استلام (موچېدل) د حجر اسود كه از دحام نه وو، او خلكو ته تكليف نه رسېدى او كه د از دحام په وجه خلكو ته تكليف رسېدى بيا به يې نه كوي .

۱۲. د زم زم اوبه په ولاړي څښل .

۱۳. د زم زم له اوبو وروسته مخ پر قبله دعا كول .

۱۴. په درو اولو شوطو كي د اوبو ښورول .

۱۵. د صفا پر غونډۍ ختل تر څو چي كعب شريفه معلومېږي .

۱۶. د لاسو پورته كېدل پر صفا او مرواد دعا پر رقم .

۱۷. چابك تگ په ماښام د زرغونو څلو كي د نارينه لپاره او زايد تر څلو به نه وي، او ښځه به نه ځغلي په ارامه به ځي .

۱۸. خړپيل د ټول سر پس له حج يا عمرې د نارينه لپاره .

۱۹. و منى ته وتل پس له راخستو د لمر د اتم په ورځ .

۲۰. په منى كي شپه تېرول او پنځه لمنځونه په منى كي كول، له ماښامه بيا تر سهاره .

۲۱. وتل و عرفات ته پس له راخستو د لمر د نهم دورځي .

۲۲. د خول و خيمو ته خپل له مخه تر زوال .

۲۳. غسل كول د عرفات تر داخلېدو مخكي .

۲۴. د ډوډۍ خوړل مخكي تر زوال، د دې لپاره چي په عرفات كي

دعاوو ته فارغ سي .

۲۵ . درېده لپاره د دعا د جبل الرحمة په لمن کي ، نه د غره پر سر .

۲۶ . لاسونه په عرفات کي دعا لپاره داسي پورته کول چي د بغلانو

وينستان يې ښکاره سي .

۲۷ . ډېره حصه د شپې تېرول په مزدلفه کي .

۲۸ . ډېروالي د دعا په مزدلفه کي ، او سوال د جنت .

۲۹ . حرکت له مزدلفې څخه وروسته تر راختو د لمر .

۳۰ . د مني شپې په مني کي کول .

۳۱ . و جمره عقبه ته داسي درېدل چي راسته اوږه يې و مني ته او چپه

اوږه يې و کعبې ته وي .

۳۲ . د دوهم په ورځ به شروع له کوچني شیطانه کوي .

۳۳ . مخ پر قبله ويشتل د اولو دوو شیطانونو .

۳۴ . مخ پر قبله اوږده دعا کول پس له اول او دوهم شيطان څخه .

۳۵ . له حج او عمرې وروسته د شکرې په نيت داسي پسې حلالول چي

نوره خوله او توري پښې يې وي .

۳۶ . په ټوله زمانه د احرام کي د صالحانو او عالمانو صحبت کول .

•••••

فصل په مستحباتو د حج کي

سوال:

افضل حج کوم حج دی؟

جواب: افضل الحج العج، يعني په لوړ اواز تلبیه ويل، والشج، د ويني

بهول، يعني نفلي قرباني کول .

سوال:

و جبل الرحمة ته ختل جواز لري که یا ؟

جواب: جبل الرحمة ته ختل بدعت دی .

سوال:

دامام شاته نژدي درېدل مستحب دي که یا ؟

جواب: هوا مستحب دي .

سوال:

په مزدلفه كي د سهار لمونځ په تياره كول مستحب دي که یا ؟

جواب: هوا او رمی له لمر ختو مخکي جائز او وروسته مستحب دی .

سوال:

د مستحب حکم څه دی ؟

جواب: حکم د مستحبو دا دی چی په کولو سره یې ثواب حاصلیږي تر

سنتو کښته او تر نفلو بالا دی .

فصل په مکروهاتو د حج کي

سوال:

هغه کوم کارونه دي چي په حج کي مکروه دي او له کولو يې حاجي بايد

ځان وساتي ؟

جواب: د حج مکروهات پنځه (۵) دي چي لاندې بيانېږي:

۱. د عرفات په وقوف کي تاخير او ځنډ کول، يعني پر خپل وخت

وقوف نه کول .

۲. په ويشتل سوو ډبرو دوهم ځل د شيطانانو ويشتل .

۳. په لو ډبره ويشتل سنت دا دی چي د خرما د زړي پر اندازه په ډبره به

يې ولي .

۴. صرف خلورمه حصه سر خربیل په ځان حلالولو کي، سنت دادي چي ټول سر به خړپي .

۵. شپه تېرول په غير مني کي په ورځو د مني کي،

...

باب دی په بیان د موافقت کي

موافقت دوه قسمه دي:

۱. زماني

۲. مکاني

موافقت زماني يعني هغه وختونه چي حج کي ادا کيږي، هغه د شوال يعني کوچني اختر مياشت ده او د ذی القعدې يعني مياښ مياشت ده او لس ورځي د ذی الحجې يعني د لوی اختر د مياشتي دي .

سوال:

که له حاجيانو د عرفات ورځ ورکه سوه پر عرفات ودرېدل او هغه ورځ د اختر وه نو وقوف يې صحيح دی او که يا؟
جواب: هو صحيح دی .

سوال:

د حج په ورځو کي عمره صحيح ده او که نه؟
جواب: دمکې اوسېدونکو لره د حج په ورځو کي مکروه ده او افافي لره په هر وخت کي سنت ده .

سوال:

راښ کوم ځای دی او جحفه مکې مکرمې ته نژدې ده که راښ؟
جواب: راښ يوه شپله ده په ماښ د حرمينو کي احرام تړل ځيني صحت لري

، او جحفہ مکمې ته نژدې تر رابغ .

مواقیت مکانی یعنی هغه ځایونه چې احرام ورڅخه تړل کیږي او بې احرام تېرېدل ورڅخه جواز نلري . دا پنځه (۵) دي:

۱ . ذالحلیفه ده، داد مدینې منورې دخلکو او ددې لاري د تېرېدونکو لپاره میقات دی .

۲ . ذات العرق دی، داد عراق او ددې لاري د تېرېدونکو لپاره میقات دی .

۳ . جحفه ده، داد شام، مصر او اهل مغرب او ددې لاري د تېرېدونکو لپاره میقات دی .

۴ . قرن دی، داد نجد او ددې لاري د تېرېدونکو لپاره میقات دی .

۵ . یلملم دی، داد یمن او ددې لاري د تېرېدونکو لپاره میقات دی .

د اهل میقات لپاره د احرام تړلو ځای حل دی، دمکې د اوسېدونکو لپاره حرم شریف دی .

دمکې د اوسېدونکو د عمرې لپاره تنعیم دی .

سوال:

که څوک مکې مکرمې ته د تجارت یا بل کار لپاره ځي احرام به تړي؟

جواب: هو! که حج کوي که تجارت، احرام تړل باندي واجب دي .

سوال:

تعین د میقات شرط دی که نه؟

جواب: تعین نه دی شرط که یې پر برابرې د میقات و تړي هم صحت لري،

که میقات پرېږدي له میقات څخه احرام و تړي دم نه پر لازمېږي .

سوال:

که حاجي له ذالحلیفې تېر سي احرام نه و تړي بیا به چیري احرام تړي؟

جواب: بیابا به له رابغ څخه احرام وټري .

سوال:

که چا تصور دمحاذا ت دميقات نه سواى کولای يعنې دانه ورته معلومېده چي زه دميقات پر برابري يم که نه يم بيابا به څه کوي؟

جواب: بيابا به دوه منزله لري له مکې مکرمې احرام ټري ، جده درې منزله لري ده او عرفات دوه منزله لري دی .

سوال:

که ديو سړي پر لاره دوه ميقاته وي تر اول تېر سي پر دوهم احرام وټري جواز لري که يا؟

جواب: هوا زموږ پر مذهب جواز لري . (۱)

سوال:

دميقات داخل خلک لکه دحرم او جدې خلک بغير احرام حرم ته داخلېدلای سي؟

جواب: هوا که يې نيت دنسکونه وو داخلېدلای سي ، او که يې نيت دنسکو وو يعنې دحج يا عمرې کوم عمل يې کاوو بيابا به احرام خپل ميقات څخه ټري ، دحرم خلک به يه حرم يا تنعيم څخه ټري زموږ پر مذهب تنعيم افضل دی .

سوال:

که څوک حرم ته بغير احرام داخل سي نو څه به کوي؟

جواب: بيرته به راگرزي ميقات ته داحرام لپاره .

•••••

فصل دی پہ تجاوز کی تر میقات بغیر احرام

سوال :

کہ یو څوک له حرم شریف څخه د عمرې لپاره احرام وتړي او بیر ته میقات ته راوگرزي شروع یې په طواف نه وي کړي نو دم ځیني ساقط دی که یا ؟
جواب هو ا دم نسته پر ۱۰. ارشاد الهادی ص ۵۷

سوال :

که متجاوز مخکي تر عرفه میقات ته راوگرزي دم ځیني ساقط دی که نه ؟

جواب : که تر عرفه مخکي میقات ته راوگرزي نو دم ځیني ساقط دی او که د عرفات له وقوف څخه وروسته د احرام لپاره میقات ته راوگرزي نو بیا دم پر لازم دی ، نه ساقطیږي .

سوال :

که څوک اول قصد د جدې وکړي جدې ته ځي او بیا بیر ته دمکې قصد وکړي نو بغیر احرام داخلېدلای سي که نه ؟
جواب : هو ا داخلېدلای سي .

سوال :

که افاقي مکې ته بغیر احرام داخل سي څه باک لري که یا ؟
جواب : هو ا باک لري ، یا به حج یا عمره راگرزوي دغه شان دم د مجاورت هم پر لازم دی یا به بیر ته میقات ته راځي احرام به تړي .
سوال :

کہ متجاوز بیرتہ میقات تہ را و گرز ی د قضا یا ادا لپارہ نو دم حُینی ساقط دی کہ نہ ؟

جواب : ہوا کہ پہ دغہ کال کی وی خو دا استحسان دی حُکہ پہ را گرز ہڈو سرہ تعظیم حاصل پری، کہ چیری پہ دغہ کال کی احرام نہ و تری نو دم نہ حُینی ساقط پری، شوک چي وای وجوب د دم نستہ دا غلطہ دہ .

۱. ارشاد الساری ص ۶۱

باب الاحرام

سوال :

پہ خالی نیت حاجی پہ احرام کی داخلہ دلائی سی کہ یا ؟

جواب : احرام بہ تری ضرور بہ تلبیہ یا بل شی چي د تلبیہ قایم مقام وی ورسرہ وایی پہ خالی نیت سرہ پہ احرام کی نسی داخلہ دلائی، نیت پہ وخت کی د شروع د تلبیہ داسی دی لکہ نیت د شروع پہ لمانخہ سرہ د تکبیر پہ وخت کی، یعنی نیت لہ تلبیہ سرہ متصل دی خو لہ تلبیہ خارج دی .

فصل دی پہ واجب او سنتو د احرام کی

سوال :

د احرام واجب شو دی او کوم دی ؟

جواب : د احرام واجب دوہ (۲) دی :

۱. لہ خپل میقات خخہ احرام تہل .

۲. لہ هغو شیانو خخہ ځان ساتل چي دم لازموي، یعنی چي پہ کولو

سرہ یی دم لازم پری .

سوال :

د احرام سنت شو او کوم دی ؟

جواب : د احرام سنت شپاړس (۱۶) دي:

۱. دخپل وطن یا لاري څخه میقات تړل .
۲. د حج احرام د حج په میاشتو کې تړل .
۳. د بدن د پاکوالي لپاره غسل کول، که حائضه یا نفاسه وي بیا لازم دی .
۴. د طواف تر نیت لږ مخکې اضطباع کول، اضطباع دې ته وایي چې راسته اوږه لوڅه کړي او چپه وږه پټه کړي .
۵. تر احرام مخکې دوه رکعاته لمونځ کول، خو په مکروه وخت کې به نه وي .
۶. په زوره تلبیه ویل، چې ځمکه او د ځمکې شیان باندي شاهد سي .
۷. د خرپیلو پر ځای پوډر استعمالول .
۸. تر احرام مخکې خوشبویي لگول .
۹. بنځه به په زور تلبیه نه وایي .
۱۰. له لنگ سره پټو هم اغوستل، یعنې یوازي په لنگ به اکتفانه کوي .
۱۱. ماشوره تلبیه ویل، ماشوره تلبیه هغه تلبیه ده چې رسول الله ﷺ ویلې ده کوم چې په حدیثو کې راغلې ده .
۱۲. له نیت سره متصل تلبیه ویل .
۱۳. په تلبیه کې تکرار کول .
۱۴. په نوي یا پرېولي جامه سره احرام تړل .
۱۵. په سپینه جامه سره احرام تړل .
۱۶. کوچني ته غسل ورکول که څه هم غیر عاقل وي، یعنې که له حاجي سره مثلاً یا له بنځي سره کوچنی وو هغه ته به هم غسل ورکوي .

مستحبات د احرام

۱. تر احرام مخکي نوکان پریکول .
 ۲. تر احرام مخکي برهټونه لنډول .
 ۳. تر احرام مخکي د نامه لاندې وینستان صفا کول .
 ۴. تر احرام مخکي د ښځې لپاره نوره، آهاک استعمالول .
 ۵. تر احرام مخکي له خپلې ښځې سره جماع کول، که مانع نه وو .
- مستحبات نور هم ډېر دي .

فصل په محرماتو د احرام کي

سوال:

احرام په څه شي فاسدېږي؟

جواب: په جماع سره چې تر وقوف له مخه وي .
له عذره بغير يې غسله او اوبې دسه احرام تړل مکروه دي .

سوال:

د احرام حکم څه دی؟

جواب: حکم د احرام لزوم د عدم خروج او لزوم د عدم ارتکاب د محظوراتو دی، يعنې له وتلو او ممنوعه شيانو به منع کوي، بلکه خروج به يې په يو عمل سره وي .

سوال: شرط د خروج يې څه شی دی؟

جواب: شرط د خروج يې سر خړېل يا لنډول دي په خپل وخت او خپل ځای کي .

سوال:

که حاجي د سر خړېلو يا لنډولو اسباب نکړو پيدا، او يا يې په سر کي يو علت وو نو بيا حلاليدل ساقط دي که يا؟

جواب: هو! حلالہدل ساقط دی دم یا صدقہ نہ پر لازمیری، خو چارہ دی باندی تہرہ کری .

سوال:

کہ حاجی پہ احرام کی گندیل سوے جامہ واغونڈی دم پر لازمیری کہ یا؟

جواب: کہ پورہ یوہ ورخ یی واغونڈی نو دم پر لازمیری او کہ ترورخ کم یی واغونڈی نو دم نستہ خو صدقہ پر لازمہ دہ .

فصل دی پہ انواعو د احرام کی

سوال:

احرام خو قسمہ دی؟

جواب: احرام خلور قسمہ دی:

۱. احرام پہ حج سرہ دی چي حج مفردورته وایی .

۲. احرام پہ عمرہ سرہ دی کہ پہ میاشتو د حج کی وی او کہ پہ دغہ کال

حج وکری نو حج تمتع ورتہ وایی .

۳. احرام پہ حج او عمرہ سرہ یو خای تہل دی چي دغہ تہ حج قران ویل

کیری .

۴. احرام پہ عمرہ سرہ دی چي د حج پہ میاشتو کی نہ وی دے تہ

خالی عمرہ ویل کیری .

سوال:

افضل حج کوم حج دی؟

جواب: افضل حج حج قران دی بیا تمتع دی او بیا مفرد دی .

سوال:

پہ یوہ احرام سرہ پہ یوہ کال کی جمع ددو و حجو یا عمرو جواز لری کہ یا؟

جواب: نہ جواز نلری .

سوال:

د خال د حج پر عمرہ جواز لري که یا؟
جواب: مکي لره جواز لري افاقي لره يې نلري .

...

فصل دی په صفت د احرام کي

سوال:

له احرامه وروسته کوم اعمال مستحب دي؟
جواب: له احرام څخه وروسته دالاندي اعمال مستحب دي .
۱. نوکان پرې کول .
۲. بغلونه صفا کول .
۳. تر نامه لاندي وینستان صفا کول .

سوال:

که احرام بغیر غسل او اوداسه ولمانځه وتړي جواز لري که یا؟
جواب: هو جواز لري، خو مستحب دادی چي غسل او اودس او دوه رکعاته نفل وکړي .

سوال:

په احرام تړلو کي کوم رنگ کپړه افضل ده؟
جواب: سپين رنگ لکه کفن .

سوال: که په جامه کي ګنډل وي خو په ممنوعه وجه نه وي جواز لري که یا؟
جواب: هو ! جواز لري .

سوال:

اضطباع يعني راسته اوږه لوڅول او چپه اوږه پټول صرف په طواف کي ده
او که په لمانځه او سعی کي هم سته؟

جواب:

صرف پہ طواف کی سترہ فقط .

سوال:

احرام پہ یوہ کپڑہ یا تر درو زیاتو کپڑو سرہ جواز لری کہ یا؟

جواب: ہوا لری یی .

سوال:

بدلہدل دیوہ احرام پہ بل احرام سرہ جواز لری کہ یا؟

جواب: ہوا جواز لری .

سوال:

د طواف پہ لمانحہ کی بہ پہ اول رکعت کی کوم سورت وایی او پہ دوہم

کی بہ کوم وایی؟

جواب: پہ اول کی بہ قل یا ایہا الکافرون وایی او پہ دوہم کی دی قل هو اللہ

احد و وایی .

سوال:

د طواف لمونخ پہ مکروہ وخت کی کھدلی سی کہ یا؟

جواب: زموږ پر مذهب د طواف لمونخ بہ پہ مکروہ وخت کی نہ کوی .

سوال:

د طواف لمونخ پہ مکروہ وخت کی کھدلی سی کہ یا؟

جواب: پر فقیر پہ میقات سرہ حج فرض کرزی نو د نفلی حج نیت بہ نہ

کوی حکہ چي حج پر فرض سو .

سوال:

احرام پہ خہ شی متحقق کیږي یعنی پہ خہ شی سرہ سپری محرم بلل کیږي؟

جواب: چي نیت لہ تلبیہ سرہ پیوست و کړي بس محرم سو .

سوال:

تلبیہ کوم الفاظ ذي او معنایي خه ده؟

جواب: د تلبیې الفاظ دا دي: (لَّيْنِكَ اَللّٰهُمَّ لَّيْنِكَ لَّيْنِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَّيْنِكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالْاِنْعَمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ) معنایي داده: (په خدمت درته ولاړ یم یا الله په خدمت درته ولاړ یم، په خدمت درته ولاړ یم، نسته شریک تالره، په خدمت درته ولاړ یم، بې شکه ټوله ثنا تالره ده او ټول نعمتونه تالره دي، او باچاهي تالره ده، نسته شریک تالره)، له نیت او تلبیې وروسته به دغه دعا وایي (اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ رِضَائِكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَالنَّارِ) یا به دغه دعا وایي: (اَحْرَمَ لَكَ شَعْرَیْ وَبَشْرَیْ وَدَمَیْ مِنَ النَّسَاءِ وَالطَّبِیْبِ وَكُلِّ شَیْءٍ حَرَّمْتَهُ عَلَی الْمُحْرَمِ اِتَّقِ بِذَالِكَ وَجْهَكَ الْكَرِیْمِ)

فصل دی په شرطوالي د نیت کی

سوال:

نیت په ژبه ویل شرط دی که په زړه؟

جواب: په زړه کول شرط دی.

سوال:

که د سړي پر ژبه د زړه د نیت خلاف توری وویل سي نیت صحت لري که یا؟

جواب: هو نیت یې صحیح دی د زړه هغه معتبر دی.

فصل په شرط د تلبیې کی

سوال:

د تلبیې ویل په ژبه شرط دی که په زړه؟

جواب: په ژبه ویل شرط دی او د تلبیې پر خای په هر ذکر او تسبیح د تعظیم په نیت صحت لري، که تلبیہ نه وه زده هر ذکر په نیت د تلبیہ جواز لري.

سوال:

تلبیہ پہ کوم وخت کی فرض ده؟

جواب: پہ وخت د احرام کی فرض ده او تکرار کول پکنبی سنت دی، بزار او بیہقی له حضرت خدیجہؓ څخه روایت کوي وایي چي الله (ج) به خلک په یو میدان کی جمع کړي هیڅوک به خبري نسي کولای اول دعا کونکی به رسول الله ﷺ وي و به وایي: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ الْمَهْدِيُّ مَنْ هَدَيْتَ وَعَبَدَكَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَلَكَ وَإِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَ رَبِّ الْبَيْتِ) په دغه وخت کی شفاعت هم کوي د الله (ج) قول دی: ﴿عَمَّ سِي أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَخْمُودًا﴾ (الاسراء: ۷۹) نو له دغې وجهي زیادت په تلبیہ کی رواده نه نقصان .

سوال:

تلبیہ په جنابت، حیض او نفاس او بې اودسی کی صحت لري او که یا؟

جواب: هو! صحت لري، خو سنت او مستحب دادی چي غسل او اودس وکړي .

سوال:

تلبیہ په څومره اواز ویل کیږي؟

جواب: په وسط درمیانه اواز به یې وایي، صوت به په تلبیہ یا بل ذکر سره پورته کوي په مسجد حرام کی .

سوال:

ښځه به په څومره اواز تلبیہ وایي؟

جواب: چي څپله یې اوري او بل څوک یې نه اوري .

سوال:

رسول الله ﷺ څو اوبښان هدیه کړي دي؟

جواب: د حجة الوداع په کال یې سل اوښان هدیه کړي دي درې شپېته (۶۳) یې د خپل عمر شریف په شمېر په خپل لاس حلال کړي دي .
سوال:

که څوک د احرام نیت وکړي تعین د حج یا عمرې نه وکړي صحت لري که یا؟

جواب: هو صحت لري خو په افعالو چې یې لا شروع نه وي کړي په نیت کې دي تعین وکړي .
سوال:

د احرام نیت دېل پر ځای صحت لري که یا؟

جواب: هو الکه عليٰ ځي در رسول الله ﷺ پر ځای د احرام نیت وکړي :
سوال:

که حاجي د احرام نیت وکړي خو تعین د فرض او نفلو نکرې نو حج نفلي سو که فرض؟

جواب: فرضي کیږي .
سوال:

که حاجي نیت د احرام د حج یا عمرې یا قران وکړي بیایې هر سي څه به کوي؟

جواب: حج او عمره به دواړه کوي احتیاطاً یا خو حج او عمره اکمل او افضل دي، هدیه د قران نسته باندې د هري په وجه دغه فرق دی په ما بین د قصد او هري کې .
سوال:

که حاجي قارن مخکي تر طواف د عمرې جماع وکړي حج او عمره یې څنګه سوو؟

جواب: حج او عمره یې دواړه فاسد سوو، قضا به یې راوړي، او که یې طوافونه کړي وو وروسته یې جماع وکړه پر عرفات لانه وو درېدلی نو یوازي حج یې فاسد سو عمره یې صحیح ده .

سوال:

که حاجي بې هوښه سي يا ويده سي د مرض په وجه ملگري يې پر ځای احرام وتړي او تلبیه ووايي وروسته تر خپل احرام او تلبیې صحت لري که یا؟

جواب: هو! صحت لري که یې ملگري وي که بل څوک، که یې امر ورته کړی وي او که یې نه وي کړی، بلکې پر ملگري یې واجب دي چې طواف به په کوي او عرفات ته به یې بیایي .

فصل په احرام د کوچني کي

سوال:

کوچني ته د حج ثواب ورکول کيږي که یا؟

جواب: هو! آثمه اربعه ټول پر دې متفق دي .

سوال: که چيري کوچنی جنايت وکړي دم پر ده یا يې پر قريب سته که یا؟

جواب: نه، نسته .

سوال:

که کوچني مخکي تر وقوف پر عرفات بلوغ ته ورسېږي او حرام نه وی

کړی نو په دې حج سره یې فرض ساقطیږي که یا؟

جواب: هو! ساقطیږي بل حج نسته پر .

سوال:

لهونی او کوچنی په مذکوره احکامو کي څه فرق سره لري که یا؟

جواب: څه فرق نه سره لري .

فصل په احرام د بنخي کي

سوال:

د بنخي او نر په احرام کي څه فرق دی؟

جواب: بنځه او نر په احرام کي سره یو رقم دي خو بنځه په لاندي دوولس (۱۲) شيانو کي ځيني جلا ده:

۱. بنځه گنډل سوې جامه چي رنگېدلې نه وي اغوستلای سي .
۲. موزې په پښو کولای سي .
۳. دسکلي په لاس کولای سي .
۴. سر به پټوي مخ پټول ورته مستحب دي خو سدل به کوي يعني هغه شی به له مخ څخه پورته کوي کوم چي مخ يې په پټ کړی وي په مخ پوري به يې مېنتی نه وي، او سدل واجب دی .
۵. تلبیه به کرار وايي .
۶. اضطباع به نه کوي، يعني اوږه به نه لڅوي .
۷. رمل به نه کوي، يعني اوږې به نه ښوروي .
۸. د صفا او مروا په مابین کي به چاېک تگ نه کوي که ازدحام وو .
۹. سر به نه څړېږي .
۱۰. استلام د حجر اسود به نه کوي که رش وو .
۱۱. لمونځ به په مقام ابراهيم کي نه کوي که رش وو .
۱۲. په ترک د طواف صدر سره او په تاخير د طواف زیارت سره تر ورځو داختر شی نه پر لازمېږي، په سبب د عذر د حیض یا نفاس .

فصل په محرماتو د احرام کي

سوال:

کوم شيان په احرام کي ممنوع دي؟

جواب: جدل، یعنی جنگ او جگرہ، رفت، یعنی جماع او دواعی د جماع، دواعی د جماع لکه له بنځي مچہ اخیستل یا داسي نور افعال، فسق، یعنی ټول گناهونه، دسر خرپیل و محرم ته ترڅو چي له ټولو مناسکو فارغ سوی نه وي.

سوال:

که یو حاجي پټو نه لري نو قميص پټو کړي او څيري يې نکړي څه باک لري؟

جواب: څه باک نلري.

سوال:

حج مبرور یعنی قبول سوی حج کوم حج دی؟

جواب: هر حج چي په هغه کي ارتکاب د ممنوعاتو نه وي هغه حج مبرور یعنی قبول سوی حج دی.

فصل په مکروهاتو د احرام کي

سوال:

د احرام مکروهات څو دي؟

جواب: مکروهات په احرام کي څلور (۴) دي:

۱. خوشبويي لکول.
۲. پزه او زني پټول.
۳. پر مخي پرېوتل.
۴. د ښکار سوی حيوان رانيول.

فصل په مباحاتو د احرام کي

مباح هغه فعل دی چي کول يې پروا نلري.

سوال:

مباحات پہ احرام کی خودی؟

جواب: مباحات پہ احرام کی شل (۲۰) دی:

۱. غسل کول .
۲. دصابون اوبہ استعمالول دگرز دلری کولو لپارہ دخیری لری کولو لپارہ .
۳. گوتمی پہ گوتہ کول .
۴. همیانی تړل .
۵. کمر بند تړل .
۶. سلاح تړل .
۷. دمات نوک پری کول، او هغه وینسته شکول چي په سترگه کی شین سوی وی .
۸. دتول بدن پتول ماسواله سر او مخ خخه .
۹. دصابون پہ اوبو سر او پیره پرپولل .
۱۰. پہ احرام کی دپسه یا غوایی یا اوښ حلالول .
۱۱. مار لرم کرپوری او نور ضرری حشرات وژل .
۱۲. په خونه یا خیمه کی کښه ناستل .
۱۳. دسترگو تورول .
۱۴. درگ وهل .
۱۵. بنکر لکول .
۱۶. دمات او سست غاښ ایستل .
۱۷. دسر او مخ گړول .
۱۸. دپزی یا غوږ غوړول .
۱۹. دلاسو او پښو پرهارونه غوړول .

۲۰. د غور او خټ پتول .

دا ټول شيان دي چي حاجي ته په احرام کي مباح او روادې .

باب دی په بیان د دخول دمکې کي

بهنه او بنه خبره داده چي حاجي و مکې ته په لڅو پښو داخل سي ،
اول به راسته پښه داخله کړي درود به وايي او دادعا به کوي (اَعُوذُ بِاللّٰهِ
الْعَظِيمِ وَبَوَجهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ، او غسل په نیت
د دخول و مکې مکرمې ته مستحب دی ، او بنه دعا داده : (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) دخول و مکې مکرمې ته د باب
السلام له طرفه مستحب دی ، او مهمه دعا طلب د جنت دی ، د بیتي شریفې
په لیدلو سره به لاسونه پورته کوي .

فصل په شروع د طواف کي

سوال:

اضطباع یعني راسته اوږه لڅول او چپه اوږه پتول د طواف په کوم شوطو
کي سنت ده؟

جواب: په ټولو شوطو کي سنت ده .

سوال:

اضطباع په دوه رکعاته لمانځه د طواف کي او سعی کي هم سنت ده؟
جواب: نه ، هلته مکروه ده .

له هر طواف وروسته چي سعی وي هلته اضطباع سنت ده .
د داخلېدو په وخت کي به په تکبیر دعا او عاجزي سره د حجر اسود
شریف په تقریب درکن یماني و خواته د مطاف په ځمکه کي مخامخ بیتي
شریفې ته ودریږي راسته اوږه به پر حجر اسود برابره کړي ، نیت فرض دی

او استقبال سنت دی، واجب نہ دی، تحیہ د مسجد خاص طواف دی لاسونہ
 بہ پہ وخت د تکبیر کی پورته کړي پر برابري د اوږو یا غوږو، مخکي تر
 محاذات پورته کول مکروه او بدعت ده د ټولو امامانو په نزد. (۱)

سوال:

سنت طریقه د استلام څنګه ده؟

جواب: دواړه لاسونه به پر حجر اسود کښېږدي او خوله به په مابین د لاسو
 کی کښېږدي، د متکبرینو په شان به یو لاس نه پر اړېږدي بلکي دواړه به پر
 ږدي، ځکه حجر اسود شریف د الله (ج) راسته لاس دی د الله (ج) بندګان
 مصافحه یعنی سترې مسې ورسره کوي، او مچوي به یې به له صوت
 څخه، او که په عطر و خوشبویه سوې وه یا ازدحام وو بیادي د لاسو باطن
 یعنی دیرغوو خوا پر کښېږدي هغه دي مچ کړي د حجر اسود پر ځای، او په
 هر شوط کی استلام سنت دی، یا په اول او اخیر کی. ۱۰. ارشاد الساري ص ۸۸

سوال:

که حاجي طواف شروع کړي بیا به هم تلبیه وايي؟

جواب: یا نه به یې وايي.

سوال:

د حجر اسود پر ځای لاس مچول څه اصل لري په دین کی؟

جواب: هو! حضرت عمر فاروق حجر اسود مسه کړی او بیایې خپل لاس
 مچ کړی دی او بیایې ویلي دي چي ما رسول الله ﷺ لیدلی دی بیامي دغه
 فعل نه دی پرېښی.

سوال:

د طواف شروع در کښینو په مابین کی جواز لري که یا؟

جواب: نه یې لري دغسي فعل د اجماع مخالف دی.

سوال:

طواف سرہ لہ رمل لری لہ مسجد حرم خنخہ افضل دی او کہ طواف بی لہ رمل نژدی و مسجد حرم تہ افضل دی؟
جواب: لری طواف سرہ لہ رمل افضل دی .

سوال:

پہ رمل کی خہ فایده او مقصد دی؟
جواب: کفار و تہ پہ ذہن کی د مومنانو قوت او زور اچول دی او اظہار د نعمت دی چي امن دی .

سوال:

اذکار پہ طواف کی افضل دی کہ تلاوت؟
جواب: اذکار افضل دی، حکہ رسول اللہ ﷺ پہ طواف کی اذکار کړي دي .
نو حاجي صاحب به دغه اذکار وایي: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

سوال:

پہ رکن عراقی او شامی او یمانی کی به حاجی کومی دعاوی وایي؟
جواب: و رکن عراقی تہ به نہ اشارہ کوي نہ سلام بلکی دغه دعاوی به وایي: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّكِّ وَالشَّرِّ وَالنِّفَاقِ وَالشَّقَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ)، پہ رکن شامی کی به وایي: (اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَسَعْيًا مُشْكُورًا وَتِجَارَةً لَّنْ تَبُورًا يَا عَلِيمَ مَا فِي الصُّدُورِ أَخْرِجْنِي مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ)، او پہ رکن یمانی کی به دغه دعا وایي: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)، درکن یمانی او حجر اسود پہ مابین کی به دغه دعا وایي: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) دطواف او ارکانو پہ مابین کی به ددعا

لپاره نه درېږي، او د دعا الفاظ به سم صحيح وايي، او صحيح به يې ادا کوي خصوصاً بيا ماثوري دعاوي تر څو چې در رسول الله ﷺ د حديث مصداق او نښه و نه گرزي چې وايي چې څوک چې په ما پوري قصداً درواغ ترې هغه دې د ځان لپاره په جهنم کې ځای جوړ کړي، استلام در ګڼ یماني مستحب دی په لاس سره نه مچول یې، که زحمت ووپه لاس یې لمس نه و کاو و نو اشاره هم نسته نه دي کوي، په رکعت عراقی او شامي کې نه استلام نه مچول نه اشاره سته بلکې بدعت د ټولو امامانو په مذهب .

سوال:

له طواف وروسته به حاجي څه کوي؟

جواب: چې طواف وکړي د حجر اسود استلام وکړي بيا به د مقام ابراهيم و شاته دوه رکعت له لمونځ وکړي، پ ټول مسجد حرم کې چې هر ځای وي کولای یې سي، خاص مقام ابراهيم ضروري نه دی، او له مسجد دباندې یې هم کولای سي حتی په خپل ښار کې هم جواز لري خو کول یې زموږ پر مذهب واجب دي، او په مکروه وخت کې نه کېږي .

سوال:

حاجي به له لمانځه بعد کوم عمل کوي؟

جواب: بيا به ملتزم شريف ته ورسې او خپله سينه او نس او بار خو به باندې کښېږدي لاسونه به تر سر پورته کړي پر ديوال به يې وغوروي ماثوره دعا به وکړي وروسته به اب زم زم شريف ته ورسې په ولاړي به يې وڅښي او ډېر څښل يې د ايمان نخښه ده بيا به حجر اسود ته راسي استلام او مسح به وکړي مخامخ به سي تکبير به ووايي بيا به صفاته ولاړ سي هلته به پر بيتي شريفي مخامخ ودرېږي دعا او تکبير او تهليل به وايي،

باب دی پہ بیان د طوافو کی

سوال :

طوافونہ ٲول څو دي؟

جواب: طوافونہ اووہ (۷) دي:

- ۱ . طواف زیارت، دافرض دی .
- ۲ . طواف عمرہ، دارکن دی .
- ۳ . طواف صدر، دا واجب دی،
- ۴ . طواف نذر، دا واجب دی .
- ۵ . طواف قدوم، داسنت دی افاقي لره .
- ۶ . طواف تحیہ، دانفل دی .
- ۷ . طواف نفلي، دانفل دی .

سوال :

حاجي مفرد یا قارن افاقي د زحمت پہ وجه سعی تر خپل وخت چي وروسته له طواف زیارت څخه ده مخکي تر طواف کولای سي که یا؟

جواب: هوا کولای یې سي، خود قارن لپاره د سعی تقدیم افضل کار دی .

سوال:

طواف صدر یا وداع پر حاجي سته که یا؟

جواب: پر افاقي باندي سته نه پر معتمر سته نه پر هغه چاسته چي هغه داسي وي لکه مکي .

سوال :

اول وخت د طواف الوداع کوم وخت دی؟

جواب: له طواف زیارت وروسته، نه رمل او نه سعی پکښي سته .

سوال:

طواف وداع په عذر سره ساقطیږي که یا؟

جواب: هو، خو که غیر معذور حاجي او طواف وداع یې نه وکړ نو جبیره به یې دم وکړي، هیڅ طواف په وخت پوري معین نه دی ماسواله طواف نذري .

سوال:

که څوک په طواف شروع وکړي اتمام یې لازم دی که یا؟

جواب: هو لازم دی، ځکه الله (ج) وايي (وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ)

فصل په شرائطو د صحت د طواف کي

سوال:

د طواف زیارت د صحت شرائط څو دي؟

جواب: د طواف زیارت د صحت شرائط اته (۸) دي:

۱. اسلام .

۲. عقل .

۳. تمیز .

۴. په حج سره احرام تړل .

۵. پر عرفات درېدل .

۶. نیت د طواف زیارت کول .

۷. داخلېدل د وخت چي دلوی اختر سهار دی .

۸. ځای د طواف چي مسجد حرام دی، طواف زیارت اووه شوطه دي اول

خلور فرض دي او درې واجب دي .

طواف زیارت په هیڅ شي نه فاسدیږي بې ارتداده، طواف زیارت نه قضا

کیږي مگر په تاخیر سره یې پسه لازمیږي، طواف زیارت هیڅ بدل او

عوض نلري مگر که له عرفات وروسته وفات سو وصیت یې کړی وو د حج په پوره کېدو سره نو وکیل به یې اوښ یا غویي ذبح کړي .

فصل په مکان د طواف کي

شاو خوا د بیتي شریفې داخل د مسجد حرم پر شاذم زم یعنی که زم زم داخل سي په طواف کي هم صحت لري که پر بام د مسجد وي که څه هم د بیتي شریفې نه پورته وي هم صحت لري ځکه لمونځ پر جبل ابي قبيس رواده چي تر بیتي شریفې پورته او بالا هم دی .

...

فصل په واجباتو د طواف زیارت کي

سوال :

د طواف زیارت واجبات څو دي ؟

جواب: د طواف زیارت واجبات اووه (۷) دي:

۱. پر خپلو پښو طواف کول که معذوره نه وو .
۲. پر راسته طرف طواف شروع کول که یې پر راسته طرف شروع نه کړ بیا به یې بیرته راګرزوي یا به دم باندي لازميږي .
۳. طواف زیارت اووه ګڼسته پوره کول .
۴. شروع د طواف له حجر اسود څخه نه به مخکي وي نه شاته او حطيم به پکښي داخل وي .
۵. په کامل طهارت او داسه باندي کول .
۶. د غورتو پتوالی په طواف زیارت کي .
۷. طواف زیارت د اختر په درو ورځو کي کول .

فصل په رکعاتو د طواف کي

سوال:

دوه رکعاته لمونځ د طواف واجب دی که سنت؟

جواب: واجب دی .

سوال:

په مکان یا زمان پسي مختص دی که یا؟

جواب: نه دی مختص هر ځای صحت لري .

سوال:

پیوستوب په مابین د طواف او لمانځه د طواف کي سنت دی که واجب؟

جواب: سنت دی .

سوال:

افضل مکان د طواف د لمانځه لپاره کوم ځای دی؟

جواب: مقام ابراهیم دی بیا حطیم دی بیا مسجد حرم دی . (۱)

سوال:

کله چی په مسجد حرم کي لمونځ کوي تهرېدونکی بندولی سې که یا؟

جواب: کله چی په مسجد حرم کي لمونځ کوي مناسب دا دی چی

تهرېدونکی بند نه کړي، احمد او ابو داود روایت کوي له مطلب بن ابی

وداعه څخه چی هغه نژدې و دروازي د بني سليم ته لمونځ کاوه او خلک یې

مخ ته تهرېدل او ستره هم نه وه، ظاهره داده چی دا طواف کونکي وو ځکه

طواف هم لونځ دی لکه چی دده مخ ته د لمانځه صفونه ولاړ وي او طحاوي

هم وایی چی په حضور د کعبې کي د لمونځ کونکي مخ ته تهرېده جائز دي .

۱. ارشاد الساری ص ۱۰۵

سوال:

آیا د طواف لمونځ خاص په مقام ابراهیم کې کیږي لکه آیت چي وايي
جواب: لمونځ په ټول حرم کې کیږي او مراد په آیت کې هم ټول حرم دی،
ځکه اکثره صحابه کرامو د طواف دوه رکعاته لمونځ په مسجد کې بغیر له
مقام ابراهیم څخه کړی دی .

سوال:

که د مازیگر له لمانځه وروسته چا طواف پوره کړ نو د طواف لمونځ به څه
وخت کوي؟

جواب: د ماښام له فرضو وروسته او له سنتو مخکې ځکه چي واجب دی او
تر سنتو مخې پر سړي لازم سوي دي سنت به وروسته کوي او که جنازه هم
وه نو اول به د ماښام فرض کوي بیا به جنازه کوي او بیا به د طواف لمونځ
کوي او بیا به سنت کوي .

سوال:

په مکروه وخت کې د طواف لمونځ صحیح دی که مکروه؟
جواب: د طواف لمونځ په مکروه وخت کې مکروه دی .

سوال:

له اول جماعت وروسته د هر مذهب والا ځانته جماعت درول صحت لري که
یا؟

جواب: اول جماعت اولی دی که امام د هر مذهب وي او دانور جماعتونه
بدعت، قبیح او مکروه تحریمي دي په اتفاق د څلورو مذاهبو .

فصل دی په سنتو او مستحباتو

او مکروهاتو د طواف کې

سوال:

طواف او سعی سره متصل کول څه حکم لري او څومره فاصله ورکولای سي؟

جواب: پنیوسته کېدل د سعی په طواف پسي سنت ده خو بنا پر توسع خوراک یا څینښاک په مابین کي کولای سي، مگر خاص داو و شو طو په مینځ کي خوراک مکروه دی، او څینښاک هم څوک مکروه بولي او چا بیا جواز ورکړی دی.

سوال:

د ښځي او نر د طواف مستحبه طریقه کومه ده؟

جواب: د نر لپاره مستحب دي چي کعبې ته نژدې وي که خلکو ت ضرر نه وو او د ښځي لپاره مستحب دا دي چي لري وي که وخت خاص د ښځو لپاره نه وو او یا د خلکو ډېر رش نه وو او بل ښځو ته دامستحب دي چي د شپې طواف وکړي که څه هم سپین سري وي ځکه چي شپه سترناکه ده د ښځي لپاره.

سوال:

د طواف په وخت کي لاسونه څنگه نیول پکار دي؟

جواب: په طواف کي باید لاسونه کښته پرېښودل سي او داسنت طریقه ده په طواف کي او لاسونه پر تشي یا خټ نیول مکروه دي او د لمانځه پر زقم لاس نیول له سنتو خلاف کار دی.

سوال:

په طواف کي خبري کول څنگه دي؟

جواب: رسول الله ﷺ وایي: (طواف پر بیت الله داسي دی لکه لمونځ مگر خواتاسي خبري په کي کوئ او خبري دی نه کوئ مگر د خیر) ترمذی، یعنی خبري نه کول مستحب دي.

سوال:

پہ مسجد حرم کي پہ زورہ اواز کول څنگه دي؟

جواب: اواز پورته کول په مسجد حرم کي حرام دي که څه هم په ذکر سره وي يعنې سوکه ذکر کول او دعا مستحب ده خو که طواف کونکو يا لمونځ کونکو ته ضرر ووبيا سوکوالی واجب دی .

سوال:

په طواف کي يوې او بلې خواته کتل يا ځان مشغوله کول څنگه دي؟

جواب: په طواف کي يوې او بلې خواته نه کتل او ځان ساتل له هغه څه چي له طواف سره ضد وي يا سپری له حضوره مشغولوي مستحب دي .

سوال:

په طواف کي سلام اچول يا ردول يا د پرنچي په وخت کي حمد ويل يا د بل د پرنچي په جواب ويل څنگه دي؟

جواب: په طواف کي مذکوره شيان پروانلري .

سوال:

په طواف کي په زورہ قرآن ويل څنگه دي؟

جواب: په طواف کي په زورہ قرآن ويل مناسب نه دي، همدارنگه دامام اعظم پر مذهب سوکه ويل هم مناسب نه دي .

سوال:

په حج کي فتوی ورکول افضل کار دی که نفلي عبادات؟

جواب: فتوی افضل کار دی تر نفلي عبادت .

سوال:

په طواف کي په زورہ اواز کول جائز دي که يا؟

جواب: اواز پورته کول که څه هم په ذکر يا دعا د تلاوت سره وي مکروه دي

خوپه داسي اندازه چي لمونځ کونکي يا طواف کونکي په تشويش کي اچوي .

سوال:

که څوک له هر طواف سره خپل لمونځ و نکړي او طوافونه سره متصل کي جواز لري که يا؟

جواب: مکروه دي خو که په مکروه وخت کي وي بيا اتصال پروا نلري او لمنځونه به وروسته کوي په صحيح وخت کي .

سوال:

د خطبې يا جماعت په وخت کي طواف صحيح دی که يا؟

جواب: د خطبې په وخت کي طواف مطلقاً مکروه دی او د فرضي لمانځه د جماعت په وخت کي طواف مطلقاً شروع کول هم مکروه دی مگر که احتمال د پوره والي يا بيا جماعت نيولو وو نو ظاهره داده چي پوره کول يې تر پرېښودلو اولي ده .

سوال:

رمل او اضطباع پرېښودل څنگه دي؟

جواب: پرېښودل يې مکروه دي او که ضرورت وو بيا پروا نلري .

سوال:

که چا طواف وکړ او د طواف لمونځ يې هېر سو او بل طواف يې شروع کړ بيا ورپه ياد سوڅه به کوي؟

جواب: که تر شوط پوره کولو مخکي ورپه ياد سو نو طواف دي پرېږدي لمونځ دي وکړي او که تر شوط پوره کولو وروسته ورپه ياد سو بيا دي طواف نه پرېږدي پوره دي کړي او وروسته دي د دواړو طوافو لمونځ وکړي .

سوال:

کہ یہی اتہ شوطہ پہ دے گمان و کرو چي اووہ دي خہ حکم لري؟
جواب: کہ دہہ پہ گمان اتم شوط اووم شوط وو پروانلري شی نستہ پر .

سوال:

کہ پہ طواف رکن کي دشوطو پہ حساب کي شک ور تہ پیداسو خہ بہ
کوي؟

جواب: پہ طواف رکن کي کہ شک ور تہ پیداسو کہ دحج وي کہ د عمری
بیرتہ دي لہ سرہ را وکرزي احتیاطاً .

سوال:

پہ طواف کي ذکر ویل افضل دی کہ تلاوت، او بی ضرورتہ عبث خبري
کول خنگہ دي، سنت طریقہ خہ دہ؟

جواب: پہ طواف کي عبث خبري کول ډپر لوی غفلت دی . او لہ رسول
ﷺ خخہ یوازي اذکار ثابت دي او لہ سلفو ہم یوازي اذکار ثابت دي نو
حکہ اذکار تر تلاوت دقرآن اولی دي پہ طواف کي .

سوال:

عالم باید جاہل تہ خنگہ طریقہ ور ونبیی؟

جواب: عالم باید جاہل پہ نرمی سرہ پوہ کړي لکہ چي اللہ (ج) وایی: (تہ را
بلل کوہ و لاري درب خپل تہ پہ حکمت او بنہ موعظت سرہ)

سوال:

نفلي طواف افضل دی کہ نفلي لمونخ؟

جواب: و افاقي تہ یعنی چي دمکې اوسېدونکی نہ وي هغه تہ طواف
افضل دی تر نفلي لمانخہ حکہ نفلي لمونخ هر خای کیږي او طواف هر
خای نہ کیږي یوازي پہ مکہ کي کیږي .

سوال:

کہ لہ حجر اسود مخکی ٲوک طواف شروع کړي صحیح دی کہ یا ؟
جواب: زموږ پر مذهب مختاره دادی چي طواف لہ حجر اسود ٲخه شروع کول واجب دی نو مخته شروع کول مکروه تحریمی دی .

سوال:

په طواف کي له بنځو سره دنرو کډېدل څنگه دی ؟
جواب: په طواف کي له بنځو سره دنرو کډېدل او چي زینت یې هم کړي وي او د خلکو توجه ور اوړي داسخت منکر کار دی خو په محاذات سره بیا هم طواف نه فاسدیږي .

سوال:

په طواف کي د خلکو پوری وهل لپاره د دخول د اکابرو یا د حجر اسود د استقبال لپاره او د خلکو مراعت نه کول جائز دی که یا ؟
جواب: داسخت منع او منکر کار دی باید چي ځان ځيني وساتل سي .

سوال:

د طواف په وخت کي لویان یا کوچنیان یا پانده یا شلیان د طواف په لاره کی کښېناستل او په نارو سره خیرات غوښتل څنگه کار دی ؟
جواب: داسخت منکر کار دی د طواف په وخت کي د معذورو یا غیر معذورو سوال کړو کښېناستل که نارې وهي او که یې نه وهي دامنع دي او پر نورو خلکو د دوی منع کول واجب دي په لاس یا په ژبه یا په زړه سره دخپل وس مطابق، او خاص بیا پر مشائخو او قاضیانو د حرم او پر خادمانو د دروازو .

باب ۷۱ پہ بیان دسعی کی پر صفا او مروا

سوال :

صفاتہ خممرہ ختل ضروری دی؟

جواب : صفات تہ دومرہ ختل ضروری دی چي د صفا لہ دروازې کعبہ
ویني دانہ دی لازم چي بیتہ بہ ویني لہ دہوالہ دپاسہ .

سوال :

پر صفا دلاسو پور تہ کولو خہ طریقہ دہ او خوارہ دی؟

جواب : مخامخ دی کعبی تہ ودریڑی لاس دی داسی پور تہ کړي لکہ پہ دعا
کی او تر اوږو دی نہ لوړوي دالله (ج) حمد دی ووايي او تکبیر دی ووايي
درې درې واره او لہ تکبیر و سرہ دی لاس کبستہ او پور تہ نہ کوي بلکې ددعا
پر رقم بې نیولي وي او چي لاس پور تہ کړي دغہ دعادي ووايي : (اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ ، وَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ عَلٰی مَا هَدَانَا ، وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا
هَدَانَا وَ اَوْلَانَا ، وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَ حْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ ، وَلَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّئُ
وَيُؤْمِنُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ صَدَقَ وَعْدُهُ ، وَ
نَصَرَ عَبْدَهُ ، وَ هَزَمَ الْاَحْزَابَ حْدَهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ ، وَ لَا نَعْبُدُ اِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ - اَللّٰهُمَّ كَمَا هَدَيْتَنِيْ لِلْاِسْلَامِ اَسْأَلُكَ اَنْ لَا تُزْعِمَنِيْ
حَتّٰى تَوَلَّيْنِيْ وَ اَنَا مُسْلِمٌ سُبْحَانَ اَللّٰهِ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ لَا
حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی
آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ اَتْبَاعِهِ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَشَائِخِيْ وَ

لِلْمُسْلِمِينَ أَجْمَعِينَ وَيُسَلِّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سوال:

خومره وخت به پر صفا درېږي؟

جواب: پر صفا به په دعا او ذکر سره دومره وخت تیروي چې په دغونه وخت کې دسورت بقره (۲۵) آیاته ویل کیږي، او تلوار به نه کوي ځکه دا دعاد قبلیدو او د حاجت دپوره کېدو ځای دی، همدارنگه مرواده لکه صفا.

سوال:

د صفا او مرواپه مابین کې دسعي څه طریقه ده؟

جواب: د صفا او مرواپه مابین کې سعي واجب ده مگر د میلینو په مابین کې دنارینه لپاره منډه کول سنت ده او دا دعا به وایي: (رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَ تَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَ سَعْيًا مَشْكُورًا وَ دُنْبًا مَغْفُورًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ وَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا)

چې کله تر دواړو میلینو تېر سي بیا به پر خپل هیئت ځي یعني ټول مزل به په عادي تگ نه کوي لکه ځیني متکبرین .

سوال:

مرواته خومره ختل کفایت کوي؟

جواب: که څوک پر اوله درجه (ځینه) ودرېږي بلکې پر مخه دمروا هغه هم ختلی ویل کیږي نور ختل نه دی ضروري او نه په دېوال پسي نښلېدل ضروري دي.

سوال:

په صفا او مروا کې دیکې وهل او خلگ په تکلیفول څه حکم لري؟

جواب: خلگو ته تکلیف رسول حرام دي ځان به ځیني گوري او دا عمل په

نسق کی داخل دی .

فصل دی پہ شروط او واجبات او سنتو د سعی کی

سوال :

پہ حج کی لہ خانہ نائب درول څنگه دی؟
جواب : پہ حج کی لہ خانہ نائب درول نه دی صحیح مگر کہ یو څوک تر
احرام مخکی بیهوبنه سی لہ هغه څخه نائب درول صحیح دی ځکه نیت
نسی کولای د احرام او که لہ احرامه بعد بیهوبنه سی نائب نسی نیولای
ځکه سعی ممکنه ده چي په یو شی کی یې بار کړي .

سوال :

که تر طواف مخکی چا سعی وکړه څه حکم لري؟
جواب : د سعی شرط دادی چي تر طواف وروسته به وي او تر طواف مخکی
سعی کول نه دی صحیح لیکن که د طواف څلور شوطه یا زیات تر دې
وکړي بیا سعی وکړي پروانلري .

سوال :

که چا سعی لہ مروا شروع کړه څنگه ده؟
جواب : د سعی شرط دادی چي لہ صفا څخه به شروع کیږي او پر مروا به
ختمیږي که یې لہ مروا شروع کړه هغه وار به نه حسابی چي کله لہ صفارا
وگرزي هغه یې اول وار بلل کیږي او شپږ به نورو ورسره ملگري کوي او
اول وار لغوه دي نه حسابل کیږي، اول لہ صفا تر مروا یو شوط دی او لہ
مروا تر صفا دوهم شوط بلل کیږي او که یې راو نه گرزوي نو د هغه به جزا
او بدله ورکوي .

سوال :

سعی څو واره ضروري او واجب ده؟

جواب: اووه واره سعی پوره کول واجب ده که اووه واره یې پوره نه کړي د پاته وارو به صدقه ورکوي .

سوال:

چې پر یو شي سپور وي او سعی د صفا او مروا په مابین کی کوي دا صحیح دی که یا؟

جواب: په سعی کې پیاده تګ کول واجب دی که بې له عذره څوک پیاده تګ پرېږدي نو دم پر لازمېږي، او که عذرو و بیا پروا نلري .

سوال:

که په سعی کې د چا عورت لوڅ وي څه حکم لري؟

جواب: په سعی کې عورت پټول سنت دی که یې چیري پټ نه کړي نو تارک د سنتو دی او د عورت پټول خو مطلق فرض دی نو د ستر د فرضو د پرېښودو په وجه هم گنہگار دی، او په طواف کې عورت پټول واجب دی .

سوال:

په سعی کې څومره اندازه خبري او خوراک او څښاک کولای سي؟

جواب: چې سړی نه مشغوله کوي دومره خبري کولای سي لکین افضل پرېښودل دي دهغو خبرو چې مقصودي نه وي په هر وخت کې خصوصاً بیا په سعی کې چې عبادت دی همدارنگه او به څښل او خوراک هم جائز دی خو چې پیستوب نه پرې کوي .

سوال:

که پیوستوب پرېږدي څه حکم لري؟

جواب: د سعی د شوطو تر مابین ډېر تفریق راوستل د سنت خلاف عمل دی او همدارنگه رانیول او خرڅول او هغه خبري چې سړی مشغولوي دا د سنت

خلاف عمل دی .

سوال : چي له سعي فارغ سي څه به کوي ؟

جواب : دوه رکعاته لمونځ به کوي په مسجد کي دامستحب عمل دی .

سوال :

اضطباع يعني راسته اوږه لوڅول او چپه اوږه پټول او رمل يعني اوږې

بنورول په هر طواف کي سنت دي ؟

جواب : په هغه طواف کي سنت دي چي له هغه وروسته سعي وي او په نورو

کي نه دي سنت .

سوال :

په مسجد کي به تلبیه په زوره وايي که سوکه ؟

جواب : دومره په زوره به نه وايي چي لمونځ کونکو ته تشویش پيدا

کړي .

سوال :

متمتع چي کله هديه وليږي دستي عمره کولی سي ؟

جواب : متمتع چي کله هديه وليږي په مکه کي به مقيم پاته کيږي نو په

دغه وخت کي عمره نسي کولی چي محرم وي .

سوال :

تلبیه به تر څه وخته وايي ؟

جواب : تر هغه وخته به تلبیه وايي چي د عمرې په طواف شروع کوي چي

هر کله په طواف شروع وکړي نور به تلبیه پرېږدي .

سوال :

متمتع تر څه وخته عمره نسي شروع کولی سي ؟

جواب : چي کله سر و خړپي ځان حلال کړي بيا عمره کولای سي تر هغه

مختہ یی نسی کولای .

سوال : ٻہ عمرہ کي مستحبہ طریقہ کومہ ده ؟

جواب : مستحب ڊهروالی د عمر و دی مخکي تر میاشتو د حج ، خو امام شافعی د حج ٻہ میاشتو کي هم د عمر و ڊهروالی روا بولي .

سوال :

زیاتی عمری کول افضل دي که زیادت طوافونه ؟

جواب : زیادت طوافونه کول افضل دي ځکه طوافونه مقصود دي ، او طواف هر وخت صحیح دی او بل له دي وجهي چي ځيني علماوو ٻہ یو کال کي ڊهري عمری مکروه بللي دي .

او د عمر و ڊهروالی خاص د بیاباني لپاره سته دمکي لپاره نسته ، او تکرار د عمر و ٻہ ورځه کي مستحب دي ځکه له یوه هغه حج سره برابر دي چي له رسول الله ﷺ سره یی کړي وي ، او مکي او هغه چاته چي ٻہ میقات کي داخل وي عمره مکروه ده ٻہ میاشتو د حج کي .

سوال :

کله چي عرفات ته ځي څه به وایي ؟

جواب : چي کله لمر راو ځیږي د عرفات پر لور به روان سي ښه ٻہ باطني او ظاهري اطمینان به تلبیه وایي لا اله الا الله به وایي تکبیر به وایي حمد به وایي تسبیح به وایي استغفار به وایي دعابه کوي او ذکر به کوي او درود به وایي ٻہ سر او پای کي او هر ساعت به تلبیه وایي .

سوال :

هغه لس کلمی کومي دي چي مستجابي دي ؟

جواب : هغه کلمی دا دي : (سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ مَوْطِئُهُ ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَيِّلُهُ ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ ،

سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ نِعْمَتُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ، سُبْحَانَ الَّذِي وَضَعَ الْأَرْضَ، سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَنَاجِمَ لَهُ إِلَّا إِلَيْهِ)

کہ شوک پہ دغو دعاگانو زر (۱۰۰۰) واره دعا وکړي الله (ج) به هغه سوال ورپوره کړي .

باب دی په وقوف د عرفات کي او په احکامو د عرفات کي

سوال :

عرفات ته د تللو طريقه څنګه ده!

جواب : کله چي عرفات ته ورسېږي له خلکو سره دي يو ځای سي ځکه په يوازېوالي سره يوقسم تکبر راځي افضل دا دی چي له جبل الرحمت سره شوه سي که تکليف نه وي او تياره نه وي چي کله عرفات ته ورسې هلته به درنګ کوي او په دعا او ذکر او درود دي ځان مشغول ساتي چي وخت ضائع نه سي او تلبیسه دي وايي سنت او افضل ذکر دا دی : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ، او زيات استغفار به وايي .

سوال :

غسل او خوراک او څښاک او نور ضروريات به تر زوال مخته پوره کوي که وروسته؟

جواب : افضل دا دی چي ټول ضروريات تر زوال مخکي پوره کړي چي پر عرفات بيا ذکر ته فارغ سي .

سوال:

کہ حاجی عرفات تہ ورنسی او پہ مسجد نمرہ ودریڑی حج یی صحیح دی کہ یا؟

جواب: کہ سری عرفات تہ ورنسی او اقتصار پر مسجد نمرہ وکری حج یی نہ دی صحیح حکمہ مسجد نمرہ اول حدود پہ عرفات کی نہ دی داخل .

سوال:

عرفات تہ دختو لپارہ کوم وخت افضل دی؟

جواب: افضل دادی چي عرفات تہ ترزوال مخکی ورنسی .

سوال:

ذبح او حلق بہ چیری کوی؟

جواب: ذبح او حلق پہ حرم کی واجب دی؟

سوال:

د طواف زیارت لپارہ کوم وخت افضل دی؟

جواب: داختر اولہ ورخ افضلہ دہ خو پہ شپہ کی ہم طواف کولای سی .

سوال:

جمع د لمنحو پہ مسجد نمرہ یا مسجد ابراہیم کی مخکی تر عرفات او

جمع د لمنحو پہ سفر کی خہ فرق سرہ لری کہ یا؟

جواب: جمع د لمنحو پہ مسجد نمرہ کی حقیقی جمع دہ، د مابنبنین او

مازیگر د لمانخہ پہ اول وخت پہ مابنبنین کی، او جمع د لمنحو پہ سفر کی

صرف صوری او ظاہری جمع دہ حقیقی جمع نہ دہ ہغہ داسی چي د مابنبنین

لمونخ وروستہ کری او پہ اخیر وخت کی یی وکری او د مازیگر لمونخ را

مختہ کری پہ اول وخت کی یی وکری نو حقیقتا جمع نہ راغلہ دوارہ

لمنحو نہ پہ خیل خیل وخت کی ادا سوو، ہمدی تہ صوری جمع وایی .

سوال: کہ چیری دمنی تر وتلو مخکی ۱۵ شپی پوره کهدی داقامت نیت صحیح کیږي او که نه پوره کهدی نه صحیح کیږي .

سوال ::

که سری داقامت نیت وکړي او ۱۵ شپی پاته وي لمونځ به څو رکعاته کوي؟
جواب: مقیم سری به لمونځ پوره کوي او که امام وي که مقتدي د مقتدي لپاره نه دی روا چي په مقیم امام پسي اقتدا وکړي او لمونځ څلور رکعاته نه کوي او که امام مسافر وي له سلامه وروسته دي مقیم خپل څلور رکعاته پوره کړي .

سوال:

که څوک په مکه او منی کي داقامت نیت وکړي صحیح کیږي؟
جواب: داقامت نیت په مکه او منی کي نه دی صحیح .

سوال:

دجمعی لمونځ په عرفات کي صحیح دی که یا؟
جواب: دجمعی لمونځ په عرفات کي نه دی صحیح ځکه صحرا ده، او په خلکو نه ښار کیږي ځکه کورونه او بناوي نسته او په منی کي صحیح دی .

فصل دی په شرطونو دیو ځایوالي د ماښین او مازیگر د لمانځه کي

سوال:

جمع په ماښین ددو لمنځو کي رواده؟

جواب: جمع په ماښین ددو لمنځو کي رواده خو په شپږو شرطو:

۱. احرام د حج بې ترلې وي مخکي د ماښین او مازیگر تر لمنځو، که یوازي تر مازیگر مخکي احرام وتړي او یا د حج نه بلکي د عمرې یې ترلې

وي يا مپنين يې يوازي د عمرې احرام ترلی وئ او مازيگر د حج، نو بيا جمع په مابين کي د دوو لمنځو نسي کولی په نزد د امام اعظم .

۲. د مپنين لمنځ به مخته کوي د مازيگر دا وروسته که چيري د مازيگر لمنځ مخته کړي بيا جواز نلري .

۳. د عرفات ورځ به وي بعد له زواله مخکي تر دخول د مازيگر .

۴. عرفات به وي يا به قريب و عرفات ته وي خو ښه دادی چي عرفات نه وي بلکي نژدې و عرفات ته وي .

۵. په دواړو لمنځو کي به جماعت وي که په يو يا دواړو کي جماعت نه وي بيا صحت نلري .

۶. باچا يا دهغه نائب به دواړه جماعته ورکوي که بل څوک د امام بې اجازې دواړه لمنځونه سره جمع کړي نو د مازيگر لمنځ يې نه دی صحيح په نزد د امام اعظم .

سوال:

پر عرفات درېدل په کومه طريقه سنت دی؟

جواب: پر عرفات درېدل له هغ غټو تورو فرش سوو ډبرو سره پر همدغه د رسول الله ﷺ د درېدلو ځای اټکل کيږي لاس به پورته کوي غوړېدلی ډبره په زوره دعا به نه کوي او د قبلېدو بې ټينگ اميد وي او دعا به درې واره مکرره وي او درود به وايي او ختموي به يې په امين سره او حمد او صلوٰه سره او مخامخ به وي بيت الله ته دعا به کوي تر لمر لوېدلو پوري .

سوال:

پر عرفات تلبیه ويل کيږي؟

جواب: هو! تلبیه به هم يو يو نوبت وايي او کوشش به کوي چي له سترگو يې يو څه اوښکي ولاړي سي .

سوال:

درسول الله ﷺ د درېدلو ځای کوم دی؟

جواب: درسول الله ﷺ د درېدلو ځای په داسې طریقې دی چې جبل الرحمة دي راسته طرف ته وي او بناء مربع دي چپه طرفته وي تر دغه لږ څه مخکې درسول الله ﷺ د درېدلو ځای دی، یعنې له هغو تورو ډبرو سره نژدې و جبل الرحمة ته .

سوال:

تر وخت مخکې یا وروسته جبل رحمت ته ختل او هلته درېدل لږ څه درنګ کول څنګه دي؟

جواب: غره ته ختل او خلګ ورته تشویقول او درنګ کول او وروسته بلول نر او ښځې سره ګډېدل دا ټول بدعت دي هیڅ اصل نلري .
طبراني په اوسط کې له ابن عمر څخه روایت کوي چې دی عرفات ته وختی او ویل یې: (إِنَّكَ تَغْدُو قُلُقًا وَضِيئُهَا --- مُخَالِفًا دِينَ النَّصَارَى دِينُهَا)

سوال:

پر عرفات د درېدلو د صحت شرطونه کوم دي؟

جواب: د عرفات د درېدلو د صحت شرطونه دا دي:

۱. اسلام

۲. د حج احرام، نه د عمرې

۳. پر خپل وخت به وي نه تر وخت مخکې او نه وروسته

۴. پر عرفات به وي نه بل ځای

خوب او وینستی، بې هوښي او مستي، حیض او طهارت، لږ وخت تېرول او تر لمر لوېدو درنګ کول دا ټول سره برابر دي فرق نلري .

سوال:

د دعاء مستحبات کوم دي؟

جواب: د دعاء مستحبات دا دي:

۱. لاس پورته کول طرفته د اسمان او اسمان يوازي د دعا قبله ده .

۲. دعا مکررول درې واره .

۳. د دعا په سر او پای کې حمد، درود او آمین ویل .

۴. له لمره ځان نه پټول که یې په دعا کې حضور نه اوښتی او یا معذور نه وو .

۵. زیاتوالی د نېکو اعمالو لکه روژه نیول یا نور اعمال که ضعیف نه

وو .

سوال:

د عرفات حدود کوم دي؟

جواب: اولنی حصه د مسجد نمره په عرفات کې نه ده او اخیره حصه داخله ده .

سوال:

که څوک تر لمر لوېدو مخکې عرفات ته وخیري څه حکم لري؟

جواب: که چیرې پر عرفات ودریږي تر لمر لوېدو وروسته را کښته سي هیڅ نسته ورباندې او که تر لمر لوېدو مخکې را کښته سي نو دم پر لازمېږي که څه هم تر لمر لوېدو وروسته بیرته ور پورته سي نور که په خپل اختیار را کښته سوی وي او که بهی اختیاره، او که چیرې تر لمر لوېدو مخکې بیرته ورسې او پر عرفات ودریږي او هلته له لمر لوېدو وروسته څه بیا را کښته سي بیرته دم ځینې ساقطیږي .

سوال:

که چیرې د عرفات شپې ورکې سوې نو په بل ځای کې د میاشتي د لیدلو

په حساب به حکم کوي که یا؟

یعنی اختلاف د مطالعو معتبر دی که یا؟

جواب: اختلاف د مطالعو نه دی معتبر په لیدلو د اهل مغرب او اهل مشرق حکم کولای سې او په ثبوت په یوه ښار کې پر ټولو خلکو لازمېږي په ظاهر الروایه کې او دا قول مختار د مشائخو دی، خو ځینې علماء وايي که د یوې میاشتي په اندازه سره لري وي بیا اختلاف معتبر دي .

سوال:

له عرفات څخه دراکښته کېدلو طریقه څه ده؟

جواب: کله چې له عرفاته کښته کېږي په ظاهري او باطني اطمینان او سکون سره به را کښته کېږي، او که چیرې پراخي وه رش ډېر نه وو خلک نه ځینې په تکلیفېدل او یو څه تېز ولاړ سې پروانلري، ځکه خلک په تکلیفول حرام کار دی نو د خلکو د تکلیفېدلو په صورت کې به تېز نه ځي .

سوال:

مزدلفې ته د ورتګ طریقه څه ده؟

جواب: د ادب او عاجزی په خاطر مستحب دادی چې کله مزدلفې ته ورنژدې سې پیاده کېږي به، او غسل مستحب دی که تکلیف نه وو، او جبل قزح ته به کښته کېږي که تکلیف نه وو .

سوال:

په مزدلفه کې د ماښام او ماخستن لمونځ څنګه جمع کېږي؟

جواب: په مزدلفه کې به د ماښام لمونځ ځنډوي تر څو د ماخستن وخت داخل سې او تلوار به باندې کوي او د فرضو په مینځ کې به په سنتو او نفلو سره تفرقه نه راولي او سنت او وتر به تر فرض لمانځه وروسته کوي .

سوال:

پہ مزدلفہ کی دلمنخونو د جمع کولو شرائط کوم دي؟
جواب: د جمع کولو شرائط دادی:

۱. احرام پہ حج سره به وي نه په عمره سره .
۲. د ماخستن وخت به وي .
۳. په مزدلفه کی به وي .
۴. له عرفاته به راغلی وي .

سوال:

که عرفات او لمونځ دواړه اخیره وخت ته راغله او وخت کم وي دواړه نسني
ځایولای نو کوم یو به پریرېدي؟

جواب: لمونځ، ځکه یو فرض د بل فرض دراتګ له وجهي نه پرېښودل
کیرې او د حج وخت تر آخر د عمر پراخ دی بل کال به یې وکړي او د لمونځ
وخت کم دی،

نو دامعلومه سوه چي څوک د حج په لاره کی لمنخونه قضا کوي یا یې
بې وخته کوي هغه به ډېر تاوانی وي .

سوال:

په مزدلفه کی شپه تېرول څنګه ده؟

جواب: په مزدلفه کی شپه تېرول واجب نه ده بلکې سنت ده مناسبه داده چي
تر سهاره به ویښ وي په عبادت دعا او نفلونو دي شپه تېره کړي ځکه په
دغه شپه کی دعا مستجابه گرزي نو سستي به نه کوي، ابن عباس روایت
کوي چي رسول الله ﷺ د عرفات په ماخستن خپل امت ته په مغفرت دعا
وکړه الله (ج) قبوله کړه، الله (ج) ورته ویل ماتول بخښلي دي ماسوی له
هغه چا چي ظلم یې کړی وي هغه نه بخښم د مظلوم حق ځیني اخلم، بیا
رسول الله ﷺ ورته وویل چي یا الله (ج) که ستا خوښه سي مظلوم ته جنت

ورکړه ظالم وبخښه الله (ج) ماښام جواب ورنکړ او سهار ئې دعا قبوله کړه ، کله چې شیطان خبر سو نو خاوري یې پر سر شندلې او پر ځان یې هلاکت وایو .

سوال :

په مزدلفه کې درېدل څنګه دي؟

جواب : په مزدلفه کې درېدل تر سپېدو وروسته واجب دي او تقدیم دوقوف پر عرفات دی ، پر خپل وخت به وي تر سپېدو وروسته تر لمر ختو مخکې درېدل واجب دي که څه هم لږ وخت وي که څوک نه ودریږي دم پر لازمېږي مګر که عذر لري یا نه ورته راوړسېږي تر لمر ختو مخکې یا ضعیف وي یا کوچنی وي نو پروا نلري .

سوال :

د مزدلفې حدود کوم دي؟

جواب : د مزدلفې حدود ماښام د هغو دوو تنګو لارو د عرفات او هغه دوه طرفه لاري د محسر راسته او چپه طرفته .

فصل په اداېدو توجه کې و منی ته

سوال :

پر مزدلفه به څنګه دریږي؟

جواب : کله چې سپېدې راوخیږي په تیاره کې به لمونځ وکړي په جماعت سره که یې یوازي وکړي هم صحیح کیږي . مستحب دادی چې امام او مقتدیان به ټول مشعر الحرام (جبل قزح) ته ځي ، امام به مخامخ قبلې ته دریږي خلک به یې شاته او راسته او چپه طرفته ودریږي مګر ښه دادی چې پر جبل ودریږي که ممکن وي ، کله نو لاندې دي ودریږي ، که الله (ج) یې حج قبول کړي نو د بندګانو حقوق هم وربخښل کیږي ان شاء الله تعالی .

سوال :

منی ته د تک طریقہ څه ده؟

جواب : منی ته به په وقار سبکون او اطمینان سره ځي مکر چي کله و محسر شپلې ته ورسیږي نو پر اندازه دیوې غور زېدلي ډېري به تېز تګ کوي چي داسنت طریقہ ده، او دابن عمر رضی الله تعالی عنهما فعل دی ځکه چي دلته د اصحاب فیل فیلان بند سوي دي .

سوال :

د ډېرو په اخیستو کي سنت طریقہ څه ده؟

جواب : مستحب دا دی چي ډېري له مزدلفې ورسره واخلې پر اندازه د خور ماد زړي یاد لوبیا او روادی چي له هره ځایه یې اخلې بې له مکرو هوالې مکر یوازي له جمرې او مسجد څخه چي هر مسجد وي او له ناپاک ځای څخه اخیستل یې مکروه دي .

سوال :

آیا جمره عقبه په منی کی حساب ده؟

جواب : جمره عقبه په منی کی نه ده داخله ځکه منی د جمرې عقبې او محسر ماہین دی او دالاندي خصوصیات لري :

۱. ډېري ځیني پورته کیږي .
۲. حاجیانو ته پراخیږي .
۳. تپوسان غوښي نه پکښي غورزوي .
۴. مچان پر ډوډۍ نه پکښي کښېني .
۵. مچر پکښي لږ وي .

سوال :

د جمرې دویشتلو په وخت کي به څه وایي؟

جواب: د جمرې د ویشتلو په وخت کې به دا وایي: (بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَحِزْبِهِ اَللَّهُمَّ اجْعَلْ حَجِّي مَبْرُورًا وَسَعْيِي مَشْكُورًا وَذَنْبِي مَغْفُورًا)

سوال:

د جمرې د ویشتلو خاص طریقہ څه ده؟

جواب: د جمرې ویشتل په هیڅ هیئت نه دي مقید جوازاً، مگر د برو بنوول نه دي روا، او مستحب دی چې له جمرې به تقریباً پنځه گزه یا زیات لري وي، او تر دې ورنژدې کېدل د سنت خلاف دي، او لاس به دومره پورته کوي چې تخرگ یې لیدل کیږي.

سوال:

تلبیه به تر څه وخته وایي؟

جواب: کله چې جمره عقبه او له ډېره وولي نور تلبیه ختمیږي.

سوال:

د ذبح مسنونہ طریقہ څه ده؟

جواب: کله چې له جمرې عقبی فارغ سي خپل ځای ته به ولاړ سي په بل شي به بهی ضرورت ته ځان نه مصروفوي که حج مفرد وي نو مستحب دادی چې اول ذبح وکړي بیا سر و خړپي او که قارن یا متمتع وي نو سر خړپیل تر ذبح وروسته کول واجب دي، او د ذبح په وخت کې به دا الفاظ وایي: (وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ خَائِفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) او دا دعا به وایي: (اَللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي هَذَا النُّسُكَ وَاجْعَلْهَا لِقَابًا لِّوَجْهِكَ وَعَظَمَ أَجْرِي عَلَيْهَا)، مگر دعا د تکبیر او ذبح په مابین کې ویل مکروه ده، کله چې چاره باندي کنهېږدي وایي به (بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ)

سوال:

د سر خرپیلو مسنون طریقہ څه ده؟ او کمول یې روادې که به یې خامخا خرپي؟

جواب: سر کمول صحیح دي مگر خرپیل یې افضل دي، او مسنونہ طریقہ داده چي مخ پر قبله به کښېني او په راسته طرف به شروع وکړي لکه رسول الله ﷺ چي دافعل کړی دی، او بنځي به یوازي قصر کوي، نوکان به پرېکوي، برېتونه به لنډوي او ډیره چي تر قبضه زیاته وي لنډوي به یې.

سوال:

د سر څومره اندازه خرپیل کافي دي؟

جواب: ټول سر خرپیل او یا کمول سنت دی او که څلورمه حصه ئی و خرپي یا یې کم کړي هم جائز دی خو مکروهوالی لري، او ابن همام وایي چي ټول سر به خرپي په څلورمه حصه خرپیلو سره له احرامه نه ووزي، او د سر د کمولو کمه اندازه قدر دیو بند دگوتي دی د سر د څلورمي حصې د اویښتانو، که سړی د خرپیلو پر ځای ویښتان وکارې هم روادې، او د کمېدلو پر ځای پېغانو پرې کړي هم روادې.

سوال:

که سړی معذور وي سر نسي خرپیلای او نه یې کمولای سي څه به کوي؟
جواب: که چیري سر خرپیل او کمول متعذر یعنی ناممکن وو، نه دي کوي بېله شي دي ځان حلال کړي، خالي چاره دي د خرپیلو پر رقم پر سر تېره کړي.

سوال:

د حلالېدو په وخت کي خپل یاد بل سر و خرپي څه به کوي؟
جواب: که څرک د حلالېدو په وخت کي خپل یاد بل سر و خرپي پروانلري

هیڅ ورباندي نسته .

سوال:

سر به چیري اوڅه وخت خړپي؟

جواب: د حج کونکي لپاره د سر خړپیلو وخت د اختر اولنۍ درې ورځې او شپې دي، او د سر خړپیلو ځای حرم دی د حج او عمره کونکي دواړو لپاره .

سوال:

کله چي ځان حلال کړي څه ورته روادې؟

جواب: چي کله سړی حلال سي هر څه ورته روادې یوازې جماع او دواعي د جماع نسي کولی تر څو چي طواف افاضه کوي او که طواف تر حلق مخکي وکړي بیا هیڅ نه دي ورته رواتر څو چي حلق کوي یحني حلالیدل د سر تر خړپیلو تعلق لري .

فصل دی په بیان د وخت او

شروطو د طواف زیارت کي

سوال:

طواف زیارت کله کیږي او طریقه یې څه ده؟

جواب: کله چي له رمي او ذبح او حلق څخه فارغ سي مسجد ته به راسي او تر لمانځه مخکي به طواف شروع کړي او ه شوطه طواف به وکړي بې له سعی او رمل، که یې په مخکي طواف کي کړي وو، او په دغه طواف کي اوږدې بنورول مطلقاً نسته، او کله چي له طواف زیارت څخه فارغ سي بیا نو هر څه ورته روادې حتی جماع هم کولی سي .

سوال:

د طواف زیارت لپاره کوم وخت معلوم دی؟

جواب: د طواف زیارت اول وخت د اختر دورځي سپېدې ختل دي که څوک

تر سپېدو مخکي طواف وکړي نه دي صحيح، خو دا واجب دی چې طواف زیارت به داختر په اولو درو ورځو کې کوي که چیرې تر دغو ورځو واوړي هر څومره وخت بعدیې هم کولی سي خو دم پر لازم دي .

سوال:

د طواف د صحت شرائط څه دي؟

جواب: د طواف زیارت د صحت شرائط دا دي:

۱. اسلام

۲. احرام

۳. وقوف پر عرفات

۴. داختر ورځ به وي، نه مخته

۵. داخل د مسجد شاوخوا د بیتې به وي

۶. خپله به یې کوي نائب نسي درولای که څه هم معذور وي .

سوال:

درمي او حلق او طواف په مابین کې ترتیب څنګه دی؟

جواب: ترتیب سنت دی که څوک طواف تر رمي مخکي کړي صحيح دی مګر مکروه او د سنت خلاف کار دی .

اسوال:

که حاجي د عرفات له درېدلو وروست مړ سي او په حج پوره کېدلو سره وصیت وکړي څه حکم یې دی؟

جواب: په مذکوره صورت کې یې حج نور پوره دی صرف یوه اوښه به دده له طرفه حلالیږي .

سوال:

رسول الله ﷺ څومره قربانۍ کړي دي او علي څومره قربانۍ کړي دي؟

جواب: رسول اللہ ﷺ (۶۲) او علیؑ (۳۷) قربانی پہ لوی اختر پہ مزدلفہ کی وکری .

سوال:

کہ خوک شپہ پہ مکہ کی تہرہ کری خنکہ دی؟

جواب: بہ مکہ یا بل خای کی بہ شپہ نہ تہروی خکہ پہ منی کی شپہ تہرول سنت دی زموږ پہ مذهب، او دامام شافعیؒ پہ مذهب واجب دی .

...❀❀❀...

باب رمی الجمار

سوال:

جمري ویشتل خہ طریقه او خہ حکم لری او وخت یی کوم دی؟

جواب: جمري ویشتل واجب دی کہ یی خوک پرپر دی دم پر لازمیری او خلور ورخی وخت لری داختر درې ورخی او خلورمه دتشریق ورخ ده یعنی داختر خلورمه ورخ، او له ورخ جمره عقبه ویشتل کیږي دسهار له سپېدو بیا ددوهمي ورخی تر سپېدو پوري، خو سنت وخت یی له لمر ختو وروسته تر زواله دی، او تر سپېدو مخکي یا لمر لږېدو وروسته مکروه دی او که معذور یا بنخه وي تاخیر پروانلری، او که صبا ته پاته سي دم او قضا دواړه پر لازمیری .

سوال:

داختر په دوهمه ورخ کومي جمري او خہ وخت ویشتل کیږي؟

جواب: دوهمه او دریمه درې سره جمري ویشتل کیږي، او تر زوال مخکي ویشتل یی نه دي روا، او معذور لپاره هم تر زوال مخکي دجواز حکم نه دی راغلی، نو سنت وخت په دانورو ورخو کی له زواله تر لمر لوېدو پوري

دی، او تر زوال مخکی په دوهمه او دریمه ورځ کې صحت نلري او څلورمه ورځ تر زوال مخکی مکروه دی، او څوک چې روابولي په دوهمه او دریمه ورځ خاص په دریمه ورځ د تلونکي لپاره مخالفت له ظاهر الروایه او له متونو او له اجماع دی که څوک تر زوال مخکی رمی وکړي دم پر لازمیري .

سوال:

په ضعیف قول فتوی ورکول څنګه دی؟

جواب: په مرجوح او ضعیف قول فتوی جهل او د اجماع مخالفت دی او عمل هم نه دی په صحیح .

سوال:

په مناسکو کې په یو قول په قیل سره تعبیر کول څنګه دي؟

جواب: په مناسکو کې د قیل قول نه دی معتبر او رمی یو امر تعبدي دی په عقل نه معلومیري نو اتباع د نقل ته ضرورت سته او رسول الله ﷺ له زواله وروسته رمی کړې ده .

سوال:

څلورمه ورځ به څه وخت څلي ولي؟

جواب: څلورمه ورځ له سپېدو تر لمر لوېدو، مګر تر زوال مخکی مکروه دی او وروسته سنت دی .

سوال:

که څوک خاص په څلورمه ورځ تر زوال مخکی ځي هغه به څه کوي؟

جواب: دامام اعظم په مذهب د تلونکي لپاره تر زوال مخکی هم جواز لري .

سوال:

درمی مسنونہ طریقہ خہ دہ او خو ډبري دي؟

جواب: کله چي زوال وسي اول به لمونځ وکړي بيا به د اولي جمرې په ویشتلو پیل وکړي او د ډبرو د جمع کېدلو تر ځای به پنځه گزه یا زیات لري وي او واجب دی چي اووه ډبري به یې ولي، او سنت دادی چي په راسته لاس بې ولي، چي کله له رمی فارغ سي و چپ طرف ته به میلان وکړي او پر اندازه د تلاوت دیوې سپارې یا دربعي یا شل ایاتو به مخامخ و قبلې ته ودریږي په عاجزی سره به لاس پورته کړي ځانته او ټولو مسلمانانو ته به دعا کوي بيا به دوهمي جمرې ته راسي همداسي عمل به وکړي .

سوال:

کله چي په دوهمه ورځ جمرې ولي خه به کوي؟

جواب: چي کله په دوهمه ورځ جمرې وولي منی ته دي ولاړ سي هلته دي شپه تېره کړي همداسنت دی، په دریمه ورځ به بیا تر زوال وروسته جمرې وولي مستحب دادی چي هلته پاته سي او څلورمه ورځ هم جمرې وولي مگر که څوک په دریمه ورځ له جمرې ویشتلو وروسته تر لمر لوېدو مخکي ولاړ سي پروانلري او تر لمر لوېدو وروست تګ مکروه دی تر سپیدو پوري که تر سپیدو مخکي ولاړ سي لاهم پروانلري مگر تر سپیدو وروسته تګ چي رمی یې نه وي کړې دم لازموي .

سوال:

په څلورمه ورځ تر زوال مخکي رمی کول صحیح ده که یا؟

جواب: په څلورمه ورځ افضله داده چي تر زوال وروسته رمی وکړي که تر زوال مخکي وي روا ده خو مکروه ده .

سوال:

د ځلي خاص ویشتل ضروري دي که څنگه؟

جواب: اول خو باید خاص خلی و ویشتل سی خو که و نه ویشتل سی نو نژد
 ی باید ډبره ورته ولگیري که لري لگیري نه دی صحیح، او که چیري په
 لري والي او نژدې والي کي شک وي نو احتیاط دادی چي را ویې کړزوي .
 سوال:

که اووه سره ډبري یو ځای ور وغورزوي صحیح دی که یا؟

جواب: هره ډبره به جلا ور غورزوي که ټولي په یوه وار ور وغورزوي نو دا
 دیوې ډبري پر ځای دریوې شپږ به نوري ور غورزوي .
 سوال:

که وکیل ونیسي وکیل به څنگه فعل کوي او کله وکیل نیولی سي؟

جواب: هر کله چي سړی په ولاړي لمونځ نسي کولی هغه درمی لپاره
 وکیل نیولی سي او وکیل به اول د ځان لپاره رمیه کوي او بیا دموکل
 لپاره .
 سوال:

که څوک ډبري نکړي پیداڅه به کوي؟

جواب: هر شی چي د ځمکي له جنسه وي رمی په صحیح ده . که لوټه وي،
 که گچ وي که چونه وي که د پخې خبستي توکري وي او که بل د ځمکي
 جنسه وي، او که د ځمکي له جنسه نه وي په هغه شي رمی نسي کولی لکه
 هنداره یا اوسپنه یا چوټه یا بل داسي شی .
 سوال:

د خلو ویشتلو ترتیب څنگه دی؟

جواب: د خلو تر مینځ ترتیب واجب دی یا سنت، اول به جمره اولی و لي بیا
 و سطلی بیا عقبه، که اولی وروسته کړي هغه نوري به بیرته په ترتیب را
 کړزوي او که اولی پرېږدي او هغه نورو دوې وولي نو اولي دي وولي بیا

دو همه بیا جمره عقبه یعنی بیرته دی له سره راوگرزوي .

سوال :

که شوک تر اووه ډبري زیات خلې وولي څه به کوي؟

جواب : تر اووه واره زیات ویشتل مکروه دي .

سوال :

بنځه نائب درولی سي که یا؟

جواب : بغیر له عذره نائب نسي درولی ، او د بنځو لپاره افضل دادی چي د

شپې خلې وولي .

سوال :

په رمیه کي مکروهات کوم کوم دي؟

جواب په اوله ورځ تر زوال وروسته او په نورو ورځو کي تر زوال مخته

مکروه دي همدارنگه په غټه ډبره یا د مسجد په ډبره یا د جمرې په ډبره یا په

مرداره ډبره ویشتل هم مکروه دي ، او تر اوو ډبرو زیادت او د سنت طریقې

مخالفت یا نږدې ورته درېدل او یا ترتیب پرېښودل دا ټول مکروه دي او

هسي د ډبرو ور غورزول هم مکروه دي .

سوال :

کله چي له رمی فارغ سي مکې ته د تګ طریقه څه ده؟

جواب : کله چي له رمی فارغ سي مخ پر مکه دي روان سي چي ابطح

(خیف) مقام ته ورسېږي را کښته دي سي دعا دي وکړي کښته کېدل سنت

دي .

باب طواف الصدر یا رخصت

سوال:

طواف رخصت یا صدر یا وداع پر چا واجب دی او څه وخت به یې کوي؟
جواب: طواف صدر پر بیاباني حاجي واجب دی که مفرد وي که متمتع وي که قارن وي او پر مکي نه دي واجب، او همدارنگه پر یوازي عمره کونکي هم نه دي واجب، او وخت یې وروسته له طواف زیارت دی که څه هم د اختر په ورځ وي.

سوال:

مستحب وخت د طواف صدر کوم وخت دی؟
جواب: د طواف صدر وخت له طواف زیارت وروسته دی او آخر وخت نلري خو مستحب دادی چي کله د سفر اراده وکړي نو طواف صدر دي وکړي مگر که چيري سړی بند سي یا بنځه حائضه سي یا نفاسه سي یا کوچنی وي نو طواف صدر نسته باندې، او که څوک د اقامت نیت وکړي نو طواف صدر ځيني ساقطیږي.

سوال:

که څوک طواف صدر یا رخصت پرېږدي نو څه به کوي؟
جواب: که چيري ترمیقات نه وي دباندې نو بیرته دي راوگرزي او طواف دي وکړي او که چيري وتلی وي نو دم باندې لازمېږي.

سوال:

د طواف صدر طریقه څه ده؟

جواب: کله چي د تګ اراده وکړي مسجد ته دي داخل سي او په حجر اسود دي

شروع و کړي استلام دي و کړي وروسته دي اووه واره طواف و کړي په دغه طواف کي رمل او سعي نسته کله چي د زم زم او به څښی په هر وار کي به اول وایي (بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالصَّلٰوةُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ) او په اخير وار به وایي (اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ رِزْقًا وَّاسِعًا وَّعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ) په هر وار کي به کعبې ته گوري او ورته مخامخ به وي او د زم زم او به به پر سر او مخ توی کړي او ځان دي او به کړي او ملتزم ته به ولاړ سي .

سوال :

کله چي له کعبې ځي او جلا کيږي په څه طريقه به ځي ؟
جواب : کله چي له کعبې جلا کيږي ځي به او کعبې ته به گوري ژاړي به او غمجن غوندي به ځي او پر شاتگ نه دی سنت ، بيا دي مدينې منورې ته ولاړ سي چي تگ يې جامع سي د دواړو حرمينو ته .

باب دی په بیان د حج قران کي

سوال :

افضل حج کوم حج دی ؟

جواب : افضل حج حج قران دی هم تر تمتع هم تر افراد حج قران هغه حج دی چي د حج او عمرې دواړو نیت په یوه وار وکړي بیاباني سړی او یا جلا جلا چي د حج احرام پر عمره داخل کړي مخکي تر اکثر طواف د عمرې که څه هم حج له یوه وي او عمره له بله .

سوال :

مکي حج قران په څنګه طريقه کولی سي ؟

جواب : د مکي لپاره حج قران نسته مګر هغه وخت يې کولی سي چي

صحراته ولاړ سي لکه بیاباني .

سوال:

که یو څوک د تشریق په ورځو کې احرام وټري څه به کوي؟

جواب: که څوک د تشریق په ورځو کې احرام په عمره وټري احرام یې صحیح او عمل دي نه کوي تر هغه وخته چې د تشریق ورځي وزی، ځکه په دغه ورځو کې له عمرې بند دی، او عمره عبارت له افعالو ده نو ځکه یې نیت صحیح دی او فارق ورته ویل کیږي او دم د شکر به کوي او که چیري په دغو شپو کې د عمرې اعمال هم وکړي پروا نلري ځکه ادا او وجوب یې سره برابر سوو .

سوال:

که څوک د عمرې افعال په دغو شپو کې پرېږدي څه به کوي او که یې وکړي څه به کوي مخکي تر سعي د حج؟

جواب: که څوک د عمرې افعال پرېږدي قضا او دم پر لازم مېږي او که یې وکړي یوازي دم پر لازم دی قضا نه غواړي او دغه مسئله ډېره پېښېږي او ډېر خلک د حج تر سعي مخکي دوې عمرې کوي .

سوال:

که څوک قارن وي خو سعي او طوافونه به کوي؟

جواب: قارن به دوې سعي او دوه طوافونه کوي یو د حج او بل د عمرې مګر اول به د عمرې لپاره طواف اووه شوطه وکړي په اولو درو کې به رمل کوي او بیا به دوه رکعاته لمونځ وکړي او بیا به د عمرې سعي وکړي وروسته به د حج لپاره طواف قدوم وکړي په رمل سره او سعي دي وکړي او که طوافونه او سعي سره ګډ کړي نو اول یې د عمرې او دوهم یې د حج کیږي مګر سره ګډول یې مکروه دي .

سوال :

د متمتع او قارن لپاره هديه څنگه كول پكار ده؟

جواب : پر قارن او متمتع هديه واجب ده له دې وجهې چې الله (ج) توفيق ورکړي د ادا د حج او عمرې په يوه کال کې او اول او بن دوهم غويي دريم پسه دې چې څومره قيمتي وي دغونه افضل دی .

سوال :

آيا د هديې حلالېدل لازمي دي لپاره د ذمې د خلاصېدلو؟

جواب : لپاره د ذمې خلاصېدلو حلالېدل او هديه كول او پرې بنسودل ټول كفايت كوي مگر حلالېدل په ورځو د اختر او په حرم پورې تعلق لري اول وخت يې له سپېدو د ايام النحر شروع كيږي تر سپېدو مخکې نه دی روا او آخیر وخت يې د ايام النحر لمر لوېدل دي .

سوال :

که څوک د هديې تر ذبح مخکې وفات سي او هديه باندي کېږي قارن وي يا متمتع وي څه حکم لري؟

جواب : که قارن يا متمتع تر ذبح مخکې وفات سي وصيت په هديه سره واجب دی ، يعني د زکندن په وخت کې به وصيت کوي .

سوال :

که څوک د هديې وس نلري څه به کوي؟

جواب : که څوک د هديې وس نلري هغه دي روژې ونيسي درې د حج په ورځو کې او اووه وروسته او متمتع کولی سي چې د عمرې په احرام روژه ونيسي مخکې تر احرام د حج خو احتياط دادی چې وروسته تر احرام د حج روژه ونيسي او که چيري د اتم او نهم په ورځ څوک روژه ضعیف کوي نو بايد تر هغه مخکې درې وروژې پوره کړي .

سوال :

کہ لہ چاخخہ روژې قضا سي څه حکم لري ؟

جواب : کہ لہ چاخخہ روژې قضا سي بيا هديه پر لازم مېږي او ټول عمر نه ځيني ساقطېږي .

سوال :

کہ چا قدرت پر هديه پيدا کړ څه به کوي ؟

جواب : کہ چيري يې قدرت پر هديه پيدا کړ مخکي تر سر خرپيلو نور روژې باطلېږي او دم پر واچيږي .

سوال :

کہ مکي سړی قران يا تمتع وکړي څه حکم لري ؟

جواب : گنهگار دی او جبري دم پر لازم مېږي .

سوال :

د جبري دم په بدل کي روژې نيولی سي که يا ؟

جواب : د جبري دم په بدل کي روژې نسي نيولی ځکه روژې د شکر د دم په بدل کي نيول کيږي نه د جبري دم په بدل کي .

سوال :

د روژو په نيولو کي پيوستوب ضروري دی که يا ؟

جواب : پيوستوب د روژو نه په درو روژو کي ضروري دی او نه په اوو کي ضروري دی ، او دا اوو روژو نيول د حج له افعالو تر فراغت وروسته رواد که څه هم په مکه کي وي او مستحب کار دادی چي دغه اوو روژې هغه وخت ونيسي چي کور ته ستون سو .

سوال :

که يې چيري دغه درې روژې نه ونيولي او ځان يې حلال کړی بې له ذبح نو

خه حکم لري؟

جواب: پرده باندي دوه دم لازمېږي يو لپاره د قران يا تمتع او بل لپاره د حلالېدو .

سوال:

د روژې نيول د چا لپاره صحيح دي او د چا لپاره نه دي صحيح؟

جواب: د چا که د يوې مياشتې نفقه وه نو هغه غني دی روژې نسي نيولی او که د چا د يوې مياشتې نفقه نه وه نو هغه ته روژې نيول صحت لري .

سوال:

حج قران دمکې داوسېدونکي لپاره صحيح دی؟

جواب: حج قران د اهل مکې لپاره او د هغه چا لپاره چې اهل د حل او د ميقات وي نه دی صحيح خو که چيري مکې سړی ولاړ سي صحرا ته مخکي تر مياشتو د حج بيا حج قران کولی سي .

باب دی په بيان د حج تمتع کي

سوال:

تمتع خه ته وايي؟

جواب: تمتع په لغت کي په معنی د تلذذ او نفع اخيستلو په شي سره راځي ، او په اصطلاح کي دې ته وايي چې په يوه کال کي بې له کور ته تگه د حج په مياشو کي يو ځايوالی د حج او د عمرې وکړي .

سوال:

د تمتع شرطونه خو دي؟

جواب: د تمتع شرطونه يوولس (۱۱) دي:

۱. د عمرې ټول یازیات طوافونه به د حج په میاشتو کې کوي .
۲. د عمرې احرام به د حج پر احرام منځته کوي .
۳. د عمرې طوافونه به ټول یازیات د حج تر احرام منځته کوي .
۴. عمره به نه فاسدوي .
۵. حج به نه فاسدوي که یې چیرې فاسد کړ او عمره یې نکره فاسده نو متمتع نه بلل کیږي .
۶. کور ته به نه ځي تر څو چې حج او عمره دواړه نه وي ادا سوي .
۷. حج او عمره به دواړه په یوه سفر کې وي .
۸. د حج او عمرې دواړو ادا به په یوه کال کې وي .
۹. عدم توطن په مکه کې، یعنې مکه به د ځان وطن نه جوړوي چې دا اراده وکړي چې زما وطن نور مکه ده بلې خواته نه ځم په دغه صورت کې متمتع نه بلل کیږي بلکې بیرته به دې اصلي وطن ته اراده وي د تګ .
۱۰. په داسې حال کې چې دی حلال وي د حج میاشتی به نه پر داخلېږي، یعنې چې د حج میاشتی داخلېږي ده به د عمرې احرام ترلی وي .
۱۱. بیاباني به وي یعنې کور به یې تر میقات دباندي وي که داخل وي بیا متمتع نه بلل کیږي .

سوال:

حج تمتع مکې سړی کولی سي؟

جواب: مکې سړي لره حج تمتع نسته همدارنگه اهل میقات والا لره هم حج تمتع نسته، متمتع هغه څوک کېدی سي چې تر میقات دباندي به وي .

سوال:

مسجد حرام والا به څه وخت عمره کوي؟

جواب: علامہ عمر النسفیؒ پہ تفسر سیر کی لیکلی دی چي ۛ مسجد حاضرین ته مناسب دی چي حج له میاشتو بغیر په نورو میاشتو کی عمره وکړي خو که یې وکړي هم صحیح ده خو و افضل کار نه دی .

سوال:

کوم متمتع افضل دی هغه چي هدیه ولیږي او که هغه چي نه یې ولیږي؟
جواب: هغه متمتع افضل دی چي هدیه ولیږي، تر هغه متمتع چي هدیه نه ولیږي .

سوال:

آیا هدیه ته به یو شی په غاړه ورځړوي؟
جواب: هو او ورځړوي به یې، یو ټوټه له خرمني یا د چمپل یا د درختي پټوکی به په غاړه ور وځړوي او دا د دې علامه ده چي دا هدیه ده او څوک تعرض په ونکړي: لقوله تعالى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرِ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ (المائدة: ۲)

سوال:

آیا ږنگولې بهتره دي که غاړگی په غاړه کی ور اچول؟
جواب: غاړگی بهتره ده .

سوال:

دهدیی شعار یعنی تربوک لاندې پهنیزه وهل بیایې بوک په وینه ور ږنگول دا صحیح دي که یا؟
جواب: هو صحیح دي .

سوال:

یو ځایوالی د دوو حجوا یا عمرو صحیح دی که یا؟

جواب: یو ځایوالی د دوو حجوبیا عمرو که احراماوي که افعلادا مطلق مکروه دي، که صحرايي وي که مکي وي .

سوال:

هغه متمتع چي هديه يې ليرېلي وي کله چي مکې ته داخل سي څه به کوي؟
جواب: طواف دي وکړي او د عمرې لپاره دي سعي وکړي، او محرم دي پاته سي ځان دي نه حلالوي .

سوال:

که یو چا هديه وليرله او نيت يې د تمتع وو نو کله چي له عمرې فارغ سو نوده ته دا ظاهره سوه چي تمتع نسي کولی نو په هديه به څه کوي؟
جواب: دده خوښه چي هر څه په کوي کولی يې سي .

سوال:

که چيري متمتع نحر وکړي بيا يې رجوع وکړه وروسته تر حلق و خپل هل ته بيا يې حج وکړ څه حکم لري؟
جواب: په داسي حالت کي شی نسته پر، ځکه دی غیر متمتع دی او که صحرا ته ولاړی خو کور ته نه ولاړی نو بيا دی متمتع دی او پر ده باندي دوې هديې دي .

سوال:

متمتع چي هديه نه وي ليرېلي چي مکې ته داخل سو څه به کوي؟
جواب: طواف فرضي دي وکړي د عمرې د حج په مياشتو کي او سعي دي وکړي وجوبي او حلق دي وکړي استحبابي او که چيري محرم پاته سي هم صحيح دی .

سوال:

آيا پر متمتع باندي طواف قدوم سته که يا؟

جواب: پر متمتع طواف قدوم نسته بالاتفاق .

سوال:

احرام به له کوم ځایه تړي؟

جواب: احرام به له مسجد حرم څخه کوي یا له حطیم څخه او له ټول حرم څخه صحیح دی .

سوال:

که څوک له حرم څخه ووتی او بیایې له هغه ځای څخه احرام وتړی نو څه حکم لري؟

جواب: که چیري دیو غرض صحیح لپاره ووزي او بیا له هغه ځایه احرام وتړي پروانلري او شی نه پر لازمېږي، او که د احرام په قصد ووتی بیا دم پر لازمېږي .

سوال:

که څوک متمتع له عمرې منع کړي څنګه دی؟

جواب: متمتع له عمرې منع کول له مذهبه مخالفت دی

سوال:

که څوک د دوو عمرو احرامونه سره جمع کړي څه حکم لري؟

جواب: که څوک د دوو عمرو احرامونه سره جمع کړي دم پر لازمېږي په اتفاق د ټولو علماوو او صحیح قول دادی چي دواړي عمرې پر لازمېږي .

سوال:

جمع په مابین کي د حج او عمرې صحیح دی که یا؟

جواب: جمع په مابین کي د حج او عمرې سنت دی د بیاباني لپاره او مکي ته جمع مکروه ده، جمع د نسو کو پر دوه قسمه ده یو دا چي حج عمرې ته ور ضم کړي مخکي تر حلالېدلو له عمرې دغه قسم بیاباني ته سنت دی او

مکي ته مکروه دی دوهم دا چي عمره حج ته ور ضم کړي مخکي تر سعي که تر طواف هم مخکي وي که وروسته، دغه قسم دواړو ته مکروه دی خود مکي لپاره زیات کراهت لري تر بیاباني .

سوال:

که څوک مکي وي او عمره او حج سره گډ کړي څه حکم لري؟

جواب: مکي لږه نه دی صحیح خو که چیري حج پر عمره داخل کړي مخکي تر طواف د عمرې عمره یې پورته کیږي او دم د پورته کېدو باندې اوږي او که عمره او حج دواړه پوره کړي هم صحیح دی مگر دم د جمع پر اوږي او که حج پریرېدي حج او عمره دواړه پر لازمېږي او که حج پوره کړي عمره نسته .

سوال:

که د دم وس نلري روژې نیولی سي؟

جواب: هر دم چي په سبب د رخص لازم سي له هغه څخه روژه نه صحیح کیږي .

سوال:

که چیري څوک احرام د حج وټري او بیایې فسخ کړي عمرې ته او یا د عمرې احرام فسخ کړي حج ته جواز لري که یا؟

جواب: هیڅ فسخ د احرام د عمرې و حج ته او د حج و عمرې ته صحت نلري او کوم چي د صحابه کرامو فسخ وه هغه خاص په هغه پسي وه لپاره د معلومولو د صحت د عمرې په میاشتو د حج کي او لپاره د گرزولو د صحابه کرامو له رواج د جهالت چي دوی په میاشتو د حج کي عمره نه کوله .

باب دی په بیان د جنایاتو کي

سوال:

منهيات په حج کي څه دي؟

جواب: د حج منهيات هغه دي چي په سبب د احرام يا د حرم منع وي هغه دا دي:

۱. وينستان لري کول

۲. نوکان پرېکول

۳. گندلي کالي اغوستل

۴. جماع کول

۵. خوشبويي لگول

۶. تېل استعمالول

۷. بنسکار کول

۸. پرېښودل د واجب له واجباتو د حج

۹. ذکر د جماع په حضور کي د ښځو، خودا آخیرنی دم نه لازموي .

سوال:

د حج فديه ورکول ممنوع شی روا کوي که یا؟ او حج ته تاوان رسوي که یا؟

جواب: فديه ممنوع او حرام شی نه روا کوي او که څوک ممنوع عمل وکړي حج يې له مبرور والي څخه وزي .

سوال

: که څوک په زور په چا حرام عمل وکړي يا ناخبره وي يا يې هېر وي يا بيده

وي يا يې په خطا وکړي نو څه حکم لري؟

جواب: په وجوب د جزا کي قصد او خط او هېره او ناپوهي او زور او خوب

او وینستیا ٲول سره برابر دي يعني په ٲولو صورتو کي جزا لازمیري .
سوال :

که بل محرم سري ته خوشبويي ور ولگوله څه حکم لري ؟
جواب : جزا پر مفعول ده يعني دهغه چا پر کالو چي پر کالويي خوشبو لگېدلې وي .

سوال :

که چيري چا گنډل سوې جامې واغوستې څه حکم لري ؟
جواب : که څوک گنډلي جامې ديوي پوره ورځي يا شپې پر اندازه واغوندي نو دم پر لازمیري او که يې تر دې کم واغوندي نو صدقه پر لازمیري يعني يوه فديه به ورکوي .

سوال :

که چيري چا جامې اغوستي وي او نيت وکړي او تريوي ورځي کم وخت نسک ٲول ادا کړي لکه عمره څه به کوي ؟
جواب : څومره وخت چي يې اغوستي وي دهغه وخت په اندازه به ددمو قيمت ورکوي .

سوال :

که ډېري ورځي گنډلي جامې واغوندي څه به کوي ؟
جواب : دٲولو ورځو لپاره يوه دم کافي ده . (۱)

سوال :

که چيري محرم ٲولي جامې واغوندي يعني قميص چپنه لنکوته او خولي او ٲرتوگ او موزې او دا اغوستل يې هم ډېر وخت وي لکه يوه ورځ يا ډېري ورځي او کنسلي يې هم نه وي او يايې د شپې د خوب لپاره وکارې دورځي يې بيرته واغوندي او يايې د شپې دينخ لپاره واغوندي دورځي يې بيرته

و کاڑی نو پر دغه سړي څه لازمېږي؟

جواب: یو پسه پر لازمېږي خو دا هغه وخت که یې د کښلو په وخت کې د بیرته نه اغوستلو نیت نه وو کړی، او که یې د نه اغوستلو نیت کړی وو او یا یې د اول وار د اغوستلو کفاره ور کړه بیا یې دوهم وار واغوستې نو اتفاقاً پر ده دوهمه کفاره هم سته.

سوال:

که محرم د تبې په وجه یوه ورځ گندلې جامې واغوندي او بله ورځ یې تبه ختمه سي او ویې کاږي او هر وخت چي یې بیا تبه سي وایې غوندي نو پر دغه سړي څو کفاري دي؟

جواب: دا اغوستل یو اغوستل بلل کیږي صرف یوه کفاره پر سته.

سوال:

که چیري محرم د عذر په وجه گندلې جامې واغوندي او هغه عذر ختم سي بل عذر ور پېښ سي د دې عذر له وجهي بیا جامې واغوندي نو پر دې سړي څو کفاري دي؟

جواب: د شیخینو په نزد دوی کفاري پر لازمېږي او دامام محمد په نزد یوه کفاره پر لازمه ده.

سوال:

که چیري محرم چپنه او یا بل داسي شی لکه چپنه پر اوږو واچوي او پر ځان یې راوپېچي پر دغه سړي څه لازمېږي؟

جواب: پسه پر لازمېږي که څه هم لاسونه یې په لستونو کې نه وي داخل کړي او که یې لاسونه په لستونو کې داخل کړي وو او پر ځان یې نه وه رله پېچلې هم پسه پر لازمېږي.

سوال:

کہ چیري محرم چپنہ پر اوږو و اچوي او پر خان يې نه راو پېچي او
لستونې هم نکړي پکښې داخل نو څه پر لازميرې؟

جواب: پر دې سړي شی هم نه لازميرې يعنې نه پسه او نه صدقه، لیکن بیا
هم دامکروه کار دی ځکه له سنتو مخالفت دی .

سوال :

که محرم سړی او محرمه ښځه گنډل سوي او رنگول سوي جامې واغوندي
نو څه پر لازميرې؟

جواب: پر سړي دوه پسونه لازميرې او پر ښځه یو پسه لازميرې .

سوال :

آیا د جامې په اغوستلو سره کفارې متعددي کيږي؟

جواب: هو! په ځینې صورتو کې متعددي کيږي لکه دالاندي صورتونه:

۱. محرم جامې وکاږي او بیرته یې واغوندي .
۲. چي محرم په دوو ځایو کې جامې واغوندي په یو ځای کې د عذر له
وجهي او په بل ځای کې بې له عذر .
۳. د عذر تر ختمېدلو وروسته د جامو پر اغوستلو دوام .
۴. یو عذر ختم سي او بل عذر راسي .
۵. چي نارینه داسي جامې واغوندي چي هم گنډل سوي وي او هم رنگول
سوي وي .

سوال :

که محرم ټوله شپه گنډل سوي جامې اغوستې وې هم پسه پر لازميرې؟ آیا
دورځي په اغوستلو سره پسه لازميرې او که دورځي په مقدار سره هم
لازميرې؟

جواب: د شپې په جامه اغوستلو سره هم پسه لازميرې ورځ شرط نه ده

بلکي دورځي مقدار شرط دی يعني چي ديوې ورځي پر اندازه يې واغوندي هغه که دشپې وي که دورځي پسه لازمېږي .

سوال :

که محرم يوه ورځ يا يوه شپه سر يا مخ پټ کړي څه پر لازمېږي؟

جواب : پسه پر لازمېږي .

سوال :

که محرم يوه شپه يا يوه ورځ تر څلورمي حصې زياته اندازه سر يا مخ پټ کړي نو هم پسه پر لازمېږي؟

جواب : هو! پسه پر لازمېږي ځکه د څلورمي حصې حکم د ټول مخ يا سر دی .

سوال :

که چيري محرم سړی د سر يا مخ تر څلورمي حصې کمه اندازه پټه کړي نو شی پر سته که يا؟

جواب : په دغه صورت کي پسه نسته خو صدقه پر لازمېږي .

سوال :

که چيري محرم يوشی پر سر واچوي قصديې پټول وي عادتاً نو څه پر لازمېږي؟

جواب : پسه پر لازمېږي .

سوال :

که محرم په نکريزو سر ولري يوه شپه يا يوه ورځ او دنکريزو بوی هم تلي او سختي هم وي نو څه پر لازمېږي که يا؟

جواب : پر دې سړي دوه پسونه لازمېږي يو د پټولو په سبب او بل د خوشبويي په سبب .

فصل فی لبس الخفین قبل القطع

سوال:

کہ چیری محرم دوی موزی مخکی تر پر پکھدو یوہ ور خ پہ پنبو کړي یا وروسته تر پر پکھدو نو خہ پر لازم ميري؟

جواب: کہ چیری تر پر پکھدو مخکی یې پہ پنبو کړي نو پسہ پر لازم ميري او کہ تر پر پکھدو وروسته یې پہ پنبو کړي نو صدقہ پر لازم ميري .

سوال:

کہ چیری محرم موزی تر بجلکو لاندي پرې کړي بیایې پہ پنبو کړي نو خہ پر لازم ميري؟

جواب: هیچ شی زموږ پر مذهب نه پر لازم ميري .

سوال:

پر محرمي بنځي دخلگو په حضور کي دالازمه ده چي شی پر مخ را ځړوي که یا؟

جواب: هو! پر بنځه دا واجب دي چي دخلگو پر حضور کي به یو شی پر مخ را ځړوي .

سوال:

آیا محرمه بنځه به روی بند اغوندي که یا؟ که یوہ ور خ یا یوہ شپه یې واغوندي نو شی پر لازم ميري که یا؟

جواب: نه به یې اغوندي که یوہ ور خ یا شپه یې واغوندي نو پسہ پر لازم ميري .

سوال:

کہ محرم ټول اندام خوشبویه کړي یا د اندام څلورمه حصه خوشبویه کړي نو خہ پر لازم ميري؟

جواب : پہ دواړو صورتو کې پسه پر لازم مېږي .
 که د اندام تر څلورمې حصې کم خوشبويه کړي نو څه پر لازم مېږي ؟
 جواب : صدقه پر لازم مېږي .

عضو کوم جزء ته وايي ؟
 عضو سر ته وايي اوږې ته وايي برېتو ته وايي لاس ته وايي او ورون ته وايي .
 سوال :

که خوشبويي لږ وه نو اعتبار و خوشبويي ته دی که اندام ته ؟
 جواب : اعتبار و خوشبويي ت دی نه و اندام ته .
 سوال :

که محرم ټول اندامونه پر يوه ځای خوشبويه کړي نو څو پسونه پر لازم مېږي .
 جواب : يو پسه پر لازم مېږي .

فصل فی الکحل المطيب يعني خوشبويه رانجي

سوال :

که محرم په خوشبوداره رنجو ډېر واره سترگي توري کړي نو څه پر لازم مېږي ؟ او څو واره ډېر بلل کيږي ؟
 جواب : پسه پر لازم مېږي ، او د ډېر په تعبير کې اختلاف دی ظاهره داده چې درې واره ډېر بلل کيږي ؟
 سوال :

که محرم يو يا دوه واره په خوشبويه رنجو سترگي توري کړي نو څه پر لازم مېږي ؟

جواب: صدقه پر لازم ميري .

سوال :

که محرم په داسي رنجو سترکي توري کړي چي بوی نلري نو څه پر لازم ميري ؟

جواب : هيڅ شی نه پر لازم ميري .

فصل دی په خوراک او څښاک

د خوشبویه شي کي

سوال :

که محرم خوشبویه شی و خوري لکه زعفران او په اکثره خوله پسي و منبلي او يا په اکثره خوله پسي و نه منبلي لږ وي نو څه پر لازم ميري ؟

جواب: که په اکثره خوله پوري مښتي وو نو پسه پر لازم ميري او په اکثره خوله پوري نه و مښتی نو بيا صدقه پر لازم ميري .

سوال :

که محرم خوشبویه شی په خوراکي شي کي و خوري او دا خوشبویه شی په خوراکي شي کي پوڅ سوی وي یا نه وي پوڅ سوی نو څه شی پر لازم ميري ؟

جواب: که پوڅ سوی وو هيڅ شی نه پر لازم ميري او که کي پوڅ نه وو نو بيا اعتبار و غالب ته دی يعني که خوراکي شي ډېر وو بيا شی نسته او که خوشبویه شی ډېر وو نو بيا دم سته پر .

سوال :

که خوشبویه شی د چنبلو په شی کډ سوی وو او محرم يې و چښي نو شی پر لازم ميري که يا ؟

جواب: که خوشبویه شی د چنبلو تر شي ډېر وو بيا پسه پر لازم دی او که

کم وو بیا صدقہ پر لازمہ ده او که یی له دغه شی ډهر ډهر چنبل کول نو بیا که څه هم خوشبویه شی د چنبلو تر شی کم وي هم پسه لازمیری .
سوال :

که محرم عین خوشبویه شی و چنبی نوی سته پر که یا ؟
جواب : پسه پر لازم دی .

فصل دی په تداوي سره د خوشبویه شي

سوال :

که محرم پر زخم خوشبوداره دوا و اچوله څه شی پر لازمیری ؟
جواب : صدقہ پر لازمیری .

سوال :

که د محرم جامې ته خوشبویی ورسېدله او دستي یی لري کړه او یا یی پرېوله او خوشبویی یی ډهره وه پر دغه سړي څه شی لازمیری ؟
جواب : هیڅ شی نه لازمیری .

سوال :

که د محرم جامو ته خوشبویی ورسیري یوه ورځ یا تر یوې ورځې کم وخت څه حکم یی دی ؟
جواب : که یوه ورځ پوره خوشبویی وي پر نو پسه پر لازم دی او که تر ورځې کم وخت وه نو بیا صدقہ پر لازمہ ده .

سوال :

محرم به دغه خوشبویی چي جامې ته رسېدلې ده پخپله پرېمنځي که په بل به یی پرېمنځي ؟

جواب : دواړي طریقې جائز دي خو ښه داده چي په بل یی پرېمنځي د دې لپاره چي په پرېولو کي ده ته خوشبویی و نه رسیږي .

سوال:

کہ حاجی د احرام پہ وخت کی داسی جامی واغوستلی چي پہ زعفرانو یا داسی نورو خوشبویہ رنگونو رنگول سوې وې نو پر دغه محرم شی سته که یا؟

جواب: کہ یې بوی تلی یعنی پر خلکویی بوی لکېدی او پوره ورځ یې واغوستلې نو دم پر لازم دی او کہ یې پوره ورځ نه واغوستلې نو بیا صدقه پر لازم ده او کہ یې بوی نه تلی نو بیا شی نسته پر، خو دا هغه وخت که جامی گنډلې نه وې.

سوال:

د احرام د جامو تر احرام مخکي خوشبویہ کېدل او بیا احرام په تړل جواز لري که یا؟

جواب: جواز لري خو مکروه دي اتفاقاً.

سوال:

کہ د محرم جامه یوه لوپشت په اوږده او په بره په خوشبویي سره داپه لږ کي داخله دي که په ډېر کي؟

جواب: داپه لږ کي داخله ده که یوه ورځ ورسره تېره کړي نو حکم یې صدقه ده.

سوال:

: که یو حاجی تر احرام مخکي خوشبویي لگولې وي او تر احرام وروسته هم دا خوشبویي ختمه نه وي او پر خلکویی بوی لکېږي نو څه حکم یې دی؟

جواب: شی نسته پر.

سوال:

کہ محرم د لنگ یا پتو په یو طرف پسي مشک یا کافور یا عنبر و تړل او

خوشبویی یی ہم کوله نو څه حکم یی دی؟

جواب: که ډېره وه پسه پر لازم مېږي او که لږ وه صدقه پر لازم مېږي، خو په دې شرط چي پوره ورځ وي .

سوال:

که محرم په پټو یا لنګ پوري د عود خوشبویه لرگی و تړي څه حکم یی دی؟
جواب: تر څو پوري چي یی د منبلو په واسطه یا بله واسطه بوی نه وي کړی شی نه پر لازم مېږي، او که یی بوی وکړ نو بیا یی حکم د عنبرو دی چي مخکي بیان سو .

سوال:

که یو محرم نکړيزي پر سر و اچولې یا یی پر ډیره و اچولې او یا یی پر لاسو و اچولې نو څه حکم یی دی؟
جواب: که چیري باریکي وې لکه اوبه نو یو پسه پر لازم مېږي او که خټه وې نو بیا دوه پسونه پر لازم مېږي یو د خوشبویی له وجهي او بل د پټوالي له وجهي ځکه په خټه نکړيزو پټوالی هم راځي دا که نارینه وو، او که ښځه وه بیا په دواړو صورتو کي یو پسه پر لازم مېږي، چي یوازي د خوشبویی له وجهي دی .

سوال:

که محرم سر په وسمه رنگ کړي څه حکم یی دی؟

جواب: پسه پر لازم مېږي .

سوال: که محرم سر په گل ختمی پرېوي څه حکم یی دی؟

جواب: پسه پر لازم مېږي .

سوال:

که محرم سر په صابون پرېوي څه حکم یی دی؟

جواب: شی نہ پر لازم ميري، په دې شرط چي خوشبويه صابون به نه وي، بلکي عام صابون به وي .

سوال:

که محرم په داسي تېلو بدن يا سر غوړ کړي چي خوشبويي هم لري نو څه حکم يې دی؟

جواب: که يې پوره اندام په غوړ کړ نو دم پر لازم ميري او که پوره اندام نه وو نو بيا صدقه پر لازم ده .

سوال:

که محرم په داسي تېلو بدن يا سر غوړ کړي چي خوشبويي نلري نو څه حکم يې دی؟

جواب: راجح قول دادی چي صدقه پر سته، دغه تېر مذکور حکم هغه وخت لري چي دغه تېل د خوشبويي لپاره استعمال سي او که د تدوي لپاره استعمال سول بيا شی نسته .

سوال:

که د محرم پښې چاودلي وي يا يې پزه خوړېده يا يې غوړونه خوړېدل نو دغه بې خوشبويي تېل يې استعمال کړل نو څه حکم يې دی؟

جواب: هيڅ شی نه پر لازم ميري .

سوال:

که د محرم پښې چاودلي وي په وازگه يا غوړو او يا لم يې غوړي کړي څه شی پر سته که يا؟

جواب: هيڅ شی نسته .

سوال:

که يو محرم پر بل محرم خوشبويي وپاشله او يا حلال پر محرم خوشبويي

و پاشله نو پر دواړو جزا سته که څنګه؟

جواب: پر پاسونکي جزا نسته پر هغه چا جزا سته چي پر ده پاشل سوې ده .

سوال:

که محرم د سر څلورمه حصه یا ټول سر یا ږیره و خړپي نو پسه پر لازميږي که یا؟

جواب: هو! پسه پر لازم دی .

سوال:

که محرم تر څلورمه حصه کم سر و خړپي څه حکم لري؟

جواب: صدقه پر لازمه ده .

سوال:

که محرم خپل سر په څلور مجلسه کي و خړپي يعني په هر مجلس کي د سر څلورمه حصه نو څه حکم لري؟

جواب: یو پسه پر لازميږي خو که يې د اول لپاره کفاره نه وه ورکړې .

سوال:

که محرم د سر له ډېرو ځايونو څخه لږ لږ حصه و خړپله چي سره را جمع يې کړي څلورمه حصه ځيني جوړيږي نو څه حکم لري؟

جواب: یو پسه پر لازميږي .

سوال:

که محرم د سر یا ږيري څخه وېنستان و کښل څه شی پر لازميږي؟

جواب: پر هر ويښته باندي یو یو موټ وړه پر لازميږي .

سوال:

که یو محرم سر و خړپي او ګنډلي جامې يې هم واغوستې نو څو کفاري پر لازميږي؟

جواب: دوی کفارې پر لازم مېرې چې دوه پسونه دي ځکه چې جنايات مختلف سول .

سوال:

که محرم برهتونه لنډ کړه یو څه یا ټول او یا یې وخرېیل نو څه حکم ی دی؟
جواب: صدقه به کوي .

سوال

: که محرم ټوله غاړه وخرېيله یا یې څلورمه حصه وخرېيله نو څه حکم یې دی؟

جواب: که یې ټوله وخرېيله نو پسه پر لازم مېرې او که یې څلورمه حصه وه بیا به صدقه ورکوي .

سوال:

که محرم سینه یا پنډې یا ورنونه خړپیل څه حکم یې دی؟

جواب: مفتی به قول دادی چې صدقه پر لازم مه ده .

حوال:

ایا څلورمه حصه د دغو اندامو چې اوس تهر سول پر ځای د ټول دریږي که یا؟

جواب: نه څلورمه پر ځای د ټول نه دریږي .

سوال:

دلنډېدلو حکم د خړپیلو دی که یا؟

جواب: هو! دلنډېدلو حکم د خړپیلو دی .

سوال:

که محرم یو بغل یا دواړه وخرېیل یا یې وکښل نو حکم یې څه دی؟

جواب: که یې دواړه بغلونه وخرېیل یا یې وکښل او یا یې یو بغل وخرېی نو دم پر لازم دی او که یې یو بغل لا پوره نه وو کښلی نو بیا صدقه پر لازم مه

د .

سوال:

کہ بنسخہ خلورمہ حصہ دسریا تر دے زیات لندہ کړي نو څه حکم یې دی؟
جواب: که بنسخہ خلورمہ حصہ دسریا تر دے زیات د کوتی دسر پر اندازه لندہ کړي نو دم پر لازم دی .

سوال:

که نارینه ټول سریا خلورمہ حصہ دسریا تر دے کم لندہ کړي نو څه حکم یې دی؟
جواب: که خلورمہ حصہ یا ټول سر لندہ کړي نو پسه پر لازم دی او که کم وو نو بیا صدقه ده .

سوال:

که محرم اودس کاوو او له ږیري یې وینستان وختل نو څه حکم یې دی؟
جواب: که د محرم له ږیري څخه د اوداسه یا د منبلو په وخت کي درې وینستان وختل نو یو موټ او په به خیراتوي او یا د هر وینسته په مقابل کي به یوه خورما خیراتوي .

سوال:

که محرم د غیر محرم سر و خرپي نو څه حکم یې دی؟
جواب: صدقه به کوي یعنی نیمه پیمانہ غنم به خیراتوي .

سوال:

که یو محرم د بل محرم سر و خرپي څه حکم یې دی؟
جواب: پر سر خرپیونکي صدقه لازم ده او پر هغه چا چي سر یې خرپیل سوی دی پر هغه پسه لازم دی .

سوال:

کہ محرم پہ داسی حال کی سر و خریبی چي د حج او عمرې له اعمالو فارغ
سوی وي نو څه حکم یې دی؟

جواب: شی نسته پر،
سوال:

که دمحرّم وینستان دمرض له وجهي ختل نو څه حکم یې دی؟
جواب شی نسته پر .
سوال:

که دمحرّم په سترگه کي وینسته شین سي څه حکم یې دی؟
جواب: و دي کاري شی نسته پر .
سوال:

که دمحرّم له بدن څخه پوست جلاسي سره له وینستانو څه حکم یې دی؟
جواب: هیڅ شی نسته پر .
سوال:

که حلال دمحرّم سره دده په اجازه وخریبي نو څه حکم یې دی؟
جواب: پر حلال شي نسته او پر محرم پسه لازم دی .
سوال:

که محرم دحلال سر و خریبي نو څه حکم یې دی؟
جواب: پر محرم صدقه لازمه ده پر حلال شی نسته .
سوال:

که محرم ددواړو لاسو او ددواړو پښو نوکان یا دیوه لاس او دیوې پښې
وکان پرې کړل نو څه حکم یې دی؟
جواب: پسه پر لازم دی .
سوال:

کہ محرم دیوہ لاس او یوې پښې لږ نوکان پرې کړل نو څه حکم یې دی؟
جواب: پر هر نوک یوه صدقه لازمه ده .

سوال:

که محرم د لاسو او پښو نوکان په څلورو ځایو کې پرې کړل نو څو کفارې
پر لازمي دي؟

جواب: څلور کفارې پر لازمي دي يعني څلور پسونه به حلالوي .

سوال:

که دیو محرم نوک مات سو او بیا یې پرې کړ نو څه حکم یې دی؟
جواب: شی نسته پر .

سوال:

که محرم د بل چا نوکان ور پرې کړل نو حکم یې څه دی؟
جواب: د نوکانو حکم عین د سر حکم دی .

سوال:

که محرم ممنوع شیان د عذر او مرض په سبب وکړل نو حکم یې څه دی؟
جواب: دغه محرم ته اختیار دی که درې روژې نیسي او که نیمه نیمه کاسه
صدقه ورکوي شپږو مسکینانو ته .

سوال:

که محرم د کفارې پر ادا کولو قدرت نه درلودی آیا دا عذر دی؟
جواب: یا دا عذر نه دی .

سوال:

او که محرم دا ممنوعه شیان بې له عذره وکړي نو حکم یې څه دی؟
جواب: پسه پر لازم دی .

سوال:

کہ پر محرم پسه واجب سی او یا صدقہ پر واجب سی آیا داروادی چي دپسه پر خای مسکینانو ته دودۍ ورکړي او یا روژې ونیسي او یا یې قیمت ورکړي؟ آیا داروادی چي د صدقې پر خای روژه ونیسي؟
جواب: دپسه پر خای دودۍ ورکول یا روژې نیول یا یې قیمت ورکول جواز نلري، او د صدقې پر خای روژه نیول جواز لري.

سوال:

کہ پر محرم پسه واجب سی یا صدقہ پر واجب سی او پر ده یې ادا کول سخت وي نوڅه به کوي؟
جواب: دا پسه او صدقہ د د پر ذمه پاته دي تر هغه وخته چي دی قدرت پیدا کوي او که یې ونکړي گنهگار دی او که مړ کېدی وصیت به کوي.

سوال:

چي عذر بلل کیږي هغه څه شی دی؟

جواب: کوم شيان چي عذر بلل کیږي او محرم ته دهغه په وجه ممنوعات روا کیږي هغه ډیر دي یوڅو به یې موږ دلته د مثال په توګه ذکر کړو:

۱. تبه، هر رقم تبه چي وي.

۲. زیات ینځ

۳. زیاته گرمي

۴. زخم

۵. شینجګۍ

۶. د ټول سر درد

۷. د نیم سر درد

۸. سپړي وغیره

سوال:

هغه شيانچي عذر نه بلل کيږي هغه کوم دي؟
جواب: هغه شيان چي عذر نه بلل کيږي هغه هم ډېر دي يو خو به يې دلته د مثال په توگه ذکر کړو .

۱. خطا

۲. هېره

۳. بې هوښي

۴. زور

۵. خوب

۶. نه قدرت پر کفاره

فائده جليله

خوشبويي لگول يا خوشبويه شى خوړل يا چنبښل، سترگي په خوشبويه رنجو تورول، گنډلي جامې اغوستل، يو اندام خرپيل يا نوکان پرې کول که محرم دغه مذکور شيان د يو عذر په وجه وکړل نو ده ته اختيار دى په مابين ددرو شيانو کي:

۱. پسه دي په حرم کي حلال کړي هديه دي کړي .

۲. شپږو مسکينانو ته دي نيمه نيمه کاسه غنم ورکړي، خو که دغه

شپږ مسکينان د حرم وي بيا ډېو ثواب لري .

۳. درې روژې دي ونيسي .

او که محرم د عذر په وجه هغه کارونه کړي چي په هغو کي صدقه

لازميږي لکه مثلا خلورمه حصه اندام خرپيل يا تر پوره ورځي کم گنډلي

جامه اغوستل نو بيا به نيمه کاسه غنم مسکين ته ورکوي يا به يوه روژه

نيسي که پسه حلال کړي هم ورته جائز دى .

سوال:

که یو محرم پر بل محرم خوشبویی و پاشله یایی کنډلي جامې ور واغوستلې او یایی سر ور پټ کړ نو آیا پر دواړو جزا سته؟
 جواب: پر پاشونکي جزا نسته پر پاشل سوي سته یعني پر فاعل نسته پر مفعول سته، که څه هم په قصديې دا کار کړی وي .
 سوال:

جماع په کوم صورت کي حج او عمره فاسدوي؟
 جواب: جماع هغه وخت حج او عمره فاسدوي چي دا پنځه شرطونه پر ځای سي:

۱. جماع به قبل او یا دبر کي وي .
۲. جماع به له انسان سره وي، له حیوان سره جماع یې نه فاسدوي، او غټ به وي یعني حد د شهوت ته به رسېدلی وي .
۳. په حج کي به پر عرفات تر درېدلو به مخکي وي، او په عمره کي به تر طوافونو مخکي وي .
۴. یو ځایوالی د فرجینو به وي یعني ذکر او قبل یا دبر
۵. د فرجینو په مابین کي به حائل یا پرده نه وي .

سوال:

که حاجي داسي فعل وکړي چي حج په فاسدېږي نو څه به کوي؟
 جواب: د دغه حج پاته افعال به هم سر ته رسوي او قضاء هم پرسته یعني بل کال به بیا بل حج کوي .

سوال:

که څوک په هېره یا په خطا سره جماع وکړي یا په زور یو څوک جماع په وکړي لکه له بنځي سره خپل خاوند په زور جماع وکړي نو بای هم حج فاسد دی که یا؟

جواب: پہ جماع سرہ مطلقاً حج فاسد یري هغه که پہ ہرہ وي که پہ خطا وي او که پہ قصد وي که پہ زور وي او که پہ رضا وي پہ تولو صورتو کي حج فاسد دی .

کہ حاجي کو چنی وي یا لہونی وي حج فاسد کري نو قضا پر سته کہ یا؟
جواب: هو ا قضا پر دواړو سته .

سوال:

کہ محرم له یوې ښځې سره په یوه ځای کي ډېر واره جماع وکړي نو حکم یې څه دی؟

جواب: یو پسه پر لازم دی .

سوال:

کہ محرم د عرفات تر درېدو وروسته او تر سر خرپیلو او طواف زیارت مخکي جماع وکړي نو څه حکم یې دی؟

جواب: حج یې نه دی فاسد او اوبښ پر لازم دی .

سوال:

کہ محرم تر طواف زیارت وروسته او تر سر خرپیلو مخکي جماع وکړي نو څه حکم یې دی؟

جواب: پسه پر لازم دی .

سوال:

آیا په جماع کولو سره چي اوبښ واجب یري څه شرائط لري که یا؟
جواب: څلور شرطونه لري:

۱. د عرفات تر درېدو به وروسته وي .

۲. د سر تر خرپیلو او طواف زیارت به مخکي وي .

۳. عاقل به وي .

۴. بالغ به وي .

سوال :

که حاجي طواف زیارت د جنابت په حال کي وکړي او وروسته جماع وکړي بیا غسل وکړي او طواف بیرته راوگرزوي نو څه حکم یې دی ؟
جواب : یو پسه پر لازم دی .

سوال :

که محرم په ماسوا د فرج کي جماع وکړي انزال سي یا نسي انزال نو حکم یې څه دی ؟
جواب : یو پسه پر لازم دی که تر عرفات مخکي وي که وروسته که انزال سوی وی او که نه وي .

سوال

: که محرم د خپلي ښځي فرج ته په کتو سره یا په فکر و هلو سره انزال سي یا په خوب احتلام ورته پېښ سي نو څه حکم یې دی ؟
جواب : هیڅ شی نسته پر .

سوال :

که چایو واجب شی د عذر په وجه پرېښووی لکه طواف د حائضې یا درېدل پر مزدلفه نو څه حکم یې دی ؟
جواب : شی نسته پر .

سوال :

محرم ته د کومو حیوانانو ښکار جائز دی ؟

جواب : د دریاب ښکار ورته جائز دی او د وچي ښکار نه دی ورته روا کمال
قال الله تبارک و تعالی : ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَنَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

نُخْشَرُونَ ﴿المائدة: ۹۶﴾

سوال :

کہ محرم ضرري شی مہ کړي لکه سپی یا زمری چي پر ده حملہ کوي څه حکم یې دی؟

جواب : شی نسته پر .

سوال :

کہ محرم د ښکار حیوان مہ کړي لکه د غره پسه یا یو مرغہ یا بل داسي شی نو څه حکم یې دی؟

جواب : کوم حیوان چي ده مہ کړی د هغه قیمت به خیراتوي .

سوال :

کہ محرم یو شی زخمي کړي څه حکم یې دی؟

جواب : د زخم د تاوان قیمت به خیراتوي یعنی تر زخمي کېدو مخکي چي

هغه حیوان څومره قیمت درلودی له زخم وروسته چي یې څومره به قیمت

کي کموالی راغلی وي هغه کموالی به خیراتوي .

سوال :

کہ له هغه زخمه څخه هغه حیوان مہ سي بیایي څه حکم دی؟

جواب : بیاهه د پوره حیوان قیمت خیراتوي .

سوال :

کہ محرم په حل یا په حرم کي د ښکاریو داسي حیوان مہ کړي چي هغه د بل

چاپه ملک کي وو نو څه حکم یې دی؟

جواب : کفارہ به هم ادا کوي او مالک ته به تاوان هم ورکوي .

سوال :

کہ دوه محرمان یو شی په دواړو مہ کړي څه حکم یې دی؟

جواب : پر هر يوه خائنه خائنه مستقله جزاده .
سوال :

که حاجي قارن او حاجي مفرد په دواړو يوشی مړ کړي څه حکم يې دی ؟
جواب : پر قارن دوې جزاوي دي او پر مفرد يوه جزاده .

سوال : که حلال سړی د حرم ښکاري حيوان زخمي کړي ؟

جواب : د زخم په وجه چي څومره کموالی يې په قيمت کي راغلی دی هغومره به خيړاتوي .

سوال :

که حاجي هکی ماته کړه څه حکم يې دی ؟

جواب : دهکی قيمت پر لازم دی .

سوال :

که يو سړي تر احرام تړلو مخکي يو ښکاري شی گیر کړي او وروسته احرام وتړي نو دغه ښکار دده له ملکه وزي که يا ؟

جواب : نه ، دده له ملکه نه وزي دا همپشه دده ملک دی .

سوال :

که د محرم په کور کي ښکاري حيوانان وي لکه کوتري يا نور داسي شيان نو آيا ايله کول پر لازم دی که يا ؟

جواب : ايله کول يې نه دي پر لازم که مړه سي هم پرده شی نسته .

سوال :

ايات اشاري او دلالت فرق سته که يا ؟

جواب : چا داسي ويلې دي چي دلالت په ژبه سره وي او اشاره په لاس سره وي

او تحقيق دادی چي دلالت په غائب کي وي او اشاره په حاضر کي وي .

سوال :

آیا دلالت او د دلالت مثل محرم ته حرام دی که یا؟

جواب: هو ا حرام دی .

سوال:

پر محرم چي د دلالت جزا واجبيږي هغه په کومو شرطونو سره؟

جواب: هغه په لاندي شپږ شرطونو سره:

۱. ويشتل به د دلالت په سبب وي .
۲. ويشتل به په داسي ال کي کيږي چي دلالت کونکي به ځان نه وي حلال کړي بلکي په احرام کي به وي .
۳. چي ور ودي بنودی هغه شی به بیا ځان نسي خلاصولی .
۴. چي ته دلالت ورته کوي هغه سړی به نه وي په خبر .
۵. هغه سړی به پر دلالت کونکي گمان د صادق کوي نه د کاذب .
۶. دلالت کونکي به محرم وي .

سوال:

که یو محرم بل ته دلالت او بنوول وکړي هغه یې بل ته وکړي هغه یې بیا

دریم ته وکړي هغه یې وولي څه حکم یې دی؟

جواب: پر درو سره جزا سته .

سوال:

آیا محرم ته د بنکار سوي شي خرڅول او رانيول روا دي که یا؟

جواب: نه، نه دي روا .

سوال:

که محرم حلال سړی وکیل کړي او هغه د بنکار حیوان رانیسي داروا دي

که یا؟

جواب: هو ا په وکالت د حلال سره د بنکار شی رانیولی شي .

سوال:

آیا محرم پہ میراث او رانیولو سره د بنسکار د حیوان مالک کیدلی سی که یا؟
جواب: په میراث سره یې مالک کیدلی سی اما په رانیولو سره یې نسی مالک کیدلی .

سوال:

آیا د حرم د حیوانانو مرگ روادی که یا؟

جواب: د حرم د حیوانانو مرگ نه دی روانه محرم ته او نه حلال ته، ما سوی له پنځو شیانو چي هغه په حدیث سره ځیني استثنا سوي دي: (عَنْ غَائِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: خُمْسُ فَوَاسِقٍ يُقْتَلْنَ فِي الْحَلِّ وَالْحَرَمِ الْفَارَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْجَذَاءُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ وَالْغَرَابُ الْأَبْقَعُ -) (اخرجه مسلم مودک، لرم، تپوس، کار که او خروړی سپی .

سوال:

که څوک د حرم ملخ مړ کړي څه حکم یې دی؟

جواب: صدقه به کوي .

سوال:

که محرم د حرم درخته پرې کړي یا ملخ کباب کړي یا د حرم د حیوان هکی پنځه کړي یا د حرم د حیوان شیدې ولوشي څه حکم یې دی؟
جواب: پر ده باندي د دغو شیانو قیمت لازم دی چي خیراتوي به یې .

سوال:

که محرم شپږه مړه کړي څه حکم یې دی؟

جواب: خیرات به کوي .

سوال:

که محرم حلال سړي ته امر وکړي هغه شپږه مړه کړي او یا یې اشاره ورته

و کره هغه مړه کره څه حکم یې دی؟

جواب: پر امر کونکي او اشاره کونکي جزا سته یعني پر محرم .
سوال:

که پر محرم یا حلال سړي په حرم کي یو حیوان حمله کوي او دی یې مړه کړي څه حکم یې دی؟
جواب شی نسته پر .

سوال:

که محرم له پشي څخه کوتره ايله کره او هغه مړه سوه څه حکم یې دی؟
د کوترې قیمت به خیراتوي .

سوال:

هر هغه کار چي د محرم مقصد داوي چي د حرم حیوان ته فائده ورسوي او هغه مړه سي څه حکم یې دی؟
جواب: د فایده په صورت کي یې تاوان نسته .

سوال:

که محرم د ځمکي حشرات مړه کړي په حرم یا په محل کي لکه لږم یا مار یا موږک څه حکم یې دی؟
جواب: شی نسته پر .

سوال:

آیا محرم او بن یا پسه یا چرک یا غویي حلالولی سي که یا؟
جواب: هو! حلالولی یې سي .

سوال: آیا محرم یا حلال سړی په حرم کي د ښکار حیوان حلالولی سي که یا؟
جواب: محرم او حلال ته په حرم کي د ښکار د حیوان حلالول او خوړل دواړه حرام دي زموږ پر مذهب .

سوال:

د حرم درختي څو قسمه دي او د کومو درختو شول او کښل روادي او د کومو نه دي روا؟

جواب: د حرم درختي پر څلور قسمه دي .

- ۱ . چي په عادت کي يې خلک شنه کوي لکه عام کښتونه .
- ۲ . خلک يې په حرم کي شنه کړي خو په عادت کي يې خلک نه شنه کوي لکه د مسواک درخته .

۳ . په حرم کي پخپله شنه سي خو په عادت کي يې هم خلک شنه کوي ، د دغو درو قسمو شکول او کښل روادي او جزا هم نه پرلازميږي .

۴ . څلورم قسم هغه دی چي په عادت کي خلک نه شنه کوي او پخپله په حرام کي شنه سي ، د دغه قسم درختو شکول او کښل نه دي روا ، نه محرم ته او نه حلال ته ، که د چاپه ملک وي او که نه وي ، او که وچي سي بيا پروانلري ، او دا ذکر چي يو قسم پاسته وښه دي د دې شکول روادي ځکه په حديث کي ددې جواز راغلی دی: (لَقَالَ عَبَّاسٌ اِلَّا الْاَذْخَرُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا، لَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اِلَّا الْاَذْخَرُ-)

سوال:

آيا د کفارې د وجوب حکم دستي ادا کول دي که وروسته والی يې روادی؟
جواب: حکم يې په وروستوالي سره دی که وځنډيږي پروانلري خو ښه دا دی چي دستي اداسي .

سوال:

آيا د کفارې د وجوب څه شرطونه سته که يا؟
جواب: هو ا کفار په لاندي شرطو سره واجبيږي:
۱ . مسلمان به وي

۲. عاقل به وي

۳. بالغ به وي

۴. د واجب پر ادا کولو به قدرت لري

سوال:

آیا نر او ښځه په وجوب د جزا کي سره برابر دي که یا؟
جواب: هو! نر او ښځه سره برابر دي.

سوال:

آیا نر او ښځه په وجوب د جزا کي سره برابر دي که یا؟ او یایې په رضا وکړي
یا یې څوک په زور په وکړي یا یې په وینښه وکړي او یایې په خوب کي
وکړي یا یې د بیهوشۍ په حالت کي وکړي نو آیا په دغو ټولو صورتو کي
یو رقم جزا ده او که څه فرق یې سته؟

جواب: په دغو ټولو حالاتو کي چي ممتنع کار وکړي جزا پر سته او یو رقم
جزا ده څه فرق یې نسته.

سوال:

د مناسکو په عبارتو کي چي د جزا په ځای کي دم ذکر سي څه شی ځيني
مراد دي؟

جواب: د جزا په ځای کي چي هر وخت دم ذکر سي پسه ځيني مراد دی ماسوا
له دوو ځایو:

۱. چي حاجي د عرفات له درېدو او سر څرېلو وروسته جماع
وکړي نو دلته اوبښ یا غویی پر لازم دی.

۲. چي حاجي په جناحېست سره یا حیضه یا نفاسه د حیض او نفاس په
حالت کي طواف زیارت وکړي نو دلته اوبښ پر لازم دی، له دې دوو پرته بل
په هر ځای کي پسه دی.

سوال:

آیا هدیه د صحت او جواز لپاره څه شرطونه سته که یا؟

جواب: هو! هدیه د صحت او جواز لپاره لاندې پنځلس شرطونه دي:

۱. که دپسه هدیه وه دپوره یوه کال به وي که څه هم په صورت

کوچنی وي .

۲. له هر قسم عیوبو به سالمه وي لکه داضحیې پسه .

۳. په حرم کې به یې حلالوي که هدیه دشرکوي او که دجبر .

۴. هدیه به تر جنایت وروسته وي .

۵. هدیه به یادپسه وي یاداونښ یادغويي دبل شي دانه صحیح

کیږي .

۶. حلالوي به یې که یې یو چاته ژوندۍ په خیرات کې ورکړي نه

صحیح کیږي .

۷. فقیرانو ته به یې خیراتوي که یې غنیانو ته ورکړي نه صحیح

کیږي .

۸. هدیه به له حلالیدو وروسته نه هلاکوي مثلاً چي خرڅه کړي یا یې

غني ته ورکړي که یې خرڅه کړي یا یې غني ته ورکړي پر ده یې قیمت لازم

دی، او دغه رنگه قصاب ته به دحلالېدو یا له پوسه کېدو په مزدوري کې د

هدیې غوښي یا نوري اجزاي لکه خرمن یا سر یا پښې یا وړۍ نه ورکوي،

۹. که یې قصاب په دغه شرط ور حلاله کړي بیا نه دی صحیح .

۱۰. داسي څوک به په هدیه کې له ځانه سره نه شریکوي چي مقصد یې

غوښي وي .

۱۱. هدیه به داختر په ورځ حلالوي او په تمتع او قران کې یې داختر

تر اولي ورځي وروسته هم حلالولی سي لکه دوهمه ورځ یا دریمه .

۱۱. نیت به یې د کفارې وي .

۱۲. پر مسکینانو به یې خیراتوي خپل مور او پلار او دارنگه نیکګانو او اناګانو ته به یې نه ورکوي او دارنگه خپل اولاد او لمسیانو ته به یې نه ورکوي .

۱۳. مسلمان یا کتابي به یې حلالوي يعني داسې څوک چې ذبح یې صحیح وي .

۱۴. د هدیې د ذبح په وخت کې به بسم الله وایي که شافعی مذهبه په قصد بسم الله پرېږدي نو نه صحیح کیږي .

۱۵. حلالونکي به تر حلالېدو مخکې د هدیې مالک وي ، مثلاً که پردی پسه د هدیې په نیت حلال کړي او وروسته یې ځینې رانیسي نه صحیح کیږي ، او د هدیې پر ځای قیمت ورکول هم نه صحیح کیږي .

سوال :

آیا د منی پر خلکو داختر لمونځ سته که یا؟

جواب : د منی پر خلکو داختر لمونځ نسته ځکه دوی په مناسکو مشغوله وي .

سوال :

که محرم د عذر له وجهي ګندې کالي واغوستل او یا یې خوشبويي ولګوله او یا یې سر وخرپي او یا یې نوکان پرې کړل څه حکم یې دی؟
جواب : حکم یې دادی چې درې کاسې غنم به ورکوي یا شپږ کاسې اوربشي یا بل شی .

سوال :

د کفارې په ورکولو کې کاسه په څه اعتبار معتبره ده؟
جواب : په اعتبار د وزن ، يعني هغه کاسه ده چې په هغې سره غنم او

اور بشي او خرما او وڅکي تلل کيږي نه نور شيان .
سوال:

په کفاره کي چي سړی وريجي يا جواړي او يا ماش يا نخود ورکوي نو په دې شيانو کي وزن معتبر دی که قيمت ؟
جواب: قيمت معتبر دی وزن ته اعتبار نسته .

سوال:

د کفارې په ورکولو روپی بڼه دي چي وريې کړي که غنم يا اوږه ؟
جواب: روپی اولی دي چي وريې کړي .

سوال:

صدقه به چاته ورکوي ؟

جواب: مسکين ته به يې ورکوي، غني ته به يې نه ورکوي، او نه خپل مور او پلار يا نيکه او انا ته او نه خپل اولاد او لمسيانو ته .

سوال:

که يو سړي تر نيمي زيات شو طونه طواف وکړي او تر نيمي کم پرېږدي يا پر شيطان تر نيمايي زياتي ډبري وولي او لږ پرېږدي يا زيات نوکان پرېږدي لږ پرې کړي نو څه پر لازمېږي ؟

جواب: د هر شوط په پرېښودلو سره نه کاسې غنم پر لازمېږي همدارنگه د هري ډبري په پرېښودلو سره نه کاسې غنم پر لازمېږي او دارنگه د هر نوک په پرې کېدو سره نه کاسې غنم پر لازمېږي .

سوال:

که مجرم کفاره په روژه سره ادا کوي نو آيا دې لپاره څه شرطونه سته که يا ؟

جواب: محرم په لاندي څلورو شرطو سره کفاره په روژه ادا کولی سي:

۱. نیت به یی د کفارې کړی وي .
 ۲. نیت به یی له شپې کړی وي نه دورځي .
 ۳. معین نیت به یی کړی وي .
 ۴. په ایام منهیہ وو کي به نه وي، او اتصال نه دی پکښي شرط .
- سوال:

پر محرم چي جزالہ وجهي د پسه کفاره واجبه سوي وي نو دی پخپله د هغې کفارې د پسه غوښي خوړلی سي که یا؟
جواب: د جزا د کفارې د پسه د غوښو خوړل نه دي ورته روا، او که د جزا کفاره نه وي بلکي د قران یا تمتع پسه وي یا نفلي وي یا داختری وي بیا یې خورک ورته روا دی .

سوال:

په کوم کار سره چي پر حاجي مفرد باندي یوه جزا لازمېږي آیا که هغه کار حاجي قارن وکړي هم یوه جزا پر لازمېږي او که دوی؟
جواب: په هر کار سره چي پر حاجي مفرد یوه جزا لازمېږي په هغه کار سره پر حاجي مقرر دوی جزاوي لازمېږي ما سواله یو څو مسئلو چي دا حنافو امامانو استثنا کړي دي هغه دادي:

۱. چي حاجي قارن تر میقات بې احرامه تېر سي وروسته احرام وتړي او راوهم نه گرزي نو پر ده یو پسه لازمېږي .
۲. چي حاجي قارن د حرم درخته پرې کړي نو یو پسه پر لازم دی .
۳. چي حاجي پر ځان نذر کړي چي زه به په پښو حج یا عمره کوم او وروسته د حج او عمرې دواړو نیت وکړی او پر یو شي سپور سي نو یو پسه پر لازم دی .
۴. چي حاجي قارن په بې اودسی سره طواف زیارت وکړي نو هم پر ده

یو پسه لازم دی .

۵ . چي حاجي قارن بي له عذره تر امام مخته له عرفاته را کښته سي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

۶ . چي حاجي قارن پر مزدلفه درېدل پرېږدي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

۷ . چي حاجي قارن تر حلالېدو مخته سر و خړپي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

۸ . چي حاجي قارن دختر په ورځو کي سر نه و خړپي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

۹ . چي حاجي قارن حلالېدل دختر تر ورځو وروسته کړي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

۱۰ . چي حاجي قارن د شیطانونو ویشتل پرېږدي يا ټول يا دومره اندازه چي په پرېښودلو سره يې پسه يا صدقه واجبيږي نو هم پر ده یو پسه لازم دی .

سوال:

که محرم یو ممنوع کار په دې نیت وکړي چي زه له احرامه ځان په وباسم يعني نیت يې دا وي چي زه احرام ماتوم دده په گمان سره نو آیا احرام يې مات سو که یا؟

جواب: په ممنوع کار کولو سره محرم له احرامه نه ووزي لکه گنډلي جامې اغوستل يا خوشبويي لگول او يا نور داسي کارونه چي حلال ته روا وي محرم ته نه وي روا، بلکي دی به ځان بیرته محرم گرزوي او یو پسه پر لازم دی .

باب دی پہ بیان د احصار کی یعنی بندہ دل لہ حج یا عمرہ خخہ

سوال :

کہ محرم پہ فرضی یا نفلی حج کی تر احرام ترلو وروستہ د عرفات لہ درہدو او طواف خخہ دیو مانع پہ وجہ بند سو نو حکم یی خہ دی؟
جواب : تر احرام ترلو وروستہ یی پورہ کول پر دہ واجب دی یا اداء یا قضاء
یعنی کہ بیرتہ ایلہ سو مانع ختم سو وخت نہ وو خینی تہر ادا بہ یی کړی او
کہ وخت خینی تہر وو بل کال بہ یی قضا راړی .

سوال :

هر مانع تہ بند ویل کهدلی سی او کہ خہ قیود لری؟
جواب : زموږ پر مذهب هر مانع تہ بند ویل کیږی او بند پہ دوو لس وجهو
راخي:

۱. د دښمن پہ وجہ بند سی هغه کہ مسلمان وي کہ کافر .
۲. د درندگانو پہ وجہ بند سی لکه زمري یا پړانگ یا لپوه .
۳. حکومت پہ وجہ بند سی مثلاً پہ بندي خانه کی یی بندي کړی .
۴. د هېډ د ماتوالي پہ وجہ بند سی تگ نسي کولی .
۵. د مرض پہ وجہ بند سی یعنی پہ تگ سره یی مرض زیاتیري .
۶. د ښځي محرم یا مېړه مړ سی .
۷. نفقه یی هلاک سی .
۸. سپرلی هلاک سی .
۹. له تگ خخه عاجز وي له اوله د احرامه .
۱۰. د مکې یا عرفې لاره خینی ور که سی .

۱۱. خواند خپله بنځه منع کړي په نفلي حج کي .

۱۲. عده د طلاق ده .

سوال:

خواند خپله بنځه په فرض حج کي له عرفات درېدو یا طواف څخه منع کولی سي؟

جواب: نه، نه یې سي منع کولی ځکه دا فرض دي خواند خپله بنځه له فرضو نسي منع کولی .

سوال:

که محرم پر عرفات ودریږي بیا مانع ورته پېښ سي نو آیا دا بند بلل کیږي؟

جواب: نه، دا بند نه دی .

سوال:

که محرم د حج یا عمرې یاد دواړو تر احرام تړلو وروسته بند سو نو څه حکم یې دی؟

جواب: دا احرام د خلاصولو لپاره به هدیه استوي هدیه که پسه وي که غویی او که اوښ وي .

سوال:

اوښ یا غویی د څو کسانو هدیه کېدلی سي؟

جواب: داوو کسانو هدیه کېدلی سي .

سوال:

که حاجي قارن بند سو څو هدیه به استوي؟

جواب: حاجي قارن به دوې هدیه استوي .

سوال:

کہ حاجی قارن د حج او عمرې څخه بند سو او د یوه هدیه واستول له د دې لپاره چې د حج له احرام څخه خلاص سي او د عمرې په احرام کي پاته وي نو آیا په دې سره د حج له احرامه دی خلاصېدلی سي؟
جواب: دی محرم دی د حج له احرام څخه نسي خلاصېدلی ځکه حج او عمره نه سره جلا کېږي .

سوال:

که حاجی قارن له حج او عمرې څخه بند سو او د دوو هدیو پیسې یې واستولې و حرم ته او په حرم کي دوی هدیه نه په کېدلې نو یوه هدیه یې را نیوله او حلاله یې کړه نو اوس دی له دواړو احرامو څخه خلاص دی که له یوه څخه؟

جواب: له یوه څخه هم نه خلاصېږي ځکه پر ده دوی هدیه دي او د حج او عمرې په مینځ کي جلاوالی هم نسي راتلی .

سوال:

محرم د هدیه په استولو سره حلال دی او که به د هدیه تر حلالېدو انتظار کوي؟

جواب: په استولو نه حلالېږي بلکي چې هدیه حلاله سوه بیا دی حلال دی .

سوال:

که بندي محرم له هدیه څخه عاجزه سو څه حکم یې دی؟

جواب: دی تر هغو پوري محرم دی چې هدیه پیدا کوي د هدیه پر ځای صدقه یا روژه کفایت نه کوي .

سوال:

که محرم هدیه په حرم کي حلاله کړي او دی اراده د خپل ځان د حلالېدو وکړي نو سر خرپیل پر ده واجب دي او که په نورو ممنوعه شیانو سره هم

حلالہدلی سی لکہ نوکان پری کول؟

جواب: چي هديه حلاله سوه په هر ممنوع کار سره دی له احرامه ووزي او سر خړپیل مستحب دي .

سوال:

که دمحرّم داگمان وو چي هديه حلاله سوې ده او ده ممنوع کارونه وکړل او وروسته معلومه سوه چي هديه نه ده حلاله سوې څه حکم يې دی؟

جواب: پر ده يوه جزا لازمېږي .

سوال:

که محرم بندي سو او د هديې تر استولو مخکي يا وروسته خلاص سو څه حکم يې دی؟

جواب: بندي محرم چي خلاص سي په دې کي پنځه ورته راځي:

۱. د هديې تر استولو وروسته خلاص سي، په دغه صورت کي پر ده واجب دي چي ځي به حج به کوي، په هديه سره ځان نسي حلالولی .

۲. د هديې تر استولو وروسته خلاص سي، خو د حج او هديې د دواړو پر نيولو په خپل وخت کي قدرت لري، دلته هم پر ده واجب دي چي ځي به حج به کوي، په هديه سره ځان نسي حلالولی .

۳. د هديې تر استولو وروسته خلاص سي خو د يوه پر نيولو هم قدرت نلري، دلته پر ده تګ نه دی واجب بلکي په هديه سره ځان حلالولی سي .

۴. يوازي د هديې پر نيولو قدرت لري، دلته هم پر ده تګ نه دی واجب بلکي په هديه سره ځان حلالولی سي .

باب دی پہ بیان د قضا د حج او عمرې کی

سوال:

که محرم د سپېدو تر راختلو مخکې عرفات و نیوی نو حج یې و سو که یا؟

جواب: محرم چي تر سپېدو مخکې عرفات ونیسي حج یې صحیح دی .

سوال: که د حاجي قارن او حاجي متمتع حج تېر سو نو د شکريې پسه ځيني

ساقطیږي که یا؟

جواب: ساقطیږي .

فصل دی په بیان د هغو اسبابو کي چي د حج قضا واجبوي

سوال:

په کومو اسبابو سره د حج قضا واجبېږي؟

جواب: په لاندې څلورو اسبابو سره د حج قضا واجبېږي .

۱ . تېرېدل د درېدو پر عرفات .

۲ . بندي کېدل له درېدو پر عرفات .

۳ . د حج له احرام تړلو وروسته احرام ماتول .

۴ . جماع کول

سوال:

که پریو چا حج واجب وو او مړ سو وصیت یې هم نه و کاوو نو دغه سړی

کنهکار دی که یا؟

جواب: هو! گنہگار دی بالاتفاق .

سوال:

: کہ محرم طواف زیارت د جنابت پہ حال کی یا بنحیٰ د حیض او نفاس پہ حال کی و کړ نو څه حکم یې دی؟

جواب: کہ ټول طواف یا تر درې شوطه زیات طواف یې په جنابت یا د حیض او نفاس په حالت کی کړی و نو اوښ پر لازم دی .

سوال:

په مذکورہ صورت کی طواف را اگرزېدل سته که یا او محرم گنہگار بلل کیږي که یا؟

جواب: کہ په مکہ کی وود طواف را اگرزېدل پر واجب دي او طواف چي را وگرزوي بیام یعنی اوښ حلالول ځیني ساقط دی او گنہگار په هر صورت کی دی .

سوال:

کہ له مکي څخه وتلی و و بیا به ددغه طواف لپاره نوی احرام تړي که پخوانی احرام کفایت کوي؟

جواب: کہ تر میقات تېر سوی و و بیا به نوی احرام د عمرې لپاره تړي اول به د عمرې طواف وکړي بیا به دغه طواف وکړي او کہ تر میقات نه و و تېر سوی بیا دغه احرام کافی دی .

سوال:

دغه طواف به بیرته داختر په شپو کی را اگرزوي که وروسته؟

جواب: دواړه صورته جائز دي خو که یې داختر په شپو کی را وگرز او بیا شی نسته پر او که یې داختر تر شپو وروسته را وگرز او بیا پس په لازم دی .

سوال:

کہ یہی تر خلور شوطہ کم طواف دجنابت یا حیض یا نفاس پہ حالت کی کپی وو خہ حکم یہی دی؟

جواب: دھر شوط لپارہ بہ نیمہ کاسہ غنم خیراتوی او کہ یہی طواف بیرتہ راوگرز اوو بیاشی نستہ پر .

سوال

: کہ طواف زیارت دبی اودسی پہ حالت کی خوک و کپی خہ حکم یہی دی؟
جواب: کہ خوک ٲول طواف یا خلور شوطہ پہ بی اودسی و کپی پسہ پر لازم دی او مستحب دادہ چپی طواف بیرتہ راوگرزوی او کہ پہ مکہ کی وو کہ یہی طواف بیرتہ راوگرزوی بیانوشی نستہ پر، کہ یہی دختر پہ شیو کی راوگرزوی او کہ یہی وروستہ راوگرزوی بیاپسہ پر لازم دی .

سوال:

کہ یہی تر خلور شوطہ کم طواف زیارت پہ بی اودسی سرہ و کپی خہ حکم یہی دی؟

جواب: پر ہر شوط نیمہ کاسہ غنم پر لازمیری .

سوال:

کہ یو چاہہ طواف زیارت کی درے شوطہ یا تر دی کم پر ہنودل خہ حکم یہی دی؟

جواب: پسہ پر لازم دی، او دغہ رنگہ پہ لانڈی صورتو کی ہم پسہ پر لازمیری :

۱. چپی پر یوشی سپوروی طواف کوی .

۲. دبل چا پشاوی طواف کوی .

۳. پہ لوخ بدن طواف کوی

کہ معذور وو ضعیف وو یا مریض بیاشی نستہ پر .

سوال :

کہ سری طواف زیارت دختر تر شیو و خندوی خہ حکم یی دی ؟

جواب : کہ تہول یا تر درې شوطہ زیات و خندوی نو پسہ پر لازم دی او کہ تر درې شوطہ کم وی بیا دھر طواف لپارہ نیمہ کاسہ غنم دی .

سوال :

کہ سری طواف زیارت پہ حالت د جنابت کی و کړي او طواف صدر پہ پاکی و کړي خہ حکم یی دی ؟

جواب : پہ مذکور صورت کی کہ طواف صدر پہ ورځو دختر کی و کړي یو پسہ پر لازم دی او کہ یی دختر تر ورځو وروستہ و کړ دوه پسونہ پر لازم دی اکہ دختر پہ ورځو کی طواف صدر ہم و کړي او طواف زیارت ہم را وگرزوي بیاشی نستہ پر .

سوال :

کہ سری خلور شوطہ یا تر دې زیات طواف زیارت پریرې بیا طواف صدر و کړي خہ حکم یی دی ؟

جواب : پہ مذکور صورت طواف زیارت چي څومره پاتہ سوی دی پہ طواف صدر هغه پوره کیږي خو دوه پسونہ پر لازم دی اول د تاخیر د اکثرې حصې د طواف زیارت پہ وجہ دوهم د پرېښودو د اکثرې حصې د طواف صدر پہ وجہ .

سوال :

کہ سری یو شوط د طواف زیارت و کړي او یو یا دوه شوطہ د طواف صدر و کړي خخہ حکم یی دی ؟

جواب : پہ مذکور صورت کی کہ یو یا دوه شوطہ د طواف زیارت و کړي او

یو یا دوه شوطه د طواف صدر وکړي نو د طواف صدر شوطونه هم د طواف زیارت بلل کیږي نو اوس که د طواف زیارت شوطونه د طواف صدور له شوطو سره څلورو ته رسېدل نو پر ده دوه پسونه او نیمه کاسه غنم لازم دي او که د طواف زیارت شوطونه د طواف صدر له شوطو سره څورو ته نه رسېدل بیا به دغه اووه شوطه پوره کړي طواف زیارت به سي او دوه پسونه هم پر سته اول د طواف زیارت د تاخیر په وجه دوهم د طواف صدور د پاته کېدو په وجه .

سوال :

که ښځه په حیض کې وه خو د اختر په اخیره ورځ پاکه سوه او طواف زیارت یې نه وو کړی نو څه به کوي؟

جواب : که تر لمر لوېدو دومره وخت وو چې دې طواف زیارت ټول یا څلور شوطه یا تر دې زیات پوره کولی سو نو طواف زیارت پر لازم دی که یې نه وکړي پسه پر لازم دی او که تر لمر لوېدو پوري کم وخت وو د طواف څلور شوطه نه پکښې پوره کېدو هم طواف پر لازم دی که یې نه وکړي صدقه پر لازمه ده .

سوال :

که ښځه دومره وخت پاکه وه چې ټول یا څلور شوطه طواف زیارت یې کولی سو خو دې نه وکړ او په حیض کې سو نو څه حکم یې دی؟

جواب : په مذکور صورت کې پسه پر لازم دی او که یې وخت تر دې کم وو بیا شی نسته .

سوال :

که ښځه د حیض حالت کې ویني په دوا بندي کړي یا یې بندي نکړي غسل وکړي بیا طواف وکړي تر هغه وروسته یې د حیض په شپو کې بیرته ویني

راغلی نو څه حکم یې دی؟

جواب: طواف یې صحیح دی خو دا سخته کنهکاره ده که یې طواف بیرته را وگرزوی نوی نسته پر او را وگرزول یې واجب دي که یې نه را وگرزوی اوښ پر لازم دی .

سوال:

که چا ټول طواف صدر پرېښودی څه حکم یې دی؟

جواب: تر هغه وخته چي په مکه کي وي بیرته به یې را وگرزوي که یې نه را وگرزوی پسه پر واجب دی .

سوال:

که چا کمه حصه د طواف صدر پرېښوده څه حکم یې دی؟

جواب: که چا درې شوطه یا تر دې کم د طواف صدر پرېښودل نو د هر شوط لپاره نیمه کاسه غنم پر لازم دي

سوال:

که څوک طواف صدر په حال د جنابت یا په حال د بې اودسۍ کي وکړي څه حکم یې دی؟

جواب: که څوک طواف په حالت د جنابت کي وکړي او بیرته یې نه را وگرزوي پسه پر لازم دی او که یې بیرته په پاکي سره را وگرزوي بیاشی نسته پر ، او که یې په بې اودسۍ وکړي بیرته یې نه را وگرزوي د هر شوط لپاره صدقه پر لازم ده او که یې په اوداسه بیرته را وگرزوي بیاشی نسته .

سوال:

که څوک طواف قدوم په حالت د جنابت کي وکړي څه حکم یې دی؟

جواب: که یې ټول یا اکثره حصه په جنابت کړي وي او: بیرته یې نه را

و گرزوي نو پسه پر لازم دی او که یې بیرته په پاکی سره راوگرزوي بیاشی
نسته .

سوال :

که څوک طواف قدوم په بې اودسی وکړي څه حکم یې دی ؟
جواب : که یې بیرته په اوداسه راوگرزوي نسته پر او که یې نه را
وگرزوي نو دهر شوط لپاره نیمه کاسه غنم پر لازم دي .

سوال :

که یو څوک طواف قدوم پرېږدي څه حکم یې دی ؟
جواب : طواف قدوم سنت دی پرېښودل یې مکروه دي خو بیا هم کې پرېږدي
شی نسته پر ، د نفلي طواف حکم هم لکه د طواف قدوم داسي دی .

سوال :

که څوک د عمرې طواف په حال د جنابت یا بې اودسی یا د حیض یا نفاس
کې وکړي څه حکم یې دی ؟
جواب : په ټولو صورتو کې پسه پر لازمېږي .

سوال :

که څوک د عمرې طواف پرېږدي څه حکم یې دی ؟
جواب : د عمرې طواف که درې شوطه یا تر دې دم پاته سي او بیرته یې نه را
وگرزوي نو پسه پر لازم دی او که تر درې شوطه زیات پاته سي بیا یې را
گرزېدل واجب دي ، او که یې نه راوگرزوي هم پسه پر لازم دی .

سوال :

که حاجي قارن د عمرې طواف او طواف قدوم دواړه بې اوداسه وکړي څه
حکم یې دی ؟
جواب : طواف عمره به بیرته تر اختر دمخه راوگرزوي که داختر دورځي

سپہدی را پورته سوې او ده طواف عمره نه و ورا گرزولی بیا پسہ پر لازم دی .

سوال :

که خوګ طواف عمره او بیاسعی د صفا او مروا په بې اودسی وکړي څه حکم یې دی ؟

جواب : که یې طواف نه را وگرزوی نو پسہ پر لازم دی د طواف په بدل کي ، او پر سعی شی نه لازم یږي .

سوال :

که د چا پر بدن یا جامو مرداري وي طواف وکړي څه حکم یې دی ؟

جواب : مکروه دی خوشی نه پر لازم یږي .

سوال :

که د چا په طواف کي داسي خلل راغلی وي چي دم پر واجبهدي نو دم ښه دی که بیرته طواف را گرزېدل ؟

جواب : طواف را گرزېدل افضل دي .

سوال :

که له چا څخه د طواف دوه رکعاته لمونځ پاته سي څه حکم یې دی ؟

جواب : دغه دوه رکعاته دسړي له ذمې څخه نه ساقطیږي که ځيني پاته سي بل ځای به یې را گرزوي که کلونه پر تېر سي هم نه ساقطیږي خو ډېر ځنډول یې مکره دي .

سوال :

که خوګ سعی پرېږدي څه حکم یې دی ؟ حج ته یې تاوان رسي که یا ؟

جواب : که له سړي څخه ټوله یا اکثره برخه د سعی پاته سوه پسنه پر لازم دی خو حج یې صحیح دی او که د عذر له وجهي پاته سي بیا شی نسته .

سوال:

کہ تر اکثرہ برخہ کمہ پاتہ سوه ڄہ حکم یی دی؟

جواب: کہ درې شوطه یا تر دې کمہ حصہ پاتہ سوه نو دهر شوط لپاره به نیمہ کاسہ غنم ورکوي خو کہ دتولي صدقہ قیمت له پسه سره برابر وو بیا ده ته اختیار دی کہ پسه ورکوي او کہ غنم .

سوال:

کہ څوک ټوله سعی یا اکثرہ حصہ په سپرتیا وکړي څه حکم یی دی؟

جواب: کہ د عذر په وجه وو شی نسته او کہ عذر نه وو بیا پسه پر لازم دی، او کہ درې شوطه یا تر دې کم په سپرتیا وکړي بې له عذر نه نو بیا هم شی نسته پر .

سوال:

کہ څوک سعی تر طواف مخته وکړي څه حکم یی دی؟

جواب: سعی یی نه صحیح کیږي بیرته به یی راگرزوي کہ یی نه را وگرزوي پسه پر لازم دی .

سوال:

کہ څوک بالکل سعی ونکړي څه حکم یی دی؟

جواب: کہ تر میقات ووتی او سعی یی نه وه کړې نو ښه دادی چي پسه حلال کړي خو داهم ورته روادې چي بیرته را وگرزي نوی احرام وتړي نور افعال د حج وکړي او بیا سعی وکړي .

سوال:

کہ څوک سعی وکړي خو صفا او مرواته نه وخیري څه حکم یی دی؟

جواب: کراحت لري خوشی نسته پر .

سوال:

کہ شوک سعی داختر تر شیو و خندوي څه حکم یې دی؟
جواب: کراحت لري خو نور شی نه پر لازم یې، که څه هم په کلويي و خندوي .

سوال:

که حاجي داختر په سهار د مزدلفې درېدل پرېښوول څه حکم یې دی؟
جواب: که بې له عذره وو پسه پر لازم دی، او که مثلاً ډېر مریض وو یا ضعیف وو یا زنانه وه درش څخه بېرېده بیا شی نسته پر .

سوال:

که حاجي د مزدلفې شپه بل ځای تېره کړي څه حکم یې دی؟
جواب: د مزدلفې شپه بل ځای تېرول مکروه ده خوشی نه لازموي .

سوال:

که حاجي په عرفات کي بند پاته سو د مزدلفې درېدل ځیني پاته سو څه حکم یې دی؟

جواب: که د بندېدو عذر د بندگانو لخوا وو لکه حکومت یا د بنمن بیا پسه پر لازم دی او که د بندگانو لخوا نه وو بیا شی نسته .

سوال:

چي پر محرم دم لازم سي چيري به يې حلالوي په حرم کي که بل ځای؟
جواب: دم القران، دم المتمتع، دم النذر په حدودو د حرم کي حلالول لازم دي که يې تر حرم دباندي حلال کړي دم ځيني ساقطیږي .

سوال:

داختر پسه به چيري حلالوي؟

جواب: داختر پسه او دغه رنگه نفلي هديه هر ځای حلالولی سي .

سوال:

کہ حاجی سر پہ حل کی و خریبی یا بیہ دختر تر شیو و خندوی خہ حکم یی دی؟

جواب: پہ دوارو صورتو کی پسہ پر لازم دی .
سوال:

کہ حاجی د شیطان تر ویشتلو مخکی سر و خریبی خہ حکم یی دی؟
جواب: کہ حاجی مفردو و یو پسہ پر لازم دی کہ حاجی متمتع یا قارن وو بیا دوه پسونه پر لازم دی .
سوال:

کہ حاجی تر شیطان ویشتلو او سر خرپیلو مخکی طواف رکن و کړی خہ حکم یی دی؟
جواب: شی نستہ پر خو دغہ عمل مکروہ دی .
سوال:

کہ حاجی رمی پر پښوده خہ حکم یی دی؟
جواب: کہ یی داو لی و رخی ټولی ډبري چي اووه دي یا اکثرہ حصہ یی چي خلور دي او د باقی دوو ورځو ټولی ډبري چي یو ویشته دي یا اکثرہ حصہ یی چي یو ولس دي پر پښودل پسہ پر لازم دی .
سوال:

کہ یی دیوې و رخی رمی و بلی و رخی ته پر پښوده خہ حکم یی دی؟
جواب: کہ یی دیوې و رخی رمی و بلی و رخی ته پر پښوده پسہ پر لازم دی او کہ یی په راتلونکی شپہ کی چي ددغي اولي او دوهمي و رخی د مابین شپہ ده و کړه بیا شی نستہ .
سوال:

کہ محرم شپہ مړه کړي خہ حکم یی دی؟

جواب: کہ یوہ شپږہ مږه کړه یا یې له بدنہ وغورزو له خه صدقه دي وکړي مثلاً لکه یوہ گوله ډوډۍ خیراتول او داسې نور، او که دوې یا درې شپږي مږي کړي بیا دي یوہ لپه غنم خیرات کړي او که تر درې هم زیاتي وې بیا دي په قدر د زیادت صدقه وکړي .

سوال:

که محرم خپلي جامې پرېولې د دې لپاره چې سپږي یې مږي سي یا یې لمر ته کښېښودلې خه حکم یې دی؟

جواب: که یې قصد د سپږو مږه کېدل وو او سپږي هم ډيري وې نو نیمه کاسه غنم دي خیرات کړي او که یې قصد د سپږو مږه کېدل نه وو بیا شی نسته پر .

سوال:

که محرم بل چاته د سپږي مږه کېدلو امر وکړي خه حکم یې دی؟
جواب: که محرم بل چاته د سپږي مږه کېدلو یا غورزو لو امر وکړي نو پر محرم هغه قدر صدقه ده لکه خپله چې یې مږه کړي او دغه رنگه که محرم و بل چاته خپل کالي د دې لپاره ورکړل چې سپږي یې مږي کړي هم پر محرم صدقه سته .

سوال:

که محرم د بل چاله بدنہ سپږه مږه کړه یا یې وغورزو له یا یې د ځمکي سپږه مږه کړه خه حکم یې دی؟
جواب: شی نسته پر .

باب دی پہ بیان کی د حج کولود بل پر حای

سوال :

آیا د بل پر حای حج کول روادی که یا؟

جواب : د بل پر حای حج کول روادی حکه یو سړی د خپل نېک عمل ثواب بل چاته بڅښلی سی که هغه مړ وي که ژوندی که لمونځ وي که روژه وي که صدقه وي که بل عبادت لکه تلاوت د قرآن یا نور ذکر ونه، هر څوک چي دا اعمال وکړي او ثواب یې بل چاته وبڅښي بېشکه چي ثواب یې هغه چا ته رسیږي د اهل السنه والجماعت پر مذهب: مَنْ مَرَّ عَلَى الْمَقَابِرِ فَقَرَأَ فِيهَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اخَذَ عَشْرَةَ مَرَّةٍ لَمْ يَهَبْ أَجْرَهُ الْأَمْوَاتُ أُعْطِيَ مِنَ الْأَجْرِ بَعْدُ الْأَمْوَاتُ (الرافعی عن علی)

ترجمه : که څوک پر قبرو تېرېدی او یوولس واره یې قل هو الله احد وویل او ثواب یې مړو ته ورو بڅښی نو ده ته به د مړو په حساب ثواب ورکول سي، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ضَحَى بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ فَقَالَ عِنْدَ ذَبْحِ الْأَوَّلِ : عَنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَالَ عِنْدَ ذَبْحِ الثَّانِي : عَنْ أَمْنِ بْنِ وَصَّادٍ عَنْ أَبِي مَرْثَدَةَ -

سوال :

پړیو سړي حج واجب سو او په دغه کال د ستي حج ته روان سو او په لار کې مړ سو حج یې نه وکړ نو دی گنہگار دی که یا؟
جواب : داسې نه دی گنہگار حکه ده حج نه دی خنډولی تر خپل وخت .

د حج بدل شرطونه

۱. عجز د حاجي دی له ادا د مناسکو د حج .
۲. دوام د عجز دی تر مرګه پوري .
۳. نیت د نائب دی لپاره د حج د امیر یا مړي .
۴. د مړي یا امیر په مال به حج کوي که تبرعا مامور په خپل مال حج وکړي نه دی روا، دا که چیري مړی یا امیر وصیت کړی وو که یې وصیت نه وو کړی وارث یا بل چا تبرع وکړه امیدسته چي الله (ج) یې قبول کړي ان شاء الله تعالی .
۵. مصرف که لږ د مامور وي ډېر د امیر وي صحت لري، که یې ټوله خرچه یا اکثره خرچه له ځانه وکړه بیا به پر امیر رجوع کوي، که د مړي په مال مامور تجارت وکړي او ګټه په وکړي حج صحت لري زموږ په مذهب .
۶. نائب به پخپله حج کوي نه په بل چا .
۷. تعیین د نائب دی د خپل حج لپاره .
۸. وجوب د حج دی پر حاجي باندي .
۹. وجوب د عذر دی مخکي تر تعیین د نائب .
۱۰. تعیین د نائب دی له وطنه د حاجي .
۱۱. د نائب د حج سفر په طیاره یا موټر یا کبستی وغیره کي .
۱۲. د صحیح حج ادا کول، نه د فاسد .
۱۳. د امیر د امر مطابق حج ادا کول، یعنی مفرد یا قران یا تمتع .
۱۴. په یوه حج احرام تړل نه په دوو .
۱۵. اظهار د حج د شخص واحد لپاره .
۱۶. د امیر له میقاته احرام تړل .

سوال:

کہ حاجی پر لارہ وفات سو ارادہ ییٰ حج کړې وه نو وارث به دمړه پر خای له کوم خایه حج کوي؟

جواب: دمړي له وطنه به ییٰ کوي زموږ پر مذهب .

سوال:

که امیر ډېر وطنونه درلودل مامور به دده له کوم وطنه حج کوي؟

جواب: چي مکې ته نژدې وي .

سوال:

که امیر د حج امر کړی وو مامور عمره وکړه بل کال ییٰ له مکې څخه حج وکړ حج صحت لري که یا مامور ضامن دی که یا؟

جواب: حج صحت نلري مامور ضامن دی .

سوال:

که مامور بغیر احرام تر میقات تېر سي دم پر چالازم دی؟

جواب: دم پر مامور واجب دی بیرته به راگرزي که نه راوگرزي ضامن دی .

سوال:

که دوو کسانو یو چاته د حج امر وکړ مامور د دواړو لپاره احرام وتړي صحت لري که یا؟

جواب: حج د مامور کیږي او د دواړو ضامن دی که ییٰ تعین د احرام تر شروع مخکي وکړ بیا دهغه متعین له ضمانت څخه خلاص دی دهغه بل ضامن دی .

سوال:

که مامور یعنی زوی د پلار او مور په حج سره احرام وتړي وروسته ییٰ تعین وکړي صحیح دی که یا؟

جواب: هو! صحیح دی، رسول الله ﷺ فرمایي چي څوک دمور او پلار حج

ادا کړي یا یې پور ادا کړي د قیامت په ورځ به په نېکو خلکو کې راپورته سي، په بل روایت کې راځي که څوک د مور او پلار حج وکړي له ده څخه هم قبول دی او له مور او پلار څخه هم قبول دی، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ حَجَّ عَنْ وَالِدَيْهِ، وَلَمْ يَخْجَأْ أَجْزَأَ عَنْهُ وَعَنْهُمَا وَبُشِّرَتْ أَرْوَاحُهُمَا فِي السَّمَاءِ وَكَانَتْ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بَرًّا.

سوال:

د حج بدل د صحت شرطونه څو دي؟

جواب: څلور دي:

۱. اسلام او عقل د حاجي چي امير دی .
۲. اسلا او عقل د نائب چي مامور دی .
۳. تمیز دی يعني معتوه به نه وي چي په خبر نه پوهیږي .
۴. نه فوتېدل د حج له نائب څخه .

سوال:

که مامور خپل حج نه وي کړی د بل حج کولی سي که یا؟

جواب: هو! و دې ته حج الصروره وايي، خو البته حج صروره يعني چي خپل حج يې نه وي کړی د بل حج کوي دامکروه تحریمي دی، خو افضل دادی لکه په بدائع کې چي وايي چي اول به خپل حج کوي تر څو تارک د عبادت له خپل نفس نسي .

سوال:

که مامور فقير وی د امير په نفقه په تگ سره مکي گرزي که یا، حج باندي واجبیږي که یا؟

جواب: نه مکي گرزي نه حج باندي واجب دی .

بحث د مامور په نفقه کي

سوال:

امیر به خومره نفقه مامور ته ورکوي؟

جواب: د دودۍ، کتڅ، اوبو، صابون او داسي نور ضروریات د سر خرڅیلو او د حمام مصرف به ورکوي، دا به په اوسط طریقہ سره وي چي نه ډېر زیادت وي او نه کمبوت، همدارنگه په وس زمانه کي به د پاسپورټ او وېزې مصرف د طیارې ټکټ او داسي نور مصارف چي حاجي چاره نه ځيني لري دا به ټول په اوسطه طریقہ سره ورکوي .

سوال:

که مامور په مکه مکرمه کي وطن ونیسي او هلته سکونت اختیار کړي نفقه پر چا ده؟

جواب: پر مامور ده .

سوال:

که مامور تر ایام حج مخکي سفر وکړي نفقه به د خپل مال کوي که دامیر؟

جواب: مناسب دا دی چي تر بغداد یا تر کوفې یا تر مکې پوري دامیر له مال څخه نفقه وکړي چي مقیم سي بیادي له خپل مال څخه کوي .

سوال:

که مامور په خپلو حوائج مشغول سي حج ځيني تهر سي امیر یا دده ورثه به څه ورسره کوي؟

جواب: معروفه نفقه به ځيني اخلي او که مامور هل کال په خپل مال دامیر لپاره حج وکړي هم صحت لري .

سوال:

کہ مامور و وایی چہ زہ لہ حج خخہ منع سوم تصدیق یی کیڑی کہ یا؟
جواب: نہ کیڑی تر خو چہ امر مانع ظاہراً د مامور پہ خبرہ شاہدی
ورنکری .

سوال:

قربانی د شکر یی او جنایت پر امیر دہ کہ پر مامور؟
جواب: پر مامور دی، او دم د احصار پر امیر دہ . (۱)
۱. ارشاد الساری ص ۵۶

باب العمرہ

سوال:

عمرہ سنت دہ کہ واجب؟
جواب: عمرہ وړوکی حج دہ او سنت موکد دہ علی المختار .
سوال:

عمرہ معلوم وخت لری کہ هر وخت کیڑی؟
جواب: نہ یی لری .
سوال:

پہ کومو وړخو کی عمرہ مکروه دہ؟
جواب: په وړخ د عرفی او په وړخ د اختر او په وړخو د تشریق کی مکروه
دہ .

سوال:

د حج او عمری خہ فرق دی؟
جواب: په یوولس شیانو کی فقر سره لری :
۱. حج فرض دی عمرہ سنت دہ .

۲. عمرہ معلوم وخت نلري او د حج وخت معلوم دی .

۳. عمرہ نه فوتیږي .

۴. په عمرہ کي پر عرفات او مزدلفه درېدل نسته نه خطبه سته نه د شیطانانو ویشتل سته او په حج کي دا ټوله سته .

۵. په عمرہ کي نه طواف وداع سته او نه طواف صدر ، او په حج کي دواړه سته .

۶. په عمرہ کي بدنه په فساد سره نه لازمیږي .

۷. په عمرہ کي که معتمر جنب وي یا ښځه حیضه یا نفاسه وي بدنه نه لازمیږي بلکي پسه لازمیږي .

۸. د عمرې میقات حل دی که مکي وي که افاقي وي که تر مابین د مکي او افاق وي .

۹. د عمرې د طواف په شروع کي تلبیه نه ویل کیږي .

۱۰. په عمرہ کي طواف قدوم نسته .

۱۱. د عمرې په طواف کي په جنابت سره نسته .

سوال: د عمرې فرض څو دي؟

جواب: دوه دي اول نیت دوهم طواف .

سوال: د عمرې واجب څو دي؟

جواب: دوه دي اول سعی د صفا او مروا، دوهم سر خړپیل یا لنډول .

سوال: که عمره فاسده سي نو په قضا کي نوی احرام غواړي که یا؟

جواب: هو! نوی احرام غواړي .

سوال: په عمره کي رمل او اضطباع سته که یا؟

جواب: په اول درو طوافو کي رمل سته او اضطباع په ټولو کي سته .

سوال: د عمرې افضل وخت کوم دی؟

جواب : عمرہ دروژې په میاشت کې افضل ده .

سوال : ډېري عمرې کول څه حکم لري ؟

جواب : ډېري عمرې کول مستحب دي .

نذر په حج او عمره سره

سوال : نذر په حج او عمره سره څو قسمه دی ؟

جواب : دوه قسمه دی اول صریح دوهم کنایي .

سوال : صریح نذر څو قسمه دی ؟

جواب : دوه قسمه دی اول مطلق دوهم مقید .

سوال : کنایي نذر څو قسمه دی ؟

جواب : دوه قسمه دی اول مطلق دوهم مقید .

سوال : نذر په حج یا عمره سره په صریح او مطلق الفاظو کوم دی ؟

جواب : چې ووايي چې پر ما د الله (ج) دبیتې حج واجب دی چې کوم به یې یا ووايي چې په ما حج واجب دی د الله لفظ نه کي ذکر ، په دغه نذر به وفا کوي حج به کوي .

سوال :

نذر په حج یا عمره سره په مقیدو الفاظو کوم دی ؟

جواب : چې ووايي چې که فلاني ته الله (ج) شفا ورکړه یا فلانی که راغی نو پر ما حج یا عمره یا دواړه واجب دي چې کوم به یې ، نو که شرط موجود سو وفا به کوي .

سوال :

نذر په حج یا عمره په کنایي مطلقو الفاظو کوم دی ؟

جواب : چې ووايي چې زه به تگ مکی یا کعبې یا بیت الله ته کوم یا زیارت البیت به کوم .

سوال: نذر پہ حج یا عمرہ پہ کنایي معلقو الفاظو کوم دی؟
 جواب: چي ووايي کہ فلانی لہ مرضہ جوړ سوزہ بہ بیتي تہ خم یا داسي نور الفاظ، پہ کنایي الفاظو کي نیت غواړي کہ يي پہ مذکورو الفاظو سرہ نیت د حج یا عمرې نہ وو بیانہ واجبیږي .

سوال:

افضل الاماکن (حایونہ) کوم دي؟

جواب: مسجد حرم، مسجد نبوي، بیت المقدس، مسجد قبا، مسجد جامع، د کلي مسجد، فضيلت يي د مذکور ذکر پہ ترتيب دی .

د هديې او قرباني بحث

سوال:

په هديو او قربانيو کي کومه هديه او قرباني افضلہ ده؟

جواب: اول اوښ، دوهم غويي دريم پسه .

سوال: هديې څو قسمه دي اوله کومو هديو د هديې خاوند خوراک کولی

سي او له کومو يي نسي کولی؟

جواب: هديې شپږ قسمه دي:

۱. اضحيه

۲. هديه التمتع

۳. هديه القران

۴. هديه الجزاء

۵. هديه الكفارة

۶. هديه النذر

له اولو درو څخه صاحب الهديه خوراک کولی سي او له وروستني

درو څخه يي نسي کولی .

سوال:

هغه ڪوم عيوب دي چي په حيوانڪي وي نو هديه يا اضحيه يي صحت نلري؟

جواب: هغه لاندي اووه (۷) عيوب دي:

۱. چي ٽول يا اڪثر غوڙ يي پري وي .
۲. چي خلقه يو يا دواڙه غوڙونه نلري .
۳. چي لڪي يا لم يي پري وي .
۴. چي روندوي
۵. چي گوڏوي د حلالهدو ڄاي ته نسي تللي .
۶. چي مريض وي خوراک نسي کولي يا غائبونه نلري خوراک نسي کولي .
۷. چي دومره ڊنگر وي په هڏوڪو کي مازغه نلري .

سوال:

هغه ڪوم عيوب دي چي هغه په حيوان کي وي خوبيا هم هديه يا اضحيه يي صحيح وي؟

جواب: هغه لاندي اته (۸) عيوب دي:

۱. چي د غوڙ، لڪي يا لم اڪثره حصه يي پاته وي .
۲. کلي وي يا يي ٻنڪر مات وي .
۳. لهوني وي .
۴. خصي وي .
۵. غوڙ يي ڇيري وي يا سوري وي .
۶. پمن وي خو چاغ وي .
۷. چي ٻلاربه وي مع الكراهة جواز لري .

۸. گوډوي خو تگ کولی سي يا غاښونه نلري خو خورک کولی سي .

سوال :

هديه به د څونه عمر وي؟

جواب : اوښ به په شپږم کال کي داخل وي، غویی به په دریم کال کي داخل وي پسه به په دوهم کال کي داخل وي .

فصل دی په متفرقو مسئلو کي

تر لمانځه روژې او زکات وروسته افضل عمل حج دی، یوه روپی خیرات داو و سوو ثواب لري، نفلي حج دامام اعظم په نزد تر خیرات افضل دی، په حج سره ټول صغیره گناهونه معافېږي ان شاء الله تعالی .

سوال : حج اکبر کوم یو دی؟

جواب : په حج اکبر کي اختلاف دی څوک وايي چي داختر اوله ورځ ده څوک وايي چي داختر دوهمه ورځ ده څوک وايي چي هغه ورځ ده چي رسول الله ﷺ حج پکښي کړی دی، مجاهد وايي چي حج اکبر حج قران دی او حج اصغر حج افراد دی، مشهوره داده چي د جمعې او عرفې ورځ سره برابر سي هغه حج اکبر دی .

سوال :

حج په حرام مال سره څه حکم لري؟

جواب : فرض يې ساقطېږي ظاهراً حج قبول او مبرور نه دی .

سوال :

په حج سره گناهونه معافېږي که يا؟

جواب : صغیره گناهونه معافېږي او کبیره گناهونه معافېږي نه خو کمېږي ان شاء الله تعالی .

سوال :

کہ شوک دمري حج وکړي څو نه ثواب لري؟

جواب: حج دمري لپاره نویسته کیږي او د حاجي لپاره به خلاصون له اوره پیداسي ان شاء الله تعالی .

سوال:

په حرمینو کي استوگنه څه حکم لري؟

جواب: دامام اعظم او نورو محتاطینو په نزد په مکه مکرمه کي استوگنه مکروه ده ځکه چي داسي روایات سوي دي چي په مکه کي حسنات او نېکۍ په یو لک چنده کیږي او گناهونه هم په یو لک چنده کیږي، او په مدینه منوره کي هم استوگنه داسي ده لکه په مکه مکرمه کي خو دهغه چا لپاره نه ده مکروه چي پر خپل نفس او ځان اعتماد لري يعني ادب تعظیم او تقوی کولی سي داسي چاته په مکه مکرمه کي استوگنه مستحب ده او په مدینه منوره کي افضل ده .

سوال:

د حرم شریف حدود څو میله دي؟

جواب: ټول څلور دېرش (۲۴) میله دي د مدینې له طرفه درې میله د جعراني له طرفه اووه میله د جدې له لاري لس میله د طائف له لاري اووه میله د عراق د لاري هم اووه میله دي .

سوال:

که یو شوک تر حرم دېاندي داسي جنایت وکړي چي حد پر و اجبیږي لکه قتل، زنا یا شراب او حرم ته داخل سي څه حکم لري آیا حد به پر جاري کیږي که یا؟

جواب: په حرم کي دننه حد نسي پر جاري کېدلی او نه یې په زور را ایستلی سي بلکي بیع شراء خوراک او څښاک ټول شيان دي پر منع کړي چي

مجبور سی یا پخپله راووزي او یا هلته مړ سي .

سوال :

په مکروه و وختونو کي لکه د لمر ختو وخت یا لوېدو یا استواء وخت په مکه مکرمه کي هم لمونځ مکروه دی که یا؟
جواب : هوا مکروه دی .

سوال :

آب زم زم د تبرک لپاره څوک استعمالولی سي؟
جواب : هوا د تبرک لپاره مستحب دي ، ډېر اب زم زم څښل مستحب دي د ایمان نښه ده .

سوال :

د بیت الله شریفې پوښ خرڅېدل رانیول تقسیمول چاته په ملک ورکول جواز لري که یا؟

جواب : هوا که یې باچا خرڅ کړي روپی دی بیرته پر بیته ولگوي که یې خوښه وه پر فقیرانو دي تقسیم کړي که اهل مکي وي که بل څوک؟
سوال :

که څوک پاک شی په بیته شریفه پوري د تبرک لپاره مښي او بیایې له ځان سره وړي خادم الکعبه یې منع کولی سي که یا؟
جواب : نه ! نه یې سي منع کولی .

سوال :

مکې ته په داخلېدو سره به حاجي کوم ادا ب مراعاتوي؟
جواب : راسته پښه به مخته کوي د دخول په وخت کي او چپه پښه به مخته کوي د خروج په وخت کي ، ماثوره دعا به کوي ، دوه رکعاته نفل به کوي ، عاجز او وېرېدونکی به وي ، لوڅي پښې به وي ، سر به د بام طرفته نه

پورته کوي، در رسول الله ﷺ د مصلې قصد به لري .
سوال :

د دعا د قبلېدلو کوم ځایونه دي؟

جواب : ملتزم، تر میزاب لاندي، مقام ابراهيم، صفا او مروا، عرفه، مزدلفه، منی، د خلو د ویشتلو وخت، د بیتې شریفې د لېدلو وخت، داخل حطیم، حجر اسود، رکن یماني .

سوال :

رسول الله ﷺ په کومو ځایونو کې لمنځونه کړي دي؟

جواب : د حجر اسود مطاف ته نژدې، په رکن عراقي کې، د بیتې شریفې په دروازه کې، د بیتې شریفې مخامخ، په حطیم کې دننه په کعبه کې، د رکن یمانيو په مابین کې، په رکن یماني کې، په مصلی د ادم علیه السلام کې چي جانب د رکن یماني دي .

سوال :

د کومو ځایو زیارت کول مستحب دي؟

جواب : د لاندي ځایونو زیارت کول مستحب دي:

۱. د خدیجې رضی الله تعالی عنها زیارت چي فاطمه رضی الله تعالی عنها هم دالته پیدا سوې ده او در رسول الله ﷺ مسکن هم دی او رسول الله ﷺ به همپشه دالته مقیم وو تر څو چي هجرت یې وکاوو .

۲. د مولد شریف زیارت کول .

۳. د ابو بکر صدیق د سرای زیارت کول .

۴. د علي د مولد زیارت کول .

۵. د ارقم د مولد زیارت کول .

۶. د غار ثور زیارت کول .

۷. د مسجد جن زیارت کول .
۸. د مسجد شجره زیارت کول .
۹. د مسجد البجاد زیارت کول .
۱۰. د مسجد الغنم زیارت کول .
۱۱. د مسجد ابي قیس زیارت کول .
۱۲. د مسجد بذطوی زیارت کول .
۱۳. د مسجد جعرانه زیارت کول .
۱۴. د مسجد الکبش زیارت کول .
۱۵. د مسجد خیف زیارت کول .
۱۶. د مسجد چي راسته طرفه ته د مقوف دی دهغه زیارت کول .
۱۷. د غار مراسلات زیارت کول .
۱۸. د اهل معلى زیارت کول مستحب دي .

په اهل معلى کي صحابه تابعين او لياؤ او صالحين پټ دي خو د معلوم صحابي قبر معلوم نه دی، مگر صالحينو د خديجة کبريٰ رضی الله عنها قبر په خوب ليدلی چي د عياض په څنگ کي دی، او چي څوک وايي چي دغه معلوم قبر د عبد الله ابن عمر دی دانه دی صحيح ، له تابعينو څخه عطا ، سفيان بن عيينه او فضيل رضی الله تعالى عنهم دلته مدفون دي، حاجي ته مناسب دی چي د اهل معلى زیارت وکړي او تبرک حاصل کړي او سلام باندي ووايي او ډېر قرأت د دوی شاوخوا ووايي او ډېري دعاوي وکړي او ذکر وکړي او استغفار ووايي او د ځان او ټولو مسلمانانو لپاره دعا وکړي او ذکر وکړي او استغفار ووايي او د ځان او ټولو مسلمانانو لپاره دعا وغواړي ، سورت فاتحه ، اول د سورت بقره تر مفلحون پوري ، ايت کړسي او سورت تکاثر او قل هو الله دی (۱۲) يا (۱۱) يا (۷) يا (۲) واره ووايي ثواب دی د

اهل معلی و ارواحو ته وروبخنی .

درسول الله ﷺ د زیارت

ثبوت فضیلت او ادا د

قال الله تعالى: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (النساء)

و عن عبد الله بن عمر قال قال الرسول الله ﷺ: مَنْ حَجَّ فَزَارَ قَبْرِي بَعْدَ مَوْتِي كَانَ كَمَنْ زَارَنِي فِي حَيَاتِي - (رواه سننه الكبرى ج ص ۰۰) و عن أبي الجعد الضمري أن النبي ﷺ قال: لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى - (رواه البخاري في الصحيح عن أبي الوليد وأخرجه مسلم من وجه آخر عن شعبة) و عن عبد الله بن دينار أن ابن عمر كان إذا أراد سفرا أو قدم من سفر جاء قبر النبي ﷺ فصلى عليه ودعا ثم انصرف، قال محمد: هكذا ينبغي أن يفعله إذا قدم المدينة يأتي قبر النبي ﷺ - (الموطأ رواه محمد بن الحسن)

د سيد المرسلين ﷺ زیارت په اجماع د علماؤ قولا او فعلا افضل د سننو او او کد د مستحباتو او دلوی ثواب وسیله ده او بعض مالکیه یې واجب بولي رسول الله ﷺ وایي چي څوک زما زیارت وکړي دهغه لپاره زما شفاعت واجب دی له دې څخه مراد د خاص مراتبو او لوړو درجاتو حاصلول دي .

سوال:

زیارت بنحو ته مستحب که مکروه دی؟

جواب مستحب دی .

سوال: اول به حج کوي که زیارت؟

جواب: اول به حج کوي وروسته زیارت.

سوال: که پر مدینه منوره تهرېدی اول به حج کوي که زیارت؟

جواب: اول به زیارت کوي ځکه له نژدې کېدو سره د زیارت پرېښودل بدبختي ده.

سوال: مدینې منورې ته سپړی ورځي په څه طریقه او ادابو به ورځي؟

جواب: لاندې اداب او طریقه به رعایتوي:

۱. کله چې مدینې منورې ته ور نژدې سي غسل او نظافت به وکړي.
۲. په لاره کې به ډېر ډېر درود وايي.
۳. کله چې مدینې منورې ته نژدې کېږي په ډېر ذوق شوق او محبت کې به وي.

۴. کله چې مدینې منورې ته ور نژدې سو تگ دي چابک کړي.

۵. په زیارت کې به کوبښن ډېر ډېر درود ویلو کوي.

۶. کله چې یې سترګې پر روضه مطهره ولګیري درود به وايي.

۷. چې له دابې یا موټر څخه کښته سي ښه دادی چې لوڅي پښې په

ژړ او تواضع دي ور روان سي.

۸. پاکي جامې دي واغوندي افضل نوي جامې دي.

۹. خوشبویي دي ولګوي افضله د مشکو خوشبویي ده.

۱۰. دادعا به وايي: بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ رَبِّ أَدْخِلْنِي

مُدْخَلَ صَدَقٍ وَأُخْرِجْنِي مُخْرَجَ صَدَقٍ حَسْبِيَ اللَّهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَارْزُقْنِي مِنْ زِيَارَتِ رَسُولِكَ ﷺ مَا

رَزَقْتَ أَوْلِيَاءَكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَانْقُذْنِي مِنَ النَّارِ وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي يَا خَيْرَ

مَسْئُولٍ بِوَسِيلَةِ الرَّسُولِ ﷺ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

سوال:

حاجي چي حرم ته ننوڙي په کومبه لاره به ننوږي او څه به کوي او څه به وايي؟

جواب: حاجي چي کله و حرم شريف ته دزيارت لپاره ننوږي داسي نيت به کوي چي زه مجرم گنهگار او بد کردار مختور مسئول او پر او ملامت د عذر او عفوي او بخښلو لپاره درځم په همدې نيت او کامل اخلاص به پر باب جبريل باندي ور ننوږي چي راسته پښه به اول دننه کړي دادعا به وايي: **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ**، او در رسول الله ﷺ د مبرکي حجرې و شاته محراب النبي ﷺ ته ياد مسجد کوم ځای چي ورته اسانه وي په هغه کي به دوه رکعاته لمونځ د تحيې وکړي، البته که پر باب جبريل تگ ورته اسانه نسو پر هره دروازه چي راسي پروانلري که څه هم افضل باب جبريل دی، صرف ددې خبري لحاظ ساتل ضروري دي چي پر داسي دروازه دي نه راځي چي د مسجد شريف تر داخلیدو مخکي د مواجهه ځای ته د حضور پر نور اقدس راسي ځک بيا به په هغه صورت کي ضرور بايد سلام او احترام دمخه تر تحيه کوي چي دا خلاف د ادب دی که يې نه کوي بيا تر هغه زياته بې التفاتي او بې ادبي ده، پر هره دروازه چي داخل سو د مسجد شريف تعمير زيبايی او نور وقيمتي ظروفو او فروشو ته به التفات نه کوي بلکي په زيارت درعب او حضور او خشوع به دخپل څښتن متعال جل سلطانه د حق دادا کولو او هم ددې لوی نعمت د شکر څرگندولو او ددې شريف لوړ مقام مسجد د تحيې لپاره به دوه رکعاته لمونځ چي په اول رکعت کي به قل يا ايها الکافرون او په دوهم رکعت کي به قل هو الله وايي او سلام به گرږوي بيا به الله (ج) ته پرسجده پرېوزي او ذکر ونه به ووايي او بيا به سر

راپور ته ڪري حمد او ثنا به ووايي وروسته به د خالق لايزال (ج) ڇخه
توفيق دادب او توبې او داستقامت د شريعت او د تل لپاره د دې لوړ نعمت
په نصيب ڪول د ځان او قريبانو او امت لپاره او د دارينو د سعادت غوښتنه
به ڪوي، بيا به د سردار الڪونين رسول الثقلين امام القبلتين ﷺ اقدس
حضور ته او قبر منور ته په داسي حال ڪي روان سي چي زړه به يې د
وسوسو او فاسدو افكارو او باطلو خيالاتو او دنياوي قاذوراتو او هوايي
شهواتو څخه پاک وي، او سلام به ورته عرض ڪري او داسي به وايي:

الصلوة والسلام عليك يا ايها النبي ورحمة الله وبركاته الصلوة والسلام
عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله الصلوة والسلام عليك
يا خليل الله الصلوة والسلام عليك يا خير خلق الله الصلوة والسلام عليك يا
صفوة الله الصلوة والسلام عليك يا سيد المرسلين الصلوة والسلام عليك يا امام
المؤمنين الصلوة والسلام عليك يا من ارسله الله تعالى رحمة للعالمين ، الصلوة
والسلام عليك يا شفيع المذنبين الصلوة والسلام عليك يا مبشر المؤمنين
الصلوة والسلام عليك يا خاتم النبيين الصلوة والسلام عليك وعلى جميع
الانبياء والمرسلين والملائكة المقربين وعلى آله وأهل بيته وأصحابك
أجمعين وسائر عباد الله الصالحين جزاك الله عنا أفضل وأكمل ما جرى به
رسولاً عن أمته ونبياً عن قومه صلى الله عليك أزكى وأعلى وأتمى صلوة
صلاها على أحد من خلقه أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أنك
عبدُه ورسولُه وخيرته من خلقه وأشهد أنك بلغت الرسالة وأديت الأمانة و
نصحت الأمة وجهدت في الله حق جهاده وعبدت ربك حتى أنك اليقين ،
صلاة الله وملائكته وجميع خلقه من أهل السماوات والأرض عليك يا رسول
الله اللهم إله الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة وابعثه مقام المحمود الذي
وعدته ربنا آمناً بما أنزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين آمناً بالله و

مَلَأْتُكَتِهِ وَكُتِبَهِ وَرُسُلِهِ وَبِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ، اَللّٰهُمَّ اَفْتَبِنَا عَلٰی ذٰلِكَ وَلَا تَرِدْنَا
عَلٰی اَعْقَابِنَا رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ ، رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ، رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِ
اِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَ بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ
رَؤُوفٌ رَّحِيْمٌ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَسْأَلُكَ الشَّفَاعَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْبَرَزَخِ وَالْآخِرَةِ۔

او بیا بہ نیم گز دراستہ او پر لوری تہ راتہر سی او پر سیدنا ابو بکرؓ بہ
سلام و وایی او داسی بہ وایی:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِیْفَةَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا
صَاحِبَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَزِیْرَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَانِیَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ فِي الْغَارِ وَرَفِیْقِهِ فِي الْاَسْفَارِ وَ اَمِیْنِهِ عَلٰی الْاَسْرَارِ۔

بیا بہ نیم گر پر راستہ او پرہ د باب البقیع پہ لوری راتہر سی پر دوہم یا
رامیر المؤمنین عمر الفاروقؓ بہ سلام و وایی او داسی بہ وایی: اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ كَمَّلَ بِهٖ الْاَرْبَعِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ
اَسْتَجَابَ اللّٰهُ فِيْهِ دَعْوُومُ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ اَظْهَرَ اللّٰهُ بِهٖ الدِّیْنَ۔

بیا بہ یوہ لوہشت قدر پہ چپہ او پرہ را و گرز د باب السلام لوری تہ د
دوار و یارانو مبارکانو او در سول اللہ ﷺ د اقدس سی روضی تر مینخ بہ
ودریری او دوار و یارانو تہ بہ داسی سلام و وایی: اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا صَاحِبِی
رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا خَلِیْفَتِیْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا وَزِیْرِیْ رَسُوْلِ
اللّٰهِ۔

بیا بہ پر چپہ او پرہ را و گرز د باب السلام لوری تہ او در سول اللہ ﷺ د
اقدس سی روضی منختہ بہ ودریری او د اللہ (ج) حمد او ثنابہ و وایی چہ د دہ
عظیم نعمت عنایت یی راتہ و کر، او بیا بہ درود شریف و وایی پہ دہر زیات
شوق او ذوق او محبت سرہ، او بیا بہ داد دنیا او مافیہا اعلیٰ او اشرف

هستی و الله (ج) ته شفیع کړي په داسي حال کي چي شابه یې قبلې ته وي او مخ به یې ورضې ته وي، او لاسونه به په دعا او عجز سره پورته ونیسي او دځان او مور او پلار او مشائخو او استاذانو او قریبانو او ټولو مسلمانانو لپاره به دعا وغواړي او پر خپلو دعاگانو سر بهره به دا عربي دعا ووايي:

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا شَفِیْعَ الْمُذْنِبِیْنَ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِیْنَ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ
اَلْمُحَجِّلِیْنَ رَسُوْلُ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنَّةَ اللّٰهِ سُبْحَانَهُ وَ
تَعَالٰی عَلٰی الْمُؤْمِنِیْنَ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا طَهُ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا یَسَّ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ اَوْ عَلٰی اَهْلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِیْنَ وَ عَلٰی اَزْوَاجِكَ الطَّاهِرَاتِ
الْمُبَرَّاتِ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ عَلٰی اَصْحَابِكَ اَجْمَعِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نَهَايَةُ مَا یَنْبَغِیْ اَنْ
یَسْئَلَهُ السَّائِلُوْنَ وَ غَايَةُ مَا یَنْبَغِیْ اَنْ یُؤْمَلَهُ الْاٰمُنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَ اَنْتَ اَصْدَقُ
الْقَائِلِیْنَ وَلَوْ اَنْتُمْ اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ
لَوْجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِیْمًا۔

او که چا وصیت ورته کړي وي یا پیغام ورکړي وي هغه به هم ورسي او داسي به وایي: اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ او یا به ووايي چي فلاني د فلاني زوی سلام درباندي وایي:

بیا به په ډېر ادب او احترام ممبر شریف او روضې شریفې ته تشریف راوړي چي د ممبر او قبر مابین دی دالته به نفلي لمونځونه وکړي او دعاگانې به وکړي او حجرې مبارکې ته به په مینه او محبت کوري او که یې د هجوم په وجه نسو لیدلی بیا به قبلې مبارکې ته کوري

او هر وار چي مبارکې حجرې ته نژدې تهریزې اول به ودریزې بیا به سلام ورته ووايي که څه هم د دېوال فاصله په مابین کي وي او په زیات شوق او محبت او په تکرار سره به درود وایي او د اسطواناتو په منځ کي به

زیات لمنحونه کوي په دې شرط چي نورو لمونځ کونکو ته ضرر او تکلیف نه وي، او د مدینې منورې په ښار کي چي څو نه وخت او سپړي پنځه لمنحونه به په مستحبه طریقه سره کوي او روژې به نیسي اوزیات نفلونه به کوي او تهجد به کوي ځکه چي دا ډېر قیمتي وخت دی یوه ثانیه به نه ضائع کوي او په اول قدم کي به دا کوښښ کوي چي ټول لمنحونه د رسول الله ﷺ په هغه مسجد کي ادا کړي کوم چي در رسول الله ﷺ په وخت کي جوړ سوی دی .

د رسول الله ﷺ تر مواجې وروسته د جنت البقیع زیارت کول هره ورځ مستحب دي . (۱)

اهل بقیع ته چي کله ور داخل سي پر ټول اهل ددې مبارکي مقبرې به سلام ووايي چي په دې مبارکه مقبره کي د لسو زرو په شا وخوا صحابه کرام پټ دي دا ټول به یې په نظر کي نیولي وي، او دا دعادي ووايي: اَلْسَّلَامُ عَلَیْکُمْ يَا اَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَیَرْحَمُ اللّٰهُ الْمُتَقَدِّمِیْنَ وَالْمُتَأَخِّرِیْنَ اَنْسَ اللّٰهُ وَخَشَتُکُمْ وَرَحِمَ اللّٰهُ غُرَبَتُکُمْ وَضَاعَفَ حَسَنَاتِکُمْ وَكَفَّرَ سِیِّئَاتِکُمْ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدِیْنَا وَلِاَسَاۡدِیْنَا وَ لِاِخْوَانِنَا وَ لِاَوَّلَادِنَا وَ لِاٰخِفَادِنَا وَ لِاَقَارِبِنَا وَ لِاَصْحَابِنَا وَ لِمَنْ لَّهٗ حَقٌّ عَلَیْنَا وَ لِمَنْ اَوْصَانَا وَ اسْتَوْصَنَا وَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْاَمْوَاتِ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِاِخْوَانِنَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّکَ رَؤُوفٌ رَّحِیْمٌ۔

بیا به د عثمان بن عفان زیارت ته راسي چي د مقبرې د لمر ختو په طرف کي دی او داسي به سلام ورته ووايي: اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا اِمَامَ الْمُسْلِمِیْنَ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا ثَابِتَ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِیْنَ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا ذَا النُّوْرِیْنَ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا صَاحِبَ الْهَجْرَتَیْنِ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مَنْ جَمَعَ الْقُرْآنَ بَیْنَ الدَّفَتَیْنِ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا صُبُوْرًا عَلٰی الْاَلْفَاْدَارِ اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا مَنْ

بَشِّرِ النَّبِيَّ الْمُخْتَارَ بِدُخُولِكَ الْجَنَّةِ مَعَ الْأَزْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ - ۱. ارشاد الساري ص ۵۶۹

د جنة البقيع شريفي مزار

۱. قبر عثمان بن عفانؓ چي جامع دقرآن دی او دريم خليفه داسلام
دی او در رسول الله ﷺ زوم دی .

۲. قبر دابي سعيد الخدری چي له لويو اصحابو څخه دی او لوی راوي
د حدیثو دی .

۳. قبر د سعد بن معاذؓ دی چي رسول الله ﷺ دده له جنازې سره دگوټو
پر سرو تلی په سبب د ډېروالي د ملائکو او دی له لويو انصاري صحابه وو
څخه دی .

۴. قبر د فاطمه بنت اسد چي د عليؓ مورده او رسول الله ﷺ خپل
قميص د تبرک لپاره ورکفن کړی وو، دغه درې سره په يو چار ډېوال کي دي
داسي سلام به باندې ووايي: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
سَعْدُ ابْنُ مَعَاذٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ أَسَدٍ أُمِّ عَلِيٍّ، بيا به قبر د بي بي
حليمې ته راسي چي در رسول الله ﷺ رضي مورده سلام به ورته ووايي:
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيمَةَ سَعْدِيَّةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُرْضِعَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

۵. بيا به شهدا الحرة ته راسي او داسي سلام به ورته ووايي: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا سُهْدَاءَ الْحَرَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مُجَاهِدِينَ فِي الْإِسْلَامِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا
صَبَرْتُمْ لِنِعْمِ مُحَقِّبِ الدَّارِ حَزَائِكُمْ اللَّهُ خَيْرُ الْجَزَاءِ.

۶. بيا به در رسول الله ﷺ د زوی ابراهيم زيارت ته راسي چي هلته نور
شپږ صحابه کرام هم سته داسي سلام به ورته ووايي: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِبْرَاهِيمَ
ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَا مُحَقِّمَانِ بْنِ مَظْفُونِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ يَا أَخَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الرِّضَاعَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحَدَ

عَشْرَةَ الْمُبَشَّرَةِ بِالْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَعْدُ بْنُ وَقَّاصٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ
 بْنُ مَسْعُودٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سر رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَسَوَاكِهِ وَنَعْلَهُ وَطُهُورُهُ فِي
 السَّفَرِ.

۷. بیا به د نافع او امام مالک قبر ته راسی سلام به پر و وایی .
 ۸. بیا به د ابو سفیان او عبد الله بن جعفر او عقیل قبر ته راسی او سلام
 به پر و وایی .

۹. بیا به د امهات المؤمنین زیارت ته راسی او سلام به پر و وایی .
 ۱۰. او بیا به د رسول الله ﷺ د لونو زیارت ته راسی او سلام به پر
 و وایی .

۱۱. بیا به د اهل بیت زیارت ته راسی سلام به پر و وایی .
 ۱۲. بیا به د رسول الله ﷺ د عماتو زیارت ته راسی او سلام به پر
 و وایی .

د فاطمی رضی الله تعالی عنہا په قبر کی اختلاف دی خو ک وایی چي
 په بقیع کی دی ځینی وایی چي په خپله خونه کی دی .

فصل دی په بیان د هغو مساجدو کی

چي رسول الله ﷺ ته منسوب دي

بیا به مسجد قبا ته تشریف راوړي چي دوه رکعاته لمونځ په مسجد
 قبا کی دیوې عمرې ثواب لري، ښه به دا وي چي تر اودس یا غسل کولو
 وروسته په مسجد قبا کی دوه رکعاته لمونځ د تحية المسجد وکړي او بیا
 دوه رکعاته نور وکړي چي د عمرې په څېر ثواب تر لاسه کړي .

له مسجد حرا و مسجد مدینه او مسجد اقصی وروسته مسجد قبا
 افضل المساجد دی، د سعد او دام کلثوم د سراپو نو تبرک به هم حاصل
 کړي ځکه چي د سعد په سراي کی رسول الله ﷺ استراحت کړی دی او په

دارام کلثوم کي يي په اوله مرحله دهجرت کي نزول کړی دی .
 بیا به مسجد جمعه ته تشریف راوړي چي د مسجد قبا شمالي لوري ته
 دی چي هلته رسول الله ﷺ د جمعې لمونځ کړی دی .
 بیا به مسجد فتیح ته راسي چي د مسجد قبا شرقي لوري ته دی ، په
 مسجد شمس سره مشهور دی .

بیا به مسجد بنی قریضه ته راسي ، بیا به مسجد ام ابراهیم ته تشریف
 راوړي چي رسول الله ﷺ زوی هلته دنیا ته راغلی دی .
 بیا به مسجد خلص ته راسي ، بیا به مسجد الاجابه ته راسي او بیا به
 مسجد الفتح ته راسي چي د جبل سلع په لمن کي دی او هلته مسجد
 سلمان فارسي هم دی ، او مسجد ابوبکر هم د او مسجد عمر هم دی ،
 او مسجد علی هم دی او مسجد فاطمه هم دی ، د دې ټولو تبرک به حاصل
 کړي ، او د سلمان له ازاره به ځان ساتي ، او لمنځونه به پکښي وکړي که
 څه هم مورخین د دې مساجدو نسبت و مذکورو صحابه وو ته بې ځايه
 بولي .

بیا به مسجد القبلتين ته راسي چي رسول الله ﷺ دلته اول بیت
 المقدس ته لمونځ کاوو ، بیا به مسجد بنی حرام ته راسي چي هلته یو غار
 دی چي رسول الله ﷺ ناسته پکښي کړې ده او وحی باندي نازل سوې ده ،
 بیا به مسجد سقيا ته راسي چي دبیر سقيا شمالي لوري ته دی هلته هم
 رسول الله ﷺ لمنځونه او دعاوي کړي دي ، بیا به مسجد ذو باب ته راسي ،
 بیا به مسجد صغیر ته راسي چي د سید الشهداء حمزه زیارت يي شرقي
 لوري ته دی ، بیا به مسجد بقیع ته تشریف راوړي ، بیا به مسجد فاطمه ته
 راسي بیا به مسجد مصلی العید ته راسي ، بیا به د ابوبکر صدیق مسجد ته
 راسي .

فصل ذی پہ زیارت د جبل احد کی

د احد د شهدا و د زیارت مستحبہ طریقہ داده چي د سهار مهال پہ او داسه باندي رسي د ما پنبين لمونځ به بیر ته مسجد نبوي ته ورسوي، اول شروع په زیارت د مسجد حمزه وکړي عبد الله بن جحش او مصعب هم له ده سره په مشهد کي پټ دي .

عبداللہ، عمرو، عبد اللہ بن حسحاس، ابو یمن، خلاد، خارجه، سعد، نعمان رضی اللہ تعالیٰ عنہم دا ټول د حمزه د غرب پ لور د پنځوس گزه په اندازه پټ دي، د احد د باقي شهدا و قبرونه نه دي معلوم، دوی ټول او یا نفره دي داسي سلام به باندي ووايي: أَسْلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ الدَّارُ، بیا به د احد د غره جلا زیارت وکړي ځکه چي رسول الله ﷺ د جنت دارکانو بللی دی .

هغه کوهیان او څاهان

چي رسول الله ﷺ ته منسوب دي

بیا به بیر روپس ته راسي چي مسجد قبا ته نژدې ده پر دې څاه باندي رسول الله ﷺ او ابو بکر صدیق او عمر ناسته کړې ده .

بیا به بیري عرس ته راسي چي دا څاه هم د قبا په لوري ده چي رسول الله ﷺ د دې څاه په اوبو او دس تازه کړی دی .

بیا به بیر العهن څاه ته راسي چي د مدینې منورې پر اطرافو په غره کي ده د دې څاه په باره کي هم دا روایت سوی دی چي رسول الله ﷺ او دس ځیني تازه کړی دی .

بیا به بیر البعه ته راسي چي بقیع ته نژدې د قبا پر لاره د خرما په باغ کي ده د دې په باره هم در روایت دی چي رسول الله ﷺ سر په مینځلی دی .

بیابا به بیر بضاعه ته راسی چي رسول الله ﷺ یی په او بو اودس تازه کړی دی .

بیابا به بیر روحاته راسی چي رسول الله ﷺ او به ځیني څښلي دي .
 بیابا به بیر اهاب ته راسی چي د مدینې منورې د بنار غربي لوري ته ده چي رسول الله ﷺ خپلي مبارکي ناري پکي توف کړي دي .
 بیابا به بیر انس بن مالک ته راسی .

بیابا به بیر رومه ته راسی چي رسول الله ﷺ د دې په باره کی ویلي دي چي چا چي په رومه کي څه جوړه کړي وي هغه ته به جنت ورکول کیږي .
 بیابا به بیر علي ته راسی دا په ذالحلیفه کي ده .

بیابا به مسجد ذالحلیفه ته راسی چي میقات د مدینې منورې دی او رسول الله ﷺ نزول او لمونځ پکښي کړي دي او احرام یې ځیني ترلی دی .
 بیابا به مسجد المعرس ته راسی چي مدینې منورې ته نژدې دی .
 بیابا به مسجد راحاء ته راسی چي له مدینې منورې دېرش یا څلوېښت میله لري دی .

بیابا به مسجد عرق الظبیه ته راسی چي له الرحاء څخه دوه میله لري دی چي رسول الله ﷺ او اویا نبيانو صلوات الله عليهم لمونځ پکښي کړی دی .
 بیابا به مسجد غزاله ته راسی چي د الرحاء شېلې په آخر کي دی دلته هم رسول الله ﷺ لمونځ کړی دی .

بیابا به مسجد الصفراء ته راسی چي هلته د بدر د غزا د شهید ابو عبیده بن حرث زیارت دی .

بیابا به مسجد بدر ته راسی چي هلته لوی بدري صحابه دي .
 بیابا به د جحفه مساجدو ته راسی چي اول مسجد یې د جحفه په اول کي

دی او له مکې مکرمې دېرش ميله لري دی دوهم مسجد يې په اخير کي دی چي د مکې په دوه ميله فاصله کي دی دريم مسجد يې درې ميله لري دی دوه مسجدونه نور هم دی .

بياب مسجد الفتح ته راسي چي رسول الله ﷺ د فتح په حال کي لمونځ پکښي کړی دی .

بياب مسجد بسرف ته راسي چي هلته دام المؤمنين ميمونه رضی الله تعالى عنها زیارت دی .

خپل وطن او کور ته دراتګ

آداب او مسنونه طریقه

کله چي حاجي در رسول الله ﷺ او نورو مذکورو مقاماتو له زیارت څخه فارغ سي نو مستحبه طریقه داده چي دوه رکعاته لمونځ دي په مسجد نبوي کي وکړي او د خپل حج او دنورو مسلمانانو د حج د قبلېدو دعاګاني دي وکړي بيا به خپل کور ته په خير در سپېدلو دعا وکړي بيا به دغه لاندې دعا وکړي:

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ هَذَا آخِرَ الْعَهْدِ بِنَبِيِّكَ وَمَسْجِدِهِ وَحَرَمِهِ وَيَسِّرْ لِي الْعَوْدَ اِلَيْهِ وَالْعُكُوفَ لَدَيْهِ وَارْزُقْنِي الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَدِّنَا اِلَى اَهْلِنَا سَالِمِيْنَ غَايِمِيْنَ اٰمِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ، دېري او ښکي به توی کړي دا د قبول علامه ده دېره ژړا او غم به کوي پر فراق او جدایي د خير الکونين رسول الثقلين ﷺ، له قدرت سره برابره به څه صدقه وکړي و اذکار به وايي چي کله خپل وطن ته نژدې کيږي دغه دعا به وايي: آئبون نائبون لرهنا حامدون، چي کله خپل ښار يا کلي ته داخل سي اول به مسجد ته ورسې دوه رکعاته د تحيې لمونځ به وکړي کله چي کور ته داخلېږي دغه دعا به دېره وايي توها توها لرهنا او بالا يغادر علينا حوبا، کله چي کور ته داخل

سي دوه رکعاته لمونځ به د تحية المنزل وکړي پر اتمام د حج او کور ته په
خير رارسېدلو به شکر ادا کړي په باقي عمر کي به دنېکو صالحو افعالو
اقوالو او اعمالو کوښښ کوي. (۱)

سوال:

حج په مزدوري روادی او که نه؟

جواب: محترمو حاجيانو په مزدوري حج بالکل نه دی صحيح او که چاته
روپی وړکړي حج د هغه چادۍ چي حج يې کړی دی د هغه مړي ته ثواب
نسته نو ځان وساتئ چي هم روپی ولاړې او هم ثواب نسته لکه په حرم
کي خلک گرزي (۲۰۰۰) ريال واخلې او و مړي ته يې هم ثواب نه

رسيږي لکه دغه مذکوره کتابونه وگورئ: کنز، وقايه، مجمع، مختار، رد
المحتار: ج ۲: ص ۱۲۶۰. ارشاد الساري ص ۵۸۷

اشباه النظائر: الخامس: عدم اشتراط الاجرة على الصحيح فلو استأجر
رجلاً بان قال: له استأجرتك على الحج عني بكذا لا يجوز حجه عنه . . .

مناسک ملا علی قاری: ص ۲۸۸

خو بیا هم تکرار او ايم حج نه صحيح کيږي يعني ثواب يې نسته او نه
هم ثواب رسيږي او داسي هم کېداسي چي دغه سړي د بل چا سره هم وعده د
حج کړې وي چه زه ستا دپاره حج کوم .

